

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ • ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, АПРИЛ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 623

**ВОЈСКА ЈУГОСЛАВИЈЕ ОБОРИЛА АВИОН
Ф 117А, ПОНОС ФАШИСТИЧКЕ АЛИЈАНСЕ**

**НИСМО ЗНАЛИ
ДА ЈЕ НЕВИДЉИВ !**

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА X • БРОЈ 240 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 81
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ЗЕМУН, АПРИЛ 1999. ГОДИНЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

Потпредседници Владе Србије, др Војислав Шешел и Томислав Николић, прошетали су у суботу, 28. марта 1999. године, кнез Михаиловом улицом. Многи, које је обрадовао сусрет са српским радикалима, схватили су смисао заклетве отаџбини:

"СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА"

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Наставља се злочиначка агресија НАТО-а на Савезну Републику Југославију. Српски народ јуначки одолева. Српски народ ће одбрани своју отајубину. У то више нико у целом свету не сумња. Зуби НАТО-а се већ ломе на Балкану. Злочиначки НАТО није успео да смањи наше ефективне, није успео да смањи нашу одбрамбену способност. Оно што су зликовци из НАТО-а, Американци и њихови савезници у стању да гађају то су фиксирани објекти, то су цивилни објекти, то су фабрике, касарне, мостови. Злочинци нам наносе, заправо, готово искључиво цивилне жртве.

Наша војска и наша полиција веома добро су се припремиле за ову агресију, и ова агресија не може да их онеспособи.

Српска радикална странка је срећна што наш народ има такву војску и такву полицију. И очекујемо да ће овај пример херојског отпора српског народа деловати и на друге народе и државе широм света.

Као да Мађарска, као да Румунија, као да Бугарска никакву историјску школу нису научиле. Бугарска и Мађарска су заборавиле како су прошле у Првом светском рату. Пред Други светски рат прикључиле су се Хитлеру. Сада су се прикључиле Клинтону. И Румунија се прикључила Клинтону. Омогућила је нападе са своје територије. Румунски, мађарски и бугарски народ стидеће се својих политичара и својих државника у овим тешким временима, као што су се стидели и после Другог светског рата. Али сваки народ има своју судбину, свака држава има своју политику, свако нека се руководи сво-

јим моралним критеријумима, па ће се на крају видети ко је био у праву.

Зликовци из НАТО-а сада алармирају по целом свету да је на помолу хуманитарна катастрофа. Заспу целу Савезну Републику Југославију ракетама и бомбама, а онда се чуде дугим избегличким колонама. Зашто тих избегличких колона није било пре рата? Да ли је неко прогонио Шиптаре са Косова и Метохије? Да ли их је неко истеривао из Србије? Ми смо прогонили искључиво терористе. Ликвидирали смо терористе, само оне који су се са оружјем у рукама дигли против уставног поретка, и никога више. А кад су злочинци НАТО-а прошли својим бомбардерима, својим ракетама, онда су подигли цивилно становништво.

Хуманитарну катастрофу проузроковали су Американци. Хуманитарна катастрофа, која погађа све националности које живе у Савезној Републици Југославији, трајаће онолико колико траје америчка агресија. У Савезној Републици Југославији сви озбиљни политички фактори су једнодушни у пружању максималног отпора агресору. У Србији нема дефетизма, нема страха. Српски народ пркоси западњачким фашистима, нацистима, српски народ пркоси агресору, српски народ пркоси творцима новог светског поретка.

У овим тренуцима пише се значајна страница светске историје, која, вероватно, по укупним ефектима на ту историју неће заостајати за борбом српског народа у Првом или Другом светском рату.

Др Војислав Шешел

ВЕЛИКА СРБИЈА

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешел • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Редакција: Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешел, Жана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Коста Димитријевић, Ивана Бурић, Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић, Александар Вучић • Техничко уређење, компјутерски прелом, дизајн, колорат: Северин Поповић • Лестор: Зорица Илић • Штампана: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д.д. Вулајковићева 8, 11000 Београд • Редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун, • Рукописи се не враћају • Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

Оснивач и издавач: Скупштина општине Земун • За издавача: Стево Драгишић • Главни и одговорни уредник: Огњен Михајловић • Редакција: Дејан Анђус, Весна Арсић, Драгана Глушанић, Ивана Бурић, Жана Живаљевић, Наташа Жикић, Дејан Лукић, Јасна Олујић, Весна Марић, Стана Станојевић, Емил Бели, Драган Перић, Зорица Стојановић • Техничко уређење и компјутерски прелом: Северин Поповић • Штампана: НИГП "АБЦ ГРАФИКА" д.д., 11000 Београд, Вулајковићева 8, • Редакција прима пошту на адресу: СО Земун-Земунске новине, Трг победе 3, 11080 Земун • Рукописи се не враћају • Земунске новине су уписане у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 891. од 20. марта 1989. године. Министарство за информисање Републике Србије 12. марта 1991. године дало је мишљење број 413-01-335/91-01 да се Земунске новине сматрају производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

НА ЗАХТЕВ ВЛАДЕ СРБИЈЕ САЗВАНА ХИТНА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ СРБИЈЕ

ОТПОР ФАШИЗМУ НОВОГ СВЕТСКОГ ПОРЕТКА

Посланици једногласно подржали став Државне делегације на преговорима у Рамбујеу и Паризу. У расправи која је уследила, искристалисани закључци и одлуке за будућност - нема попуштања, нема предаје ни педља српске земље, на коју, уз нашу сагласност и без отпора неће крочити ниједан страни војник

Влада Републике Србије поднела је председнику Народне скупштине захтев за хитно одржавање Прве седнице првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије са једном једином тачком дневног реда - разматрање Извештаја Државне делегације о разговорима у Рамбујеу и Паризу. Драган Томић је седницу, коју су многи назвали историјском, а присуствовали су јој Милан Милутиновић, председник Републике Србије, Миломир Мињић, председник Већа грађана Скупштине Савезне Републике Југославије, Мирко Марјановић, председник Владе Републике Србије са својим потпредседницима и министрима, и чланови Државне делегације за преговоре, сазвао 23. марта 1999. године.

Извештај Државне делегације о разговорима у Рамбујеу и Паризу посланицима је изнео шеф српске делегације, проф. др Ратко Марковић, после чега је изабрана петочлана комисија за израду закључака поводом расправе, у саставу: Драган Томић, председник Комисије, Зоран Николић из Социјалистичке партије Србије, Драгољуб Стаменковић из Српске радикалне странке, Спасоје Крунић из Српског покрета обнове и Владимир Штамбук из Југословенске левице.

У расправи која је отворена поводом поднетог Извештаја Државне делегације, ставове парламентарних странака изнели су најпре шефови посланичких група. Већина дискутаната подржала је Извештај, који су посланици готово једногласно усвојили.

На основу овакве оцене рада Државне делегације током преговора у Рамбујеу и Паризу, одлучне да одбаци сваку могућност присуства страних војних трупа на територији Косова и Метохије, али и параф на, како је са скупштинске говорнице поручио сам председник Србије, Милан Милутиновић, "фалсификовани" текст споразума, о који су се оградиле и неке чланице Контакт групе, неточлана Скупштинска комисија је изашла пред посланике са предлогом Одлуке и закључака, везаних за ситуацију у јужној српској покрајини. И први и други текст добили су скоро стопроцентну подршку изабраника народа: 203 посланика гласало је за одлуку и закључке, док се само њих троје изјаснило против.

Аплаузом присутних у сали награђена је бритка реплика Гулбехар Шабовић, члана Државне делегације и Привременог извршног већа Косова и Метохије, Милану Миковићу, шефу посланичке групе Српског покрета обнове у Скупштини Србије. Наиме, одговарајући на колебљив и сумњичав став ове странке према догађајима из Рамбујеа и Париза, Шабовић је истакла да је "наша порука у Француској била врло јасна: "Разговори да, окупација - не" и, директно се обраћајући Миковићу, поучила и њега и његове истомишљенике у посланичким клубовима: "А, господину Миковићу само да кажем да овако говоре представници турске националне заједнице".

Суштину расправе у Народној скупштини Републике Србије у завршној речи изнео је председник Парламента, Драган Томић. "Све нас засењује величина и стварни значај Косова и Метохије, па у тој засењености не видимо да је у питању цела земља.

Космет су само прага кроз коју НАТО и САД покушавају лакше да уђу у нашу земљу и да је окупирају целу, да је ра-

збију и успоставе режим капитулације у којој би читавом нашом земљом, свим нашим грађанима управљала туђа рука и туђи интереси.

Грађани читаве наше земље, бранећи Косово и Метохију, у суштини бране свој кућни праг и своју породицу, без обзира у ком делу Југославије живе.

Уверен сам да је Народна скупштина Републике Србије донела одлуке у складу са одговорностима које је пред народом имала" - закључио је ово историјско заседање Томић.

Пре почетка седнице, посланици су одали пошту двојици својих преминалих колега, Мирославу Васиљевићу, председнику скупштинског Административног одбора, члану Српске радикалне странке и др Миладину Ивановићу из редова Социјалистичке партије Србије. На упражњено место Радомира Ђурђевића, који је, између два скупштинска заседања искључен из Српске радикалне странке, верификован је мандат Зорану Отмановићу, са изборне листе "Српска радикална странка - др Војислав Шешел" из изборне јединице Вождовац 2.

Жана Живаљевић

Слога у Народној скупштини: извештај Владине делегације прихваћен је једногласно

Проф. др Ратко Марковић: шеф делегације Владе Републике Србије у Рамбујеу и Паризу

СТЕНОГРАФСKE БЕЛЕШКЕ ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У 1999. ГОДИНЕ

ПРЕТЊЕ И СИЛА УМЕСТО СПОРАЗУМА

Извештај делегације Владе Републике Србије о разговорима вођеним на састанцима у Рамбујеу и Паризу ради утврђивања Споразума о суштинској самоуправи на Косову и Метохији

I

Пошто је Контакт група на министарском састанку у Лондону, одржаном 29. јануара 1999. године, утврдила Закључке, Влада Србије на седници од 1. фебруара 1999. године предложила је да се одржи ванредно заседање Народне скупштине са једном тачком дневног реда: "Актуелна питања решавања проблема на Косову и Метохији и ставови међународне заједнице".

После исцрпне целодневне расправе, у којој је учествовало 24 народна посланика, Народна скупштина је, огромном већином гласова, на предлог Владе Србије, усвојила Закључке у којима је, између осталог, стајало да Народна скупштина одлучује да прихвати позив Контакт групе на разговоре о суштинској самоуправи на Косову и Метохији у Француској "зато што је чврсто опредељење

народа и свих политичких партија да се боримо за мир и зато што треба да бранимо Косово и Метохију на сваком месту на коме се о Космету расправља било где у свету". Народна скупштина у поменутиим Закључцима овлашћује Владу да одреди делегацију која ће учествовати у тим разговорима.

На седници од 5. фебруара 1999. године, Влада Србије одредила је делегацију за разговоре на састанку у Рамбујеу која се састоји од шефа делегације и 12 чланова, с тим што су три четвртине чланова именовани из редова националних заједница које живе на Косову и Метохији.

II

По доласку у Париз, делегација је одржала конференцију за штампу, а су-

традан је, после многих неизвесности, из Париза пребачена у Рамбујеу.

Састанак у Рамбујеу отворен је 6. фебруара 1999. године поздравним говором председника Републике Француске, Жака Ширака, и уводним излагањима копредседавајућих састанака, министра иностраних послова Велике Британије, Робина Кука, и министра иностраних послова Републике Француске, Ибера Велрина.

Дан после отварања састанка, 7. фебруара 1999. године делегацији је уручен "Привремени споразум за мир и самоуправу на Космету", који је обухватао Оквирни споразум и анексе 1, 3. и 6. Анекс 1. носио је наслов "Устав Косова", Анекс 3. "Избори", а Анекс 6. "Омбудсман". Истога дана после подне, приликом прелиминарног разговора о урученим деловима Привременог споразума,

наша делегација је указала да у њима полазни принципи, које је утврдила Контакт група, или нису доследно спроведени или уопште нису спроведени. Због тога је наша делегација инсистирала да обе делегације потпишу изјаву о прихватању десет полазних принципа које је утврдила Контакт група. Уз то, од преговарача је захтевано да се делегацијама уручи текст Привременог споразума у целини, а не поједини анекси, јер се примедбе на текст споразума могу давати тек пошто се стекне увид у целину текста. Делегација је сматрала да је ова примедба од посебне важности с обзиром на краткоћу времена које је Контакт група одредила за разговоре. Наиме, у Закључцима Контакт групе, од 29. јануара 1999. године, стоји да учесници треба да се залажу да закључе преговоре за седам дана. Тзв. "Тројка" (амбасадори Хил, Петрич и Мајорски) ће тада поднети извештаје министрима Контакт групе, који ће оценити да ли учињени напредак оправдава продужетак периода за мање од недељу дана који би довео до успешног завршетка преговора.

Пошто се рок од седам дана приближавао, а делегација косметских Албанаца одбијала да потпише предложено изјаву о прихватању десет полазних принципа Контакт групе, наша делегација је, на сугестију копредседавајућих састанака у Рамбујеу 9. фебруара 1999. године, потписала изјаву да прихвата принципе које је утврдила Контакт група као основу за проналажење политичког решења за самоуправу на Косову и Метохији. Истовремено, "делегација, уверена да ће то допринети успешности састанка, позива делегацију косметских Албанаца да и она потпише наведене елементе".

Пошто је делегација косметских Албанаца још једном одбила да то учини, "Тројка" је, на инсистирање наше делегације, унела у нову верзију текста привременог споразума, у његову преамбулу и у преамбулу Устава за Космет одредбу о потврђивању принципа (основних елемената) које је Контакт група утврдила на министарском састанку у Лондону 29. јануара 1999. године.

На дан истицања првог рока који је Контакт група утврдила за завршетак разговора, 13. фебруара 1999. године нашој делегацији достављен је анекс 4. Привременог споразума под насловом "Економска питања", док је Анекс 4а. Привременог споразума делегацији достављен 15. фебруара 1999. године, тек пошто је састанак у Рамбујеу одлуком Контакт групе донетом на министарском састанку 14. фебруара 1999. године продужен до 12 сати у суботу 20. фебруара 1999. године.

На састанку наше делегације са "Тројком", после потврдног одговора на изричито постављено питање шефа делегације да ли су добијени сви анекси које је усвојила Контакт група, закључно са последњим добијеним Анексом 4а, 16. фебруара 1999. године "Тројки" је предат јединствени текст Привременог

споразума са уграђеним примедбама и ставовима наше делегације.

У пропратном писму уз тај текст шефа наше делегације, између осталог, стоји: "Те примедбе и ставови првенствено полазе од генералних елемената и принципа које је усвојила Контакт група на министарском састанку у Лондону 29. јануара 1999. године. Њихов значај и пуно вредност потврдила је Контакт група на прошлом састанку у Паризу, а у тим оквирима посебно принцип поштовања суверенитета и територијалног интегритета Србије и Југославије. То исто у разговору са нашом делегацијом, 14. о.м. у Рамбујеу, потврдила је и државни секретар САД, госпођа Мадлен Олбрајт. Наше примедбе и предлози првенствено значе усаглашавање текста споразума у целини са тим принципом".

Од 16. фебруара 1999. године отпочели су састанци експерата наше делегације са експертима Контакт групе, пошто су експерти делегације косметских Албанаца одбили да се састају са експертима наше делегације. Ти разговори посебно су били интензивни пред истицање другог рока. Отпочели су 19. фебруара увече, а завршили се 20. фебруара у 5,00 сати ујутру. У њима су у повременом присуству сва три преговарача све време учествовали шеф наше делегације и проф. др Владан Кутљешкић од чланова наше делегације.

На министарском састанку Контакт групе, одржаном у Рамбујеу 20. фебруара 1999. године, одлучено је да се састанак продужи до уторка 23. фебруара 1999. године до 15,00 сати. У закључцима Контакт групе донетим том приликом стоји: "Направљен је суштински напредак у постизању оквира и политичких глава Привременог споразума за мир и самоуправу на Космету. На захтев страна, верујемо да то захтева да се учини крајњи напор да се оконча цео привремени споразум и предложени аранжмани за међународно, војно и цивилно присуствовање на Космету, уколико се стране тако буду сложили, да се спроведе и гарантује привремени споразум".

Два дана после овог састанка Контакт групе, у понедељак, 22. фебруара 1999. године у 19,00 сати, на састанку са "Тројком", нашој делегацији уручени су Анекси 2, 5, и 7. Привременог споразума. Анекс 2. носио је наслов: "Полиција и грађанска јавна безбедност", Анекс 5. "Спровођење I", а Анекс 8. "Спровођење II". На том састанку преговарач, амбасадор Борис Мајорски, обавестио је нашу делегацију да Анекси 2. и 7. нису били ни разматрани, па према томе ни усвојени у Контакт групи, и да они нису текстови Контакт групе, него појединих чланица Контакт групе, док је Анекс 5. био разматран, али се о његовом усвајању на састанку Контакт групе није одлучивало. Пошто је нашој делегацији још 15. фебруара изричито било одговорено да су сви анекси које је Споразум требало да садржи добијени и пошто је од стране амбасадора Мајорског добијено поменуто обавештење, наца деле-

гација је одбила да прими понуђене анексе.

Сутрадан, на дан истицања трећег рока за завршетак састанка у Рамбујеу, наша делегација је у 9,30 сати добила текст Привременог споразума, који је поред оквира обухватао и главе 1, 2, 3, 4, 4а, 5, 6, 7, 8. Пошто је усвојена сугестија наше делегације, дата у првој половини састанка у Рамбујеу, о јединственом тексту споразума подељеном на главе, а не о Привременом споразуму који би садржао оквирни споразум са анексима, чланови III и IV из првобитне верзије оквирног споразума Привременог споразума, који се тичу измена и допуна Споразума и његове свеобухватне оцене, као и закључне одредбе, пребачени су у посебну осму главу.

У пропратном писму преговарача стајало је: "У прилогу се налази коначни текст Привременог споразума за мир и самоуправу на Космету, предложен у Рамбујеу, који преговарачи овим путем подносе делегацијама у име Контакт групе. Овај коначни предлог узима у обзир ставове изражене на састанку у Рамбујеу. Русија се не придружује главама 2. и 7. Копредседници и преговарачи спремни су да приме ваш одговор данас, најкасније до 13,00 сати". Писмо су потписали тројица преговарача, с тим што је уз потпис амбасадора Мајорског стајало "осим главе 2. и 7".

После истека времена које је одредила Контакт група, у Рамбујеу је одржан министарски састанак Контакт групе, са којег су копредседавајући издали саопштење у облику 6 тачака. У њима се, између осталог, констатује "историјски значај" састанка у Рамбујеу, "који је започео један процес на основу принципа и основних елемената које је у Лондону усвојила Контакт група 29. јануара 1999. године, спајајући оне који су дуго времена подељени дубоким и оштрим разликама". У тачки 4. овог Саопштења каже се: "Сада постоји један политички оквир, који је прецизиран у споразумима из Рамбујеа, и на тај начин је створена основа за финализацију спровођења глава овог Споразума, укључујући модалитете за међународно цивилно и војно присуство на Космету за које је предвиђено да се позове. Од суштинског је значаја да се сагласност о привременом споразуму оконча и да се он потпише у целини. У том духу стране су се обавезале да ће присуствовати конференцији која ће се односити на спровођење, у Француској 15. марта, након консултација са странама и одговарајућим међународним организацијама.

Одлучни смо у томе да будно пратимо да се обавеза у потпуности испоштује како би се окончао процес из Рамбујеа". У овој конфузној реченици нагавештена је сва конфузија наставака састанка у Паризу. Оно што су у Рамбујеу пре подне у пропратном писму преговарачи квалификовали као коначни предлог који "узима у обзир ставове изражене у Рамбујеу", копредседавајући су истога дана поподне квалифико-

вали као "готове споразуме из Рамбујеа".

Са своје стране две делегације су после истека рока за окончање састанка у Рамбујеу, дале своје изјаве.

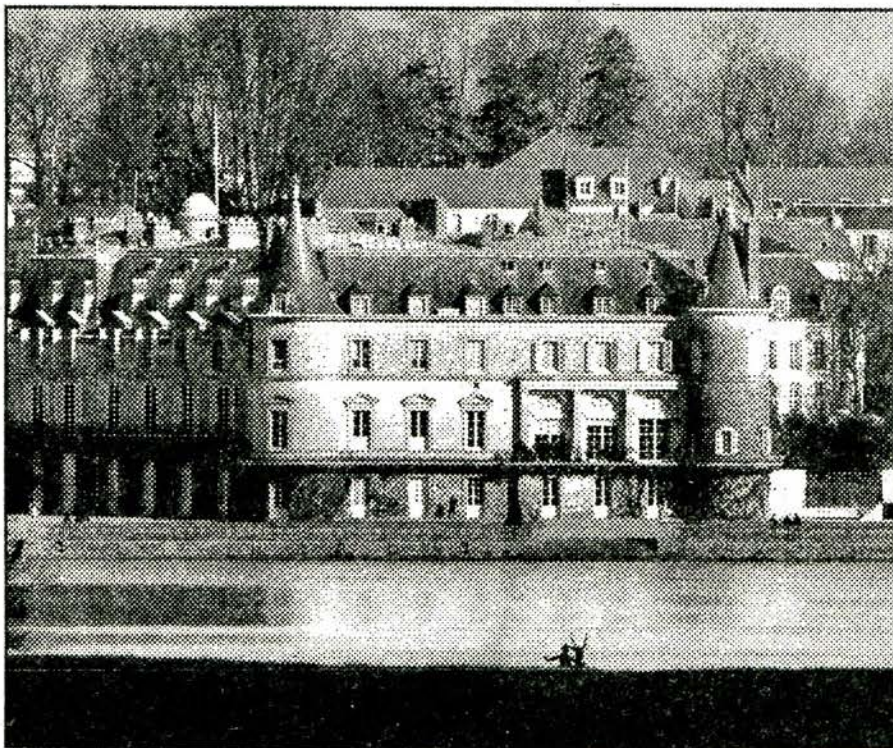
У изјави наше делегације, између осталог, стоји: "Делегација Владе Републике Србије истиче да је на разговорима у Рамбујеу дошло до значајног напретка у дефинисању политичког решења у вези са широком аутономијом Косова и Метохије, поштујући суверенитет и територијални интегритет Републике Србије и СР Југославије. Посебно истичемо, исто што каже Контакт група, да нема ни независности Косова и Метохије ни треће републике. Зато сви елементи аутономије у моменту утврђивања споразума морају бити познати и јасно дефинисани. У даљем раду то треба адекватно поставити и доследно ре-

предлога за доградњу политичког дела Споразума, у наставку састанка у Паризу користити председавајући састанка.

Овим изјавама окончан је састанак у Рамбујеу у поподневним сатима 23. фебруара 1999. године. После одржане конференције за штампу председника Републике Србије Милана Милутиновића и шефа наше делегације у Паризу, делегација се после поноћи вратила у земљу.

III

По повратку у земљу и реконструкције документације са састанка у Рамбујеу, наша делегација је уз учешће председника Републике Србије Милана Милутиновића, 5. марта 1999. године, одржала састанак у Београду. У изјави коју је делегација том приликом сачинила, између осталог, стоји следеће:

Рамбује: дворца у којем су част и морал великих сила доживели потпуни суноврат

штити. У том смислу, спремни смо да учествујемо на следећем састанку у вези са тим питањем".

У изјави делегације косметских Албанаца, између осталог, стоји: "Делегација Косова консензусом прихвата да потпише Споразум за две недеље после консултација са народом Косова, политичким и војним институцијама. Делегација Косова прихвата, и то ће бити поново потврђено потписом, да ће се на крају трогодишњег прелазног периода на Косову одржати референдум да би се утврдила воља народа, као што је предвиђено чланом I (3) главе 8, Споразума". У својој изјави делегација косметских Албанаца даље каже да ће Споразум у Рамбујеу, представљен на преговорима 23. фебруара, "бити подвргнут само техничком прегледу од стране стручњака". Овај део изјаве, посебно истичемо, јер ће га као аргумент за одбијање наших

"Разговори у Рамбујеу су привремено прекинати и без конкретног резултата, јер је остало још много тога да се уради. Добро је познато да политички споразум није усвојен и далеко је од тога да може да буде брзо потписан. Низ кључних одредби су једнострано дате и у значајној су супротности са десет принципа Контакт групе и зато, на политичком споразуму, предстоји даљи напоран рад. И не само то. Учинен је прозиран и непримерен покушај да се, само на неколико сати пред задати рок за завршетак састанка, уруче документи о којима, уопште, није расправљала Контакт група. То су тзв. анекси 2. и 7. (о полицији и трупам).

Све је ово познато старој, а посебно нашој јавности. Нажалост, последњих дана сведочи смо лажних приказа урађеног и достигнутог у Рамбујеу. САД, а и неки други чланови Контакт групе,

праве намерну конфузију са тврдњама да су преговори у фази у којој заправо нису, да је политички споразум практично усвојен и да га, 15. марта, треба само потписати и отпочети разговоре о његовој примени. При томе, под "политичким споразумом" подразумевају цео текст споразума, укључујући и делове о полицији и трупам, односно управо онај текст о коме уопште није ни разговарано.

Укратко, на помолу је велика превара у режији САД. Тражи се да се потпише споразум који у његовом највећем делу (преко 56 страница) никада није расправљан, ни у оквиру Контакт групе, ни у разговорима. Уз то, да цинизам и превара буду већи, тражи се, од партија албанског сепаратистичког и терористичког покрета, да потпишу споразум који су сами написали, односно тражи се од њих да се сагласе да НАТО окупира Космет, да споразум буде привремен, а да се, после три године, организује референдум, да нема дуне једнакости и равноправности за друге националне заједнице осим за Албанце, да се прихвати квазидржава на територији Републике Србије и СР Југославије".

На основу ових ставова председник Републике Србије Милан Милутиновић и шеф наше делегације упутили су писма министрима иностраних послова земаља чланица Контакт групе.

У писмима се на најозбиљнији начин скреће пажња на манипулације и кампању покренуто са циљем да се представници политичких партија албанског сепаратистичког покрета приволе да потпишу непостојећи "споразум". Ради се о тексту који није размотрен нити прихваћен у Рамбујеу, који није размотрен, нити одобрен од Контакт групе и од којег су се писмено оградиле, како наша делегација, тако и поједине чланице Контакт групе. У писмима се одлучно одбањују покушаји политике свршеног чина и захтева од чланица Контакт групе и међународне заједнице да спрече све манипулације и створе нормалне услове за наставак разговора без притисака, претњи и уцена. Таквим разговорима, на познатим принципјелним основама, Република Србија и СРЈ су спремне да дају свој пуни конструктивни допринос.

IV

Делегација је на наставак састанка у Паризу кренула 14. марта 1999. године. По доласку у Париз, одржала је конференцију за штампу. На првом радном састанку са преговарачима, поучена искуством из Рамбујеа, наша делегација је инсистирала на усвајању Правила рада (пословника) састанка. Ток састанка није био регулисан никаквим правилима што је отежавало рад. Истакнуто је још да је незамисливо да ни после упорних захтева наше делегације код "Тројке", није одржан ниједан директан састанак (ни у Рамбујеу ни у Паризу) две делегације и да је одбијен чак и заједнички састанак експерата две делегације. Нашој делегацији одговорено је да је ток састанака у

надлежности копредседавајућих и одбијен је наш предлог Правила рада.

На експертском састанку са експертима Контакт групе, на којем су у име наше делегације учествовали шеф делегације, проф. др Владан Кутлешкић, члан делегације и проф. др Родољуб Етински, експерт делегације, настојало се да се, у складу са изјавом наше делегације датом на завршетку састанка у Рамбујеу, у текст политичког споразума уграде елементи суштинске аутономије и читав текст доведе у склад са десет полазних принципа које је утврдила Контакт група.

Из понуђеног предлога Споразума од 23. фебруара 1999. године изостављене су све одредбе које су биле у супротности са прокламованим начелом суверенитета и територијалног интегритета СР Југославије и Републике Србије; све што није предмет овог Споразума, него неког другог акта (новокомпонована верификациона мисија, Хашки трибунал, независни медији, међународна хуманитарна помоћ и сл.); све што је против равноправности националних заједница; све што је изнад и преко међународне помоћи у решавању питања на Космету и што значи завођење међународног протектората.

Истовремено, наша делегација нагласила је да делове текста Споразума које није усвојила Контакт група неће разматрати. Што се тиче спровођења Споразума, разговори о тој теми долазе у обзир тек по постизању сагласности о политичким решењима садржаним у Споразуму.

Истога дана (15. марта 1999), наша делегација је копредседавајућим састанком, министрима иностраних послова чланица Контакт групе и "Тројки" доставила текстове Основних елемената суштинске самоуправе на Косову и Метохији и Споразума о самоуправи на Косову и Метохији у које су ти елементи уграђени.

Одмах сутрадан, наша делегација је писменим путем од копредседавајућих састанака затражила ставове о својим примедбама. У одговору је речено да је Контакт група на састанку од 15. марта једногласно закључила да никакве суштинске промене политичких делова текста од 23. фебруара нису прихватљиве. У обзир за разматрање долазе само "техничка прилагођавања". После разматрања наших предлога, Контакт група је закључила да се они, наводно, тичу суштинских елемената и да нарушавају кључне елементе "споразума из Рамбујеа". Истовремено, Контакт група подвлачи да је неопходно одмах прећи на расправу о елементима спровођења Споразума. Стране морају усвојити Споразум у целини укључив, и све начине његовог спровођења.

На поновно инсистирање наше делегације да се организује директан састанак са делегацијом косметских Албанаца одговорено је да делегација косметских Албанаца одбија такав предлог. Та чињеница прокомментарисана је у изјави шефа наше делегације на следећи на-

чин: "Ово упорно одбијање косметских Албанаца да се одржи било заједнички састанак експерата, било две делегације, и даље држи отвореним основно питање читавог састанка – ко се с ким споразумева? Како састанак у Рамбујеу, тако и његов наставак у Паризу, у супротности су са нормалним методом вођења сваке врсте разговора и са духом споразумевања. Уосталом, за сваки споразум, па и овај, потребна су два потписника. Овај "споразум" је диктат "Тројке".

Нашој делегацији је сугерисано да пређе на расправу главе 5. Споразума "Спровођење". Пошто је тај предлог био у супротности са ставом да прво треба утврдити оно што се спроводи, а затим како ће се утврђено спроводити, наша делегација је такав предлог одбила. На то је уследило једнострано потписивање предлога Споразума из Рамбујеа од стране делегације косметских Албанаца.

Претпоследњег дана састанка у Паризу (18. марта 1999), представници националних заједница изложили су на састанку са "Тројком" своја виђења Привременог споразума који су потписали представници косметских Албанаца. Тим поводом, у писму копредседавајућим, представници националних заједница истичу следеће:

"Текст који нам се нуди напушта принципе Контакт групе од 29. јануара 1999. године као основу за политичко решење. Он поништава равноправност националних заједница и фаворизује само једну националну заједницу – Албанце, тако што установљава већински принцип формирања институција, органа и одлучивања. Зато предложени споразум не решава проблеме него све нас, припаднике других националних заједница – Србе, Црногорце, муслимане, Турке, Роме, Горанце и Албанце који су за заједнички живот, политички обезбављује и претвара у грађане другог реда са неком врстом културне аутономије.

На Косову и Метохији живи више националних заједница. Суштина аутономије за коју се ми залажемо јесте да су сва њихова права једнака. Наша основна примедба је да се предложеним споразумом политичка права дају само једној националној заједници, а све остале националне заједнице треба да своја права бране од те фаворизоване националне заједнице. За нас је аутономија да равноправно учествујемо у доношењу одлука, а не да имамо декларативно право да се штитимо од одлука које доноси већина. Историјско искуство на Косову и Метохији говори да је одбрана угрожених права увек водила у сукобе. Зато је решење без сукоба могуће само ако су права националних заједница изворно једнака и гарантована и ако се изворно остварују у институцијама аутономије.

Зато од вас, као одговорних у име Контакт групе, још једном одлучно захтевамо да у доброј вољи размотрите наше предлоге. Не дозволите да у мултикултурној, мултиконфесионалној и му-

лтиетничкој Европи тријумфују сепаратизам, тероризам и етничко чишћење. Наши предлози не угрожавају било коју националну заједницу, они бране равноправност, заједнички живот у миру, мултиетничко и мултиконфесионално Косово и Метохију. Заложите се и ви за решења која обезбеђују равноправност и једнакост за све грађане и националне заједнице, омогућите решења по којима се може организовати живот у миру и обезбедити развој Косова и Метохије".

Пошто су чланови председништва делегације косметских Албанаца потписали предлог "споразума из Рамбујеа", та делегација дала је изјаву у којој, између осталог, "поново потврђује да ће по истеку привременог периода од три године народ Косова изразити своју вољу путем референдума који ће бити спроведен слободно и праведно. О израженој вољи народа Косова биће упозната међународна конференција како би се утврдио механизам за коначно решење питања Косова, у складу са Привременим споразумом, посебно чланом I (3) глава 8". Ова изјава је крунски доказ о правим намерама Привременог споразума из Рамбујеа.

Непосредно пошто је од стране партија албанског сепаратистичког покрета потписан непостајести "споразум", наша делегација доставила је копредседавајућим састанка наш текст споразума о самоуправи на Космету у који су уграђени елементи суштинске самоуправе без глава о спровођењу.

После овога уследило је истога дана, 19. марта 1999. године, саопштење копредседавајућих у којем се констатује да је "косовска делегација" прихватила "споразум из Рамбујеа у целини", а да "Југословенска делегација" не само да то није учинила, него је "покушала да поново оспори споразуме из Рамбујеа". Због тога је закључено да нема сврхе да се разговори продужавају. Они се "неће наставити, осим ако се Срби не изјасне да прихватају споразуме". Истога дана, после конференције за штампу председника Републике Србије, Милана Милутиновића, делегација се вратила из Париза у Београд. У изјави коју је председник Републике Србије, Милан Милутиновић, дао по повратку у Београд, је, поред осталог, речено: "Сви који желе да истински допринесу политичком решењу треба да престану са претњама, фалсификатима и подметањима и да, у наставку политичког процеса, промене приступ, јасно дефинишу правила, обезбеде директне разговоре. Само на такав начин може да се дође до политичког споразума".

V

Овај хронолошки преглед почетка, тока и завршетка састанака у Рамбујеу и Паризу могуће је, будући да представља речит говор чињеница, резимирати на следећи начин.

Наша делегација отишла је у Француску са циљем да се утврди суштинска аутономија и одбрани мултиетнички

састав становништва на Космету са мандатом који јој је доделила Народна скупштина својим Закључцима. Њена основна идеја била је да је равноправност националних заједница кључ и окосница за решавање свих косметских проблема.

Састанак у Рамбујеу текао је хаотично и одвијао се крајње волунтаристички, више у облику преговора наше делегације са америчким тимом који је предводио амбасадор Хил, са једне стране, и као настојање тог истог тима да пронађе решења која би приволила сепаратистичку делегацију косметских Албанаца на потписивање споразума, са друге стране. Отуда изостајање сваких правила о раду на састанцима, отуда онемогућавање непосредних састанака две делегације. Читава сврха састанка била је како приволи партије сепаратистичког и терористичког покрета Албанаца на потпис Споразума да би се потом могао вршити притисак на Србију, што је изричито и рекао је један од копредседавајућих, француски министар Ибер Ведрин да сада "Србе треба притиснути уза зид".

У наставку састанка у Паризу предлог споразума проглашен је за коначни споразум. Проглашено је да су сва суштинска питања затворена и да су могућна само техничка прилагођавања. Наш суштински приговор да су у "Споразуму" одвојени државни суверенитет од територијалног интегритета Србије и Југославије, да је први део овог принципа поништен, а други само декларативно потврђен, одбијен је са образложењем да се таквим нашим ставом "нарушавају кључни елементи" непостојећих "споразума из Рамбујеа". На нашу тврдњу да се суштинска самоуправа на Космету у "Привременом" споразуму остварује као држава за албанску

већину и као мањинска заштита осталих националних заједница, одговорено је да је то "савремено схватање демократије и демократског поретка".

Исто тако, на нашу примедбу да Споразум садржи више од половине текста који није утврдила Контакт група није дат никакав одговор. Стога је наша делегација, полазећи од елемената суштинске самоуправе које је утврдила, уградивши их у политички део споразума који је усвојен у Контакт групи, тај текст потписала као Споразум о самоуправи на Космету. Тај текст је значајан искорак у односу на Приштинску декларацију, али се решења која он нуди могу складно уклопити у уставни и правни систем земље. Он представља наш одговор после Основних принципа које је Контакт група усвојила 29. јануара 1999. године.

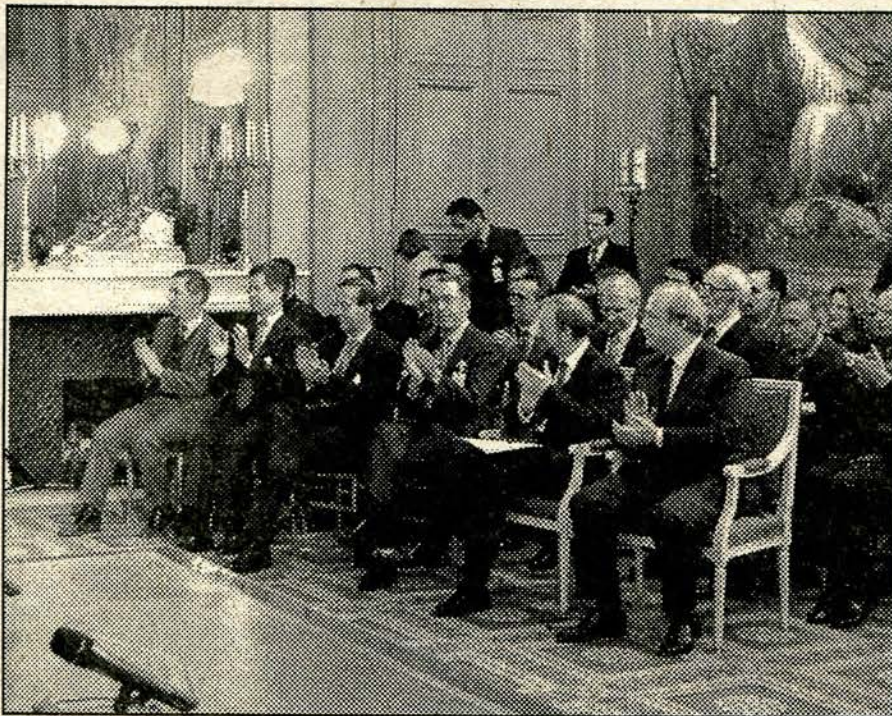
У Паризу су потписана два различита текста Споразума, од којих је један делимично био усвојен у Контакт групи, али не и од стране обе делегације, док је други утврдила наша делегација на основу елемената за суштинску самоуправу Космета и десет полазних принципа Контакт групе. При томе, текст који је потписала делегација политичких партија Албанаца није споразум, то је фалсификат споразума.

У суштини ни делегација "косметских Албанаца" ни амерички преговарачи нису хтели преговоре. "Албанци" су у Француској били само физички присутни, а у њихово име су иступали Американци, који су преговоре схватили као свој диктат. Томе је ишло наруку и понашање дела Контакт групе које је било навијачко, пристрасно и противречно. На крају, Контакт група је дошла у апсурдну ситуацију да врши притисак на нашу делегацију за усвајање "Споразума" који сама претходно није била

усвојила. Уместо споразумевања, претња и сила постали су основно средство "утеривања споразума".

Наша делегација имала је конструктивни прилаз састанцима у Француској и била је јединствена у наступањима. Она је сматрала да је потребно, најпре, поставити костур суштинске аутономије на Космету који се заснива на принципима Контакт групе, а потом правно градити институције суштинске аутономије, које би биле у складу са тим принципима. Она је пристала да се о једном унутрашњем питању разговара уз посредовање "Тројке", али није могла одустати од начела и практичног остваривања суверености и територијалног интегритета своје земље. Отуда је она била против става да суштинска аутономија на Космету постоји уколико Србија тамо не постоји, као што је била против страних трупа, јер је сматрала да оно што је договорено нема потребе силом спроводити, а ако буде и требало, да таквом силом треба да располаже држава, а не некакве стране трупе. Посебно наша делегација је сматрала да није Споразум ако се потписници не споразумевају непосредно и да се споразумевање мора одвијати на цивилизованим правилима, а не на примитивној хајдучији. Састанци у Француској били су негација споразумевања и афирмација једностраног диктата. Они су били једна манипулација чињеницама и заваривање светског јавног мњења.

Упркос таквим искуствима, наша делегација је изразила спремност наше земље да се политички процес стварног споразумевања успостави и да се пронађе политичко решење за Космет. Свако политичко решење боље је од војног решења. Рат не може довести до стварног решења. Зато је наша делегација изразила спремност за проналажење решења искључиво политичким путем, у складу са јасно одређеном процедуром проналажења решења, на основу аутентичних елемената суштинске самоуправе. Делегација је такве елементе утврдила у Народној скупштини, која јој је поверила мандат, и изражава спремност да предложи операционализацију Споразума који је потписала. Уосталом, на састанку делегације од 5. марта 1999. године изричито је утврђено: "Спремни смо да наставимо разговоре и у Паризу, и у Београду, и у Приштини, свугде где може да се нађе политичко решење. Томе дајемо апсолутни приоритет. На сваком месту и за сваким столом и на сваком састанку – ми смо за мирно решење, за широку аутономију у оквиру Србије и Југославије, за равноправност свих националних заједница. Али, исто тако, одлучно кажемо да нема места ни разговора где можемо дати Космет, дозволити сепесију, или трећу републику. Кад бисмо на то пристали одрекли бисмо се сами себе. Издали бисмо наше грађане и Србе, и Црногорце, и Албанце и муслимане, и Турке, и Роме, и Горанце и Египћане, све који живе на Космету, који хоће да остану тамо да живе у миру и равноправности".

Подршка тероризму: Ведрин, Кук и њихови саучесници на "мировним разговорима" у Рамбујеу и Паризу

ГОРИЦА ГАЈЕВИЋ, ШЕФ ПОСЛАНИЧКЕ ГРУПЕ
СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ СРБИЈЕ

ЗА МИР И ОЧУВАЊЕ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Горица Гајевић: да смо за мир и политичко решење потврдили смо одлуком да одемо на разговоре у Француску

Попштовани председнице Републике, председнице Народне скупштине, уважени народни посланици, мир, равноправност, суверенитет и територијални интегритет вредности су и циљеви које смо у закључцима ове Скупштине потврдили као виталне, националне и државне интересе и обавезали Државну делегацију да их на разговорима у Француској доследно афирмише и брани.

Државна делегација је то у потпуности испоштовала и на разговорима у Рамбујеу, и на разговорима у Паризу.

За доследну афирмацију наше позиције политичког решавања проблема на Косову и Метохији, у оквиру широке аутономије, за достојанствено и патриотско држање, посланичка група СПС-а одаје им пуно признање и прихвата Извештај који је поднео председник делегације.

Мандат који јој је поверен, Државна делегација је оправдала. Она је доследно заступала оно што су грађани Србије тражили, а ми као народни представ-

ници формулисали у закључцима. Косово и Метохија су интегрални део Србије, уживаће широку аутономију са равноправношћу свих националних заједница, без мајоризације и дискриминације по било ком основу.

Да смо за мир и политичко решење, потврдили смо одлуком да одемо на разговоре у Француску, да разговарамо уз присуство Међународне заједнице и ван наше земље. За мир и очување Косова и Метохије, на политичкој платформи коју је формулисала ова Скупштина, потврдило се, да можемо слободно стати и разговарати са свима, било где.

Међутим, шта се показало на разговорима у Француској? Део Међународне заједнице није био искрен у свом настојању да се разговори одрже. Контакт група, боље речено САД, своју улогу медијатора претворили су у улогу арбитра, ментора и покровитеља сепаратиста и терориста. Позвали су нас да разговарамо, очекујући да на те разговоре не дођемо. Довели су нам за саговорнике представнике сепаратиста и терориста. Све

су учинили да разговора не буде, да ми разговоре одбијемо и да Србију окриве за прекид политичког процеса, као и непостизање политичког споразума. Наша делегација све време достојанствено, принципијелно, упорно, стрпљиво и са великом флексибилношћу, развијајући што шире аутономију до саме границе националних и државних интереса суверенитета и територијалног интегритета, тачку по тачку, страну по страну, градила је политички споразум.

Документ наше делегације обезбеђује мултиетничко, мултиконфесионално и мултикултурно Косово и Метохију. Он гарантује равноправност свим грађанима и националним заједницама. То најбоље сведоче потписи представника свих који Космет чине – Срба и Црногораца, муслимана, Турака, Рома, Горанаца, Египћана и албанских партија које су за заједнички живот и аутономију Косова и Метохије. Тај споразум о самоуправи на Космету заснован је на десет принципа Контакт групе и гради институције и органе, које имају широка и аутономна права одлучивања, без могућности мајоризације. Споразум, поред осталог, предвиђа додатна права националним заједницама, широка овлашћења локалне самоуправе, прописе са законском снагом, министарски савет, три врсте судова, локалну полицију, обезбеђено представљање у Народној и Савезној скупштини, Влади Републике Србије и Влади Савезне Републике Југославије, Врховном и Савезном суду.

То је аутономија које је по обиму права гаранција и равноправности нема ни у једној држави у свету. Политички правно, све преко тога је држава, а не аутономија.

Из Извештаја делегације видимо да у Француској, ни у Рамбујеу, ни у Паризу, разговора није било. Сепаратистичко-терористичка делегација објавила је свој споразум пре разговора у новинама „Коха диторе“, а тзв. преговарачка тројка фалсификовала је то у назови споразум, који нуди Контакт група. Методама које нису ни политичке, ни дипломатске, него огољено преварантске, извршен је фалсификат и захтев сепаратиста, уз свесрдну помоћ америчких експерата и њихових сателита, добио је форму папира који је назван споразумом, а који није размотрила, а ни усвојила чак ни Контакт група, званични организатор ових разговора.

Стрпљиви и конструктивни рад Државне делегације, систематски је обезвређиван. Наши предлози су сакривани и гурани под тепих. Основно правило процедуре било је да процедуре нема, све је дозвољено за постизање њихових циљева. Имитирани су разговори којих није било, а представљен је и папир као споразум који не постоји. За разлику од тога, ми смо формулисали политички споразум, национално равноправност, заједнички живот, демократске институције, мир и развој.

Они су наметали само једно – НАТО трупе и НАТО трупе.

То је једини суштински и прави допринос њиховог ангажовања. Уосталом, сваком добронамерном је јасно да они у Рамбујеу и Паризу нису желели постизање политичког решења, него нови

полигон и посао за НАТО трупе. Представници различитих група албанских сепаратиста и терориста, етнички чиста дружина у Паризу је потписала свој захтев за сецесију, етнички чисто Косово и позив за окупацију Србије. То није никакав споразум.

Шта су, у ствари, потписали?

Потписали су аутономију по називу, а државу по суштини. Декларативну равноправност, а стварно фаворизовање албанске националне мањине и дискриминацију свих осталих.

То што су потписали довело би до исељавања, новог таласа албанизације, а резултат би био етнички чисто Косово и Метохија. То је уговор албанских сепаратиста и терориста и америчке администрације, да унајме НАТО трупе, да помогну и убрзају остваривање сепаратистичких циљева.

То су потписали амбасадори Хил и Петрич. Оверили су најам НАТО трупа за заштиту терориста, а не политички споразум који би Космету донео мир и равноправност свих грађана и националних заједница.

Тај уговор не би био потпун да није имао и образложење. Њега је написала иста рука која је написала назови споразум, а потписао криминалац и терориста Хашим Таџи, и јасно објаснио да су они потписали независност, а позвали НАТО да изврши агресију на суверену земљу и да за њих чува територију у наредне три године док они не изразе своју вољу кроз референдум и донесу одлуку о коначном отцепљењу.

Међутим, и то је било мало за сепаратисте и њихове менторе. Они траже нову албанску државу под међународним протекторатом. Зато што то не прихватамо, зато што се одлучно обрачунавамо са тероризмом, нама се прети агресијом. Понашањем дела међународне заједнице, боље рећи америчке администрације и њених НАТО савезника, а и оних који чекају у реду да то постану, уводи се пракса без преседана у међународним односима.

Принцип равноправности народа и држава замењује се силом и ултиматумима.

Споразум као израз воља и договор две или више страна, претвара се у фалсификат и подметање. Славољубиви народи и демократске државе, њихове владе, парламенти, морају знати да одбраном Космета, Србије и Југославије, бране и темељне принципе међународних организација и међународних односа. Док се дешавао Рамбује и Париз, Србија и Југославија и наши људи у дијаспори, још једном су јасно рекли да не дамо Косово и Метохију, нити било који део своје територије.

У одбрани свог територијалног интегритета и суверенитета, ми смо изабрали мирна, политичка средства. Уколико нам се наметне рат, бранићемо се од агресора на сваки начин и свим средствима. То је јасна порука грађана Србије и Југославије. Сви они који би политику да замене ратом, разговоре бомбардовањем, морају са тим да рачунају. Простор за политички споразум још увек је шири и много бољи него простор за сукоб. Нема разлога да француски, енглески, немачки и ко зна чији младићи

гину за циљеве терориста, да би амерички медији то продавали као вести.

Ми остајемо чврсто опредељени да се мирним путем, политичким средствима кроз наставак политичког процеса постигне широка аутономија за Косово и Метохију, која би, још једном истичемо, обезбедила равноправност свих националних заједница, пуно поштовање суверенитета и територијалног интегритета Србије и Савезне Републике Југославије.

Предлог споразума државне делегације испуњава те услове. У циљу образовања политичког процеса треба одмах отпочети његову операционализацију, односно доношења одговарајућих докумената, статута и других пратећих аката, припреме за организацију пописа, све оно што би тај споразум спровео у живот.

Предлог наше делегације је реалан и што је најважније спроводив. То нису пуне техничке формулације, него суштинско решавање интереса и потреба оних који на Косову и Метохији живе и могућност да у заштити својих националних посебности, наставе да се развијају и живе у миру у овој нашој јужној покрајини.

Позивамо парламенте свих демократских и словодољубивих народа и држа-

ва да своје владе усмере на пут политичког решавања, зауставе ратне припреме, звецкањем оружјем око наших граница, обесхрабре екстремисте, обуставе подршку терористима и истински пруже шансу миру.

Ради очувања темељних принципа међународних односа и права, хуманије и праведније будућности, ономе који нема аутентичну културу, традицију, историју, а покушава да их прибави рушећи друге, који сопствену слободу гради на туђој неслободи, своје право на одузимање права другима, ономе који бргатство стиче отимачином од других, који рушећи цивилизацијске вредности жели да постане владар читавог света, мора се јасно ставити до знања, да има народа и држава који своју историју, слободу, независност и достојанство непродају, нити предају.

Србија и Савезна Република Југославија не посежући никада за туђим, по ко зна који пут у својој историји одлучно поручују – за мир, равноправност и сарадњу јесмо, али за продају и предају нисмо. Зато стране војне трупе под било каквим изговором, ни за какву цену, па ни по цену бомбардовања, не прихватамо на нашој територији.

СТЕВО ДРАГИШИЋ, ШЕФ ПОСЛАНИЧКЕ ГРУПЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАКЕ

СР ЈУГОСЛАВИЈА МОРА ДА СЕ БРАНИ

Међудржавни односи у свету данас се заснивају на поштовању државног суверенитета и територијалног интегритета држава. Због тога је установљено неколико принципа, пре свега непроменљивост државних граница, немешање у унутрашње послове суверених држава, непризнавање сецесије и у вези са тим, увек се осуђују сепаратистички и терористички покрети и организације које су, по правилу, манифестација сецесионистичких тежњи.

Што се тиче сецесије, њу увек изазивају организације које се труде да стекну легитимитет представника етничке заједнице, која жели отцепљење од државе у којој живи, а методи тих организација, методи борбе су увек терористички. Проблем сецесије и тероризма је по својој природи и суштини увек унутрашњи проблем државе. Због тога, једино оне решавају те проблеме онако како знају и умеју, а свако уплитање са стране сматра се мешањем у унутрашње послове суверене државе.

Међутим, догађаји на Косову и Метохији и однос великих сила према њима, показали су да ти принципи важе само за неке од тих западних сила – Велику Британију, Француску, Шпанију, у случају Северне Ирске, Корзике, Баскије, али да ти исти принципи не важе

за Србију када је Косово и Метохија у питању.

Сецесионистичке тежње у делу албанске националне мањине постоје доста дуго. Последња тих тежњи је стварање организације, чији је циљ сепаратизам, а метод борбе терористички, тзв. ОВК. Ослободилачка војска Косова и по својој организацији и по методу на који жели да оствари своје циљеве је несумњиво терористичка организација. То је очигледно јасно свима. Јасно је онима који се боре против тероризма у свету САД-а, али то не желе да признају, због тога што борба терористичке организације ОВК помаже САД-у за остварење њихових циљева на овом простору, како они зову, остварењу и очувању њихових националних интереса.

Као последица тога, дошло је до нарушавања принципа немешања у унутрашње послове суверених држава. Пошто су терористе прогласили борцима за остварење и заштиту националних права Албанца, себи су дали право да се директно укључују у решавање проблема које Србија има са терористима, али на страни терориста. Све оно што су предузимали последњих неколико месеци, најотвореније је показало, пре свега нама, а и онима који су то објективно гледали, да су западне силе, предвођене

Стево Драгићев: проблем сецесије и тероризма по својој природи и суштини увек је унутрашњи проблем државе

САД-ом, отворено на страни терористичког покрета на Косову и Метохији.

Република Србија је спремна да прихвати сваку сугестију, сваки предлог који може да доведе до решења. Спремни смо увек директно да преговарамо и да разговарамо са представницима албанске националне мањине. Али, Република Србија никада неће прихватити решења која јој се ултимативно намећу, посебно не она решења која подразумевају издвајање Косова и Метохије из правног система Републике Србије и дугорочну могућност његовог тоталног отцепљења од Републике Србије, јер то, пре свега, нарушава принцип непроменљивости државних граница, а и уништава Републику Србију као самосталну државу.

Овако чврст, недвосмислен став Републике Србије, који је исказан и пред одлазак наше државне делегације на преговоре у Рамбује, управо извиру из опште прихваћених принципа о којима сам мало пре говорио. Наше инсистирање на поштовању принципа је главна препрека за остварење јединог циља САД-а, а то је размештање њихових, односно НАТО трупа на територији Косова и Метохије.

Да би избегли кршење тих принципа, САД покушавају да изнуде наш пристанак за њихово размештање на нашој територији. У том случају, све би било у складу са међународним правом, па су због тога организовале преговоре у Француској, прво у Рамбујеу, после то-

га у Паризу, и тзв. преговори су се претворили у фарсу.

Контакт група је установила 10 принципа, и рекли су да су ти принципи нешто што морају да прихвате и државна делегација и представници Албанаца, који су ишли на преговоре, а када је наша делегација инсистирала да се ти принципи потпишу и од стране албанске делегације, онда су ти принципи престали да важе, и то је био први показатељ да ти преговори, у ствари, немају никаквог смисла, макар не оног смисла који су декларативно требала да имају.

Показало се каснијим потезима, које су повлачиле САД у оквиру тих преговора, да су преговори, у ствари, били само инструмент за политички притисак на Републику Србију. Паралелно са тим политичким притиском, САД, преко свог инструмента, НАТО-а, вршиле су директне војне претње Републици Србији. Те војне претње ових дана доживеле су и своју кулминацију. Њихова порука је веома јасна, кажу – уколико добровољно не пристанете да се наше кошене трупе разместе на територији Косова и Метохије, ми ћемо вас бомбардовати. Међутим, на све те претње ми смо одавно дали свој одговор.

И понављам, спремни смо да косовским Албанцима дамо најширу аутономију, аутономију какву никада неће имати ни они који живе у Северној Ирској, и на Корзици, и у Баскији, али нисмо спремни да Албанцима дамо државу на територији Републике Србије, нисмо

Режисери "разговора" Кук и Ведрин: предлози државне делегације у Рамбујеу сакривани су и "гурани под тепих"

спремни да им ви чувате ту државу и да кроз три године Косово и Метохија постану коначно самостална држава, што је циљ терористичког покрета на Косову и Метохији.

Уколико желите и поред свега тога да ваше копнене трупе буду на територији Косова и Метохије, мораћете да се потрудите да дођете до њих. Наш пристајак на то никада нећете имати. Они могу да нас бомбардују и да нам изазову заиста велике материјалне губитке, да нам изазову и цивилне жртве, али се поставља питање – имамо ли ми излаза? Да ли нам остављају неку алтернативу, да ли можемо да се одлучимо за неко друго решење, сем тога да бранимо своју државу?

Уколико ми дозволимо сада да НАТО трупе дођу на територију Косова и Метохије, поставља се питање – како ћемо одбранили Рашку област, како ћемо одбранили њихове захтеве да дођу на територију Војводине, како ћемо се уопште одбранили од сваких других њихових

сличних захтева, које би имали, када остваре свој тренутни циљ?

Уколико останемо чврсти, уколико покажемо да нисмо спремни на предају своје територије, можемо очекивати и надати се да ћемо сачувати Републику Србију, онакву каква данас јесте. Уколико данас попустимо око Косова и Метохије, ми смо своју државу сигурно изгубили. Ми, дакле, избора немамо. Кључеви мира и рата данас су у рукама САД. Уколико се одлуче да нападну Републику Србију, они су отворили врата рату, они су нас натерали да се бранимо и они су увукли Републику Србију и Савезну Републику Југославију у рат против НАТО-а.

Међутим, то није наш избор, то је оно што ми морамо да прихватимо. Република Србија мора да се брани. То је јасан став и ове скупштине, и извршне власти у Србији, и надам се да они који одлучују о томе да ли ће бити рата, или ће бити мира, то добро знају, и да ће у складу са тим повлачити и своје будуће потезе.

**МИЛАН МИЛУТИНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

ГУБИТАК КОСОВА И МЕТОХИЈЕ ЈЕ ГУБИТАК СРПСКЕ ДРЖАВЕ

Милан Милутиновић: делегација у Рамбујеу била је изложена невиђеним притисцима који су били срачунати да сломе све што ми мислимо

Господине председниче, уважени посланици, ја сам до сада о овом проблему на разне начине и у разним приликама доста говорио и, надам се, много и рекао. Наравно, данас први пут говорим пред Скупштином о проблему који имамо на дневном реду, а мислим да имамо на дневном реду више од тога што је Извештај делегације.

Мислим да је делегација у датим околностима учинила све што је могла. Мислим да делегацији и свима нама треба да буде савест чиста, јер смо били изложени невиђеним притисцима и то притисцима који су били срачунати да сломе све што ми мислимо и желимо и уназад и унапред у развоју нашег друштва и народа. Ипак је то била суштина.

Није био уопште предмет Споразум, биле су трупе, само трупе и ништа сем трупа. Добијали смо врло примамљиве понуде. Ако прихватите трупе, добићете добар споразум. Чак су нам и сада, када смо потписали овај наш текст, који је у суштини произашао из текста Контакт групе, али наравно очишћен од свега онога што директно угрожава суверенитет и територијални интегритет Југославије и Србије, али, пре свега, суверенитет, рекли су нам – ваш споразум је врло добар у суштини, али прихватите трупе. Наравно, ако пажљиво прочитате главе 2, 5, и 7, видећете шта значе те трупе.

То значи да југословенске војске и полиције на Косову нема. То значи да ћемо имати једну иновiranу верификациону мисију на Косову. Вокер је "мало дете" спреам те нове верификационе мисије. Дobili би новог гаулајтера који би владао Косовом. Дobili би 28.000 наоружаних војника – онда је свеједно какав споразум потпишемо. Они би владали Косовом и једноставно Србије на Косову не би било.

Мислим да то треба свима у овој Скупштини да буде јасно, јер то је суштина целе приче и ништа више изван тога. Уосталом, и Холбрук је данас дошао да нам то исто каже. Његов главни задатак је – или трупе или бомбардовање. Када га пита човек, зашто бомбардовање, нема одговора. Каже, ми нећемо бомбардовање, ми кажемо, и ми нећемо бомбардовање, ко онда хоће? Ствар је доведена до апсурда и тај апсурд се нама намеће и о томе треба да зна цела јавност ове земље да је то суштина – трупе или бомбардовање и ништа више изван тога. Све остало је била парала и фарса. Ту фарсу ми гледамо већ неколико месеци. Учинили смо све да ту фарсу, колико је год могуће, отклонимо.

Наравно, они су нас зато одвели у Рамбује да би нас "удавили", да би нас у "мраку удавили". Ипак смо постигли да светска јавност полако почиње да схвата да на Косову нема 90% Албанаца и 10% осталих, него да је национална пропорција другачија, да има националних заједница и других, да постоје, исто тако, Албанци који су верни и олани држави у којој живе. Схватили су они то.

Мислим да је већи део међународне заједнице то схватио. Један део њих још увек то не сме да призна, али временом ће полако признати. Мислим да је нама савест чиста, да смо чинили све што смо могли. Без обзира на све примедбе

које се могу дати овде и другде, сада и касније и уназад, ипак мислим да смо ми морални победници ове битке коју смо имали до сада.

Наравно, ми смо истицали и остали при томе, оно што је међународна заједница стално избегавала да учини, јер, би онда политички споразум могао да буде вредан пажње и са наше стране и да буде потписан, али они нису хтели да се он одвојено потпише него су тражили пакет, и то пакет који значи не узми или остави, него само узми, али узми и трупе, и полицију, и протекторат. То нисмо могли да прихватимо. Никада то не би могли да прихватимо, јер би то био губитак Косова, а губитак Косова није само губитак Косова као Косова, то је губитак српске државе, српске државности и српског народа у целини. Морам да схватимо шта то значи. Не можемо имати заблуда и дилема о чему се ради.

Није у питању само Косово, то је захтев за уништењем, на један перфидан начин, на три године, целе државе Србије. То је суштина целе приче. Не треба сада да се завијамо у разне форме да је то било нешто друго, то је било то. Наравно, ми смо у свим тим разговорима, а било је на десетине разговора са министрима иностраних послова западних земаља, то истицали. То је добро, чули су нас, чули су све наше аргументе. Нема ниједног аргумента који је овде изнет, а да га они нису чули по десет пута. Наравно, неки су тајно признали, неки јавно, неки су климали главом, неки су рекли, редите ви јер ми не смеомо. То је, нажалост, ситуација у међународној заједници. Зато кажем да смо ми морални победници.

Зато мислим да данас Скупштина треба да буде начисто о чему се ради. Данас одлучујемо да ли прихватамо трупе или не прихватамо трупе, то је суштина, а све остало је причам ти причу. Мислим да је у овој скупштини и у овом народу да остваримо јединство поводом овог питања и поводом овога о чему говоримо, јер, ако тог јединства нема, ми можемо да се опростимо од своје будућности. Једноставно, зато апелујем на Скупштину да не расплињавамо дискусију, да се концентришемо на то право питање и да покушамо на њега да дамо свој врло јасан и одлучан одговор, а то је – нема страних трупа, јер оне значе то и то, и то пише у документима, нацртали су нам. Нацртали су нам да се сведе наша армија, односно Војска Југославије на територији Косова на 1.500 људи да чува границу. Знате шта значи та граница. Даље, да се сведе полиција на 2.500 људи и да после 120 дана нестане заједно са војском. Где је ту суверенитет? Овде има доста правника. Суверенитет подразумева да на сваком неђељу своје територије можеш да оствариш све, законодавну власт и све остало. Они су од нас тражили устав, тражили су законе, уставни суд, врховни суд, па шта још? Молим вас, тражили су овлашћења за председника Косова која нема ни председник Србије ни председник Црне Горе. Молим вас, то није могло да се прихвати, јер је то више од треће републике. Зашто су то тражили? Из врло простог разлога, то су им написали албански сепаратисти, али они нас нису победили.

Победио је један диктат једног дела међународне заједнице и у томе је проблем. Ми се суочавамо са тим, једним делом међународне заједнице, па и у том једном делу међународне заједнице има подела. Ни у Америци не мисле сви исто, као што представници појединих администрација мисле. И тамо се буди свест о томе да ли треба, да ли се сме, да ли се може напасти једна суверена земља која никога није напала.

Да ли смо ми напали неку суседну земљу? Да ли смо угрозили интересе НАТО-а? Да ли смо било шта у том смислу урадили? Ми се једино боримо против онога против чега се бори цео свет, укључујући и Америку, боримо се против тероризма, а они су покренули све иницијативе против тероризма. Сви они имали су састанак у Каиру пре две године.

Ми само тражимо оно што је свима дозвољено и ништа више од тога. Наравно да смо за то да дамо ову аутономију

коју смо написали. Ми смо у тексту који је објављен, ви сте га сада добили, а објављен је у "Политици", у тој аутономији написали нешто више од приштинског договора. Ми смо ишли на иницијативу нашег Устава да можемо да га укључимо, јер нисмо могли да прихватимо оно што пише у документу, а то је да се овим споразумом после промене устава Србије и Југославије. Ја сам питао француског министра спољних послова – да ли би ви, када би давали Корзици нека аутономна права, мењали због тога Устав Француске? Или Кука – да ли би ви због споразума око Северне Ирске мењали ваше законе? Они, хвала богу, немају устав, па су се ту мало зачудили, али је прави проблем у томе да је ствар врло јасна о чему се ради и зато бих молио да разговарамо о том питању и да ова комисија почне да ради, да имамо те закључке, да имамо одређене одлуке, јер мислим да ово што даље нама следи ипак се своди на то.

**ДРАГОЉУБ СТАМЕНКОВИЋ, ПОТПРЕДСЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

ЕВРОПА ЈЕ ЂУТАЛА КАДА СЕ РАЂАО ФАШИЗАМ

Шта се то огрешио српски народ, коме се толико замерио да му прете и покушавају да раскомадају државу? Можда је то по америчком схватању правде награда што смо у великом рату изгубили преко 50% мушког становништва, што смо у другом рату, ратујући на њиховој страни, а против фашизма и нацизма, доживели јаке и стратишта широм бивше Југославије, погибије у Крагујевцу, Краљеву, Нишу, Београду и другим градовима.

Можда је награда за то и отимање Републике Српске Крајине, комадање Републике Српске, покушај да се Космет отргне од Србије. Можда они сматрају да је то морално, нормално и праведно дати државу онима који је никада нису имали, онима који су ратовали против њих, против Европе и демократије, или можда желе да наставе посао започет бомбардовањем, рушењем Ниша, Лесковца, Београда и других српских градова у Другом светском рату, убијањем својих ратних савезника.

Шта је то Влада народног јединства, Влада Републике Србије, Народна скупштина Републике Србије, шта је то српски народ учинио да му се увове злочничке санкције, да буде изложен на стубу срама, да му се прети уништењем или шта то Влада Републике Србије није учинила, а на шта је била обавезана међународним уговорима и споразумима и међународним правом? Наводно, у Србији је дошло до озбиљног кршења људских права, до употребе прекомерне силе, изазивања хуманитарне катастрофе,

уништавања мирног и мирољубивог становништва Космета.

Свакодневна убиства полицијца, војника и цивила називају инцидентима, а регуларне акције полиције на откривању и хапшењу терориста и зликоваца, акције Војске Југославије на спречавању илегалних прелазака граница и снабдевања терориста наоружањем, прекомерном употребом силе. Инсистирање Србије да се проблеми на Космету реше мирним путем називају фарсом и супротстављањем тзв. међународној заједници, а терористичке акције шинтарских сепаратиста ослободилачком борбом.

На позиве Владе Републике Србије на разговор са представницима политичких партија Албанаца, на одласке делегације Владе Републике Србије у Приштину, одговорили су оснивањем логора за обуку терориста у Албанији, догурањем најмодернијег наоружања из арсенала НАТО-а.

У Србији живе припадници многих националних мањина. Странка којој припадам, Српска радикална странка, одувек се залагала за миран живот, за односе поштовања између српског народа и припадника националних мањина који живе у Србији. Сматрамо да српски народ не може имати већа права од било којег припадника било које националне мањине у Србији, али и да националне мањине не могу имати већа права него што га има српски народ у својој отаџбини.

Драгољуб Стаменковић: фашизам и нацизам поново покушавају да бомбама "дисциплинују" мале народе

Увек смо истицали да ћемо припаднике националних мањина, па и шиптарске националне мањине, чувати као мало воде на длану, да ћемо им омогућити коришћење свих права, укључујући и политичка права, да припадност раси, вери, полу, да национална припадност не сме бити препрека да неко има право на рад и нормалну егзистенцију. Тражили смо само да сви морају поштовати Устав и законе државе у којој живе, једнако како то морају поштовати и припадници већинског српског народа. Ако је Србија у томе грешила, онда заиста треба да буде и кажњена.

Преговори у Рамбујеу и Паризу показали су читавом свету како Американци схватају демократију. Право је само оно што они одреде, истина је само оно што они кажу. Свет постоји због њих, они су и судије и тужиоци, и полијајци и тамничари, а Европа ћути. Европа је ћутала и када се рађао нацизам и фашизам. Европа је ћутала и када је Хитлер упућивао претње свету. Фашизам и нацизам поново прете свету. Поново се покушава да се силом и бомбама дисциплинују мали слободарски народи. Не одговори ли се на те претње данас, сутра ће већ вероватно бити касно.

Улазећи у Владу народног јединства, Српска радикална странка је јасно дефинисала своје разлоге и свој циљ – одбрана територијалног интегритета и суверенитета Србије, очување Космета, уставно правни систем Србије. Српски радикали су одлучни да се Космет мора бранити онако како би се бранили Шу-

мадија, Рашка или српска Војводина. Долазак било чијих војних трупа на територију Србије и Савезне Републике Југославије за нас би била окупација, а окупацији би се супротставили свим расположивим средствима.

Како Американци и НАТО штите демократију, како решавају спорове и штите људска права, показали су безброј пута. Како то раде у Републици Српској и данас можемо то видети. Смењивање легално изабраног председника није само смењивање др Николе Поплашена, то је смењивање изборне воље грађана, смењивање читавог српског народа.

Српска радикална странка остаје одлучна да је једини начин да се проблеми на Космету реше пут преговора. Мирно решавање проблема на Космету жеља је свих српских радикала и целокупног српског народа. О облицима аутономије може се договарати само са представницима политичких партија шиптарске националне мањине. Са терористима не сме бити договарања. Терористима се не сме попустити.

Од државних органа Републике Србије захтевамо да се тероризам сузбије и уништи, да се свим грађанима Србије омогући слобода кретања на целокупној територији Србије, да се заштите имовина и животи грађана. Захтевамо ефикасне акције и уништење терориста у што краћем року. Захтевамо да се сигурност врати у наше куће, да школе нормално раде, да се сви злочинци при-

Пси рата: нема Србина који се неће борити против америчких војника

мерено казне, да се окренемо раду и решавању наших економских проблема.

Српска радикална странка позива српски народ да се очува постигнуто национално јединство, да се отаџбина брани и одбрани. Ми Срби резервне отаџбине немамо. Ми желимо да живимо у Србији. Кома је у Србији тесно, врата су му широм отворена и из ње увек може да оде.

Ако је неким у свету жао терориста нека их прими у своју земљу, па нека тамо убијају њихове полицајце, војнике и грађане, нека их тамо уче демократији. Ми то нећемо дозволити. Ми не можемо прихватити тзв. споразум који су шиптарски терористи и сепаратисти пот-

писали сами са собом. НАТО трупе не би донеле мир и стабилност. НАТО трупе би постале оружана сила шиптаских сепаратиста. У таквом Космету не би било места за Србе, али ни за Горање, муслимане, Роме, Турке, Албанце лојалне држави у којој живе.

Начин за решавање проблема који нуди Влада Републике Србије, заснован на ставовима и закључку Народне скупштине Републике Србије обезбедио би мир и стабилност на Космету, равноправност свих националних заједница и спровођење широке аутономије, која не би штетила државним и националним интересима Србије и српског народа.

МИЛОРАД МИРЧИЋ, МИНИСТАР ЗА ВЕЗЕ СА СРБИМА ИЗВАН СРБИЈЕ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

АМЕРИКА НАМ ОТВАРА НОВЕ РАНЕ

Милорад Мирчић: не помишљамо да препуштамо Косово и Метохију ни шиптарским терористима ни Американцима

Србија и српски народ се данас суочава са ултиматумом, уценама и притисцима, управо од оних који већ дуго година условљавају, притискају српски народ. То су исти они који су у име демократије, у име мира, српски народ истерали са вековних српских огњишта из Републике Српске Крајине, па

када им то није било довољно, кренули су да терају српски народ из Републике Српске. Када су видели да је ипак остао један део територије, који контролише српски народ у Републици Српској, онда су почели да пласирају ту своју чувену демократију. Управо смо сведоци како изгледа та демократија.

Демократија им је почела са бомбардерима са томахаџима. Када су видели да српски народ у Републици Српској неће да попусти, онда су припремили неоправдане методе. Супротно и противно вољи српског народа која је исказана на претходним изборима, они су сменили легално и легитимно изабране српске представнике српског народа у Републици Српској. Није им ни то било довољно, него су се досетили како још више да упропасте српски народ, да га натерају да што пре напусти вековна огњишта, досетили су се и једноставно издвојили Брчко, град који се налази у Републици Српској из територијалне целовитости из Републике Српске. Кажу – то је већ виђен модел у Јужној Америци, применили га Американци и они мисле да је то довољно да би задовољили и смирили српски народ.

И даље су наставили, али сада директно врше притисак на Србију. Жеља им је и крајњи циљ да распарчају Србију, да разбију српски народ, да нас раселе, иселе из Србије. Како су то замислили да ураде у Србији? Замислили су преко шиптарских терориста. Мислили су да терористи, шиптарски сепаратисти, имају толико реалну снагу, да ће они бити довољно јак противник Србији, да ћемо ми у Србији попустити пред том снагом и једноставно прихватити силом да се Косово и Метохија прогласава шиптарском државом, да Косово и Метохија није више у саставу Србије.

Када су видели да у Србији влада јединство, да Србија има снагу, да Србија има моћ, брже боље прискочили им Американци упомоћ. Клинтон је послао свог личног изасланика – какав такав уговор и споразум да се потписује, само да би се спасила она шака, шачица која је остала од шиптарских терориста после деловања државе Србије.

Када су видели, на крају крајева, да тај споразум иде на штету америчких интереса на Косову и Метохији, јер једна од главних тачака у том споразуму је управо попис становништва, Американци преко својих сателита брже-боље организују неке нове састанке, састанке у Рамбуеу, у дворцима, или састанке у Паризу. Нема везе где се одржавају, исти циљ је тих састанака – извршити притисак, извршити присилу, довести у ситуацију представнике Србије, чланове делегације да потпишу споразум онакав какав Американци понуде, онакав какав су они смислили у својим лабораторијама.

Јасно је да су чланови делегације морали да издрже те притиске, јер ова Скупштина им је дала пуну подршку, а ми, српски радикали рекли смо – не смеју попустити под било каквим притисцима, ниједног тренутка, без обзира којој партији припадају чланови делегације, како су политички опредељени, ком народу или националној мањини припадају, морају да издрже све притиске, нема попуштања.

То је збунило Американце, јер имали су план после тога, кад прошећају на Косову и Метохији са својом војском, на ред долази Рашка област. Тамо већ имају припремљене своје сателите. То су они који припадају сепаратистичким партијама, а сами себе назваше Бошњаци. Нити у Босни рођени, нити Босну омирасали, али, ето, зову се Бошњаци.

У исто време, или нешто касније, Американци су припремали да преко својих послушника изазову инциденте, сукобе, припреме терен у Војводини. Ко су тамо њихови послушници, њихови сателити? То су они које народ у Војводини зове куфераша или у последње време, како су популарни, тако их је народ заволео, па их народ зове полдупаши. Таман им је то довољан простор да им сви чланови стану. Ваљда тако народ и надимке даје. Растрчали су се широм Војводине, управо ти и такви појединци, њихове политичке партије које су минорне и мале, растрчали су се по Војводини траже могућа жаришта, како би што пре дојавили међународној заједници да у Војводини међународна односи нису добри, како би међународна заједница на исти или сличан начин интервенисала као што сад интервенише на Косову и Метохији.

Међутим, немају успеха, и то не могу да схвате. Немају успеха из више разлога. Један од основних и главних разлога је управо то што у Војводини живи већински српски народ са припадницима многих националних мањина и што у Војводини није забележен случај међународног сукоба, без обзира што се у околини Војводине одвијао рат. То је толеранција српског народа према својим суграђанима, према онима са којима заједно живе.

Има, додуше, појединача који припадају националним мањинама у Војводини који су на челу неких партија које, наводно, треба да заступају интересе

националне мањине, али ти појединци, који су чланице таквих партија, то раде из личног интереса, из личне користи, њих и њихових најближих у породици. Њих су њихови суграђани одавно прозрели, њима више не верују њихови суграђани. Не верује им нико у српској Војводини и узалудан је њихов покушај.

Ми, српски радикали, увек смо говорили, увек упозоравали на намере, на последнице које проистичу из начина како то међународна заједница жели да нам намеће одређена решења. Увек смо говорили да је једино од решења да буде слога, јединство. Сад у овом тренутку јасно су политички релевантне партије у Србији показале да постоји политичко јединство. Народ је одавно јединствен, поготову када је у питању одбрана Србије.

Јер, таман смо почели да лечимо ране које су нам остале од Републике Српске Крајине и Републике Српске, а Американци нам отварају нове ране, највећу рану српском народу, а то је Косово и Метохија. Ниједан нормалан човек не помишља да се преда, да препусти Косово и Метохију ни шиптарским сепаратистима, а поготову Американцима.

Ми знамо да је Америка са својим савезницима велика, огромна и моћна војна сила, колико ћемо успети да се олупремо тој сили, то унапред нико не зна, али знамо да нема грађанина Србије, нема Србина који се неће борити против америчких војника, па без обзира што мисле да уђу са њиховом кока колом и са чоколадом, како су то радили у Републици Српској. Нека им и кока кола и њихова чоколада, нека је једу и пију у Америци, а нека нас оставе у Србији на миру, иначе неће лако улазити ни на Косово и Метохију, ни у Шумадију, ни у српску Војводину.

дни хошпаплер Динзбир са истим задатком је недавно боравио на подручју Војводине, тамо се састајао са Чанком и осталим чанколизима. То је суштина америчке политике на Балкану. Циљ је уништење Србије и српског народа.

Сада се поставља питање како да униште Србију. Имају две варијанте да униште Србију и српски народ. Прво што ћемо им ми у томе помоћи прихватајући њихове захтеве и потписујући тај документ, или што ће покушати да нас победе на бојном пољу. Ако прихватимо ултиматум и ако потпишемо то што од нас траже, спаса нам нема. Ако нас нападну на бојном пољу, имамо шанси. Каквих? Великих. Огромна сила би нас ударила, нема никаквих сумњи, велике би жртве пале, претрпели бисмо значајна разарања, али ми бранимо своју земљу и због тога смо у предности и своју бисмо земљу одбранили.

Неки који се слабо разумеју у политику, данима, месецима нам причају приче како треба лепо са овима са Запада, како их треба прихватити, како се треба споразумети, како они нама желе добро, али не разумеју шта се овде дешава. Мало пре смо чули заглавање да ми прихватимо ово што нам нуде Американци, али само да избацимо делове који негирају наш државни суверенитет на Косову и Метохији. Управо је то наша делегација урадила у Паризу. То је овај папир, папир који је направљен од америчког папира за избацивање свих елемената који негирају наш државни суверенитет.

Нема те делегације која сме да прекрши Устав Републике Србије, ни ова Народна скупштина не сме да прекрши Устав Републике Србије. Постоји само један метод промене Устава. Онај метод који је прописан у самом Уставу. Нема другог начина. Било која друга делегација да се одреди, морала се држи Устава своје државе, државе која јој је поверила мандат да је заступа у било ком дијалогу, у било каквим преговорима. То је суштина свега што нам се дешава.

Неки неозбиљни политичари кажу не смемо ми да се примо против целог света, па се позивају на књаза Милоша који је, наводно, љубиво папуче турском султану, па сада треба и ми Клинтону да љубимо папуче. Ја их упозоравам, времена су прошла стара, променили се обичаји, сада се код Клинтона не љубе папуче, сада се тамо нешто друго љуби. Па ни то није довољно, и то када се љуби, нема политичких уступака. Може се добити неких 700 до 800.000 хиљада долара, ако штампа закупи Клинтона, ако га судови закупе. Не вреди. Да се у камен ми Срби претворимо, не вреди. Они су одлучили да нам униште државу и они све раде што је у њиховој моћи да тај циљ постигну.

Како ми своју државу можемо одбранили? Само јединством, чврстином, слогом, одлучношћу да је бранимо свим средствима.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ,
ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЦИЉ АМЕРИКЕ ЈЕ ДА УНИШТИ СРПСКИ НАРОД

Ово што се поводом ситуације на Косову и Метохији дешава на светској политичкој сцени, једноставно није запамтила историја светске дипломатије, да велике силе инсистирају да представници једне легалне и легитимне владе суверене државе воде дијалог са представницима сепаратистичких политичких партија и терористичке организације са дела своје територије на подручју неке стране државе, па када се окупе и једни и други да уопште не дође до дијалога, да чак и не буде званичног састанка на коме би се неколико конвенционалних реченица између чланова Делегације разменило, а да те исте велике силе понуде готов папир и кажу

- потпишите или ћемо бомбардовати. То се десило Србији, Савезној Републици Југославији и српском народу.

Шта садржи тај документ који од нас захтевају да потпишемо? Садржи пристанак да се Косово и Метохија отцепе од Србије, да се издвоје из уставно - правног система Србије. Ако потпишемо, то ће бити за сва времена. Циљ је Америке да уништи српски народ. То су Американци показали на примеру Српске Крајине и на примеру Републике Српске, то показују на примеру Косова и Метохија и већ синџир Холбрук најављује исти поступак, како он каже, за Санџак, односно за Рашку област, а онај међунаро

Др Војислав Шешел: своју државу одбранићемо само јединством, чврстином и одлучношћу

Нема другог начина. Ако смо сложни, јединствени, одлучни, ми ћемо у томе успети. Никада у последњих 50 година Србија није тражила већи степен слоге и јединства и ми ту слогу и јединство можемо створити и на тај начин своју земљу одбранимо. Ми не желимо рат и ми непрекидно понављамо да не желимо рат, али, ако нас нападну, нема нам друге. Рат морамо примити и борити се, борити се грчевито, борити се свим снагама и сачувати своју земљу. Онај ко унапред каже да ми не можемо одбраними нашу земљу, шта он тиме заправо чини? Он шири дефетизам, покушава убити морал наших војника.

Замислите шта би се десило 1914. године да је неко у Српској народној скупштини изашао за говорницу и рекао - не можемо ми тај рат добити. Био би стрељан. У једном дану је Војвода Мишић 100 дезертера стрељао када је консолидовао фронт на Колубари. Господо, ако нас нападну и ако се прогласи ратно стање, онда нема милости према дезертерима, нема милости према онима који сеју панику, дезоријентацију, који шире лажне вести, гласине, који на било који начин смањују одбрамбене моћи земље и то треба јасно ставити свима до знања. Ту узмицања нема. Ако неко мисли да филозофира након што прве бомбе падну да ли се треба бранити, како се треба бранити, онда се грдно вара, па био или врхунски политичар, или обичан грађанин.

У овом рату, ако нам буде наметнут, свако мора да пружи максималан допри-

нос. Свако мора да се одазове на позив за мобилизацију. Вероватно неће бити опште мобилизације, неће ни требати, али се мобилишу и мобилисаће се одређене специјалности. Ту дезертерства не сме да буде. Јуче је мобилисан заменик министра за рад и социјалну политику, Зоран Суботић. Одмах се одазвао и отишао на своје место. Таква му је специјалност, ракетне јединице и отишао је. У суботу је отишао на одслужење војног рока син потпредседника Владе, Томислава Николића, студент економије и могао је још да одлаже одслужење војног рока, није хтео, није ово тренутак за одлагање и отишао је да служи. Тако сви остали морају да се понашају, и политичари, и сви остали грађани. Тамо где буде проблема, наша држава мора да их решава на исти начин на који би их решавала свака друга цивилизована држава.

Нико нема намеру, ако нас нападне НАТО, да предаје део територије или да преда Косово и Метохију под страну окупацију, како нам неки импутирају. Ако случајно заузму делић наше територије, то не значи да смо изгубили територију, повратићемо је кад тал под условом да не потпишемо предају. А не да се преда цела територија, па да се прави нови косовски завет. То је исто подвала коју нам смишљено лансирају кроз поједине медије. Нико неће предати ни један делић територије, а без тешких борби и крвавих жртава, ни педаљ не мо-

гу да нам ни привремено заузму, привремено окупирају.

Американцима није стало до Алабанаца, баш их брига. Албанци су средство за поткусуивање. Више пута смо упозорили, Американци су спремни да ратују против Срба до последњег Албанца. Шта сада раде? Запретили су бомбардовањем, а Албанци су се дигли у избегличке колоне. Питајте сада те Албанце који су кренули према Бенагал Јанковићу, зашто су отишли. Да ли су их неки новинари сусрели и питали боје ли се бомбардовања. Дошли су до Бенагал Јанковића, а НАТО не да у Македонију. Ако им је стало до Албанаца, нека их бар привремено пусте док прође бомбардовање. Не, њима је циљ да се што тежа ситуација створи, да што више Албанаца изгине, па да то буде повод за долатни удар на Србију и да ми Срби будемо опгужени за ту погибију.

Таквим се методама служе Американци. Уосталом, тако су поступали широм света. Ни Београд још није заборавио америчке бомбе на Васкрс крајем Другог светског рата, које су без икаквог војног разлога бачене на нашу престоницу, на исти начин на који је то чинио и Хитлер. Ни данас нема никакве разлике између политике НАТО-а и Хитлерове политике. Нема никакве принципне разлике. Разлика је само квантитативне природе у броју досадашњих жртава, а колико ће жртава тек бити ако НАТО настави ову политику, то ћемо тек видети. И који ће још европски и ваневропски народи доћи под његов удар, ако се томе на време не стане на пут.

Ми данас нисмо стављени ни пред какву дилему. Одавно није ситуација тако јасна, кристално јасна и чиста, да заиста никаква дилема нема. У овом папиру на коме инсистирају Американци, кажу да они не дирају у наш територијални интегритет. Како? Што ће на неким светским мапама и овај део територије Србије који би они да окупирају и да ће бити третиран као саставни део Србије. То је за њих територијални интегритет, али нам они уништавају државни суверенитет на том делу територије. Нема територијалног интегритета без државног суверенитета. То је бесмислено. Саставни део једне државе је само онај део где је државна власт суверена. То да је државна власт суверена значи да изнад ње нема никакве друге веће и више власти. Овде би хтели да успоставе вишу власт у односу на власт Србије и Савезне Републике Југославије.

То никада не можемо прихватити. Они чак у овом папиру кажу да ми своје садашње уставе и законе треба да прилагодимо слову споразума. Републички устав Србије и Савезни устав Југославије, а то значи да овај споразум који они нуде и на коме инсистирају да буде изнад садашњег уставног система. То ни у једној варијанти не може да се прихвати. Ни у једној варијанти не могу да се прихвате стране трупе, а како год да их назову. Не могу НАТО трупе, не могу трупе Уједињених нација, не могу трупе ОЕБС - а, не могу трупе ни

Костарике, ни Никарагве. Никакве трупе не могу ниједне државе са овог белог света, на нашу територију да дођу. Ниједан наоружани војник, и нема те институције која би прихватила тако нешто.

Мислим да ће то и наши садашњи закључци да садрже. Ми опет треба да се залажемо за дијалог, нама није циљ рат, крвопролиће, али хоћемо правни поредак који је јединствен на сваком делу наше територије уз поштовање свих грађанских права националних мањина. Ово што је наша делегација понудила и потписала у Паризу, представља максимум који је остварен било где на свету по питању заштите националних мањина. Зашто Французи овако нешто не понуде Корзиканцима, да видимо то. Ево и Румунија, чија Влада једва чека да помогне агресију НАТО-а на нашу земљу, нека понуди то Мађарима у Трансилванији, у Ердељу, како се већ зове то подручје. Зашто не понуде? Зашто Американци ово не понуде својим мањинама, Мексиканцима у Тексасу, у Калифорнији, у Новом Мексику. Зашто ово нису Индијанцима понудили? Не пада им ни на крај памети! Они вештачки праве квазиправне норме које представљају страхан прецедан у међународном јавном праву.

Ако би нешто овакво било прихваћено, онда би у међународном јавном праву буквално све било дозвољено. Ни под Хитлером се овакве ствари нису ра-

диле. И Хитлер је покушавао да неку правну норму пружи својим актима, а није хтео директно судар са Пољацима, него је одглумио своје војнике у Пољску, па је одглумио напад на немачке капауле.

Код Американца нема потребе да се тако нешто прикрива, код Американца нема позивања на морал, они не разумеју шта је морал, на правду и правдољубивост, нема потребе да се било која правна норма поштује, нема потребе да се поштују принципи. Принципи се газе немилосрдно.

Са Американцима и када нешто потпишете, важи само док је њима корисно, а чим није корисно, они то газе, а не дај Боже да ви негде погазите када вама не изгледа корисно то што сте потписали.

Онај хошпаптер Панић је украо целу Галенику, није уплатио новац којим је купио, а сада јадикuje и ангажује Америчку владу да интервенише да му се врати Галеника.

Као да одете на пијацу, купите коња, али га не платите. Кажете - платићу га да и тада, а власник чека и чека, а ви никако да платите. Власник се врати по коња, одведе га, а ви кукате како вам је отео коња. То је америчка правда и правичност.

Ми смо је Срби на својим плећима до сада више пута осетили, стекли смо неко историјско искуство и захваљујући том искуству, убеђен сам, никада више нећемо дозволити да нас преваре.

ДРАГАН ТОДОРОВИЋ, МИНИСТАР ЗА САОБРАЋАЈ И ВЕЗЕ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ВИЗЕ ЗА НАТО СЛАЂЕМО КРОЗ ЦЕВИ

Даме и господо, народни посланици, дошло је време да подвучемо црту и да направимо салдо свих наших грешака и заблуда, како би на основу тога могли да извучено науч, шта нам ваља чинити у овом тренутку. Да се ослободимо заблуда и грешака, како их поново не би понављали. Наша највећа грешка је била стварање Југославије, уверење и веровање да ће нову државу сви прихватити као своју и да ће наш понуђени опроштај за злочине који су управо извршили према Србији и српском народу, схватити као позив да створимо заједничку државу у којој ће сви имати исте услове да остваре и своју личну и колективну срећу и афирмацију на свим плановима.

Прихватили су заједнички живот са нама из само једног, јединог разлога, да искористе први моменат да нам ударе нож у леђа и да на нашим вековним територијама стварају своју државу. Све наше заблуде да у свету влада право и правила понашања обијају нам се о главу и управо ти који су најгласнији и који се највише позивају на међународно пра-

во и људска права, на најгори начин крше једно и друго, једино право које познају и признају је војничка чизма.

Где се дадоше наши пријатељи и савезници из два рата. Зар тако лако и брзо прихватити наше заједничке непријатеље за пријатеље, а нас прогласише непријатељима. Још једна заблуда, чији цех плаћамо. А имали смо прилике да наше данашње непријатеље упознамо и као пријатеље и нема никакве разлике. Нисмо смели да заборавимо 1915. годину и одбијање енглеске савезничке морнарице да прихвати српску војску после албанске голготе и да без милости одбије помоћ, већ продужи патње српској војци и натера их на нов марш смрти. Зар смо смели да ћутимо и препустимо заборау Васкрс 1944. године, америчко и енглеско бомбардовање српских градова.

Оно што није порушио Хитлер за четири године, дошли су да доврше наши лични савезници, бомбардујући Београд, Подгорицу, Смедерево, Ниш, Лесковац, и то баш на дан када Срби славе васкрснуће Исуса Христа. Зар то није би-

ло довољно што смо доживели ми и што су доживљавали други од тих истих, да нас научи памети и да схватимо са ким имамо посла?

Постоји ли неко ко ће заборавити, док траје људске цивилизације, да су Американци бацили атомске бомбе на Хирошиму и Нагасаки, а заправо једини разлог тог њиховог чина је испробавање новог оружја и трошкови продужења рата. Зар су мало злочина починили широм земаљске кугле од завршетка Другог светског рата, колико су само држава разорили и побили цивилног становништва у Кореји, Лаосу, Камбоџи, Вијетнаму, Ираку? Латинску Америку деценијама држе у смртоносном загрљају: производећи кризе, свргавајући демократски изабране режиме, доводећи диктаторе на власт, шаљући им инструкторе, спенијалисте за формирање одреда смрти, чији биланс жртава до данас прелази неколико стотина хиљада.

Све то нам није било довољно да схватимо да са њима нема разговора и преговора. Све што они под тим појмом подразумевају је ултиматум и уцена - узми или слеђује казна. Сва њихова дипломатија свела се на чиновнике који носе припремљена документа, која морају да се потпишу, а најјаче право и аргумент су им перчичи и томахавк ракете. Једини принцип који прихватају своди се на захтев - уради како наређујемо.

Знали смо да се неће задовољити само распадом старе Југославије, већ да им је крајњи циљ целанање Србије и уништење српског народа. На примеру распада старе Југославије, они који су хтели могли су да се увере како се спроводи злочин против једне суверене земље, а да се притом не бирају средство и начин како ће то да се оствари.

Свет се засига лажним и монтираним вестима, припремају се и извршавају, злочини, чији је главни организатор Ција, да би ти исти злочини служили за оптузбу Срба. Истините извештаје о тим злочинима за Уједињене нације заустављају и подносе своје лажне, како би на основу њих Савет безбедности изгласавао резолуцију о завођењу санкција и давао дозволу о бомбардовању српског народа и да притом скоро једини циљеви буду школе, болнице и привредни објекти.

И то им је било мало, па су користили бомбе пуњене осиромашеним уранијумом, чије зрачење и дан данас узима свој данак. Ни то им није било доста, није задовољило њихове апетите, а ни свет се није огрезнио. Сада су своју снагу и машинерију покренули како би дефинитивно раскомадали Србију, а од Срба направили хазаре расуте по белом свету, а и ту воде рачуна да се не окупио у опасном броју по њих, већ су за сваки континент и земљу одредили квоту - колико нас највише може бити на појединим местима.

Драган Тодоровић: где се дедоше наши пријатељи и савезници из два светска рата

Све до сада скоро да је била деџа игра, са оним што раде на Косову и Метохији. Прво су обучили, наоружали и организовали шиптарске терористе, пружајући им свакодневну логистичку подршку. Амерички обавештајци су главни организатори тероризма на Косову и Метохији. Покушали су да створе део територије коју би држали под својом контролом, како би сукоб полиције и терориста представили као сукоб две војне снаге и да притом успоставе линију разграничења.

Када је наша полиција тај башибозук у пар акција почистила и рашчистила, надали су дреку, почели да засипају свет лажима о тзв. хуманој катастрофи и претњама да ће бомбардовати Србију, са захтевом да се са Косова и Метохије повуче полиција и војска и да се на Косову и Метохији стационира НАТО, што им је крајњи циљ.

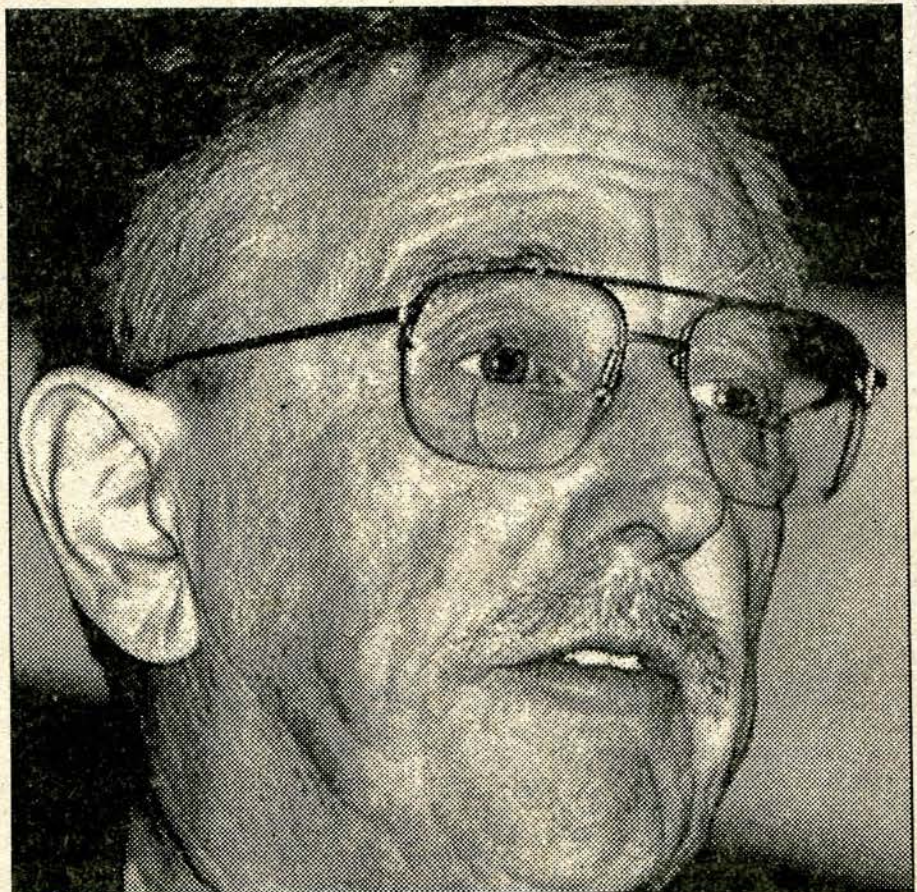
Тражили су да дозволимо да пошаљу посматраче, међународне сведоке, који ће извештавати о томе ко изазива сукобе на Косову и Метохији. Када смо им и то одобрили, за шефа те мисије одредили су Вилијема Вокера, човека према коме су Бин Ладен и остали светски терористи само обична безазлена деца, а то шта је све у стању да уради тај човек, најбоље сведоче његова недела у Јужној Америци. И ако се некада стварно успостави неки међународни суд за злочине против човечности, Вилијем Вокер сигурно ће бити међу првих 10 злочинаца за злочине који ће му се ставити на терет.

Како им је све то пропало, и пошто су схватили да од шиптарских терориста, одразних мисија нема ништа, а како им се жури да заврше са нама, траже од нас да добровољно пристанемо да се одрекнемо Косова и Метохије и дозволимо стационирање НАТО трупа. Траже од нас да као народ пристанемо да у сопственој земљи будемо национална мањина и дају нам права која припадају националним мањинама, а не пристају да иста та права ми Шиптарима дамо, као националној мањини.

И сав тај злочин дешава се пред очима међународне јавности, која ћути и не диже глас протеста, али се то неће зауставити само на Србији, плашим се да ће последице по свет можда бити горе него оне из Другог светског рата. Оставимо свет да брине своју бригу, да видимо шта нам ваља чинити, има ли излаза из ове ситуације и шта предузети како би сачували земљу?

Знамо ко нам је непријатељ, колико их је и какви су – одговор је наоко једноставан, давале су га многе генерације пре нас, зато нас и има данас. Одговор мора бити исти, због генерација после нас. Богами, биће тешко ако крену, али ни НАТО-у неће бити лако, а ови што су се прихватили оружја, нека им је Бог у помоћ.

И да не заборавим, рече Вилијем Вокер, излазећи из Србије, да НАТО-у неће требати визе када буде долазио. Ипак, нека скрене пажњу својим војницима, пошто немају визе, потврде ћемо им слати кроз цев, ко је добије, биће доживотна.

"Познат" у Латинској Америци, шеф верификатора Вокер: амерички обавештајци жаре и пале по Косову и Метохији

ВЛАДИМИР ШТАМБУК, ПОТПРЕДСЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

АМЕРИКА ЖЕЛИ ДА НАМЕТНЕ СВОЈ ДИКТАТ

Др Владимир Штамбук: Ми смо за мир, али мир значи да седнемо и договоримо се

Стиче се утисак из неких дискусија, а пре свега из међународне пропаганде, да нешто Југославија неће, да Србија нешто неће да прихвати и баш зато што неће да прихвати, да је крива. Ситуација је сасвим обрнута и то морамо једанпут јасно да кажемо и јасно да рашчистимо.

Не ради се о томе да ми нећемо мир, не ради се о томе да ми нећемо преговоре, не ради се о томе да ми хоћемо рат, него обрнуто, ради се о томе да међународна заједница, пре свега руковођена САД, жели да наметне свој диктат и то по сваку цену. Било је у историји последњих 300 година веома различитих преговора, преговора између две стране, преговора између страна које су имале међусобно медијаторе. Био је чак и један случај када је једна велика сила у Азији наметнула свој договор и оружјем натерала другу страну да га потпише.

Али, никада у историји до сада, колико ми је познато, није било да медијатори потпишу уговор са једном страном. Медијатори су потписали уговор са Албанском страном, наима са представницима албанских политичких сепара-

тистичких партија у Паризу. Не да тај уговор не вреди ништа, него је он ван свих нормалних, логичних норми, он једноставно представља нешто што ће вероватно студенти у неком будућем времену проучавати као апсурд или као нешто што стварно никада није имало никаквог смисла, нити са правног, нити са дипломатског становишта.

Не само да су такав уговор потписали, него се сада на основу тог уговора праве закључци о томе шта треба Југославија, шта треба Србија да ради. На основу тог уговора се прети да Србија мора да потпише то и на основу тог уговора се прети да ће бити бомбардована. Наравно, нико не жели да буде бомбардован, нико не жели рат, нико не жели да неко гине.

Али, дајте да видимо каква је алтернатива дата уколико се потпише. Уколико се не потпише, бићемо бомбардовани, али уколико се потпише, да у том фамозном документу, кога иначе није прихватила ни Контакт група у целини, на нашој страни 47. се директно каже – после потписивања уговора стране су сагласне да НАТО успостави и распоре-

ди снаге (у даљем тексту СФОР), које могу да се састоје од копнених, ваздушних и поморских јединица из земаља НАТО-а, из земаља ван НАТО-а, које ће деловати под руководством и бити потчињени управљању и политичкој контроли Северноатлантског савеза преко ланца командовања НАТО-а.

Значи, када Србија потпише уговор, тог момента потписује да долази 28.000 војника НАТО снага на територију Косова и Метохије, а можда и шире, који ће бити под војном и политичком контролом Северноатлантског савеза и под командом НАТО-а. Не само то, него у тачки ц) се каже да стране потписнице треба да обезбеде бесплатно коришћење објеката и услуга нужних за распоређивање, операције и потребе СФОР-а. Не само да ће доћи овде, него треба још да им обезбедимо бесплатно коришћење касарни и свих осталих објеката. У уговору се даље говори о томе да ће те снаге, ако буду сматрале за потребно, рушити мостове, правити путеве и све остало, па када се једног дана евентуално повуку, може држава да тражи надокнаду за њихово исправљање итд.

Према томе, каква је алтернатива? Где су могућности? Могућност је врло проста – или ћемо потписати и добити 28.000 војника НАТО на територији Републике Србије, које ћемо ми морати да издржавамо или ћемо бити бомбардовани. Где је ту логика, где је ту избор, где су ту могућности? Нема их.

Молим вас, то делегација Владе Републике Србије није могла да потпише, није могла да прихвати, а верујем да не би могао да прихвати ниједан нормалан човек у овој земљи, јер ту нема алтернативе, нема избора, ту постоји само једно решење, да дође војска на овај или онај начин, или потписом или присилно на територију Савезне Републике Југославије, тј. на територију Србије и Косова и Метохије.

Направљен је огроман напор да се уразуме и схвати да овакви преговори не могу да постоје. Моје колеге су се залагале да се направи максималан напор да се политички текст који не ваља поправи. Морам да кажем да пет дана једино што смо радили, то је било да смо тражили да се промени текст. То смо радили и у Рамбујеу, али у Паризу пет дана професори Ратко Марковић и Владан Кутлешкић су давали текстови и стално су нам враћали да је то неприхватљиво да се могу прихватити само техничке промене.

Техничке промене амбасадор Хил је веома прецизно одредио које су запете, тачке запете, редни бројеви пауза итд. Једноставно, то што су они издиктирали, то се мора потписати. Наравно да то није никакав договор, није никакав преговор, то је једноставно диктат. Молим, било ко од вас ко може да прихвати тај диктат нека га прихвати, ја га прихватити нисам могао.

Ми смо за мир, али мир претпоставља да две стране седну и договоре се. Тих договора није било. Када је југословенска држава одлучила да се иде на преговоре у Рамбујеу, главни разлог је био у томе да треба обезбедити директан контакт између делегације Владе Републике Србије и албанских политичких

партија. То је оно што су нам обећавали, то је оно због чега смо ишли у Париз, то је оно што се није десило. Ниједан политички контакт нисмо имали, ни наши експерти ни ми, осим што смо се средали повремено у парку или у оној сали за ручавање. Никаких договора није било. Пет званичних писама је упућено, десет пута смо усмено тражили и сваки пут смо добили одговор од медијатора да они не могу то да обезбеде. Шта су онда требали да обезбеде? Шта је био њихов посао?

Њихов посао није био да праве документ. Њихов посао је био да обезбеде контакте између делегације Владе Републике Србије и делегације албанских партија. То нису направили, јер то им није користило и то није било у сфери њихових интереса и потреба.

Друго, да бих показао у којој мери се прави манипулација, желео бих да вас подсетим на то да је документ, који је направљен још пре 5, не само да нам је дат него је покушано и да нам се прокријумчари. Последњих дана у Рамбујеу високи дипломати су дошли у нашу собу, ставили нам папир на сто, када смо ми издвојили само она поглавља која прихватимо, они су оставили остале папире на столу, па смо морали да их позивамо натраг да те остале документе узму са собом, да не би испало да су они нама те документе предали и да на основу тога праве комбинације. То је веома битно, јер су у Паризу измислили да је у Рамбујеу усвојен документ и рекли су да је документ усвојен и о њему нема више никакве дискусије, потпишите га, а ако нећете да га потпишете, ми ћемо вас бомбардовати.

Према томе, као што сам на почетку рекао, не рали се о томе да Србија, да Југославија, да грађани и руководство земље неће да сарађују. Обрнуто, ми хоћемо да сарађујемо, али се стварају такви услови; таква ограничења да је та сарадња немогућа. Због тога мислим да једино правилно политичко опредељење је оно, о коме је овде било говора, а то је

да на основу наше досадашње политике, наших досадашњих опредељења заступамо равноправност, једнакост, слободу и хуманитет на нашој територији, да се за њега боримо, па ако треба, да се боримо и на начин који ће бити непријатан, који ће бити можда помало и трагичан, али који ће, верујем, у дугорочном временском периоду донети овој земљи велики углед и велики просперитет.

На крају, дозволите ми да говорим мало о патриотизму и личној храбрости.

Делегација која је била у Рамбујеу, 80% те делегације никада се није бавило дипломатијом, 80% те делегације никада није имало прилике да се сретне са највећим дипломатима и министрима спољних послова Европе и Америке, неки од њих чак нису никада ни били у Паризу пре тога, а било је и оних који никада нису били у иностранству. Ти људи, који никада нису били ни у једном дворцу, знали су да се поставе, знали да изградимо заједнички другарство и јединство у нашим наступима. Никада ниједним покретом, ниједном речју, ничим нису осрамотили ни ову земљу, ни овај народ, ни своје националне заједнице које су представљали.

Умели су да се понашају и разговарају и са министрима спољних послова, умели су да одговарају и онима који их стално нападају, умели су да се понашају и делују неизненађено када налете на Динија или неког другог министра спољних послова. Можда то није било велико херојство, много је више бити херој када се мора ићи у рат, али, то је била огромна доза патриотизма, самоуверења и сигурности у то да оно што радите јесте велика ствар и да им то што су дошли из неког малог села право у Рамбујеу не даје право да се понашају као селаци, него да се понашају као људи светског духа, светског знања. Били су подржани својим патриотизмом и вером да радите по директиви ове Скупштине, за потребе својих грађана, за потребе својих националних заједница. Била ми је част да будем заједно са њима.

Самозвани управници света поручују нам ових дана, а то господин Холбрук синоћ и јавно потврђује, да нисмо схватили суштину НАТО мисије, или да је она искривљено пренета у делу средстава јавног информисања ове земље. НАТО снаге су по њему и њима интеграција, а не окупација, гарант мира и сигурности за Србе, за Албанце и за све који на Косову живе.

Па не мисле ваљда они да ми имамо хроничну упалу мозга и краткотрајно епизодно памћење. Не мисле ваљда да смо толико слепи и неограничено глупи, па да не видимо шта те мировне снаге раде у Босни и Херцеговини. Уместо да чувају и афирмишу Дејтонски мировни споразум, оне га суспендују. Уместо да поштују изборну вољу грађана коју су строго контролисали, подсећам вас, цакове гласачких листића носили су у иностранство и специјално бројали, а сада јавно газе ту изборну вољу. Аутентичне представнике народа не прихватају и признају само српске намеснике и издајнике. Уместо да штите сва три ентитета и две републике, једну су већ растурили.

Видели смо ми, чланови делегације Владе Републике Србије недавно у Бања Луци, али и у многим местима широм Републике Српске, какво је то спровођење мира и колики је то степен демократије. И зато нама не треба никакав нови Вестендорп, и зато нећемо да нам тај нови Вестендорп уређује како ћемо се звати, колико ће нас бити, како ћемо између себе сарађивати, какав ће нам бити грб, застава, монета, регистарске таблице, кога ће преко намесничке владе слати у Хаг, а кога сами спроводити.

Нарочито нећемо допустити да нам тај нови Вестендорп одређује које ће политичке партије уопште моћи учествовати на изборима, а већ сада можемо претпоставити ко су њихови фаворити, и како би изгледала конституција будуће марионетске владе. Наша одбрана је природна, јер смо нападнути. Само оно што је природно, има снагу да дуго траје. Агресори су свуда лоши људи. Имају неограничену власт над целим светом. Свака власт квари, а неограничена власт квари неограничено. Али, и најлошији људи имају своју вредност. Делују као застрашујући примери. Ипак, ми се не плашимо, они то желе јер знају да је уплашен напола побеђен.

Видимо такође да су људи без морала, али људи без морала имају своју вредност. Неограничене су могућности њихове примене. Да би се признала туђа вредност, треба се имати властита. Наша је највећа вредност јединство, истина и правда. Пред јединством народа ни разорна ратна техника нема пуног ефекта.

Американци су велики по ратној техници, у изучавању свемира, али су односом према нама показали да су још у каменом добу. Ушли су у утробу Европе.

**МИЛОВАН БОЛИЋ, ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

НАТО ТРУПЕ У СРБИЈИ: НЕ, ЊЕТ, НОУ, НАЈН!

Мислим да данашња седница Народне скупштине, а поготово њени закључци не смеју да оставе ниједну дилему. Ово није обична седница, овде не долази у обзир било каква игра жмурке, нити једне парламентарне странке, нити било којег посланика у њима. Овде морамо бити свесни игре у којој се мора бити ухваћен, јер се нема иза чега сакрити.

Право питање је овде окупација – да или не? Апсурдно је и помислити да нас овде има који волимо бомбе или пак да смо за то да суспендујемо сваке даље преговоре. Кључно је питање има ли нас

у овој сали који би прихватили понуђени текст споразума са Косовом као државном у држави и има ли нас у овој сали који би одустали од одбране своје земље? Креатори, инспиратори и организатори бљеска и олује, саучесници етничког чишћења Срба из Хрватске, бомбардери Срба у Босни, који ће као имплементатори мира у Дејтону, односно у Босни, а у ствари њихови рушиоци, да преотму Србији Косово и Метохију. Чине то у амбијенту када су Уједињене нације и њен Савет безбедности свели на ниво месне заједнице и неме закасне хроничаре њихових ратних дејстава.

Др Милован Бојић: наше највеће вредности су јединство, истина и правда

Навелико черупају по њој. Жалосно је уколико та Европа није тога свесна, а управо због нашег јединства стално нам траже пукотине. Видите, неколико комбија намесничких странака које ових дана, у пресудним тренуцима одбране нашег националног идентитета, траже смену власти. То су будући намесници и марионете. Такви се не спремају за одбрану, јер како може неко на фронт, а није смео на изборе.

Најтрагичнији су они метаморфозирани пуноглавци који јуче изјављују да ће остати уз свој народ и омладину, а до јуче исти тај народ окривљују и кажу да је потребно бомбардовање да га опамети, јер је изабрао овакву власт.

Потписани споразум између Албанаца и Американаца могао би носити наслов: "Ми се волимо". Љубав је лепа, љубав је слепа, интересна или искрена. Љубав на силу је силовање. Њихова љубав је интересна. А наша према земљи и свима који у њој живе искрена. Пошто смо показали да умемо да живимо

са другима, треба нас казнити да уопште не живимо. Једини наш живот по њима је љубав и сарадња са терористима још три године, а потом прихватање самоубидања.

Још се чуде да ћемо се уопште бранити. Можда помишљају да ћемо њихове ракете чекати као некада штафете, а земља се никоме не поклања, част је бранити, а брука – предати је. Свако је рођен да по једном живи, а част и брука живе довијека. Не видим разлог да данас и ова скупштина не каже – наметнутим санкцијама и неவிђеним ограничењима, незабележним у историји људског друштва и културе, забранили сте нам да живимо срећније и боље, али нам зато никада не можете забранити да се бранимо и одбранимо.

И зато, да појаснимо господину Холбруку, понуђени текст са Косовом као државом у држави и НАТО снаге за његову примену, нису погрешно интерпретиране и ми посланици добро разумемо и кажемо: "Не, њет, ноу, најн".

ОДЛУКА И ЗАКЉУЧЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I

Поводом захтева да се размести НАТО трупе ради спровођења политичког споразума о самоуправи на Косову и Метохији, који још није постигнут, договорен и усаглашен са свим националним заједницама које живе на Космету и претњи бомбардовањем наше земље и

народа ако се то одбије, Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној 23. марта 1999. године, донела је

ОДЛУКУ

1. Народна скупштина Републике Србије не прихвата присуство страних војних трупа на Косову и Метохији.

2. Народна скупштина Републике Србије спремна је да одмах, по потписивању политичког споразума о самоуправи, о коме се договоре и прихвате га представници свих националних заједница које живе на Косову и Метохији, размотри обим и карактер међународног присуства на Космету ради спровођења тако постигнутог споразума.

II

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној 23. марта 1999. године, разматрала је Извештај државне делегације о разговорима у Рамбујеу и Паризу и усвојила следеће

ЗАКЉУЧКЕ

I

1. Народна скупштина Републике Србије најштрије осуђује претње агресијом нашој земљи и народу и гомилање НАТО трупа на нашим границама. Ратне припреме и претње агресијом на нашу земљу руше политички процес за решавање проблема на Косову и Метохији, онемогућавају постизање политичког споразума и директна су подршка и помоћ сепаратистима и терористима.

2. Претње НАТО представљају директно кршење Повеље УН и угрожавање суверенитета и територијалног интегритета наше земље. НАТО гази основне принципе међународних односа, саме основе међународног поретка и представља претњу по међународни мир и безбедност. Зато захтевамо да Савет безбедности спречи кршење Повеље УН, одмах стави на дневни ред захтев Владе СР Југославије и осуди поступке НАТО-а. Захтевамо од Организације за европску безбедност и сарадњу и УН да не затварају очи пред претњом агресијом и скривају се ћутањем, јер ће тако бити саучесници рушења општеприхваћених принципа у међународним односима и напада на једну суверену земљу, оснивача Уједињених нација. Такође, осуђујемо одлазак Косовске верификационе мисије ОЕБС. За то не постоји ниједан разлог сем да се демонстрација одласка стави у функцију учена и притисака на нашу земљу.

3. Упозоравамо НАТО и све земље са чијих територија буде покушана агресија на нашу земљу да ћемо нашу територију, народ и слободу бранити свим средствима.

4. Тражимо да парламенти и владе свих држава – чланица УН, ОЕБС-а, земаља Контакт групе – подрже наставак политичког процеса, осуде претње силом и заговарање агресије на нашу земљу.

II

1. Народна скупштина Републике Србије прихвата Извештај делегације Владе Републике Србије о разговорима у Рамбујеу и Паризу и оцењује да је делегација, својим принципијелним и конструктивним залагањем, учинила све да се постигне политички споразум о мирном решавању проблема на Косову и Метохији

2. Државна делегација деловала је у складу са платформом коју је формулисала Народна скупштина Закључцима од 4. фебруара 1999. године на постизању политичког споразума о широкој аутономији Косова и Метохије, уз обезбеђивање пуне равноправности свих грађана и националних заједница и поштовање суверенитета и територијалног интегритета Републике Србије и СР Југославије.

III

1. Разговоре у Француској прихватили смо полазећи од чврстог одређења народа и свих политичких чинилаца у земљи да учинимо све и допринесемо да се проблеми на Косову и Метохији реше на миран начин и политичким средствима у доброј вери да то исто жели и међународна заједница и Контакт група која је била организатор разговора.

2. У Француској, уместо директних разговора и истинског настојања за постизање политичког споразума о суштинској широкој аутономији, уместо мира и политичког решења нудио се диктат, фалсификати, претње, уцене и НАТО групе.

3. Народна скупштина са жаљењем истиче да међународни посредници, као и копредседавајући разговора у Рамбујеу и Паризу, нису нашли начин да убеле делегацију сепаратистичког покрета да седне за исти сто са Државном делегацијом Србије, па разговора двеју делегација није ни било.

IV

1. Народна скупштина Републике Србије констатује да на разговорима – ни у Рамбујеу, ни у Паризу – није постигнут политички споразум две делегације.

2. Кривица за неуспех разговора у Рамбујеу и Паризу не може се приписивати Државној делегацији Србије, која је све време инсистирала на посредном разговору и договору, него и кривица, искључиво, на страни делегације сепаратистичког и терористичког покрета и на страни свих оних који су им дозволили такво понашање и њихов потпис испод текста о којему нису ниједног минута желели да разговарају са Државном делегацијом Србије и још га прогласили за целовити споразум.

3. Споразум није постигнут зато што је сепаратистичко-терористичка делегација Албанаца избегавала директне разговоре јер не одустаје од сепаратистичких циљева; намере да кроз аутономију оствари "државу у држави"; у виду имплементације политичког споразума обезбеди окупацију Србије; у форми људских права и демократије створи етнички чисто Косово и Метохију; и уз помоћ својих ментора преко међународног протектората и референдума изврши отцепљење Космета од Србије.

4. Споразум није постигнут и зато што је Контакт група инсистирала на предлозима којима се поништава суверенитет и територијални интегритет

Републике Србије и СР Југославије и тиме одступила од својих темељних принципа утврђених 29. јануара 1999. године; недефинисаном процедуром рада и одлучивања у току разговора уносила конфузију и створила подлогу за подметања и фалсификате докумената који никада нису разматрани ни усвојени од Контакт групе у целини; подстицањем притисака и претњи агресијом на нашу земљу охрабривала сепаратисте и терористе и тако допринела стварању негативне атмосфере за постизање политичког споразума о мирном решавању проблема на Косову и Метохији.

5. Папир који је потписала сепаратистичко-терористичка делегација Албанаца није никакав "споразум", него њихов захтев за "Косово републику" са паравима спонзора који их у томе подржавају. Фалсификат који је представљен као "споразум" није документ Контакт групе – од њега су се оградиле и поједине чланице Контакт групе. То је криминални акт без преседана у међународним правним односима и стварање алибија за нове претње и притиске на нашу земљу, исфорсиран у Паризу у америчкој режији. САД су се тиме отворено сврстале на једну страну – дипломатски, политички и војно – стављајући НАТО у савезништво са сепаратистима и терористима.

I

1. Народна скупштина Републике Србије оцењује да Споразум који је предложила и потписала наша државна делегација представља кључни допринос политичком процесу решавања проблема на Косову и Метохији мирним путем. Потписи чланова наше делегације, представника свих националних заједница које живе на Косову и Метохији – Срба, Црногораца, муслимана, Турака, Рома, Горанаца, Египћана и представника албанских партија које су за заједнички живот у равноправности – потврђују суштину вредност и значај тог документа.

2. Овај споразум је у потпуности на линији принципа Контакт групе, обезбеђује широку аутономију Косова и Метохије у оквиру Србије и СР Југославије, гарантује суверенитет и територијални интегритет Републике Србије и СР Југославије, пуну равноправност грађана и свих националних заједница, конституисање демократских институција које могу одмах бити оствариве и органа за равноправно одлучивање без мајоризације; обезбеђује да нема независности Косова и Метохије нити треће републике. Тај споразум афирмише опредељење за миран заједнички живот и сигурну будућност свима – мултиетничко и мултиконфесионално Косово и Метохију.

3. Народна скупштина Републике Србије парламентима свих држава чланица УН, упућује Споразум о самоуправи на Косову и Метохији да омене какву и колико широку аутономију Република Србија гарантује Албанцима, Србима, Црногорцима, муслиманима, Ромима, Турцима, Горанцима и Египћанима који живе на Космету, и позива их да из-

несу своја мишљења о демократским решењима којима се гарантује равноправност националних заједница у овој нашој покрајини.

4. Народна скупштина Републике Србије, још једном, јасно поднаста да су Република Србија и СР Југославија и данас привржене мирном политичком решењу проблема на Косову и Метохији. Понављамо спремност да државна делегација одмах настави разговоре директно са представницима албанских политичких партија и свих других националних заједница. Србија је отворена за остварив политички споразум.

5. Народна скупштина Републике Србије овлашћује Државну делегацију да потпише политички споразум о самоуправи на Косову и Метохији о којем се договоре и потпишу та представници свих националних заједница које живе на Косову и Метохији.

6. Народна скупштина обавезује владу Републике Србије да одмах приступи операционализацији овог споразума и предложи нормативна решења како би се он што пре спровео у живот, као гарант јачања нових структура власти на Космету, успостављања међународног поверења, припрема за нове стабилности, обезбеђивања услова за непосредне, опште и тајне изборе за органе власти и укупну нормализацију стања у овој нашој покрајини.

VI

1. Захваљујемо се парламентима, владама, бројним политичким партијама, научним, културним, образовним организацијама и институцијама, бројним истакнутим интелектуалцима, научним, културним и јавним радницима и појединцима широм света који су нашим народу и држави у овом историјски одлучном тренутку у одбрани слободе, независности и достојанства пружили подршку и подигли свој глас у одбрани принципа равноправности народа и држава у међународним односима, осујетили претњу агресијом на суверену земљу. Све то је допринело да истина о правим узроцима проблема на Косову и Метохији продре у свет.

2. Србија је јединствена, одлучна и непоколебљива у одбрани своје слободе, независности и територије. Плетбиситарно одређење наших грађана, изражено на бројним скуповима и манифестацијама, како у земљи тако и у дијаспори, то је потврдило. Народна скупштина Републике Србије јединствено народ да схвата као подршку државним органима да истрају на таквој неопитној и као одлучан налог народа да се брани слобода, независност, част и достојанство наше државе и обавезу, да надлежни државни органи, у складу с тим, предузимају све потребне мере и активности.

3. Народна скупштина изражава одлучност Србије да дође до брзог, мирног и правичног споразума, да сила права и правде унутра и напољу. Истовремено, Народна скупштина изражава једнодушност у спремности да бранимо Србију и СР Југославију од сваког агресора, ма како се он звао и без обзира чиме свој злочин буде мотивисао.

УБИСТВО МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВНОГ ПОРЕТКА

Увече, 24. марта, под ваздушним ударима злочиначких НАТО летелица на суверену СР Југославију, престало је да постоји, цивилизацијско достигнуће човечанства, међународни правни поредак, престао је да постоји Савет безбедности Уједињених нација

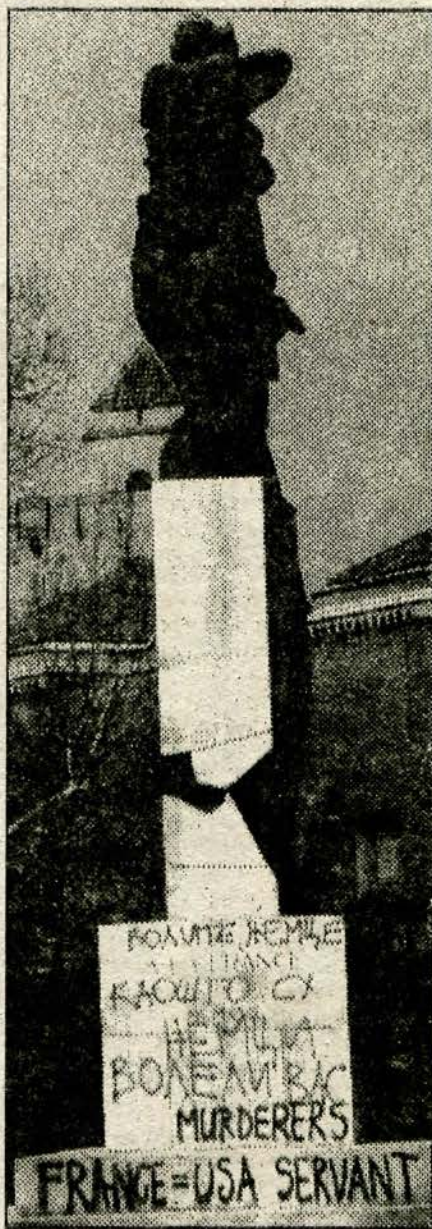
На нашу поносну и непокорну Отаџбину насрнуло је Велико Зло. Противно свим важећим начелима међународног права, противно повељи Уједињених нација, документима ОББС-а и другим важећим међународним споразумима, један криминалац болесног пилећег ума покренуо је своју бедну бомбашку машинерију у бруталну и кукавичку, ничим изазвану агресију на једну суверену земљу. Увече 24. марта престао је да постоји међународни правни поредак, престао је да постоји Савет безбедности Уједињених нација, остала је само фарса у режији Великог Зла, личног у лику фанатичног Сатаниног следбеника и Хитлеровог наследника, једног комплетног идиота и ратног злочинца, једне фрустриране климактеричне бабе и њихових послушника, добро закљонених на десет хиљада метара висине.

Жалосно је да у кукавичким нападима на Србију и Црну Гору учествују потомци америчких пилота које су Срби током другог светског рата спасавали од Немца излажући се геноцидним одмаздама. Исто тако, трагично је да у тим нападима учествују потомци оних Француза којима смо после првог светског рата подигли споменик захвалности. Несхватљиво је да потомци америчких пилота и француских савезника нападају Србију и Црну Гору заједно са Британцима, који су непрекидно деловали против српских интереса још од турског доба, и Немцима, против којих су у два наврата заједно ратовали.

Неразумљиво је да два велика светска народа на тај начин пљују на своју историју, тукући по народу који је заједно с њима гинуо против истог непријатеља, непрекидно вођен идејама француске и америчке демократије. Ми, Срби, остали смо демократе, али су француска и америчка демократија очигледно прихватиле идеологију свог некадашњег смртог непријатеља.

Влада народног јединства, знајући да од овара потребама мира, изашла је у сусрет захтевима светских силника до крајњих граница попустљивости, преко којих не може ићи ниједна независна држава. Влада народног јединства потписала је са представницима свих националних мањина на Косову и Метохији такав споразум којим се национал-

ним мањинама не само гарантује потпуна једнакост, него и дају права каква нема ниједна национална мањина нигде у свету. Али, то силницима светског поретка није било довољно, исто као што

Споменик захвалности Француској; трагично је да се међу злочиначким НАТО групама налазе потомци француза који су заслужили споменик на Калемегдану

им 1914. године није била довољна мирљива Пашићева нота којом је одговорио на ултиматум Аустро-Угарске, и исто као што им 1941. године није била довољна изјава лојалности Симовићеве владе после демонстрација против потписивања Тројног уговора.

Сједињене Америчке Државе и њени послушници у служби шиптарског сепаратизма тражили су не само Косово и Метохију, него и целу Савезну Републику Југославију. Такозвани "Привремени споразум за мир и самоуправу на Косову", који су потписали шиптарски терористи и сепаратисти у Паризу, а чији је потпис тражен и од српске стране, не само да је давао Косову и Метохији све атрибуте државности, него је широм отварао врата уласку НАТО снага у целу Савезну Републику Југославију. Као што 1914. године нисмо могли допустити да аустро-угарски иследници шпартају по Србији како хоће и хапсе кога хоће, тако ни сада нисмо могли допустити да НАТО стане изнад Устава и закона, да размешта трупе по Србији где хоће и како хоће, да убија и хапси по Србији кад хоће и кога хоће, а да федерални и републички органи у тим ситуацијама немају никаквих интереса.

Све лажи Била Клинтона, Тонија Блера и других силника о наводним "хуманитарним катастрофама", нападима Срба на шиптарске цивиле или страсној борби Сатаниних следбеника за мир, само су празне приче на које више не могу насести ни мала деца. Ако је и било "хуманитарне катастрофе", њу је сам Клинтон изазвао тако што је претњама бомбардовањем натерао Шиптаре да беже са Косова и Метохије. Шиптари не треба да гаје никакве илзузије да је било коме у свету стало до њих на ма који начин. Амерички ратни злочинац покренуо је своје убилачке механизме зато што Србија није примила такозвани "Привремени споразум за мир и самоуправу на Косову", нарочито Додатак Б (Статус мултинационалних снага за имплементацију) чији су најважнији чланови 6. и 8. Кључни део члана 6. гласи: "Особље НАТО ће у свим околностима и увек уживати имунитет од јурисдикције Страна, у погледу било каквих грађанских, административних, кривичних или дисциплинских прекршаја

које почине у СРЈ", док члан 8. гласи: "Особље НАТО ће уживати заједно са својим возилима, пловилима, ваздухопловима и опремом, слободан и неометан приступ широм СРЈ, укључујући и одговарајући ваздушни простор и територијалне воде. Ово ће укључити, али се неће ограничити само на то, право на логоровање, маневрисање, смештање и коришћење свих области или објеката који су потребни ради подршке, обуке и операција".

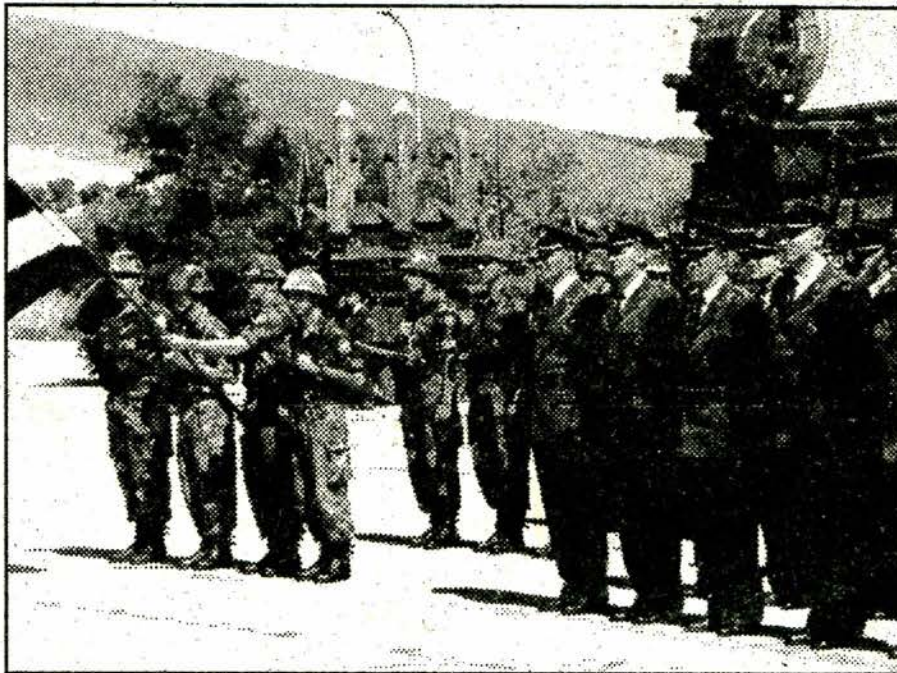
Из овога свако може да разуме да истински циљ Америке и њених сателита није мир на Косову и Метохији, него су Косово и Метохија врата за војну окупацију целе Савезне Републике Југославије. Од нас се, дакле, није тражио потпис на мировни споразум, од нас се тражио потпис на акт којим један део територије у потпуности предајемо шиптарским сепаратистима и терористима, у исто време прихватајући војну окупацију преостале територије Савезне Републике Југославије. Такозвани "Привремени споразум за мир и самоуправу на Косову", то је акт војне капитулације Савезне Републике Југославије. Само се по себи разуме да нема тог државног функционера који има мандат на чин којим се губи држава.

Ми немамо резервну Отаџбину и морамо се бранити од сваке агресије, па и од агресије несумњиво јачег противника какав је НАТО. Они нас могу гађати са својих безбедних висина колико хоће, могу нам нанети људске жртве, могу нам разрушити мање или више војних, па и цивилних објеката. Али, бомбама се Србија не може ни избрисати, ни покорити. Зато ћемо се бранити и одбранити. Исто као Турци 1913, исто као Аустро-Угарска, Немачка и Бугарска 1918, исто као Немачка и њени сателити 1945, тако ће и Сједињене Државе и њени послушници 1999. године напустити Балкан као губитници. Као што је 1913. на Балкану пропала турска империја, као што су 1918. на Балкану пропале аустро-угарска и немачка империја, као што су 1944. и 1945. на Балкану задати одлучни удари Хитлеровом империјализму, тако ће 1999. године управо на Балкану бити заустављен даљи продор америчког империјализма. Бомбашка агресија на Савезну Републику Југославију освестиће народе широм света и јасно им показати да је "америчка демократија" у ствари шифровани назив за нову империјалистичку политику, која се нимало не разликује од својевремених планова Франца Јозефа, Вилхелма Другог или Адолфа Хитлера. Ми ћемо победити, јер другог избора немамо. Ми ћемо победити јер су правда и истина на нашој страни. Ми ћемо победити јер другачије не умемо.

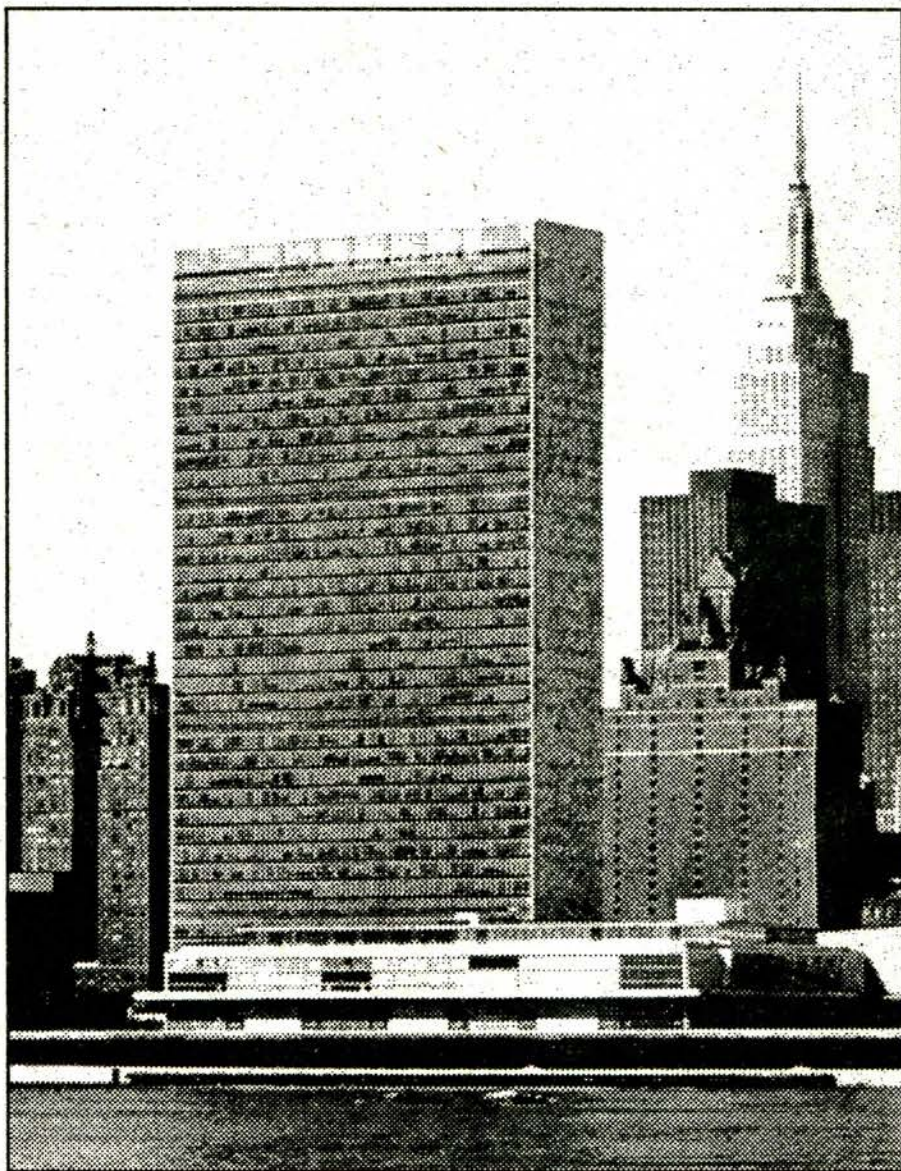
Смрт Америци и њеним послушницима!

Живела Отаџбина!

Душан Весић

Срби ће победити јер другачије не умеју

Покојник са Ист Ривера: да би прикрио своје мушке недостатке Бил Клинтон је дигао руку на ОУН

АГРЕСИЈА НА СРБИЈУ – ПОЧЕТАК КРАЈА АМЕРИЧКЕ ИМПЕРИЈЕ

ПСИ РАТА КИДИШУ НА СРБИЈУ

Бомбардовање суверене земље без одобрења Савета безбедности обезвредило постојање Уједињених нација. Девијантни мозгови Пентагона уништили "амерички сан". Срби на раскршћу свих својих заблуда. За злочинце НАТО-а нови Нирнберг, а за дезертере, профитере и сејаче страха преки војни суд

Друга је ноћ како над Србијом безочно дивљају архитекте неког новог "светског поретка", рушећи грађевине једног прастарог европског народа, свирепно убијајући потомке једне достојанствене и часне нације, која никада у својој историји није упрљала руке злочином. Друга ноћ како моје дете, док завијају сирене у мраку, броји до педесет покушавајући да се пробуди "из ружног сна". Друга ноћ како ме пита: "Зар је Бог тако високо?"

Нови Нирнберг

Разапети на крст бестијалних медијских манипулација, лажи пред којима невини као деца некад само немоћно кршисмо руке, данас поуздано знамо да смо народ који је најскупље платио своју зрелост, дајући крвави данак новим

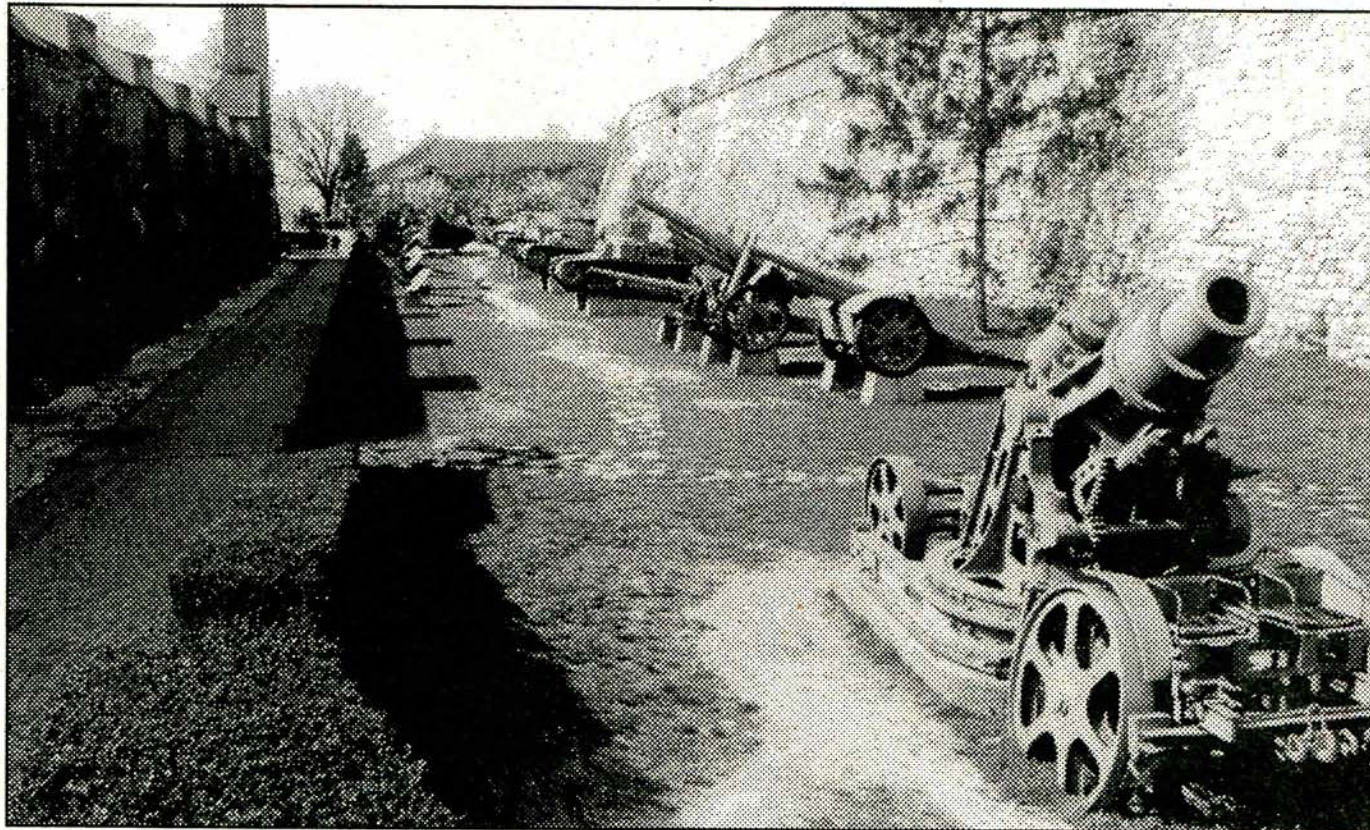
"господарима света", њиховом царству у чије темеље током два светска рата несебично утрадисмо своје животе и идеале.

Срби, након овог последњег "дипломског" испита, никада више неће бити исти. И управо у том сазнању лежи њихова снага. Одбрана Косова и Метохије од идиотских, садистичких, подмуклих прекоокеанских диверзаната који газе све цивилизацијске тековине "старог" света (међународно право, устројство Уједињених нација, вековни поредак), за прогледале Србе више није само битка за територију на којој су поникли. То је рат у коме ће српски барјак као глогов колац ускоро пробости демо(н)крате "новог поретка".

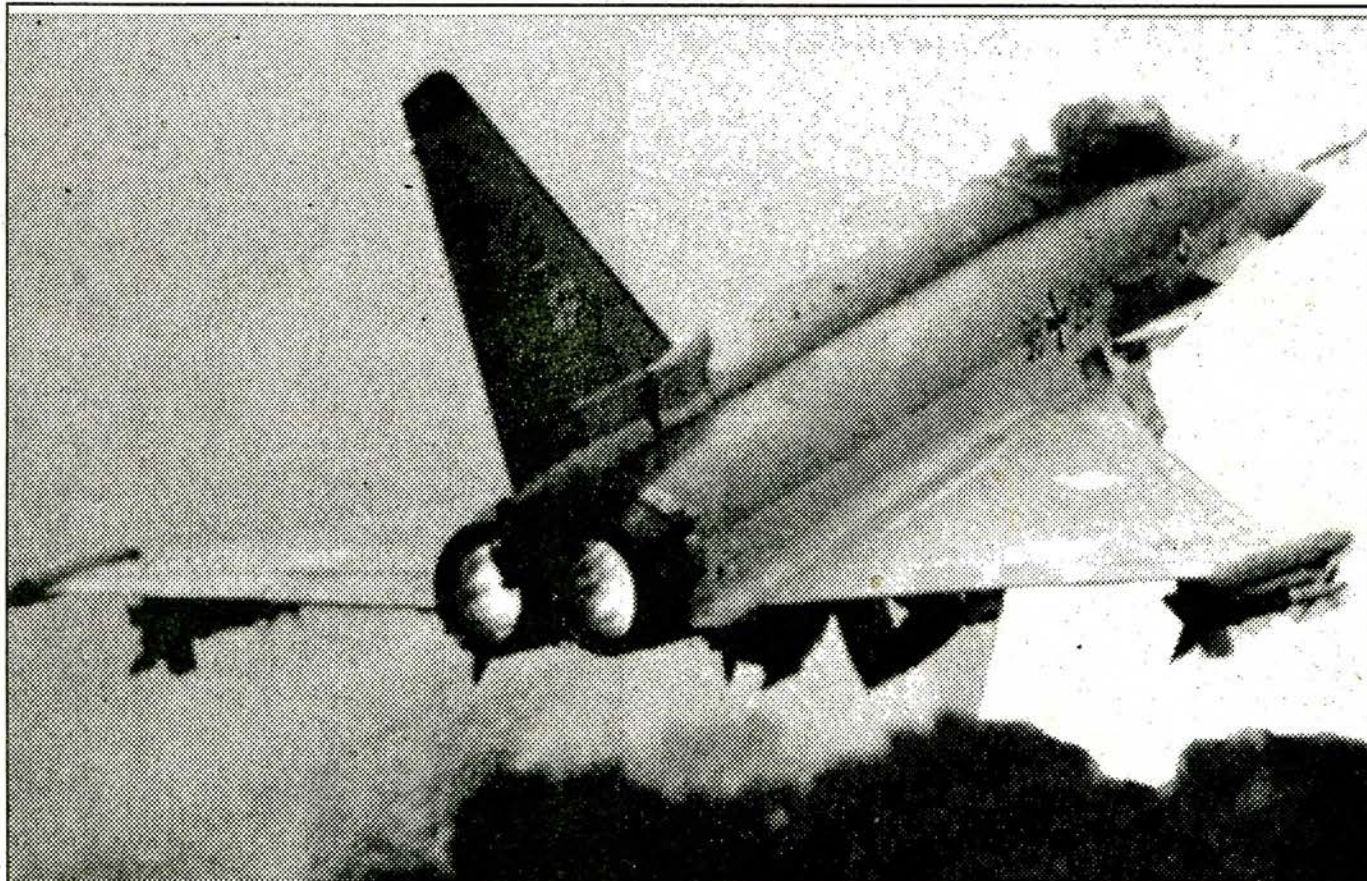
Иако су српском политичком сценом деценијама царовале све саме заблуде, било је и оних политичара који су на

време указивали који ће то "наши пријатељи", и када, постати целати Срба. Лидер српских радикала, др Војислав Шешељ, један је од њих, а ова српска власт (Влада народног јединства Републике Србије), по први пут од Пашићевог доба показује не само далековидост и моћ српске дипломатије, већ и искрени патриотизам и јединство, уливајући поверење народу.

Обистиниће се и предвиђања др Шешеља о стварању новог Хашког суда у коме ће за злочине против човечности одговарати Бил Клинтон, Робин Кук, Мадлен Олбрајт, Тони Блер... На трм новом Нирнбершком процесу судиће се и америчкој варијанти генерала Лера, а сведоци и главни тужиоци биће управо ова деца што ноћу, умотана у ћебад зуре у небо молећи се за евентуалну промену расположења и циљева зли-

Ратни трофеји из два немачка напада на Србију у овом веку: за трофеје из трећег остало је довољно места

Порука Срба немачким злочинцима: авионе, сломићу ти крила! (трећи пут)

ковачке десеторке НАТО-а (САД, Велика Британија, Канада, Француска, Немачка, Италија, Белгија, Холандија, Шпанија и Турска).

Северноатлантски трговци смрти

Да није страшно било би смешно како амерички светски полицајац у свом душебрижју за Шиптаре бомбама засипа српски народ. Управо онај под чијим су се скутом и законима та племена деценијама успешно размножавала, школовала, напредовала. Од некад подебелих дечијих додатака, које им је гарантовао овај народ у коме хара "бела куга", Шиптари су одгајали своју бројну чедљад. А Срби су од срца давали и помагали "слабијег" од себе. Отхранили смо војску која нас сада туче. Можда ту почиње генеза наших раскола, тачније, наша слабост.

Овај народ је вазда био победник, чак и онда када су га моћне силе и њихови чауши доводили у наизглед безизлазну ситуацију. Бог је чудо. Њихове империје су пропале, Србија је опстала. Пре само коју ноћ један девијантни мозак, који тренутно царује најмоћнијом земљом света, у свом трагикомичном обраћању нацији оптужио је Србе за све светске ратове, чак и за "напад" на некадашње српске подстанаре, Хрвате, који нам, захваљујући тим истим Сједињеним Америчким Државама, отеше на кратко део отаџбине.

Сатанизација Срба не престаје. Како би иначе Хавијер Солана на великом

јубилеју НАТО-а, 10. априла (педесетогодишњица од оснивања), објаснио овај геноцидни јуриш једне моћне алијансе од пола милијарде људи на 11 милиона осиромашених, измучених Срба. Зато смо ми чак, према ласкавим речима којекаких генерала ове (од пада берлинског зида) бесмислене и беспотребне организације, војно врло моћна нација. То веле сигурно зато да сопствени злочин учине мањим, да оправдају своју огромну војну индустрију, своју незајажљиву потребу за новцем.

Код нас се каже – бој не бије светло оружје, већ бој бије срце у јунака. Можда су зато стратеги северноатлантског пакта први фронт подигли на 15.000 метара. Али... Једном ће морати и да сићу. А кад сићу...

Топовско месо, према већ објављеним плановима челника ове алијансе, у првом налету биће терористи такозване УЧК. Онда следе британске, па француске трупе. Амери, као шлаг, иду на крају. Овом тактиком им Весли Кларк тобож гарантује сигурност?! Како ли ће тада само народу "објаснити" зашто амерички младићи са Косова путују назад са ногама окренутим напред. А ближе се и избори у САД, па би, рецимо, све гласнији републиканци дебакл демократа на спољнополитичком плану могли искористити за коначан изборни обрачун.

Изјаве једног од последњих издавања америчке реалполитике, Хенрија Кисинџера, последњих дана иду у прилог овој тези. "Непобедиве" трупе НАТО-а могле би се заглавити у благу ко-

совске прице, као некад Хитлерови јуришници у снегу руских степа, а да нико ваљаном аргументацијом не успе да оправда, или бар појасни, амерички национални интерес у косметској кризи. Србија никада неће бити део "америчког сна". За разлику од Вијетнама, Лаоса, Камбоџе, трговци смрти неће овде профитирати. Биће то стравично лош бизнис.

Косово – граница српске толеранције

Светско јавно мњење, судећи по писању најутисајнијих колумниста, и даље верује да ће Срби под ударом бомбардера "Б 52" потписати фалсификован споразум сачињен по америчкој рецептури, објављен у часопису терористе Ветона Суруа, власника и главног уредника "Коха дигоре". То је онај исти споразум који је у паузи два преговарачка процеса (и за разговор је потребно двоје), наметнуо један необичан редослед приоритета.

Наиме, уместо самог споразума и договора, за домаћина како рамбујеовског дворског циркуса, тако и оног одржаног у "Клеберу" Џемса Рубина, портпарола Стејт Департамента (иначе супруга по злу чувене новинарке Кристијане Ананпур), далеко је била важнија његова имплементација. Тачније, пре стационирање НАТО-а на Косову него мир.

Како у животу сваког човека, па и у историји било ког народа постоји граница трпљења, тако је и Србима коначна

чно "пукао филм". Зато светско јавно мњење не би требало да изненади чињеница да и овај једини државотворни народ на Балкану у наредних пар недеља препише историјску лекцију од других народа и тактиком "спржене земље" коначно дотера све деценијама

ца напустила), својом већ прослављеном предњом удару у надувану лопту земаљске кугле. Онако, у доколици. Баш као што је некад Хитлер чинио у ингенуозној интерпретацији Чарлија Чаплина.

Како ни Срби "нису више анђели",

геостратези Северноатлантског пакта већ унапред дојавиће квоту слободних места за Србе на старом континенту.

Према подацима добијеним од специјализованих агенција, које се баве прибављањем исељеничких виза, током протеклих пар година ново уточиште Срба постала је далека Аустралија, и то крајеви где ни трска ни овце ваљано не успевају. Интересантан је податак да су српске избегличке фамилије из Српске Крајине, након "Олује", насељене баш на Косову и Метохији, најлакше, експресно, добијале аустралијске и новозеландске визе. Стара Европа, као по неком правилу, угодњавала је углавном Хрвате и муслимане.

Зато, Срби остајте овде. Косово је наш Јерусалим!

Србија више не прашта

Европи не треба тежа клетва од двомилионске популације Албанаца печалбара, чија је, опште је познато, ужа специјалност на Западу трговина дрогом и оружјем. Како мафијашки послови и трговина белим прахом напредује, тако расте и харач који терористичка организација ОВК убира месечно од својих сународника.

Милитантни Хашим Тачи, први човек шиптарског "Абу Нидаловског" крила, чије је седиште у Швајцарској, не само да је један од мафијашких кумова, већ је и на инсистирање Клинтонског кабинета, верификовани преговарач у Паризу "угњетеног албанског" народа на Космету. Тог осведоченог криминалца, за којим годинама трага Интерпол, француски медији дочекују као реномираног дипломату и од њега праве звезду дана. Рубин га чак чисти и ручком. Немогуће је да нико од њих никада није завирио у досије овог трговца белим прахом. Никада до сада ниједан амерички дипломата није тако јавно сарађивао са кумовима европског подземља.

Цех тог ручка на званичном нивоу платиће Клинтонове демократе на следећим изборима за амерички конгрес. Шиптаре, сваки пут кад одиграју неку од кондом рола, неки од тренутних савезника чаште. Али, само на ситно. Својевремено их је, присећамо се, и Стипе Шувар, истакнути Словенац у некадашњем југословенском државотворном врху, частио бананама, када су по налогу тадашњих "пријатеља", подигли "револуцију" и штрајковали глауу у руднику Стари трг. Све медијске куће наших тадашњих братских република дотрчале су тада (било је ту, где чуда, и много страних новинара) да усликају изгладнеле рударе, које су чак и на носилима износили са "стражишта".

Није прошло дуго, а у јавност је процурила истина. Шиптарске копаче су њихови јатачи, тајним каналима, добро хранили и појили. Била је то прва медијска манипулација пред којом смо остали затечени. Тада је на видело "изашла српска колонијална политика". Молак те операције, само коју годину ка-

Српска полиција неће дозволити да шиптарски терористи искористе НАТО нападе за своје монструозне циљеве

лажирание косметске књиге рођених и умрлих. Тек тада би, можда, могли са шиптарским сепарационистима и терористима поново да градимо "комшијске мостове".

Уосталом, ову врсту цинизма проба ли смо много пута на својим леђима. Играрије белосветских протува не престају ни данас. Сам назив геноцидне агресије НАТО-а уперене против Срба, дољан је доказ о девијацијама пентагонских мозгова. Ко то у Овалном кабинету Беле куће изиграва Бога и злочиначкој акцији даје име "Племенитог анђела"? Да ли први човек "најдемократскије нације" на свету (сада када га је секретари-

време је да им вратимо истом мером. Позив др Војислава Шешеља свим Србима у ресејању да пронађу начин и могућности да свим средствима ударе по виталним интересима наших непријатеља, неће остати без одјека.

Грци залогаци хлеба у туђини

Судећи по инфериорном понашању европске дванаесторице, Европи није доста избеглица са ових наших балканских простора. А можда су лидерима Европског савета (ових дана је због корупционашке афере састав тих бескорисних идиота промењен у комплету),

Висок морал српског народа: партија шаха на Калемегдану, 26. мата за време ваздушне узбуне

сније, од словеначког ловачког друштва начиниће нове победничке војне формације.

Данас, гледано са ове историјске дистанце, док нам над главама тутње авиони најмоћније војне алијансе света, док нам под ударом "томахавка" и касетних бомби нејач страда, а у нама расте бес и мржња не осветника, већ истинских браниоца свете српске земље, можемо да признамо да су они некадашњи локални "братски" идеолози распећа српског народа били у праву.

На Косову је почело, ту ће се и завршити. Нека се неке националне мањине и остали издајници не надају да ће неко и некад расправљати о статусу Рашке и Војводине. Уморна је Србија од праштања. У условима ратног стања у овој земљи више нико не сме да има милости за дезертере, сејаче страха и панике, којекакве жене у црном, кукавице и профитере. Овај пут нема више аболиције. Време је за преки суд, уколико не желимо да нам јека грачаничких звона буде вековима недоступна, као у време османлијске власти.

И Срби умеју да заборављају

Проклет био сваки Србин ко само покуша да у овом светом рату профитира. Косово ће бити или српско или ничије. Нећемо се играти тобож територијалног интегритета без државног суверенитета.

Шаргарена на штапу – трогодишња "мирна" окупација Косова од стране

НАТО-а све до "мирног" и коначног решавања српског питања (референдума Шиптара којим би се озваничила трећа република), неће проћи. Срби нису вегетаријанци. И малој деци је данас јасно да би то била судбина дејтонске Републике Српске, у којој силесије закони и споразуми ни на шта не обавезују. Обавезе постоје искључиво само за Србе.

Новоизмишљени статус Брчког, у време рамбујеовског конгреса, када су погажена сва међународна правна акта, требало је да буде само додатни притисак на српску делегацију. Варвари новог доба не презају ни од најсвирепијих претњи. Генерал Весли Кларк поручује Србима да ће их претворити у прах.

А над Србијом небо плавље но икад. Воћке провале. Пијаце пуне људи. Деца на улици пицају фудбал. Домаћице носе торбе пуне бакалука. Време је ручка. Србија се не плаши те сатанске нације израсле на коренима бивших робијаша и пустолова. Конквискадора који уместо да сачувају, уништише све затечене цивилизације новооткривеног континента.

Колумбова прекоокеанска мисија остаће у српским историјским читанкама записана црним словима. Београдски графити су само делић српске истинољубивости. Ко нам то суди? Нација чији јунаци, попут председника Трумана, оснивача НАТО-а, Србима и пре педесет година донеше само бајато млеко и јаја у праху. Бомбе су, изгледа, увек део тог пакета. Рузвелта? Човека чија је толико слављена супруга Елеонора,

иначе велики конзервативац и борац за људска права мајка шесторо деце, у својим мемоарима признала да је годинама уживала у лезбејској вези. Елеонора има и наследницу. Нико као Хилари Клинтон не брани права лезбејки у Сједињеним Америчким Државама. Животински америчких председника и њихових пратиља најверодостојнија су сведочанства пропасти једне империје, која само голем, плаћеничком силом и медијским манипулацијама, у главе безбожника уграђује чипове "америчког сна". Каква ће им тек бити јава, када се једном пробуде.

Ништа боље неће проћи ни свеже топовско месо НАТО-а – новопримљене чланице ове војне алијансе, Мађарска, Чешка и Пољска. Председнику Мађарске, Арпаду Генцу, тренутно слободобитно ликоване неће дуго трајати. Доћи ће време када ће овим народима Стаљинове интересне сфере (кројене на Криму) изгледати као бајковите енклаве. Скупо ће Пољаке коштати сервилност њихових специјалних терористичких јединица у служби, са Косова, тренутно отсутног Вилијема Вокера.

Зар су сви они заборавили шта смо ми значили Мађарима 1956, Чесима 1968, Пољацима у време успона "солидарности"? И Румуне, како чујемо, ових дана сећање нешто не служи.

Време је да и Срби забораве своје историјске читанке и да се лате оружја. Слава српским добровољцима!

Наташа Б. Жикић

ГЕНЕЗА ЗЛОЧИНАЧКОГ НАПАДА СЕВЕРНОАТЛАНТСКЕ АЛИЈАНСЕ

"ПЛЕМЕНИТИ АНЂЕО" АМЕРИЧКИ САРКАЗАМ

Председник Савезне Републике Југославије одбацио последњу понуду америчког изасланика за Балкан. Неприхватљиво присуство страних трупа на Косову и Метохији и државност на дуге стазе косовским Шиптарима. Авиони узлетели са аеродрома суседних земаља по диктату Била Клинтона увече, 24. марта. Операција "Племенити анђео" предузета без сагласности Савета безбедности Организације уједињених нација. Злочиначку агресију армаде Западне алијансе на суверену државу, осудиле Русија, Белорусија, Кина, Индија, Либија. Талас протеста против војне акције НАТО и "светског жандара", Сједињених Америчких Држава, у знак подршке српском народу, све јачи. Србија спремна за одбра-

Наследници Адолфа Хитлера, кројачи такозваног новог светског поретка, Американци и сви њихови трабанти, удружени у војни савез НАТО, увече, 24. марта 1999. године покренули су своју армаду на Србе, мали, али поносити народ у срцу Европе! Давно су са идентитета некадашњих савезника спирали последње трагове сећања на српски допринос победи над злогласним Трећим рајхом и, као и сви добри ученици у злочину, надмашили учитеље у годинама које су уследиле после Другог светског рата. У прљавим амбицијама освајача света, за собом су у битку против оног остатка света који држи до себе и неће

да погне главу пред силом, повели своје окупиране, укроћене савезнике: и Британце, и Французе, и Немце, и Холанђане, али и Србима, из свих ранијих ратних вихора добро познате "пријатеље" – Мађаре, Бугаре, и остале из ближег и даљег окружења.

"Племенити анђео", како је у нечијем болесном мозгу цинично срочено име агресије на поноситу Србију, лансиран је на српског Белог анђела православља из безбожничких држава северноатлантске алијансе. Напасти један царски, државотворни народ, да би се место жита пустио кукољ у домаћинску њиву, противно је моралу, противно је

усуду, противно је и људским и Божјим законима.

Савест свега, која је требало да буде оличена у давно одметнутој и одрођеној Организацији уједињених нација, творевини која деценијама тетурала у немоћи и потире сопствени смисао, подјармљена је утицајем моћног финансијског лобија. Мрачне, подземне силе света бирају послушне, себи одане изроде.

Преко Била Клинтона, цео један народ, с вечитим комплексом малолетника, ошамућен појмовним лекцијама обрнутог значења, дефинитивно склапа досије највећих злочинаца века на

Доказ злочиначке намере: остатак једне крстарачке ракете која је, на срећу, промашила циљ

измаку. Таквима, који проповедају лажно девичанство и вредности, не бирајући средства, онда када су најзад запретили големом силом, Срби су поново рекли своје одлучно НЕ. И ту узмицања нема! Овога пута бије се битка за опстанак, огњиште, кућни праг, свако дете Србије. Нема тога коме циљеви будућности Отаџбине нису јасни.

Нови аршини за Србију

Када су пролетос шиптарски сепаратисти оголили своје право лице, унакажено мржњом и жељом да постану газде у туђој кући, подигли пушке на српску децу, Србија је одговорила свим

Није се све то дешавало случајно управо у време великих политичких трвња, у "безвадушном простору" у којем су текли преговори око формирања Владе Србије. Идентификовавши "тројанске коње" међу собом, патриоте у последњи час решавају да за добро Србије образују коалициону Владу народног јединства, у коју су ушле Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица. Морало је да се хитро и јединствено делује против нарастајућег сепаратизма, којем су повољни ветрови са Запада снажно дували у једра. Другог начина није било, сем да се закопају много мање важне ратне секире.

Марта 1998. године, грађани Србије су једнодушно одбили овакву "помоћ", тачније присуство међународних посредника у решавању косовско-метохијског проблема, проблема Србије и Савезне Републике Југославије.

Верификатори за "мушке"

Када им овај план није успео, светски моћници потпирују злочин и насиље шиптарских сепаратиста и терориста. Уместо "преблажих", по њиховом мишљењу, вођа такозване ослободилачке војске Косова, они бесрамно фаворизују као портпароле ове "политике" разбојнике с потерница, које ће касније поку-

Весли Кларк: америчка варијанта генерала фон Лера, злочинца који је 1941. године наредио бомбардовање Београда

средствима правне државе, у складу са својим уставним овлашћењима.

Деценијама таложену мржњу, која је као инфекција тровала терористе и њихове помагаче, није било лако обуздати. Посебно зато што је шиптарски лоби у свету, против интереса једне суверене државе, нашао моћне заштитнике. Они су их гајили строго контролисано на својој територији и користили за све прљаве послове. Баволски пакт био је склопљен. Вихор осуде подигао се као претећи облак са Запада. Наводна "непримерна српска репресија" против терориста никада није названа правим именом, јер су речи, и овога пута као раније, служиле само као увертира у нови планирани рат. Кад се радило о проблему Србије с терористима, свет је заборавио аршине по којима је судио Баскијцима, ИРИ, Корзиканцима!

Српски народ референдумом одбио туђе услуге

Свест о великој опасности која се претећи надвија над Србију, мирис програмираног непријатељства који се осећао преко наших граница, тескоба, предупређени су мудрим потезима. На "спасоносну" идеју умишљених белосветских редара да мир у јужну српску покрајину могу донети којекакви Гонзалеси и изасланици европских и светских организација, председник Србије спремно је узвратио расписивањем општенародног референдума. Овај предлог је подржала већина посланика Српског парламента. Српски народ је и тада имао прилику да препозна Бранковиће у посланичким клупама, маргиналне по бројности, како су им на последњим изборима пресудили бирачи.

шати да наметну као саговорнике у политичким преговорима легалној Државној делегацији Србије! Претњама, притисцима, уценама на косовско-метохијско подручје доводе такозване верификаторе, после мучних и дуготрајних преговора које су водили председник Савезне Републике Југославије и амерички изасланик за Балкан, Ричард Холбрук.

Верификатори "верификују" наводне злочине српске стране по истом моделу по којем су то својевремено чинили на просторима Републике Српске, само под другим именом. Док пишу крвави сценарио "Рачак", са осведоченим терористима, у њиховом гнезду пуше нарگیле и пију чај. Ове слике преносе њихове агенције!

Вокеров "Рачак"

- радикализација насиља

Ништа друго ови вајни верификатори нису донели Србији, осим што су подстрекавали и охрабривали Шиптаре на све дрскије акције против правне државе, система и српског народа. Списак злочина почињених од стране терориста у време боравка Вилијема Вокера и његових сарадника драстично је нарастао. Агенције непријатељских земаља су шириле добро познату слику о Србима у свету, подмећући им злочине друге стране.

Удружени савезници зла тражили су само повод за изазивање рата на територији Србије, почев од крупних граничних инцидената, закључно са наводним, инсценираним масакром "шиптарских цивила у Рачку". "Косовске Маркале", како је домаћа јавност и истражни органи крстила ову крајње немаштовиту операцију, заслужиле су невиђену медијску помпу у земљама Запада, из којих су се ковали планови за отимање српских територија. Глас наших и неких непристрасних вештака, који су обавили увиђај у Рачку и поднели извештај, није отишао даље од наших простора.

Силесијство "мировњака" сваке феле постало је сасвим очигледно претњама Контакт групе да се ситуација на Косову и Метохији, као да су је Срби произвели, мора смирити по сваку цену. Иако је присуство припадника државних органа, војске и милиције сведено на договорене бројке, било је јасно да туђини желе и више - да Србија свој народ и део своје територије препусти терористима. Како са "тврдим орахом" није могло бити разговора ни о доласку НАТО-а, чиме се осетила страшно погођена водећа сила овог злочиначког војног савеза, требало је, по овом провидном плану, обезбедити државу терористима, која би онда служила као полигон при даљем надирању Западне алијансе на исток.

Српски народ, српско руководство, патриотске странке, прозреле су овај шиптарски план. Постајало је јасно да ће се ићи до краја и да узимицања нема ни по коју цену.

Систематско слабљење Срба

Радило се синхронизовано на два фронта, и у Републици Српској и у самој Србији, на сламању духа народа. Постарали су се високи и ниски представници међународне заједнице да, закључени моћним шгитом, покажу да могу све што им се ћефне. Мимо Устава Републике Српске, мимо својих надлежности, смењују са функције председника ове младе државе онога кога је народ бирао, противно њиховој вољи - др Николу Поплашена. Снаге СФОР - а разоружавају Србе, скупљају оружје, блокирају касарне! Нечувени вандализам пролази без осуде. Али, народ добро зна шта је посреди. Ем мучи своју му-

ку, ем мисли на целокупно српство, распето на Голготи у Матици.

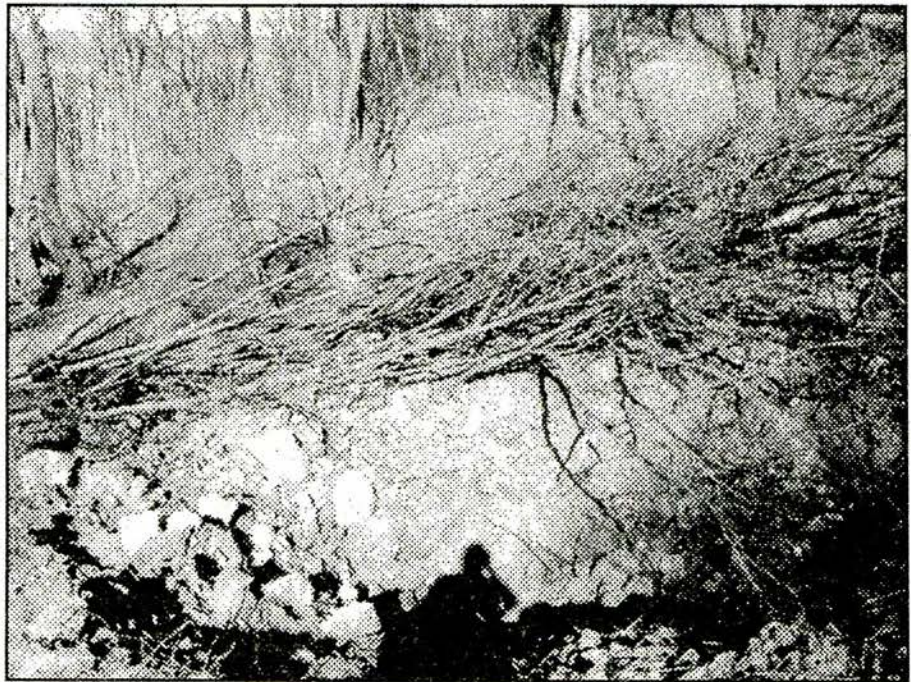
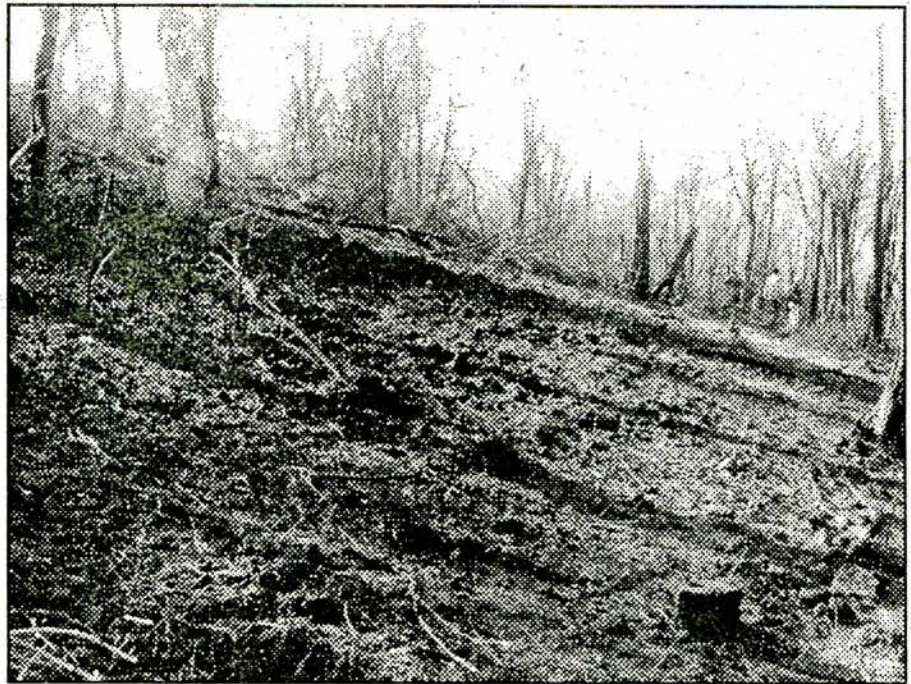
Погрешне су рачунице западњака, јер патриотизам и љубав према јединој Отаџбини у Срба не мери се ничим од онога што је за њих цена ствари. Потпуно свесни одсудности тренутка у коме је за српство бити или не бити, Срби у Републици Српској грађанским отпором изражавају своје немирење са одлукама странаца, који би да нам, како њима одговара, скроје капу.

Овом моменту порадовала се фашистичка Хрватска, са чије територије узлећу авиони Западне алијансе. Товар дуга се само гомила. Срби више неће опраштати.

Преговори без сусрета

Контакт група пише свој "миротворни" сценарио уништења српског народа. Преговори за које се српска страна показала спремност већ у првом затишју после крвавих косовско - метохијских догађаја, никада нису одржани у Приштини и Београду, где им је и било једино место. Узалуд је српска делегација чекала политичке представнике косовских Албанаца. Овај бојкот никада није жигосан. А Шиптарима се могло, кад су на својој страни имали и тужиоца и кадију.

И тада је, наводно, откривен "неутрални" терен - замак Рамбује у Француској, надамак Париза.

Дрвешце умире усправно: кратер и део уништене шуме на брду Стражевица у насељу Кнежевац код Београда

Срби у свом Парламенту пресуђују да треба отићи на заказане преговоре, над којима је претња силом. Пристају, надљудски спремни на компромис, како би избегли крвопролиће невиних, сукобе, како би у белом свету поновили истину на коју је навучен мрак, пристају како не би, на правди Бога, и овога пута били проглашени за оне који неће договор, који не прихватају преговоре.

Пристају, и кад знају да су им за савговорнике довели убице са потерница, злочинце огрезле у криминалу сваке врсте, иза којих стоји амерички државни секретар, Мадлен Олбрајт, Џејмс Рубин и остали високи званичници "беле куће" и Пентагона! Ову срамоту превидија сада бивши пријатељ Србије, земља домаћин - Француска, чијим се јунацима српски народ одужио саградивши им споменике захвалности у својим градовима, славећи их као своје искрене савезнике!

И овај горки залогат смо прогутали и одолели у одбрани своје земље. Наша делегација у Рамбуеу није потписала споразум, којим се, између осталог, подмукло подмеће пристанак на имплементацију мира уз "помоћ" страних трупа на Косову и Метохији, а Шиптарима обећава референдум, у чији исход не треба сумњати. Ваљда због психолошког ефекта, папир Контакт групе не потписује ни шиптарска делегација. Следи пауза, искоришћена за даљу сатанизацију Срба.

Тактика свршеног чина

Колико је безумља у политици великих сила, сведочи вокабулар којим се Контакт група служи у такозваним преговорима. Она преговоре своди на потпис свега онога што понуди, јер, ако се то не учини следи слепа сила, која ће га, како мисле, изнудити.

Иако понуђени споразум у први мах не прихватају ни Шиптари, самозвани белосветски експерти за косовско - метохиско питање упорно од Срба траже да добровољно потпишу сопствену капитулацију. Ако се неко зове на преговоре, онда се нада да нешто може да промени и договори се, а таква шанса се српској делегацији и не указује. Шиптари потписују, а зашто и не би, обећање да ће једном имати своју државу, за обећање да ће је онда ставити на услугу онима који су им је дали. Ту је интерес јасан. Зато и избегавају сваки контакт са другом страном у наводним преговорима.

Србима је остављено да потпишу или пољубе, као да је држава макар шта! То можда могу они којима се ни корен не зна, који су у име америчке нације утрпали све што им се снило, који су домокроце "демократски" стрпали у резервате, претходно их скоро истребивши, којима је зелена новчаница мера свих вредности. Срби су у својој дуговекој историји научили да страдају за велике циљеве. Они су их коштали, али и одржали. И да се међу инквизиторима Но-

вог светског поретка нашао ико разуман, нормалан и пре свега упућен у менталитет овог поносног народа, знао би да бруталност неће дати ефекта и да на њено место мора доћи добра намера, уљудност и респект, тековине цивилизације које су им пуна уста.

Нажалост, на челу влада економски моћних европских земаља данас су људи сумњивог морала и још сумњивијих склоности. Такав склоп прате изопачене намере, потхрањујући дегенерацију народа из којег су поникли. Другим речима, ми и они не говоримо истим језиком. Док је нама то јасно и тај крст носимо кроз деценије страдања, они то нису у стању ни да схвате.

Овај трагични неспоразум у коме Срби покушавају да насликају свој посебни национални портрет, Запад хоће да разреши подјармљивањем, утеривањем у послушност, чиме показује сву недемократичност и нетолеранцију сопственог духа и разумевања света, устројеног на другојачијим начелима од њиховог.

Крај Уједињених нација

Због тога што у потамнелом "Граду светлости" нису потписали добровољну предају српског Косова и Метохије и окупацију од стране војних трупа Западне алијансе, што нису пристали да ставе свој параф на фалсификат мировног споразума, о који су се оградиле и неке државе чланице Контакт групе, на суверену Србију и Савезну републику Југославију кренула је армада Новог светског поретка.

Бесвечитог пубертетлије Била Клинтон према недужном народу спремно да брани своје по сваку цену, није успео да стиша ни Савет организације Уједињених нација, игнорисан од команде Савеза НАТО. Овај амерички шамар свету доказао је трошност зграде већег дела човечанства, удруженог у пропалој фирми ОУН. Доказао је и да је америчка администрација потпуно узела под своје војне потенцијале Северноатлантског савеза, да су фантомска партинерства за мир, организације за европску безбедност и томе слично творевине из Клинтонове лабораторије и у крајњем, мрачне намере нације без идентитета да окупира целу планету, на овај или онај начин, силом или силом. Пример Србије опомена је оном делу света који се није упрљао савезништвом са креаторима Новог светског поретка, да је неопходно јединство и отпор Адолфима Хитлерима Сједињених Америчких Држава. У овом престројавању, милости нема. Ко окрене леђа Србији данас, потписује смрт себи сутра, кад дође ред на њега.

Стари и нови душмани у строју

После пада гвоздене завесе и рушења берлинског зида, за врло кратко време под кишобран НАТО прешаптавале су

се земље чланице заборављеног Варшавског уговора. Поремећена је равнотежа у односима између Истока и Запада. Идеолошка антикомунистичка острашћеност, претворена у слепо, послушла је као основа за регрутовање сепаратиста који су упокојили Савез Совјетских Социјалистичких Република. Ноћна мора Сједињених Америчких Држава, заражена вирусом распада, пала је на колена и покушала да поново стане на ноге Савезом Русије и Белорусије, у перспективи - Украјине и Савезне Републике Југославије. Да је сценарио агресије на Србију бачена рукавица традиционалном пријатељу Срба и увертира у будућа освајања, изазов економски онемоћалој Русији, јасно је и малом детету.

Хрватска слави, Македонија протестује

Историја се понавља, а са њом дуг и срамота; у антисрпске савезе вазда су се спремно одазивали српски суседи. Летилице смрти полећу с мађарских, бугарских, италијанских, хрватских аеродрома. Република Словачка уступа свој ваздушни простор "Племенима анђела". Хрватска слави агресију, Македонија букти од протеста. Неочекивано, послушност отказује Аустрија...

Што се Србије тиче, није извела генерацију коју је рат поштедео. Кост у грлу хегемонистима свих боја, светла је тачка света. Срби су, као никада, постигли потпуно национално помирење, слогу и јединство. Нема тога ко није свестан да се покушало све да се рат избегне.

Од када су на наша војна постројења упућени први пројектили, у ноћи 24. марта 1999. године, јасно је да је сваки Србин мобилисан у одбрани Отаџбине. Резервну немамо, земљу наших предака не можемо издати, бранимо родна огњишта, потомство, будућност, бори-мо се против зазирања. Пред питањем опстанка узмицана нема. У нашим срцима пламте незалечене ране тек угашеног ратног пожара у Хрватској и бившој Босни и Херцеговини. Сада од агресије бранимо Србију.

Адолф Хитлер Новог светског поретка, оличен у председнику Сједињених Америчких Држава, који им се ставио на чело, у обожавању свог вољеног фирера иде толико далеко да због своје слабости према дебелушкастој приправници Беле куће подмеће пожар у америчком Рајхстагу, Пентагону, пошто је покушао да заматне трагове перверзије и извргне рутлу недодирљиви систем правосуђа. Да би у очима Американаца повратио мушкост, издаје налог да се удари на Србију. Коцку је бадио у марту. Да ли ће из епилога извући поуку, остаје да видимо.

Жана Живаљевић

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ,
У ЕМИСИЈИ "ПОЛИТИКОН" ЈАГОДИНСКЕ ТЕЛЕВИЗИЈЕ "ПАЛМА ПЛУС"

СИНОВИ СРБИЈЕ ОДБРАНИЋЕ ОТАЏБИНУ

Отимање земље, противно Уставу, нико не сме ни потписати, ни дозволити. Могућа агресија, спремамо се за отпор. Деца српских радикала ићи ће, ако затреба, у рат. Излазимо из Владе ако се потпише предаја Косова и Метохије и стране трупу уђу на нашу територију

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ово је телевизија "Палма плус", телевизија којој можете веровати, јер вас информисаће из прве руке. То је 107. емисија "Политикона". И даље у жижи интересовања домаће и иностране јавности - Косово и Метохија. Имамо саговорника који може да нам да одговоре на сва питања, која су од виталног интереса за Србију. То је потпредседник Владе Републике Србије др Војислав Шешељ. Добро вече, и добро дошли.

Др Шешељ: Добро вече, боље вас нашао.

Не потписујемо отимање својих територија

Водитељ: Потпредседниче, 15. март је за три дана. Ја морам одмах да поставим конкретно питање, да ли то значи

да се 15. марта потписује неки документ, или тек почињу разговори о проблему Косова и Метохије?

Др Шешељ: Ништа се неће потписати 15. марта. Западне силе на све могуће начине врше притиске, не би ли нас натерале да тај документ, који су оне скоро ријиле, потпишемо пре 15. марта, па да се у Паризу онда, у конгресном центру организује само свечана промоција тог споразума. Од тога нема ништа. Варијанта са којом сад оперишу Американци, много је гора од било које варијанте Хиловог плана, било је неких осам варијанти. Оно о чему се разговарало у Рамбујеу, они су потпуно одбацили. Они су сад на скоро 90 страна...

Водитељ: Да ли сте прочитали?

Др Шешељ: Да. Они су сад себи дозволени да нама потпуно кроје судбину. Чак су тамо одредили и пет-шест места

на Косову, где може да буде и наша војска стационирана, и пет-шест места - где може наша полиција да буде стационирана, који би јој био режим кретања итд, као да су стациониране неке трупе које немају везе са реалним политичким стањем, правним поретком итд. Они су замислили да се потпуно Косово и Метохија предају у руке Албанцима, а за три године да Албанци имају могућност референдума - изјашњавање народа, тако су навели.

Водитељ: Да ли је тачно да та контрадикторност између десет основних принципа, где нема независног Косова...

Др Шешељ: Западне силе не интересују никакви принципи и не руководе се никаквим принципима. Њима је у интересу да нам отму ту територију и да доведу своје трупе. Ништа их друго не интересује. Апсолутно ништа друго.

НАТО је вратио у живот тзв. ОВК: прошле године, успешном акцијом полиције, шинтарски тероризам био је потпуно разбијен

Покушавају лепим, покушавају ружним, покушавају празним обећањима, те неке ће нам санкције мало ублажити, неке ће нам мало скинути, мало ће онако мало ће овако.

"Не" страним трупима

Водитељ: Управо неки аналитичари кажу из западних гласила, да ће на крају можда Југославија и Србија прихватити те стране трупе, али уколико се сада Југославији омогући да се скине и спољни зид санкција итд.?

Др Шешел: Нема те цене по којој ћемо дозволити стационарање страних трупа. Нема. Да нас све златом окују, не долазе у обзир стране трупе. Нећемо о томе да расправљамо. Имамо ту потпуну сагласност у Влади народног јединства са нашим коалиционим партнерима. Ту нема попуштања. Спремни смо за политички споразум о Косову и Метохији. Спремни смо за политички споразум о албанској аутономији, али сваки споразум који би се постигао мора бити у складу са постојећим одредбама Устава Србије. Нема те делегације са српске стране која сме да потпише нешто што је противно сада важећим одредбама Устава.

Водитељ: Потпредседниче, колико сам ја схватио, они неће делити тај споразум на два дела - политички споразум и споразум за имплементацију?

Др Шешел: Њих интересује само војни део. Ништа их друго не интересује. Они би нама попустили понешто у политичком делу, а да ми прихватимо стране трупе. Вероватно је главни разлог, што су они погорипали првобитне верзије Хиловог плана, да нас запрепасте политичким решењима, па да нам онда попусте и да кажу - прихватамо, то, то, а ви прихватите стране трупе. Не може та игра, као да смо ми глупи људи, као да се ми не разумемо ни у шта. Ако смо сиромашан народ, нисмо глуп народ.

Водитељ: А, шта ћемо ми, односно наша делегација Србије и Југославије тражити у Паризу да се у политичком делу споразума промени, имајући у виду, кажите ви...

Др Шешел: Став је Владе Србије да наша Делегација инсистира на целомитом споразуму без икаквих анекса. Они су раније спремали некаквих шест анекса, па нас стално изненаде неким новим анексом. Па, у пројекту споразума најављују анекс, да то иде у неким серијама. То не долази у обзир. Значи, целовит споразум, који би се потписао, онда кад се сва питања усагласе, мора да почива на оних 10 принципа Контакт групе и мора бити у сагласности са одредбама Устава Србије.

Водитељ: Има неких заговарања о паралелном систему, двоструком паралелном систему, за Србе који живе....

Др Шешел: То су људи који ништа не разумеју. Не може паралелни систем. То значи да би постојале две војске, две полиције и слично. То је бесмислено. То су људи који не могу да напусте националну платформу сада, јер се боје свога

народа. С друге стране, боје се да не изгубе неки колач власти кога су се дочепали, поготову локалне власти у Београду, а не би хтели да потпуно покарабасе односе са западним силама, којима су у ранијим годинама служили и много зла нанели српском народу, нарочито западним Србима. Шта значи паралелни систем?

Паралелни систем бесмислица

Водитељ: Да сваки Србин на Косову одговара законима српским, а Албанци...

Др Шешел: Не може бити паралелни систем. Паралелни систем подразумева и с једне и с друге стране потпуно изграђен систем. Као да постоје две државе на Косову. Не може то. Може да постоји српска држава, а да Албанци имају аутономна права у тој и тој области. Чак, и у полицији али у оним селима, местима, где је чисто њихово становништво за одржавање јавног реда и мира, да од наоружања имају само палицу, пиштољ, лисице и неко средство везе, дакле; токи-воки.

Водитељ: Да ли је тачно да у овом споразуму на тих 80 и нешто страница, има јасно прецизирано, колики број војника и колики број полицајаца Срби могу да имају?

Др Шешел: Они би нам смањили на 1.500 полицајаца, отприлике исто толико војника само на граничним прелазима и ништа више.

Водитељ: А, одговорност према МУП-у Србије?

Др Шешел: Нема никакве одговорности према МУП-у Србије, чак МУП Србије за сваку своју евентуалну акцију на Косову, мора да обавештава МУП Косова и Метохије, да практично тражи њихову сагласност. Чак, као држава, ни ванредно стање не смемо да заведемо на том делу своје територије; изричито тамо стоји - не може се завести ванредно стање.

Водитељ: Онда треба схватити што ће разговори дуго трајати, имајући у виду...

Др Шешел: Питање је да ли ће уопште и почети. Ако нас не преломе до 15. марта, онда вероватно Американцима неће бити у интересу ни да се то сазове, а не могу нас преломити, чврсти смо у томе и то је Милошевић у лице рекао Холбруку, то је речено свим ранијим емисарима, то ће бити речено сутра и министру иностраних послова Русије, Иванову, и свим другим који евентуално следећи дан дођу.

Ничије војске у СРЈ

Водитељ: Кад рекосте министар Иванов, он сутра долази да разговара са господином Милошевићем, председником Југославије, али у разговору са Кнутом Волебеком у Москви, он је поменуо нешто, наравно уколико Југославија прихвати, неке јединице ОЕБС-а?

Др Шешел: Не долази ни то у обзир. Чуо сам за то. То је стара руска варијанта, али не долази ни то у обзир. Никак-

ве стране трупе не долазе у обзир. Неки паметњаковићи овде, неки људи без три грама мозга су такође рекли - не НАТО трупе, али би могле трупе УН, пошто је то наша легитимација, пошто смо ми у Уједињеним нацијама, па би могле трупе ОЕБС-а, пошто смо ми у ОЕБС-у. Где смо ми у ОЕБС-у.

Где смо ми у Уједињеним нацијама, зар нам тамо није суспендовано чланство, зар нам није суспендовано чланство у ОЕБС-у, јесу ли Уједињене нације и ОЕБС непрекидно водиле анти-српску политику, у кога ми ту можемо имати поверења? Како су се трупе УН понашале у Српској Крајини, како у Републици Српској? Ваљда смо сад неку историјску школу научили кроз све ово. Онако како се понашају тамо, понашале би се и овде. Нема никакве сумње. Никакве стране трупе не долазе у обзир, апсолутно никакве, ни руске, ни белоруске, ничије не долазе у обзир.

Попуштање горе од бомбардовања

Водитељ: Неки аналитичари кажу да је доста угледа уложила, да тако кажем, Америка, посебно госпођа Олбрајт, па и страни, други представници западних земаља у ту акцију НАТО снага на Косову и Метохији и да не би сад једноставно поклекле пред таквом једном...

Др Шешел: Зато је опасност од бомбардовања веома реална, али бомбардовање није најгоре што нам се може десити, горе је попуштање од бомбардовања. Ми морамо бити спремни за ту најгору варијанту. Опасност је нешто мања него што је била пред Рамбује. Тешко је сада наћи неки јак политички мотив, којим би се јавност анимирала за такву једну војну акцију, сад је то теже него пред Рамбује, а они ће нешто да смисле. Они ће нешто сами да створе да исконструишу, да изманипулишу итд.

Водитељ: Потпредседниче, кад рекосте међународна јавност није расположена за то, чудни један податак, који ћемо сада чути управо из Скопља од Горана Русића, да крећу немачки тенкови који су ову земљу напустили пре 50 година, а ево сад су у Македонији. Само да чујем овај извештај.

Др Шешел: Да, одавно нисмо имали немачке тенкове.

Немци стижу на Балкан

Водитељ: Да чујемо ово из Скопља - колега Русић - први пут после Другог светског рата, немачки тенкови ће бити размештени у иностранству, ван територије Савезне Републике Немачке. Баш у време емитовања овог извештаја, четири немачка тенка типа "леопард" ући ће, преко македонско-грчке границе, на македонску територију. Македонија је прва земља у којој ће бити стационарни немачки тенкови од 1944. године.

Према најавама представника НАТО, касно ноћас, ући ће још шест немачких тенкова и 30 оклопних транспортера,

а за евентуалне мировне операције на Косову, предвиђено је да учествује 22 "леопарда". Иначе, последњи пут су немачки тенкови били овде 1944. године у време последњих трзаја нацистичке Немачке у Белгији, после савезничке инвазије на Нормандију. Иначе, главна вест електронских и штампаних медија у Скопљу је писмо потпредседника српске Владе, Војислава Шешеља, петорици Македонаца који су претукли 19 специјалца британских снага у кафанској тучи у Скопљу.

Медији преносе да је Шешељ браћу Македонце назвао - херојима у борби против британског окупатора и да их је позвао да буду његови гости. Као неофи-

оружје, нагомилавају се трупе и то је већ почело битно да угрожава саме Македонце. Што се Немаца тиче, они се играју ватром и та ватра би могла да их спржи.

Чуо сам да на сваких 12 тенкова морају још два да довуку да би са њих скидали резервне делове, тако им је отприлике стање у њиховим војним јединицама, дакле, потпуно су неспремни, потпуно су затечени на спавању. Вероватно нису осећали неку опасност и онда је то годинама запарложено, отприлике, као што је била наша армија пред распад Југославије 1990. године.

Нама је највећа опасност од бомбардовања. Ја мислим да је мало вероватно, без обзира на то нагомилавање трупа, да

ћу Косово и Метохију и који могу да ометају наше радаре, пребаци неку крупнију војну јединицу, десантом, да је парашутирају или да је спусте хеликоптерима, евентуално негде и авионима, и кад се та јединица нађе, можда се мало запуца или не запуца, да онда као траже - ајде сада да преговарамо, нећемо да се тучемо, нећемо да ратујемо.

Дакле, да нас доведу у ситуацију неког новог фактичког стања. Ми смо и на то спремни и убеђен сам да ћемо такву варијанту спречити. Оно што је за нас сада најреалнија опасност, то је гађање томахавк ракетама и бомбардовање из ваздуха. Ми и зато имамо одбрану, али онда ту треба рачунати да ћемо имати и жртве и разарања. Једноставно, без тога се не може проћи, ако дође до напада. С друге стране, ми смо јасно ставили до знања и Албанцима, ако америчке бомбе буду падале по Србији, Албанца на Косову неће бити, апсолутно их неће бити. Остаје оних 10.000 који су се пописали на прошлом попису становништва, дакле, они који су лојални, који сарађују са српским властима, који се нису одметали од државе Србије, а остали нека виде шта ће и како ће и куда ће.

Сваки страни војник – мета

Водитељ: Потпредседниче, може ли на овом делу Европе, у овом делу Балкана да прође та стратегија коју је Америка заговарала годинама уназад, неког локалног ратовања, ту се заврши посао и иде даље, или то може да распламса читав овај Балкан, имајући у виду, шта се догађа у Македонији?

Др Шешељ: Ако нас нападну, ми ћемо где нам год Американци буду доступни да ударимо по њима. Где су нам најдоступнији - у Босни. Ту нема милости. Кад је рат, онда никога не штедите, и они су тога свесни. Поготову, сада када смо изашли на демонстрације, наши радикали су у Зворнику седам америчких возила уништили, два у Бјељини, два у Добоју.

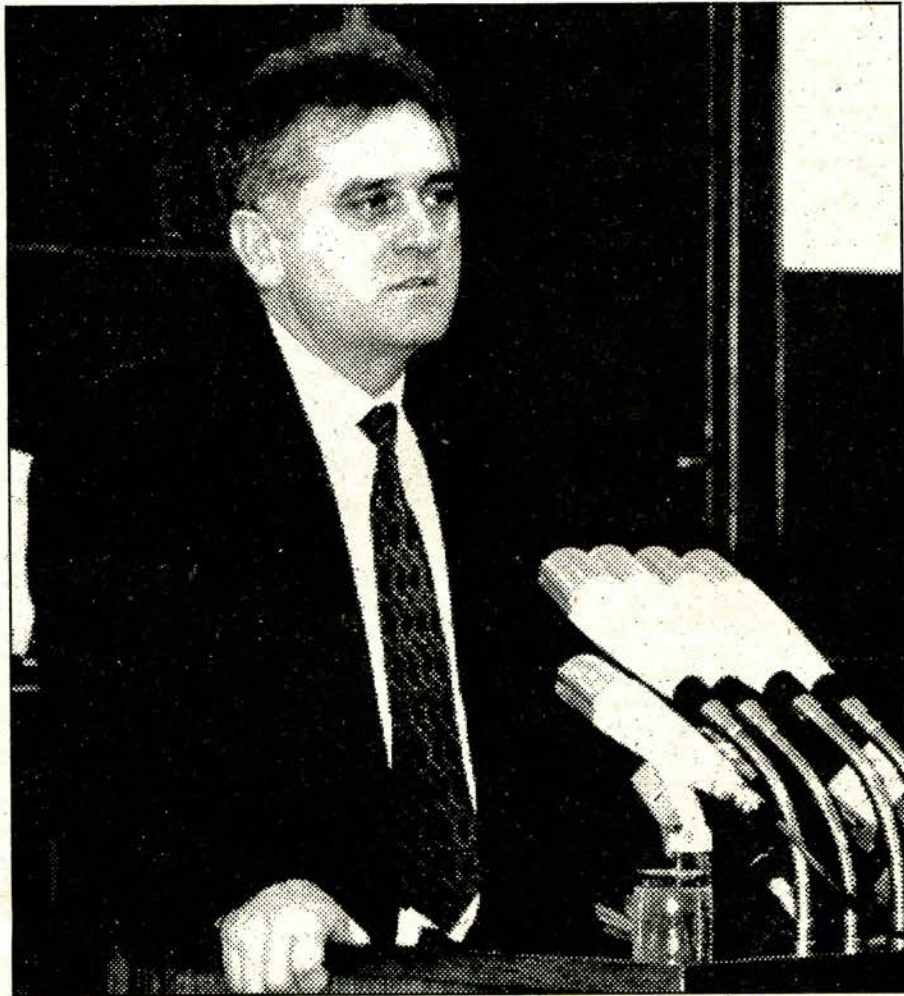
Експлозивном направом су најурили цели чешки батаљон, можете мислити, цели батаљон из Приједора итд. Ту им стављамо до знања, да им неће проћи ни ово што су замислили у Републици Српској, а да воде рачуна уколико нападну на Србију. Где год њихов војник буде доступан, ми ћемо да га ликвидирамо.

Конобари осветлали образ

Водитељ: Да ли је то честитка, онима из "Два јелена" из кафане у Скопљу о чему говори наш дописник?

Др Шешељ: Веома ме је обрадовао тај догађај који се десио у Скопљу. Тај догађај је показао прво да се Македонци не мире са страним окупатором, са доласком трупа НАТО пакта. Да Македонци не примају лепо те странце.

Да се ни ти странци не понашају лепо према Македонцима, да их понижавају, да се иживљавају, да су то људи најгоре врсте. С друге стране, ова лекција

Отац војника: син Томислава Николића је добровољно отишао на одслужење војног рока, иако је као студент могао да га одложи

цијелно сазнање "Палме плус", петорица хероја ће позив највероватније прихватити и то до краја месеца, када треба да се одиграју фудбалске утакмице између Југославије и Хрватске и Југославије и Македоније. За "Палму-плус" из Скопља - Горан Русић. Потпредседниче, прво оно да се гомилају трупе НАТО снага, па ево и немачких у Македонији?

Др Шешељ: Нисмо одавно имали немачке трупе на Балкану. Изгледа да је наша судбина да их имамо опет. Како ће те трупе бити употребљене, то ћемо тек видети. У Македонији се нагомилава

ће се усудити да крену у копнени рат.

За сваки случај наша Армија се спрема и ми утврђујемо границу и према Македонији и према Албанији. Ту затварамо неколико критичних праваца. Један је код Генерал Јанковића, други овамо ниже - Бујановац - код Прохора Пчињског и немају они то много избора, преко Шар планине не могу са техником изаћи, нема ниједан пут којим би могли да прођу. Дакле, нама није тешко да затворимо границу. Постоји опасност оддесанта и зато се спремамо.

Дакле, да они под заштитом ненаоружаних авиона НАТО пакта, који надле-

коју су им читали, треба да служи као велика поука за Британце.

Пет Македонаца је премлатило 22 енглеска командоса. Сад се поставља питање, како је то могуће? Вероватно због тога, што нико није знао да су ови командоси. Сад би требало Енглези да им урежу на челу или да им ставе око врата да висе крупним словима исписано - командоси - да их не би опет неко претукао. Јер шта зна келнер, кад крене да туче редом, шта зна ко је командос.

Веома ме је то обрадовало и ја сам им упутио телеграм - честитку. Позвао сам те људе да буду моји гости у Влади Србије у Београду. Данас сам добио одговор, да то са задовољством прихватају и сада ћемо се договорити око термина.

Мислим да ће то бити у најскорије време, а онда ћемо гледати да организујемо и гостовање ове њихове групе "Куку леле" пошто је Британцима заиста било леле и куку, док још нису оружје ни омирисали. С друге стране, ми ћемо учинити све што је у нашој моћи да одвратимо суседне државе, да одвратимо посебно Македонију, да не дозволе НАТО трупима напад на Србију са њихове територије. Ми смо то саопштили више пута. Да желимо пријатељство са Мађарском, Румунијом, Бугарском, Грчком и Италијом. Али, ако са њихове територије крене напад на Србију и СРЈ, онда нема пријатељства, онда је то рат.

Онда ће сами сносити последице таквих дејстава. Посебно смо упозорили македонску Владу, да се не игра ватром, јер ми немамо никаквог разлога да будемо у сукобу са Македонцима. Ми смо водили политичке расправе, да ли су они посебан народ, да ли су Срби, да ли су Бугари итд. Некада су те наше расправе биле више оријентисане на унутрашња политичка питања него на спољна. Али, шта су да су, ми на белом свету, ми Срби, немамо никог ближе од Македонаца. Они су нам етнички најближи. Они су нам ентитички ближи него Руси.

Никада међу нама није било сукоба. Никада није било ратова, никада није било геноцида. Зашто бисмо ми били једни против других? Друго, новим референдумом, народ Македоније је био прилично изманипулисан у погледу коначног резултата. Било је референдумско питање - да ли пристајете да Македонија као суверена држава остане у саставу Југославије? Народ је заокружио за, а људи нису ни разумевали шта значи - суверена држава, али им је било оно у саставу Југославије, примарно.

После су прогласили суверену државу, Европска унија је прва признала а онда и остале земље. Тако да сам убеђен да огроман број Македонаца жали што је Македонија изашла из Југославије. Ми желимо са њима пријатељство, ми желимо сарадњу, политичку, економску, културну итд, ми их сматрамо браћом. Ако нисмо исто, онда смо веома слични. Дакле, разлика међу нама је као разлика међу браћом и ми не желимо да напад на Србију дође са територије Македоније, а никакав напад из Србије

није могућ на територију Македоније, на Македоније.

Ако се омогући страним трупима да ударе на Србију са њихове територије, онда је то жртвовање Македоније као државе. И, то смо им ставили до знања - желимо максималне пријатељске односе. Спремни смо да им помогнемо. Ми имамо заједничке непријатеље. Ти заједнички непријатељи су, пре свега, албански сепаратисти, који ни у Македонији нису бољи од ових на Косову и Метохији.

Шиптари претња и Македонији

Водитељ: А, има их 23% од укупног броја становника.

Др Шешељ: 23% са држављанством, а према неким проценама око 40% ако се рачунају они којима није признато држављанство. Зашто је прво букнуло на Косову, а не у западној Македонији, зато што су то Американци тако хтели. А, показало се да и Американци не могу до краја да контролишу шиптарске терористе и сепаратисте. Они у одређеној фази измакну контроли. То је показао и Рамбује. Медлин Олбрајт је запрешена оним што јој се десило тамо.

Психолошки рат из Црне Горе

Водитељ: Господине потпредседниче, по логици ствари би најближи оваквој ситуацији морало да буде најпре руководство на пример Црне Горе. Међутим, није тако. Руководство оптужује чак и каже - потписао то господин потпредседник Југославије - то је рекао господин Мило Ђукановић - све што се понуди, ако се скину неке санкције?

Др Шешељ: Мило Ђукановић жели да то Србија и СРЈ потпишу. Он жели да то Милошевић потпише или Републичка влада. Зашто? Зато што зна да би се у Србији десио хаос. Распала би се власт у Србији, једноставно нико жив више не би могао предвидети, шта би се овде десило. Он то жели и толико му је јака жеља, да не уме да је сакрије, непрекидно је понавља.

С друге стране, Мило Ђукановић је отворено кренуо путем сепаратизма, у последње време то је све очигледније, он жели долазак НАТО трупа, он жели долазак Америкаца, он се узда у њихову подршку и помоћ. Американци у Милу Ђукановићу и његовом режиму виде полугу за свој утицај на Балкану. Није нимало случајно што се и ове маргиналне странке око савеза за промене базирају у Црној Гори, што се издајничка гласила, попут Дневног телеграфа, Данас и сличних тамо штампају, јер се из Црне Горе води прави психолошки рат против Србије.

Али, убеђен сам да то неће дуго трајати. Прво, нећемо дозволити ни по коју цену да садашњи режим у Црној Гори омета дејства наше војске. Ако се напад изврши на било који део наше територије, то ће бити напад на целу СРЈ, на српски народ у целини, и са сваког дела наше територије, где постоје услови,

ми ћемо се бранити. Ми ћемо војнички дејствовати. Онај ко се томе супротстави, према томе нема милости.

Друго, видели сте у Црној Гори да се народ све више диже на ноге, држе се митинзи, трибине, патриотске политичке странке имају све већу популарност, трезне се и присталице Мила Ђукановића и његове партије, многи га напуштају. Друго, многим је обећавао различне привилегије и тако их придобијао у предизборној кампањи. Сада се видело да од тих привилегија нема ништа. У Црној Гори је јавна потрошња 106% друштвеног производа, што никада нигде на свету није било, ни у једној земљи, што је апсолутно немогуће.

Значи, јавна потрошња се апсолутно не базира на производњи, него се базира на шверцу, на криминалу и сличним работима, а ако успемо да зауставимо све шверцперске канале, посебно шверц нафте, цигарета, па чак и банана (прошле године је увезено за 60 милиона долара банана), ако сузбијемо те шверцперске канале, они неће имати куд.

Нема капитулације пред силом

Водитељ: Морам да вас питам нешто што је актуелно и за саму Србију - има неких политичких партија, односно лидера тих политичких партија, који јавно кажу да не треба ићи против много јачег непријатеља, против снага НАТО пакта, јер је то равно самоубиству. Врло конкретно, јуче је то изјавио један од лидера Демократске странке.

Др Шешељ: А где ми то идемо против НАТО пакта? Ми не идемо ни против кога, ми остајемо у својој отаџбини, у својој земљи, и њу смо спремни да бранимо, без обзира колико је снажан потенцијални агресор.

Водитељ: Кажу - то је самоубиство, боље се договорити.

Др Шешељ: Боље је капитулирати - да ли то мисли можда Ђинђић, да капитулирамо? Не долази у обзир капитулација. Само наша одлучност да се бранимо по сваку цену може бити фактор одвраћања од евентуалне агресије. И, ако дође до бомбардовања, па се покаже да смо одлучни да се боримо до краја, онда ће вероватно одустати од копнене интервенције, мислим да је она врло мало вероватна сада, а да је највећа опасност од бомбардовања из ваздуха.

Нон-стоп ревизија Дејтона

Водитељ: Да ли заправо говоримо ово и на основу искустава, онога што се догађа сада, што се догађа нпр. у Републици Српској? Тамо командују они који су дошли са стране, смењују и постављају.

Др Шешељ: Прекршили су Дејтонски споразум више пута, отворено, њима Дејтонски споразум не значи ништа, апсолутно им ништа не значи. Непрекидно врше његову ревизију. Шта ће уопште избори у Републици Српској, или у целој Босни и Херцеговини, ако ће Вестердорп тако да смењује и поставља пред-

Премлатили енглеске специјалце: Македонци се не мире са доласком НАТО трупа, са страном окупацијом

седнике и министре Владе, функционере, генерале и тд? Чему онда избори? Народ изабере председника Републике, а видели сте, они месец дана оклевају са признавањем изборних резултата.

Покушали су да то некако фалсификују, ми смо их заскочили јер смо имали врло добру организацију, врло добре контролоре и унапред смо саопштили, први смо имали комплетне резултате избора (сећате се вероватно из тог времена), тако да нису могли без неког бруталног фалсификата да промене основни изборни резултат, а онда су вршили притиске на Николу Поплашена, покушавали да га склоне, па му нека обећања давали, па хтели ово, хтели оно.

Кад су видели да не могу ништа, да је то чврст човек, да је принципијелан, одан српском народу и отаџбини, е онда је Вестердорп одлучио да га смени. Е неће моћи да га смени, ни по коју цену нећемо дозволити његову смену. Сада ће се формирати нова влада, очекујем да то буде Влада народног јединства, да у њу уђу све патриотске политичке партије. Мандатар је одређен, то је Петар Ђокић. Претпостављам да ће Влада бити формирана следеће недеље.

Не долази у обзир мандат Додик

Водитељ: Међутим, очигледно је да они, не само што не признају више господина Поплашена за председника, (мислим господин Вестердорп) него и траже да господин Додик буде председник Владе, иначе у супротном нема помоћи.

Др Шешељ: Колико сам вам пута у вашим емисијама рекао да не долази у обзир да Додик буде председник Владе - више пута.

Водитељ: Колико пута сте били, толико пута сте рекли.

Др Шешељ: Па ево, све ме чешиће зовете, ја то нисам тражио, ви мене зовете, је ли тако? Да не испадне да ја тражим те емисије, па сам већ можда народу досадио.

Водитељ: Па добро, и ви знате где је добра телевизија, па прихватате.

Др Шешељ: Добро, нисам никада одбио. Не долази у обзир, једноставно, ни по коју цену не долази у обзир да се повери мандат Милораду Додик.

Водитељ: А шта мислите за варијанту коју неки аналитичари помињу - Вестендорп ће задовољити међународну заједницу на тај начин што ће Биљани Плавшић понудити да буде без избора председник Републике Српске, а господин Додик председник Владе.

Др Шешељ: И онда може да их води на Маурицијус, да тамо буду председница Републике и председник Владе. Не може то у Републици Српској. Па не може да прође ни код странке Биљане Плавшић. Кад је било гласање у Народној скупштини, ја сам гледао директан пренос, све српске странке, осим Додикове, гласале су за декларацију којом се одбацује Вестендорпова одлука. Само су Додикови били уздржани. Њих шест и 15 муслимана против, укупно 21 глас. Странка Биљане Плавшић је тада пружила подршку Николи Поплашену, јер и у тој страници су патриоти, они су се побунили против СДС-а, имали су неке унутраш-

ње рачуне. Та странка је настала управо цепањем СДС-а, али не могу ни они мимо интереса српског народа.

Издаја се никад не исплати

Водитељ: Није ли један од разлога за овакву ситуацију управо раскол међу српским политичким странкама у Републици?

Др Шешељ: Јесте и на томе су вешто радиле западне силе и стране обавештајне службе, јер оне знају да Србе могу савладати само уколико у њиховим редовима изазову расцеп. То су радили у Србији више пута, то су радили у Српској Крајини, то су радили и у Републици Српској, али ово што се десило у Републици Српској, то је сада један велики науч свим потенцијалним издајницима у будућности, да се издаја не исплати. Западне силе су играле на карту Милорада Додика, па су му свашта обећавали, милијарду марака, нема шта му нису нудили, и после су га пустили низ воду.

Издајника пре свега не цени онај ко има користи од његове издаје, а камо ли онда да га цени његов народ? Издаја се никада није исплатила, неће се исплатити ни сада.

Водитељ: Ко је врховни командат оружаних снага Републике Српске?

Др Шешељ: Др Никола Поплашен, председник Републике, он је врховни командант оружаних снага.

Водитељ: Без обзира на одлуку Вестендорпа?

Др Шешељ: Он је одмах после тога имао седницу врховног савета одбране, и добио подршку свих генерала.

Водитељ: А како коментаришете одлуку арбитражне комисије, односно врло конкретно, Роберта Овена о Брчком?

Др Шешел: То је спремно српском народу неколико година, мислили су да је сада прави тренутак да са тим изађу у јавност, да задају ударац свим Србима, да задају ударац и Србији, да Републику Српску преполове на два дела, да западни део буде у безнадежној ситуацији и да нема директну копнену везу са источним делом. То је озбиљан корак у правцу унитарне БиХ. Српски народ ни по коју цену не сме дозволити отимање Брчког, мора га бранити макар и оружјем.

Водитељ: Како процењујете сада одnose Републике Српске и Југославије, било је ту проблема.

Др Шешел: Односи су лоши док је на челу Владе Милорад Додик и он је по Гелбардовој наредби покренуо неке акције, које су ишле у правцу обустављања платног промета, које су ишле у правцу подривања економског система у Србији, обарања курса динара итд. Чим се формира нова Влада, ја сам убеђен да ће се односи између СРЈ и Републике Српске потпуно нормализовати.

Мере за друштвени сектор

Водитељ: Кад говоримо о економским односима, ја знам да ће и гледаоци највише питања постављати око Косова и Метохије, па бих вас молио да пар минута посветимо управо економским питањима, и тиме се брани управо национални државни интерес.

Др Шешел: Сада смо у нешто тежој економској ситуацији него што смо, на пример, били у новембру. Ми сада неким мерама покушавамо да то стање поправимо, да га стабилизујемо, курс смо већ стабилизовали, али имамо проблема у многим фирмама, поготову у друштвеном сектору. Те фирме не раде, нису у стању да исплаћују плате и веома нерационално послују итд. Ту припремамо читав систем мера које ћемо спровести. Има, на срећу, и неких позитивних примера. Видели сте да смо у Застави нешто успели да урадимо, нешто опипљиво. Циљ нам је дакле, да помогнемо тим већим системима, а они после сами да настава.

Застава има толики број коопераната да то једноставно позитивно делује на целу српску привреду. Сада је било неких проблема са нафтом, са дизел горивом. Грађани треба да знају да је до тих проблема дошло из објективних разлога, јер смо морали да поупуно све војне резерве и, са друге стране, морали смо да обезбедимо довољно горива за пролетну сетву. Мало је побацила јесења сетва, пшенице је засејано мање него што је планирано, али то није страшно.

Имаћемо ми довољно пшенице за хлеб, за домаћу исхрану, а и боље је када се не засеје пшеница јер су све друге културе профитабилније него пшеница. Пшеница доноси најмање профита, а најмање и има посла око ње, тако да се људи и пољопривредне фирме, газдин-

ства, опредељују за сејање пшенице, рачунајући да им је то нешто најлакше. Ту је веома мала зарада, веома мали профит, тако да ми и не треба да форсирамо неку велику производњу пшенице. Прошле године је наша пшеница 30% скупле плаћана сељацима у откупу него што је била цена на светском тржишту.

Ни извоз нам се није исплатио. Сада мора бити свака њива засејана. Трудимо се да то постигнемо, да обезбедимо довољно горива а видите колико се боримо да одржимо цену нафте и бензина, иако су, судећи по курсу марке, давно сазрели услови за то. Не дамо поскупљење струје, још га није било. Одржавамо ниске цене животних намирница и некако пливамо у свему томе. Народу треба да буде јасно да ће ове патње још потрајати, да се из ове коже једноставно не може и да ће можда бити још теже ако дође до агресије, до нових санкција и нових притисака.

Мора се све то издржати. Ја сам убеђен да ми сада имамо много виши степен организације. Показали смо много већу организациону способност него уназад 6 месеци или уназад годину дана. Дакле, тај систем већ изграђујемо и много боље функционише. Натерали смо нека јавна предузећа да изађу на тржиште са уљем кога су криле и многе друштвене фирме итд. Дакле, већ је то прилично стабилизовано.

Нешто ћемо шећера да увеземо, јер је прошле године подбацила и сетва шећерне репе, али то није тако страшно, јер је на светском тржишту шећер много јефтинији него код нас. Ту нећемо бити на губитку, а водићемо рачуна да увеземо превасходно жути шећер и да га прерађују наше шећеране и водићемо рачуна да не буде никаквог прекида у снабдевању шећера.

Откуп гарантује Савезна влада

Водитељ: Пољопривреднике посебно занимају гарантовне цене. Ето, управо сада се расправља о томе. Ту је шећерна репа, соја...

Др Шешел: То одређује Савезна влада и она је рекла 40 пара по једном килограму, а мислим да је то прилично већи износ него прошле године, не могу сада да се сетим.

Водитељ: Јесте, у стимулацији на 1000 динара по хектару која је засејана.

Др Шешел: То је један добар подстрек пољопривредним газдинствима да крену мало озбиљније у сетву шећерне репе ове године.

Водитељ: Проблематично је такође и сто чарство.

Др Шешел: Видите, имамо сада велику понуду меса и постоји опасност да се смањи сточни фонд и да после дођемо у извесну кризу. Зашто је дошло до тога, а ми смо се трудили да очувамо цене меса. Онда смо интервенисали из робних резерви, месо понудили по тим прописаним ценама на тржиште, али нисмо могли контролисати цену сточне хране.

Сада је овај период године карактеристичан по томе што нестају залихе сточне хране, поготову ове кабасте као што је сено, кукуруз итд. Они који тове стоку за тржиште, радије се опредељују да иду одмах на клање, него да сада докупе сточну храну са неким ризиком да ли ће остварити профит или неће, када се комплетан циклус заврши. Оно што цене меса умерене и подношљиве.

Водитељ: Да ли планирате да ускладите марку са овим црним курсом, а то је 9,00 динара.

Др Шешел: Једном ћемо то сигурно урадити, али гледамо да то буде што касније. Мислим да смо се ми ту добро носили, имајући у виду и ових неколико монетарних удара из Црне Горе, Републике Српске, затим психолошке ударе овде када су нам се и неке банке измакле контроли, када су се пре свега измакли контроли Народне банке Југославије па су инфлаторно деловале.

Сада је марка 9,00 динара на црном тржишту, а прошле године у марту смо извршили девалвацију, односно Савезна влада, и одредила је 6,00 динара за једну марку. Дакле, за годину дана динар је пао за 50%, што је у оваквом стању и у оваквој ситуацији у којој се наша привреда налази ипак повољно.

За надградњу према могућностима

Водитељ: Каква је ситуација са ванпривредом, са друштвеним делатностима или како смо некада звали са надградњом.

Др Шешел: Ту је најтежа ситуација, и ту су зацасниле неке реформе, неке рационализације, у здравству, у школству, у културној делатности и ту покушавамо сваког месеца да обезбедимо паре за плате. Нека министарства су показала већи степен способности у свом делокругу рада, а нека мањи степен способности. Ми водимо рачуна да све на неки начин подједнако подмиримо, па колико се може.

Водитељ: Здравство иде некако, исплаћује се, образовање ту нешто каска...

Др Шешел: Ми мало средимо здравство, а онда нам каска образовање. Средимо образовање, па нам каска здравство, па нам каскају пензије, па ту мало средимо па нам каска нешто друго.

Водитељ: Да ли ће бити повећања пензија?

Др Шешел: Не могу да вам дајем таква обећања, не знам шта ће сутра бити. Не знам да ли ћемо имати рат, да ли ћемо имати агресију на нашу земљу, а ако дође до агресије и ако дође до ратног стања, мораћемо ићи на максималну рационализацију свих ресурса којима располажемо.

То је, једноставно, у сваком рату присутно, па и овде. Није рат ништа лепо, није рат ништа повољно за један народ и државу. Рат је велико зло и у рат се не иде из добрих намера. Ако нам рат буде наметнут, онда се морамо понашати онако како нам ратне прилике налажу. Ми ћемо се трудити да пензије прате

раст зарада, ту нам је Савезни завод за статистику направио велике проблеме са нека два модела обрачуна.

Забуну смо наследили у овој Влади народног јединства. По првој методологији су из просека избацивали запослене који су на принудним одморима, али им иде радни стаж, иде им пензијско осигурање. Они су их избацили па су обрачунавали само на основу оних који примају плате.

Чак нису ни оне који раде, а не примају плате, узимали у обзир. Није добио плату и не иде у општи просек. Рачуна му се и радни стаж и све оно што иде уз радни однос. Онда је требало са једне методологије прелазити на другу, а и то је изазвало проблеме, па су се онда окомили и неки који су прерачунавали неке друге варијанте, који су прерачунавали реални износ пензије из 1989. године са садашњим, па су тврдили да су пензионери закинути.

Јесте тешко сада пензионерима, али и свима који су запослени. Знате, ако је реални износ плате пао од 1989. године до данас вишеструко, онда је нормално да падне и реални износ пензије. Онда су покушали да обрачунају и оне пензије које су биле једна марка или две марке, 1993. године и да траже ревалоризацију. Ми сада морамо вршити ревалоризацију плата и пензија, а то је опет бесмислено.

Знате, свесни смо свих тих проблема и налазимо нека решења. Народ је некад задовољан, али више није него што јесте. Народ треба и да нас грди и да нас псује, али у сваком случају народ треба да буде сигуран да чинимо управо оне потезе који су у једном тренутку најпримеренији са аспекта ситуације у којој се налазимо и могућности којима располажемо.

Нови курс економске политике

Водитељ: Потпредседниче, пре него што кренемо на ових 200 питања, колико сам већ добио, не, то је стигло пре него што је почела емисија, а док тече емисија стићи ће још толико.

Само да вас питам, господин потпредседник Томић ако се не вaram, данас је најавио управо кретање да тако кажем овог новог курса, односно нове мере економске политике. Можете ли у глобалу да нам кажете, наравно не детаље у ком је то смеру.

Др Шешељ: Кључна је ствар да средимо стање у привреди, тако што ћемо дисциплиновати привредне субјекте. Ми смо прошле године издвојили много новца и за пољопривреду и за металски комплекс итд., али неки нису одговорали својим обавезама. Данас је било говора на овој конференцији за штампу о

Фонду за развој Србије. Наш је проблем што су многе фирме....

Водитељ: Да ли су враћене оне паре?

Др Шешељ: Већина није враћена.

Водитељ: Ту су гарантовали и неким својим нивоима.

Др Шешељ: Чиме су гарантовали, сада једино да их убијете, шта да им радите. Била би можда паметнија варијанта да се ишло на кредитирање приватног сектора из Фонда за развој. Приватнику ставите хипотеку можете на кућу, можете и на фирму и на све друго. Значи, онај ко има чиме да поткрепи преузети кредит, он гарантује да ће га вратити.

Шта ћете ви, сада не можете да идете да плените имовину и ставите у друштвени сектор. Како то, то је онда смешно. Шта ћете тамо са тим радницима? Да се ишло на овај начин, прво би се обарале банковне камате, јер су и даље негде око 10% месечно, а из Фонда за развој Влада је давала кредите са каматом од 6% годишње.

Водитељ: Додуше, ви приватнике нисте узимали баш много за озбиљно ни када сте смањивали, а ви сте потписали ону Уредбу о основици за доприносе.

Др Шешељ: То је друго. Ми смо ту покушали да избегнемо лажно представљање пред државним органима, а има велики број приватника који су обрачунавали само минималне, формално исплаћивали минималац, а остатк додали у кешу, како би заобишли своје пореске обавезе према држави и доприносе. То једноставно више не може да се понови.

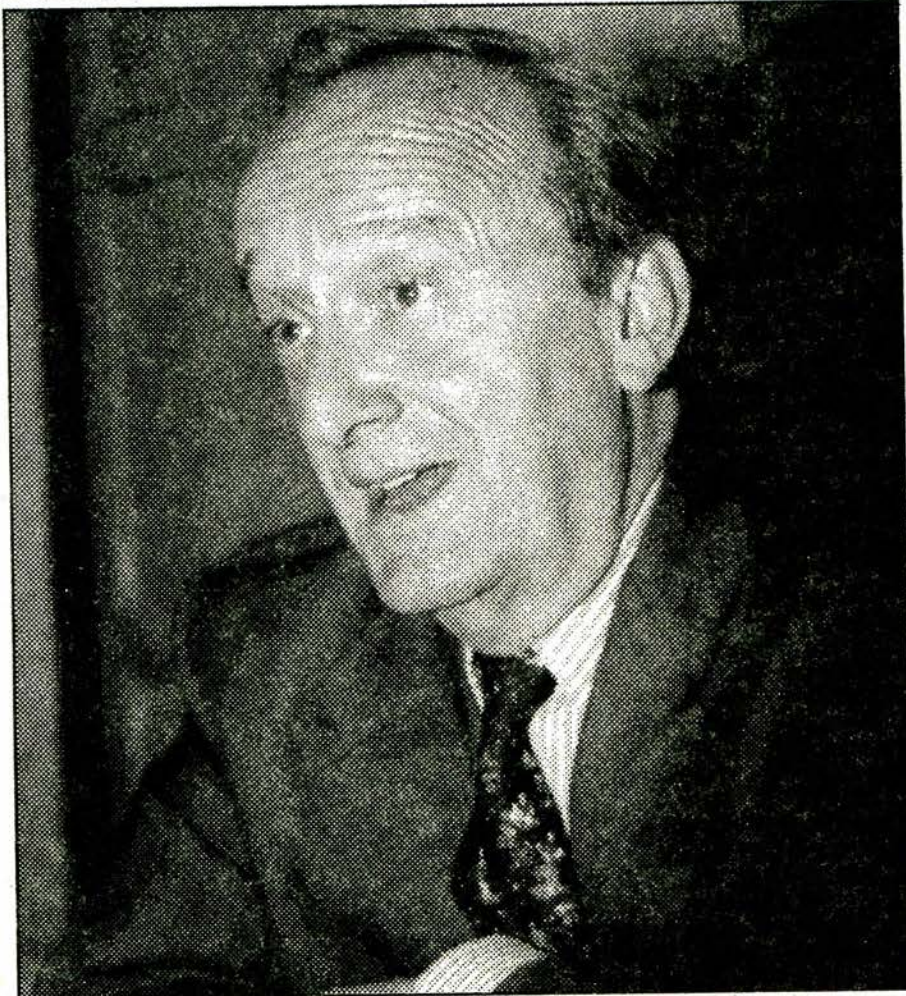
Водитељ: И оних 138 су друштвена предузећа.

Др Шешељ: То је само прва фаза, а ми ћемо још неке ослободити, али који нас убеде да их треба ослободити у одређеном проценту. Овде смо ослобађали 50%, а неке смо ослобађали и нешто мање од 50%. Треба да нас убеде.

Уопште не постајемо питање да ли је приватна или друштвена фирма, већ морамо да имамо неке врло опипљиве разлоге. Дакле, број запослених радника, стање у тој привредној грани, а видели сте да тамо нема трговачких фирми, осим робних кућа Београд, нема трговачких фирми.

Приватне металске фирме, али сви приватници беже из те привредне гране. Да ли имате приватнике у хемијској индустрији беже и од тога. Приватни капитал највише воли да се концентрише у сфери трговине, а ту никога не ослобађамо, само робне куће Београд. Мислим да ниједну трговачку кућу нисмо ослободили. У трговини се некада на лакши начин оствари огроман профит, али је трговина ризичнија.

Који приватник крене са својом фирмом у производњу у оквиру металског комплекса или у оквиру хемијског комплекса или у оквиру текстилне индустрије, кожне индустрије, индустрије обуће итд. може очекивати нашу подршку и помоћ. Дакле, немамо уопште ту никаквих идеолошких критеријума.

Примена "демократије": чему избори ако арогантни фалангиста Вестендорп смењује председника, министре, функционере, генерале...

Водитељ: Да ли сте размишљали да ли неко хоће или се интересује да купи неку већу цементару.

Др Шешељ: Имамо сада проблема, данас су били ови из Лафаржа у Влади Србије, а ми смо већ имали и један уговор потпуно сачињен, само још непотписан. Они се сада појављују са новом варијантом, потцењују нас и оцењују, само играју неке игре по политичким наложима са Запада да нас што више исцпе.

Терористи под контролом

Водитељ: Потпредседниче, предлажем 40 секунди ЕПП-а, па да кренемо са питањима даље. Поштовани гледаоци, одговара потпредседник Владе Републике Србије на ваша питања, а ви сте толико активни, да заиста треба само једно тридесетак минута да их ја прочитам, а кад оне да ви одговорите.

Ја ћу брзо читати. Петровић - Крагујевац, пита - зашто сте нас лагали да је на Косову остала шачица разбијених терориста који беже када угледају полицијски ауто, и зашто сада не кажете да су комунисти довели до ове ситуације?

Др Шешељ: Ја сам увек говорио да су комунист довели до ове ситуације, Титови комунисти који су 1945. године забили повратак прогоним Србима који су формирали аутономну област Косово и Метохија, предали власт Шиптарима и после изграђивали ту аутономну област - држава у држави. Увек сам то говорио и то су историјске чињенице.

Прошле године, успешном акцијом наше полиције шиптарски терористи су били потпуно разбијени, скоро потпуно уништени, а остало их је неколико стотина који су се крили у непроходним пределима. Међутим, тада је дошло до жестоких притисака НАТО пакта, до претњи и под тим директним претњама, ми смо направили изванредан уступак не дирајући основне принципе нашег територијалног суверенитета, интегритета и прихватили те верификаторе, односно те стране посматраче.

Под заштитом тих верификатора и уз америчку помоћ, уз избегавање неких озбиљнијих дејстава наше војске и полиције, Американци су извршили реорганизацију терориста, мобилизацију и убацивање нових група из Албаније итд. Сада опет те терористичке активности имају неки већи интензитет. Међутим, оне данас нису ни налик на оне из лета прошле године, из маја прошле године, на пример, нити се могу опоравити до оног степена.

Ми избегавамо сада неку офанзивнију акцију против тих терориста јер наша полиција интервенише по потреби, кратким, брзим и ефикасним акцијама. Уколико дође до стране агресије, ми ћемо за врло кратко време тај посао завршити. Дакле, не би сада желели да учинимо нешто спектакуларно што би Американци могли да искористе као повод за агресију на нашу земљу чиме би анимира-

ли светско јавно мњење да ту агресију прихвати здраво за готово.

Тога се чувамо, не смејемо дозволити да нам исконструишу нешто слично ономе што су покушали код Рачка. Ми радимо свој посао и мислим да смо доста успешни у томе. Мислим да ништа нисмо лагали, не у овом случају.

Водитељ: Ја не могу да отрпим а да не поставим питање, да ли сте разговарали можда на Влади о саставу делегације.

Др Шешељ: Нисмо још разговарали о саставу делегације. Имали смо и данас седницу Владе. У принципу нема неке нужне потребе да правимо промене у саставу делегације, али није немогуће да делегацију још мало појачамо, неким стручњацима и неким експертима.

Водитељ: Још једно питање, не могу да издржим - Гаши Тачи је вођа те албанске делегације и он је на потерници МУП-а Србије, а у Парзу иде као члан преговарачке делегације.

Др Шешељ: Знате шта, ако седне преко пута у Паризу, ми не можемо тамо да га хапсимо. Ми не шаљемо полицијске да га хапсе. Ратко Марковић је потпредседник Владе, али није онај ко непосредно хапси. Оног тренута када дође на дохват руке нашим државним органима, који су задужени за ту врсту посла, он ће бити ухапшен.

Нема друге. Данас смо иначе кренули у акцију сређивања медијске слике на Косову и Метохији. Ви сте ме питали раније када сам гостовао у вашој емисији, зашто нисмо тамо кренули на спровођење Закона о информисању, а данас смо то урадили и у Приштини.

Дакле, чекали смо тренутак, а прво смо морали да средимо ствари у Београду пошто је тамо било најкритичније, а сада ћемо и у Приштини.

На отпор првом удару

Водитељ: Један Зоран вас пита - Шта ће нама значити земља уколико не будемо могли, а не можемо да се одбранимо од ваздушних напада НАТО пакта?

Др Шешељ: Прво, то није тачно да не можемо да се одбранимо. Ако дође до тих ваздушних напада, ми ћемо страдати, имаћемо губитке, имаћемо материјалну штету у то не треба сумњати. Али, ми ћемо нашу земљу сачувати. Мора се само издржати. Поготову се мора издржати тај први удар.

Водитељ: Зоран из Велике Планае вас пита - Који су то људи без 100 грама мозга који представљају Србију?

Др Шешељ: Ви знате који су то људи и увек ме терате да о њима говорим, мада ја то избегавам. Пошто је то странка која је изгубила сваки кредибилитет у народу, која се обрукала на локалном нивоу власти, поготову у Београду, а пошто је то човек који одавно не зна шта говори, лупега данас једно, а сутра друго. Реч је о Вуку Драшковићу наравно. Ја избегавам да о њему говорим, а када ме непрекидно терате шта могу дакажем. Као да ваша телевизија има нешто против њега, па ме стално доводите у ситуацију....

Водитељ: Не, а и незгодно је да за некога ко вам је рођак, да не говорите....

Др Шешељ: Ко ми је рођак?

Водитељ: Ја мислим због кумства.

Др Шешељ: Кумили смо се својевремено, али то је било у ситуацији, када смо исто и он и ја мислили о свим националним питањима, када је Вук Драшковић био српски националиста, патриота итд. Ово данас, није онај Вук Драшковић. Ја сам остао исти, а он се променио, и то негативно.

Добровољци спремни

Водитељ: Срђан Станковић из Параћина вас пита - Да ли ћете са Слободаном Милошевићем бити заједно на челу војске да бранимо Косово?

Др Шешељ: Не могу да будем по својој уставној позицији, не могу да будем на челу војске, а желео бих. Чак сам и желео, у предизборној кампањи али нисам добио довољно гласова за тако нешто. Слободан Милошевић је врховни командант оружаних снага, а ја као потпредседник Владе, у оквиру своје надлежности ћу све учинити, што буде у мојој моћи, да помогнем српске одбрамбене напоре.

Водитељ: А и ваша странка, претпостављам?

Др Шешељ: И наша странка, и данас смо саопштили јавности, и наша странка се већ организује и сви наши ранији добровољци су у приправности, сви они који имају неко ратно искуство, на први сигнал ће се пријавити одређеним војним командама или полицијским командама, узети оружје у руке и ставити се у одбрану отаџбине, а и ја ћу бити тамо где буде најпотребније, где буде најкритичније, где буде најопасније.

Ићи ћу у Црну Гору

Водитељ: Бора из Пљеваља каже - да ли можете и да ли смете да одете у Црну Гору?

Др Шешељ: Па смем и могу да одем у Црну Гору. Нисам имао неке конкретне разлоге, хтео сам да идем пре неких месеца дана, тражио сам телевизијске емисије на државној телевизији Црне Горе и неким приватним телевизијским станицама, али ми нису дали, обећали су ми у Скај-сату, Блумун и Елмагу.

Међутим, неко је из Владе Црне Горе наредио да ми се то откаже. Онда сам десетак дана преко наше службе и нашег Генералног секретаријата био у контакту са државном телевизијом и то нису дозволили. Нешто су оклевали, и онда су рекли категорици - не. Требао би ми неки конкретан разлог, а могао бих да путујем одмах. Знате, ја се никада нисам устручавао, чак ни у најтеже време, али у Републику Српску ћу врло скоро да идем.

Проблем су заштитници терориста

Водитељ: Мирослав Дукић из Ваљева каже - зар је могуће да се са терористима не може изаћи на крај, него да нам сваког дана убијају децу?

Др Шешел: Може се изаћи на крај са терористима, али нису нама толики проблем терористи, колико њихови западњачки патрони. Нама су Американци главни проблем, а не терористи. Иза сваке терористичке акције стоје директно Американци, они их штите, они их потпомажу.

Водитељ: Драган из Међуречја каже - ја сам већ бомбардован сада када немам нафту да обрадим земљу (Међуречје је иначе село код Јагодине).

Др Шешел: Ми се трудимо, чинимо све што је у нашој моћи да попунимо војне резерве и да усмеримо дизел гориво према пољопривреди.

Водитељ: Значи, не ради се о неком поскупљењу.

Др Шешел: Не, ево, стижу нове количине дунавским баржама сирове нафте за прераду. Убеђен сам, за врло кратко време, да ће се потпуно нормализовати снабдевање и дизелом. Видели сте, са бензином нема проблема, проблем је само са дизелом, и то из овог разлога што је скоро сва војна техника заснована на употреби дизел горива.

Србију бране њени синови

Водитељ: Милутин из Јагодине пита - чијим синовима желите да браните Србију и шта мислите о родитељима чији се синови скидају, односно истиче им војни рок 15. марта?

Др Шешел: Србија се брани синовима отаџбине, сви смо синови отаџбине и треба да бранимо Србију, а никад се

унапред не зна каква је чија ратна срећа, где ко може погинути, где ко може бити рањен и где ко може преживети. Па и претходни рат је показао да се некада лакше гине у градовима, у насељеним местима, па чак и у својим кућама, него на бојном пољу, него на фронту.

И у рату западне Српске Крајине најмање жртава смо имали на фронтима, најмање. Највише жртава у том рату, и у претходном, Другом светском рату, било је ван линије фронта.

Водитељ: Ово друго је вероватно питање за Генералштаб - да ли 15. марта, ако истиче војни рок, да ли ће бити пуштени или не?

Др Шешел: Па, ја не могу да одговорим на то питање, уколико дође до агресије, наравно да неће бити пуштања из војних јединица, извршиће се извесна демобилизација, не потпуна мобилизација, то сам рекао и у прошлој емисији, нема потребе, осим ако дође до копнене агресије, што је сада мало вероватно.

Уколико дође до ваздушних напада, или дођемо у непосредну опасност од ваздушних напада, онда ће се само извесне специјалности мобилисати, пре свега специјалности из оквира ратног ваздухопловства и противваздушне одбране, али и неке друге специјалне војне јединице.

Практично нема граница са Македонијом

Водитељ: Љубинка Симоновић из Јагодине пита - да ли инцидент македонских келнера са НАТО војницима јесте довољан да господин Шешел омекша став према браћи Македонцима?

Др Шешел: Ја увек имам исти став - то сам изјављивао и прошле и претпрошле године. Моја је жеља да се Македонија врати у састав СРЈ, никада нисам био за рат са Македонијом. С друге стране, више пута сам стављао на знање свима, ја могу као социолог причати о неком етничком питању, о постојању неке нације итд. али ја никада, као Србин који воли и високо цени свој народ, нисам желео да неком другом намећем да буде Србин ако то он не жели.

То је основни принцип кога сви треба да се држимо. Зашто бих ја некога терао да буде Србин на силу, ако он неће да буде Србин? Па ја мислим да је толико лепо бити Србин да је онда бесмислено понашати се насилнички. Што се тиче Македоније, желимо са њом пријатељство, желимо што ближе односе, никада нико од нас није тражио ни увођење виза са Македонијом, из Македоније се путује и без пасоша, само са личном картом, немамо чак ни царине.

Један одсто се плаћа симболично само за евиденцију роба које се у Србију извозе, а произведене су у Македонији, и обратно. Дакле, практично као и да немамо границе са Македонијом. Ми желимо још чвршће међусобне односе, а наравно, желимо по сваку цену да избег-

Одлучно не Владе народног јединства: попуштање је гора варијанта од бомбардовања

немо напад било које стране армије, напад НАТО пакта са територије Македоније и то што имамо пријатељски однос према Македонцима не значи да имамо пријатељски однос и према њиховој влади и ми смо против тога што ради сада њихова влада, поготову ово што нагомилала стране трупе на својој територији.

Имали су један веома погрешан потез са признавањем Тајвана, због чега је НР Кина и прекинула дипломатске односе са Македонијом. То је катастрофалан промашај.

Водитељ: Изгледа да је и искуство за нас, они су само променили капе, што се тиче војника међународне заједнице.

Др Шешел: За нас је веома важно да то нису трупе Уједињених нација, да не дођемо у сукоб са трупама Уједињених нација, то је за нас веома важно. НАТО је борбено снажнији, борбено опаснији, али правно, нама је лакше са НАТО-ом, него са трупама Уједињених нација.

Нама је зато веома важно да Савет безбедности УН не донесе резолуцију којом ће поткрепити агресију против наше земље. Ту имамо гаранције неких великих сила, сталних чланица Савета безбедности, да ће уложити вето, ако то неко покуша.

Окупацијом до власти

Водитељ: Ранко из Брзана каже - коментар ставова Демократске странке за захтев за долазак НАТО трупа на Космет?

Др Шешел: Па, Ђинђић је толико изгубио главу да још рачуна да би само уз америчку помоћ могао да се дочепи власти. Видели сте колико је врлудао у политици, прво позиција Демократске странке 1990, 1991. и 1992. године била је отприлике као и позиција Грађанског савеза, па онда 1993. када је кренуо против Мићуновића, 1994. и 1995. када се отарасио Мићуновића покушао је да игра на националну карту, неспрекидно гостовао на Палама, ишао на Пале, и кад се вопекао на ражњу итд.

А онда се окренуо против Радована Карацића 1996. године и све се више опет враћа на позиције Грађанског савеза. Једину сада шансу види у доласку страних трупа. Дакле, толико му је стало до Србије, да жели да је види окупираном, како би под окупатором могао да се дочепи неких мрвица власти.

Верификатори – уступак за бомбардовање

Водитељ: Драган из Јагодине пита - зашто ви не продате Дедиње, да вратите стару девизиу штедњу, а друго, зашто нисте испунили обећање дато пензионерима, па затим обећање за борбу против криминала, па зашто је на крају подржан споразум Милошевић-Холбрук са ваше стране, кад сте све време били против тог споразума, док није потписан.

Др Шешел: Прво, нико од нас није одушевљен тим споразумом са Холбруком, па чак ни Слободан Милошевић. У једном тренутку је требало да направимо тај уступак, да бисмо много веће зло са наше грбаче скинули. Тада смо избегли за длаку бомбардовање.

Водитељ: Сада се неки други плаше тог искуства, па кажу - нећемо ни сада...

Др Шешел: Не, сада нећемо јер су сада ствари и позиције одвојене до краја. Знате, прошли пут је такође био захтев да дођу стране трупе и то смо избегли по сваку цену, али рекли смо да мог у цивилни посматрачи, цивилни верификатори. Сада су они дошли и чак нису у стању да попуне једну бројку од 2.000. Њих нема више од 1.000.

Сада нема више ко да долази од цивила. Сада је или војска или нема војске. Неће војска да дође. У међувремену ми смо нашу дипломатску позицију у свету прилично стабилизовали. Сада смо у другачијој ситуацији него што смо били у новембру месецу.

Видећемо како ће се ствари одвијати, наравно још нас многа искушења чекају, још многе опасности вребају. Дакле, што се тиче тих верификатора, није нам драго што су дошли, али је то био потез који нам је дао мало предах и у једном тренутку елиминисао бомбардовање.

Водитељ: Нужно је да се направи на пример нека комисија, трипартитна или комисија која ће пратити споразум, који се буде потписао, политички споразум на Косову и Метохији.

Др Шешел: Кога то уопште интересује? Ви мислите да се Американци ту ангажују због Албанаца, да њих интересује да ли ће Албанци имати нека аутономна права или неће? Само их интересује окупација. Оног хошштаплера Динџира су већ послали пре извесног времена да обилази Војводину.

Водитељ: Савезна влада је управо реговала на неке извештаје.

Др Шешел: Ја га назвах хошштаплером још пре неких петнаестак дана. Кажу да није дипломатски речник. Јесте, примерен речник, примерен ситуацији. Као да се они понашају као дипломате. Ту су позиције огољене до краја и ту нема милости.

Или ће нас савладати и уништити или ћемо се одбранити. Ја сам убеђен да ћемо се одбранити.

Водитељ: Мишковић из Ђуприје зна изгледа више. Не знам да ли ви знате шта је Холбрук предложио Милошевићу пре два дана. Ја не знам.

Др Шешел: Предложио му је стране трупе.

Срби не дају државу

Водитељ: Он овде каже да је Холбрук предложио Милошевићу Брчко; можда Републику Српску у замену за Косово.

Др Шешел: То није тачно. Прво, нећемо ништа своје да мењемо за своје. То је бесмислено. Република Српска је наша и Косово је наше. Ако човек има два новчаника, један у једном цепену а други

у другом, па му сада неко нуди и каже - сада ћу ти дати новчаник из овог цепену, а ти мени дај из овог другог. Значи, једно губимо. Ми нећемо да изгубимо ниједно. Република Српска је наша, Косово је наше, бранимо и једно и друго.

Водитељ: Да ли проблем на Косову има везе са проблемом Брчког? Да ли би у случају негативног решења по Србију дошло до сукоба ширих размера? Ја сам разговарао пре два три дана са потпредседником Демократске странке Србије у Републици Српској, господином Крајишником и он каже да у склопу међународних активности против Срба је и Брчко и Косово и све оно што се догађа.

Др Шешел: Све што се дешава ових 10 година је против Срба. Зашто су западне силе подржале Словенце, подржале Хрвате, подржале босанске муслимане, подржале Албанце, а сада подржавају црногорске сепаратисте? Све што раде западне силе предвођене Америком последњих 10 година, све је против српског народа директно. Ви знате да смо то ми радикали једини у старту препознали.

Водитељ: Каже - на српским плећима је створена словеначка држава, хрватска држава, Босна и сада хоће друга држава, албанска.

Др Шешел: Јесте, а онда би стварали државу Војводину, државу Санџак, одајали Црну Гору.

Водитељ: Људи питају - шта би се десило са овим народом да дођу стране трупе?

Др Шешел: Срби би остали без државе. Толико је жртава пало да би се обновила српска држава, да би се сачувала и онда сада да наша генерација све то стави на добош, то не долази у обзир. Једноставно не долази у обзир.

После бомби нема разговора

Водитељ: Људи су забринут и ви то сигурно схватате, схватају озбиљност ситуације и Матић пита - по вашем мишљењу - могући рат, колико би то трајало и како би се то завршило?

Др Шешел: Не могу сада да дајем такве прогнозе. Немам на располагању бајш сва документа НАТО-а, америчког генералштаба и тд. Очигледно је да се највероватније не би одважили да крену копненим трупама у напад.

Они још немају довољно војника у Македонији да нападну, то нису довољне снаге да изврше агресију, оне још увек служе за застрашивање, то су још увек више претња него реална војна снага. Опасни су напади из ваздуха, опасни су напади томахавк ракетама и авијацијом, али су ипак најопасније томахавк ракете уколико што те томахавк ракете нису прецизне, па ће углавном промашати војне циљеве, али вероватно изазвати и неке цивилне жртве.

На то треба рачунати. Ми ту морамо издржати, ми ту морамо показати непоколебљивост, ако дође до тих напада и наравно морамо завршити са албанским сепаратистима дефинитивно, за сва вре-

Амерички бомбардер Б-52: рат је велико зло и у рат се не иде из добрих намера

мена и то јавно ставити до знања свима ако дође до напада. Ми смо вољни да преговарамо и да разговарамо док нема напада. Ако случајно дође до агресије прекидају се дипломатски односи са Америком, са свим земљама које учествују у агресији и нема више разговора. Нема о чему више да се разговара.

Док нам не исплате ратну одштету апсолутно нема дипломатских односа, нема ништа. Онда су сва врата затворена. Кључно је питање колико би то трајало? Мислим да не би могло да траје онолико дуго колико је трајало у Ираку, јер је то много теже изводити на простору Европе. Дакле, било би неколико налета напада, а онда би то стало и онда би опет покушали да траже политичко решење, с тим што би ми пререзали могућност за изнајмавање таквог политичког решења, не бисмо више уопште третирали као неку страну са којом се може разговарати и они би морали да одустану од тога.

Нама је најважније да изазовемо неке озбиљније њихове жртве, дакле да у том нападу узвратимо, да урадимо нешто слично што им је урађено у Сомалији. Онда Американци беже. Њихово јавно мњење не може поднети неке озбиљније жртве. Ако нас нападну из ваздуха мораће да се извуку из Македоније, мораће да се извуку из Републике Српске, мораће да се извуку из целе Босне и Херцеговине, мораће да повуку своје верификаторе и дакле, има читав низ ствари

које морају да ураде пре него што крену у напад.

Не мислите ваљда да ћемо ми трпети њихову војну базу код Тузле, ако они нападну Србију? На дохват руке су нам и има да их уништавамо.

Суд за дефетисте и дезертере

Водитељ: Зоран из Ђуприје - шта ће бити са Црногорцима ако нас нападне НАТО, односно како ће се они понашати?

Др Шешељ: Ја сам одговорио на то питање. Ми морамо свим средствима правне државе да спречимо свако ширење дефетизма, свако подстицање дезертерства, морамо да дисциплинујемо све државне органе и онај ко буде смањивао намерно наше одбрамбене напоре мора да изађе пред војни суд.

Водитељ: Зоран из Крагујевца каже - да ли сте свесни ваше приче о снагама НАТО савеза? Зар није било сличних прича и са Босанском Крајином, па Дрварском територијом где је живело искључиво српско становништво, а сада та територија припада неком другом? И тада сте причали да ћете одбранити српске земље. Шта ће бити са Косовом?

Др Шешељ: Ми смо бранили тада српске земље, али ја сада први пут наступам као политичар власти. У то време сам био политичар из опозиције. Сада сам политичар из власти и сада ми на располагању стоји полуга власти којом се мо-

же таква политичка воља спровести. Сада ми је дата позиција неупоредиво озбиљнија него раније.

Србија у клин, Вук у плочу

Водитељ: Миролуб из Јагодине - како да бранимо Србију јединством и усаглашеним ставовима када ви упорно терате по своме, а Вук по своме? Зашто у овом тренутку нападате један другог?

Др Шешељ: Ја уопште не терам по своме. Ја лепо ставим до знања Мађарима, Румунима, Бугарима, Грцима и Италијанима да не желим непријатељство са њима, али да воде рачуна да не дозвољавају агресију на Србију са своје територије. Ако дозволе агресију сматраћемо их непријатељима, сматраћемо да су нам објавили рат. То сам рекао на митингу у Земуну. Вук Драшковић онда да интервју за бугарски лист "Думу" и каже - немојте да слушате шта вам он прича.

Значи, слободно ви дозволите да нападну са наше територије. Видите да то није нормалан човек. Значи, није овде реч о различитим политичким ставовима. Потпуно ирационалан, ненормалан човек кога је уништио кокаин. Сада га наши коалициони партнери трпе у Савезној влади, тамо су му дали нешто симболично, дакле да нема никаквог утицаја, него тако лапрда у јавност.

Водитељ: Да ли сте завршили са суђењем или ћу ја бити сведок?

Др Шешељ: Није се појавио прошли пут. Ја стално идем на та суђења, доносим елаборате, експертски тимови психијатара пишу елаборате, а он се не појављује и сваки пут тражи изузеће судије. Сада су тражили изузеће јер им смета судија, а мени сваки судија одговара. Друго, трпе га наши коалициони партнери као мањинску власт у Београду и све рачунају боље овако да га вежу за патриотски блок да не би излазио поново на улици и када је Србија најтеже да не би понављао нешто слично 9. марту или крвавим јунским демонстрацијама 1993. или крвавим демонстрацијама из 1996. када су гинули Срби на београдским улицама због његових политичких хирова.

У беду нас је гурнуо Тито

Водитељ: Икковић из Јагодине - зар не мислите да ће могући рат бити добар алиби власти пред народом за тоталну беду народу у коју је гурнут неспретном политиком, која траје 10 година?

Др Шешељ: Народ је гурнут у беду Титовом политиком која је трајала много више. Од 1945. до 1990. године живели смо у периоду титоистичке диктатуре. Од 1953. до 1972. године Тито је примио око 100 милијарди долара бесповратне помоћи од Американаца.

Због тога је могао да прави експерименте са самоуправљањем, са самоуправним споразумима, друштвеним договорима, сложеним организацијама удруженог рада, оурима, овим, оним. Није се бавио економијом него се бавио разно-

разним глупостима и народ замајавао о самоуправносоцијалистичкој изградњи. То се 1972. године уклапало у стратегију Американаца, престали су да дају бесповратно паре и усмерили су га да преузима што веће кредите. Он је онда кренуо бесомучно 7 година да се задужује и ти тиратови су достигли 19 милијарди долара.

После његове смрти сазнала се права истина, чак и неке кувајтске менише када је био 1979. године на Куби на конференцији несврстаних. Поткупљивао је неке владе афричких земаља да гласају против Кастра, јер је Кастро наступио оштро, револуционарно против Америке и хтео неке ближе везе са Варшавским пактом.

Сећате се да је у штампи било доста натписа на ту тему. Тито је узео стотине милиона долара кредита од Кувајта, слао је Веселина Ђурановића да преузме те паре да би се на лицу места поткупљивали неки државници несврстаног света, како би се супротставио ефикасно Кастру. Те кувајтске менише уопште нису проведене кроз државне папире. Значи, тада почиње наш пад, када више није било јефтених кредита, када је требало сервисирати постојеће кредите и плаћати камате.

Ви се сећате да је у време Бранка Милулића инфлација достигла 200% и више од 200%, а сада смо имали око 50%. Што се тога тиче ипак је сада успешнија економска политика, под много тежим условима. Сада Американци све стручно и научно раде. Они знају где су нам слабе тачке, шта нас најтеже погађа и управо у том правцу усмеравају своје активности.

Стране трупе у СРЈ – радикали из Владе

Водитељ: Сада морам конкретно да питам у име Саше из Јагодине - хоћете ли да дате оставку уколико дођу стране трупе на Косово под било којом фирмом?

Др Шешел: Да, под било којом фирмом ако дођу стране трупе радикали излазе из Владе народног јединства, гарантујем животом. Стране трупе, страни војници са оружјем у рукама не могу ни у један део Србије, нигде.

Водитељ: Они у Србију, а ви из Владе.

Др Шешел: Не дај Боже да дође до тога.

Водитељ: Због Србије.

Др Шешел: Због Србије. Да вам кажем једну ствар, тешко би нас неко убедио да уђемо у Владу у марту прошле године да није било питање Косова и Метохије. Знате, толико је код нас компливанана унутрашња ситуација, економска и социјална да се ми не би упустили да уђемо као мањи коалициони партнер у Влади. Можда бисмо ушли, али као јачи и већи коалициони партнер. Као мањи не бисмо да није било питања одбране Косова и Метохије и ова Влада је своју егзистенцију везала за одбрану Косова и Метохије. То је основни разлог фор-

мирања те Владе и њена судбина је везана за судбину Косова и Метохије.

Водитељ: Из Гуприје питање - да ли су нам Руси дали ракете С-300, а конкретно то су оне што заустављају томахавак?

Др Шешел: На то питање нећу да одговорим.

Водитељ: Дали ћемо изгубити рат ако почнемо онако како смо га почели у Босни, односно како смо се бранили?

Др Шешел: Прво, у Босни ми нисмо почели рат. Рат је наметнут српском народу и у том рату Срби су били успешни. Било је неких грешака, било је много грешака. 1993. године је направљена грешка од стране руководства Републике Српске што није тада склапан споразум са муслиманима него са Хрватима.

Када су заратили међусобно муслимани и Хрвати требало је све што је у њеној моћи да учини Република Српска, да се повеже са муслиманима, да се обезбеди наша међусобна граница, да се одвежу руке муслиманима да крену против Хрвата. Међутим, тада је Карацић правио са Бобаном договоре, тада су Срби помагали Хрватима и то нам се грдно осветило.

Сетите се оних аутобуса хрватских цивила који су се извлачили преко српске територије, па и много бораца са њима, па је чак било и неких оружаних садејстава, да вам не причам све детаље. До 1995. године Срби су држали 74% бивше Босне и Херцеговине и тада је НАТО кренуо против Републике Српске.

Тада је НАТО отео једну трећину Републики Српској. То је било према споразуму Контакт групе да се Република Српска сведе на 49% њене територије и тада је уследио Дејтонски споразум, па је Дејтонски споразум примењен у целости. То чак не би било лоше за Републику Српску после бомбардовања и војне интервенције НАТО-а и тд. Међутим, није прошло ни шест месеци, западне силе су кренуле у ревизију Дејтонског споразума, како би обнављале унитарну Босну и Херцеговину.

Синови српских радикала ће ићи у рат

Водитељ: Да ли господин Шешел мисли да је било која територија важнија од људских живота?

Др Шешел: Нема људских живота без територије. Људски животи имају смисла ако човек живи на одређеној територији. Човек нигде не живи сам, увек живи у некој заједници. Основна његова заједница је породица, а већа заједница од породице је нација. Нација је створила државу.

Човек је комплетна личност ако живи и у породици, дакле ако је породичан, ако живи у одређеној нацији, ако је националан и ако живи у одређеној држави, ако је патриота те државе. Ако ми изгубимо државу нисмо више народ у правом смислу речи, ми смо историјски народ, а онда нико од нас више није комплетна личност.

Водитељ: Гледаоца занима да ли ће синови политичара ићи у евентуални

рат или ће се склонити у неку од земаља непријатељског запада?

Др Шешел: Прво, ја сам против тога да синови политичара и функционера иду и на школовање у иностранство, а камо ли да се склањају у случају ратних дејстава. Апсолутно сам против тога. Синови српских радикала неће избежавати учешће у рату, а син Томислава Николића у марту месецу иде на одслужење редовне војне обавезе и сам је тако одабрао, иако као студент може још да одлаже.

Што се тиче мојих синова они су још мали, најстарији има 14 година, они су још мали за рат, али ту је отац да буде тамо где је најопасније, као што је било у случају рата за Српску Крајину и за Републику Српску.

Сигурна заштита у Савезу

Водитељ: Када рекосте Томислав Николић, он се тренутно налази у Москви, управо на заседању ове скупштине заједно са професором Стојковићем. Има ли можда информације како уопште Белорусија и Русија гледају на ову ситуацију и хоће ли бити неке конкретне помоћи?

Др Шешел: Што се тиче и једног и другог парламента ту имамо апсолутну подршку, без неких озбиљнијих изузетака. У руском парламенту само мало Јаблоков одступа у односу на друге политичке партије, у односу на друге парламентарне странке. Међутим, и Јаблоков стоји на позицијама заштите Србије, само они мисле да треба то мало договарати са западом.

Што се тиче извршне власти у Белорусији имамо потпуну подршку, имамо подршку извршне власти у Русији, али рекао бих не онолико колико бисмо желели, јер само од извршне власти у Русији зависи када ће СРЈ постати пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије, што би за нас била потпуна, готово апсолутна заштита од било какве агресије. Ту имамо подршку белоруске власти, Белорусија је спремна на то, ми смо спремни, али оклева извршна власт у Русији.

Судбина у нашим рукама

Водитељ: Хил и Петрич, како сам ја чуо, можда сам пречуо, биће и даље у Паризу од 15. марта па на даље, они који ће са једном и са другом делегацијом контактирати. Нисам чуо за руског представника. Да ли је то случајно испуштено у неким информацијама?

Др Шешел: Морао би да буде руски представник, пошто је Русија пуноправни члан Контакт групе, али после овог искуства које смо имали са руским представницима у Рамбујеу очигледно западњаци покушавају да потисну било какву улогу или утицај Русије у свему овоме. Нама је најважније да се наша државна делегација држи чврсто, јединствено и да не попусти под неким основним принципима. Уосталом, они су обавезни да се држе Устава Србије. Тешко оно-

Долазак верификатора на Косово и Метохију био је потез који је Србији у једном тренутку отклонио претње бомбардовања и дао јој мало предаха

ме ко би евентуално отишао да нас заступа негде у иностранству па прекрши неку одредбу Устава Србије.

Водитељ: Јесте ли ви оптимиста да ће сви они напори, сви ови контакти, почев од наше дипломатије, министра иностраних послова, па до председника Југославије дати резултат, не да се отворе очи Међународне заједнице, она то зна, него једноставно да прихвати Европа, да прихвати неку истину да је ова Србија у Европи и да једноставно игра партнера према Америци, ако ништа друго?

Др Шешељ: Видите да је неки ефекат већ постигнут и да Клинтон има проблема са америчким конгресом око слања америчких трупа. Медлин Олбрајт је тражила олакшање, није прихваћено итд. Ми морамо само издржати, без обзира каква нас искушења чекају. И ако крену у агресију не могу Американци себи дозволити да та агресија траје дуго.

Или ће нас одмах савладати, уплашити, натерати на капитулацију или ће у једном моменту одустати и тражити варијанту да то некако санирају као да се ништа није десило. То је онда нешто што ће им бити опипљиво. Иначе, да воле дуготрајан раг на Балкану, они се неће усудити да се у то упусте.

Потпуна слога — нема попуштања

Водитељ: Сигурно да ми овде нисмо били због тога, да би можда узобили

ситуацију, јер врло добро знамо да је ситуација озбиљна.

Др Шешељ: Сваки човек у Србији, сваки грађанин Србије, сваки Србин уопште, зна колико је ситуација озбиљна и опасна. Не треба народ ни да лажемо, не треба да дајемо разна обећања. У врло смо опасној ситуацији, али нема нам друге, морамо издржати. Морамо бити хладнокрвни и одлучни.

Водитељ: Попуштања чак ни у једној варијанти, чак ни скидање санкција или не знам шта...

Др Шешељ: Шта значи то, скину нам санкције а узму нам Косово и Метохију. Не долази у обзир. Не мора никакво питање више да нам поставите. Рекао сам овде - по цену живота вам гарантујем, да не би смо остали у Влади ако би нам се то десило. Али, не би ни наши коалициони партнери, виђали сте свакодневно њихове изјаве.

Једноставно треба да се разбије та фама, да било ко у власти, у Србији, данас уопште размишља о дозволи за долазак страним трупама или за одвајања Косова и Метохије од правног система Србије. Нема. Зар после ових митинга, које су држали наши коалициони партнери, ових трибина и тако даље, сада да промене одлуку. То је немогуће.

Водитељ: Дакле и на тим митинзима...

Др Шешељ: Можете ли ви да замислите, шта би се сад десило у Србији, да неко дозволи да дођу стране трупе, да се распадне Влада Србије и тако даље. То

би било много горе од било какве агресије. Наступио би распад система.

Водитељ: Процењујете ли да ће у Паризу трајати разговори, мало дуже уколико уопште почну?

Др Шешељ: Ако уопште почну разговори, не могу да трају много дуже.

Албанци ће да потпишу

Водитељ: Мислите ли да ће и даље Америка навлачити вођу и притерати Албанце да потпишу?

Др Шешељ: На све начине ће покушати да сломе нашу вољу.

Водитељ: Потпредседнице Владе, хвала вам велико на овом гостовању. Ово је озбиљна емисија. Озбиљно смо разговарали о том проблему. Да одговоримо о ономе што долази. Према томе, ситуација јесте сложена, али је решење врло јасно - Србија и Југославија неће дати Косово и Метохију ни по коју цену.

Др Шешељ: Ни по коју цену, јер не дамо страним трупама ни по коју цену на нашу територију.

Водитељ: Хвала вам велико на овом гостовању. Драги гледаоци, хвала и вама што сте вечерас били изузетно активни у 107. емисији "Политикона". Дозволите ми да се у ваше и у своје име захвалим потпредседнику Владе Србије, доктору Војиславу Шешељу. Још једном, хвала вам велико.

ГОВОР ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ДР НИКОЛЕ ПОПЛАШЕНА, НА СЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

НЕ ПРИХВАТАМО ОДЛУКЕ ОКУПАТОРА

Председник Републике Српске, др Никола Поплашен, учествовао је у раду друге ванредне седнице Народне скупштине Републике Српске која је одржана у Бањалуци 23. и 24. марта ове године.

У току расправе по другој тачки дневног реда: Актуелна питања у вези са насилном, неуставном, недемократском и нецивилизацијском одлуком високог представника за БиХ Карлоса Вестендорпа од 5. марта о покушају смене председника Републике Српске, Народна скупштина је својом декларацијом од 7. марта одбацила ову одлуку, али су расправу у парламенту у вези са овим питањем поново наметнули представници коалиције "Слога", коју чине Српски народни савез са Биљаном Плавшић на челу, Социјалистичка партија Републике Српске чији је председник Живко Радишић, и Странка независних социјалдемократа коју предводи Милорад Додик.

У оквиру прве тачке дневног реда Народна скупштина је донела декларацију којом се осуђује злочиначка агресија авијације НАТО на Србију и Црну Гору. За ову декларацију су гласали сви српски посланици, а против је било 15 муслиманских посланика из Федерације БиХ који су одмах потом напустили седницу и Републику Српску.

Преносимо комплетан говор председника Републике Српске, проф. др Николе Поплашена, пред српским народним посланицима (64 од укупно 83 колико броји српски парламент)

Поштовање декларације

Даме и господа, уважени народни посланици, морам почети констатацијом да не могу да говорим неоптерећен емоцијама због чињенице да је у протеклих неколико сати почело бомбардовање Србије и да наша надања, наши искрени позиви, наши вапаји, изражени и у декларацији коју смо данас усвојили, нису наишли ни на какав одзив него је једна сушва и неконтролисана сила, која пре свега не уважава властите декларације, кренула у разарање народа који живи у једној сувереној и независној држави.

Вероватно сте упознати да су и реакције многих држава у свету, укључујући и државнике великих земаља, врло оштре, категоричне и да садрже најаву тока догађаја који је потпуно неизвестан у наредним данима. Знам да смо сви сада, тако да кажем, притиснути овим чи-

њеницима, али морамо завршити наш посао који смо дефинисали и ја ћу се трудити да на што краћи начин изнесем неколико мисли које су везане за ову тачку дневног реда.

Пре моје процене актуелне политичке ситуације у Републици Српској, а везане, ја бих то прецизирао у односу на дневни ред, за покушај високог представника Карлоса Вестендорпа да смени

Др Никола Поплашен: председник кога ни фалсификаторска машинерија ОЕБС није спречила да победи на изборима

председника Републике Српске, изнео неколико по мени неопходних констатација које представљају увод у ту оцену. Вама је добро познато, и познато је нашој јавности, да сам на септембарским изборима изабран за председника Републике Српске непосредно из опозиције. Ни једног дана, ни једне недеље, ни једног месеца нисам био на власти у било ком органу у Републици Српској пре избора за председника Републике.

Влада националног спаса

Од 1996. године сам био народни посланик, али, тако да кажем, у опозиционој позицији. Ово сам поменуо због тога што је важно напоменути да су мој комплетан предизборни програм и политичка оријентација прилазили из тог списка чињеница. А, тај предизборни програм и моја оријентација, којој сам остао доследан, темељили су се на неколико кључних ствари.

Све политичке странке у Народној скупштини су равноправне и имају онолико утицаја колико су добили поверење на изборима 12. и 13. септембра прошле године. Другог мерила ја напросто нисам имао, а њихов утицај би требало да се остварује по слову Устава и закона, а не на било који други начин.

Међутим, моје форсирање избора Владе националног јединства са становишта унутрашњих проблема наишло је на врло оштре препреке. Знао да је у питању комбинација утицаја спољњег фактора са пристанком неких парламентарних странака у Републици Српској да идеје и концепт утицаја спољњег фактора узимају као кључно, а све остало као маргинално, то ми је познато. Али, с обзиром да нисам могао да имам контакта са Странком независних социјалдемократа у погледу ове идеје, избора Владе националног јединства, никакав или врло отежан контакт са Српским народним савезом, покушао сам доћи до решења са Социјалистичком партијом Републике Српске не би ли се створила скупштинска већина која ће реализовати овај задатак на начин који предвиђа Устав и закон, а не политичка воља било које странке, па ни моја политичка воља.

Високи представник Карлос Вестендорп је 5. марта донео одлуку, по мом уверењу потпуно неутемељену. Та одлука је потпуно неутемељена, нелегитимна и недемократска. Она је због тога и антидејтонска.

Паушалне оптужбе

Констатација да господин Поплашен криши Устав је паушална. Не пише који члан Устава, којег дана и на који начин. Могу ја о било коме од вас, било ком представнику међународних организација, да изговорим најружније речи, управо гледамо како се то ради у Србији, али ако немам аргументе који покривају једну такву тврдњу онда мора да се ради о паушалној тврдњи која има неке последње намере.

Ја сам спреман да прихватим и у протеклом периоду и сада било које упозорење, нарочито, ако долази од званичника из Републике Српске па и међународних организација које ми аргументима показују да сам направио неку грешку. Не могу да прихватим аргументацију, извините на екстремној метафори, господин Поплашен је ћелав и не може бити председник Републике Српске. Ако се каже да је криши Устав мора нешто конкретно да постоји. Једна једина примедба се вртила и чак је искоришћена као мој покушај да демократске принципе користим у антидемократске сврхе.

То је био аргумент од 48 потписа, а кажу да ја нисам хтео да именујем мандатара иза кога стоји скупштинска већина. Ја морам да упозорим да председник Републике није административни службеник Републике Српске, него је председник политички функционер који мора да одговорно процуњује недеље, месеце, године и деценије, ако баш хоћемо, испред нас и да у складу са Уставом и законом доноси одлуке.

Утицај спољног фактора

Проблем и јесте са тих 48 потписа. На мој захтев, тих 48 посланика, мислим на коалицију "Слога" и Коалицију за цјеловиту и демократску БиХ, на челу са Странком демократске акције, требали су ми понудити конзистентан минимални политички програм да знам шта ће да ради влада коју ће изабрати. Ништа друго. Јер, по мојој процени, постоје кључне разлике између политичке позиције тих групација посланика. Зато сам закључио да се ту ради о комбинацији утицаја спољног фактора, односно наређења да направе тај списак од 48 посланика.

Ако постоји конзистенција они би морали да буду сагласни макар у минималним факторима. На пример, морали би да буду сагласни око Брчког, каква је његова будућност, како ће формирати владу, какве ће јој дати инструкције. Једни су, ваљда јесу, да Брчко остане у Републици Српској, а други су да иде у Федерацију БиХ и да се претапа у унитарну БиХ. То је један моменат који је утицао да посумњам у валидност, поштење и политичку утемељеност тих потписа.

Други принцип је да ли се залажу за очување ентитета или унитарну БиХ. Колико знам, већина у коалицији "Слога", бар су тако причали у предизборној кампањи, залажу се за очување Републике Српске, а Коалиција за цјеловиту и демократску БиХ за јачање унитарне БиХ и ерозију и поништење државних елемената Републике Српске. Унутар тога може да се развија много елемената. Шта значи уништење Републике Српске у елементима којима је описана државност? То значи заједничку војску, заједничку полицију, заједничко информисање, образовање итд. То је све противдејтонска оријентација, али је можда и дејтонска оријентација, тако пише у Дејтонском мировном споразуму, ако се сложе народи и њихови представници.

Разуман компромис

А, ја сам добио изборе на потпуно различитој концепцији, на концепцији чувања државних елемената Републике Српске, а не њиховог претакана у функције унитарне БиХ. И то је разлог зашто нисам понудио мандат једном једином кандидату коалиције "Слога", господину Додику. Зато што нема конзистентне посланичке већине, зато што тај конфузан и диригован захтев производи нестанак Републике Српске и хаос. Други разлог не постоји. Додуше, никада нисам форсирао странку из које сам потекао и чији сам члан.

Ја сам чак нудио да би се изабрала Влада националног јединства, иако је Српска радикална странка по броју гласова друга странка по снази у Републици Српској, да немамо ниједног министра. Гласаћемо за владу само да се изабере та влада да би дошли до Владе националног јединства. Коалиција Српске демократске странке, Српске радикалне странке и Српска коалиција за Републику Српску нудила је, ево овде је председник коалиције, ја сам потпредседник, да нас приме у коалицију "Слога". Нека коалиција "Слога" напише програм деловања, али само да ми будемо равноправни чланови, а не да учествујемо у коалицији "Слога" и да истресемо пепеларе и проветравамо прозоре, него да равноправно учествујемо и гласамо и тако изаберемо Владу националног јединства. Међутим, никада нисмо наишли на пријем. Сматрали су да треба направити дистанцу према радикалима и према Српској демократској странци, а треба направити, како год хоћете то можемо назвати, неку врсту партнерства и блискости са Странком демократске акције, односно Коалицијом за цјеловиту и демократску БиХ.

Социјалисти не држе реч

Никада нисам могао да дешифрирам зашто је то тако. Да ли је у питању то што ми имамо кугу, шугу или неку политичку болест, или је у питању неки спољни утицај, није ми јасно. Али ми је јасно било да је изгледа неко наредио да у краткој перспективи са политичке стране треба да нестану Српска радикална и Српска демократска странка. То није прихватљиво са принципом политичке демократије коју сам видео у Републици Српској. И, то је разлог зашто нисам могао да именујем кандидата који не обезбеђује реализацију принципа које сам поменуо.

Додуше, неколико пута смо се са Социјалистичком партијом приближили решењу, ево, доћи ће господин Радишић у име Социјалистичке партије Републике Српске, три пута смо имали различити договор, и потписали га. Једном Социјалистичка партија Републике Српске потписом апсолутно гарантује да ће кандидат за председника Владе бити изабран Ђокић. Недавно, видели смо, у јавности апсолутно стоје иза Младена Иванића, а ево јуче видимо да апсолут-

но стоје иза Милорада Додика. Ја могу да се договорам, али онда саговорник мора да стоји иза тога договора. Не могу направити договор ако је ујутро једно, а поподне друго. Напросто је немогуће у било каквим односима, а не у озбиљном политичком положају, да се у драматичном тренутку на уставан и легалан начин изабере влада Републике Српске.

То је ситуација у којој смо се нашли. Примедба да ли се неко понаша по Уставу или се не понаша по Уставу, видели сте како изгледа. Два пута сам имао захтев од групе посланика, једном 35, а други пут 26, да покренем процедуру опози-

Ја могу да прихватим да се један део посланика слаже са овим, да се један други део не слаже. Али, чињеница је да се двотрећинска већина Народне скупштине, односно да је огромна већина народних посланика из Републике Српске, одбацила одлуку господина Вестендорпа. Неки кажу – ми смо бранили институцију председника Републике, а не Николу Поплашена и да институцију председника Републике треба одбрани од самог Николе Поплашена. А брани ли се та институција по Уставу и закону или волонтаристичким одредбама Карлоса Вестендорпа, то је проблем.

ници виде да изнад тога, тако их формулишу, имају неки људи и неки прописи. Ја не бих да сврставам људе у различите категорије и да оцењујем зашто они то тако мисле. Надам се да су у питању различите политичке процене, а да је у мањој мери присутно полтронство, кукавичлук или материјална, идеолошка и друга корупција.

Вероватно да, као и увек, се ради о сплету тих разлога и комбинација, али свако може стати пред огледало и проценити о чему се ради. Нисам сигуран да чинимо добро ако оправдање за сваки наш пропуст тражимо у томе шта је изјавио Вестендорп, Клајн, Шумахер, Клинтон, Медлин Олбрајт или неко други. Моје је мишљење да грешнике треба упозоравати на њихове грехе, а да ми нисмо учинили ништа против Дејтона, ништа против устава, ништа против закона.

Ми се напросто боримо, и слажем се са свима који су то изговорили, да сачувамо целовиту територију Републике Српске, боримо се за њен економски просперитет, да изграђујемо колико год можемо снажне елементе демократских односа и у државним институцијама, а ако хоћете и у свакодневном животу. Да створимо више услова за поштовање правних норми и владавине права, али не на штету било кога другог. То је једина оријентација.

Марионетска држава

Међутим, та оријентација је изгледа на путу оној оријентацији која не види никакву будућност Републике Српске. Која будућност Републике Српске види у унитарној БиХ, која по мени опет није могућа изузев као марионетска унитарна држава фундаменталистичког типа, контролисана преко океана и у интересу највеће светске силе. Да би се до тога дошло наравно да су могући различити модели. Један од модела јесте актуелно пресецање Републике Српске у подручју Брчког.

Нема потребе да лажемо народ. Дејуре, правно, Република Српска више не постоји. Нема дистрикта нигде. И оно што сте данас чули, надлежне власти, у месецима испред нас, су власти дистрикта. Нема тамо територије Републике Српске. Не може БиХ да има 103 одсто територије, то јест да истовремено читаво Брчко припада Републици Српској, и да истовремено припада Федерацији БиХ. Чак и два брата која наслеђују оца због кондоминијума, што се зове заједничко или реално власништво, долазе у жестоке сукобе и што пре то расчишћавају, а камо ли народи који су до јуче били у крвопролићу.

Повратак дејтонским принципима

Према томе, једина наша перспектива јесте враћање ствари на принципе Дејтонског споразума. Ја сам консултовао моје колеге и правне експерте, који се баве, у ужем стручном смислу и на

Мистер долар: у околностима када његови пријатељи бомбардују српски народ, за Додика би било најбоље да се повуче и да Република Српска добије нову владу

ва председника Владе Републике Српске, господина Додика. То је довољно, али нисам донео одлуку о његовом опозиву, него је у питању прва од три фазе. Уопште се нисам опредељивао. У прилогу је било послато образложење групе од 26 посланика зашто то траже и само сам тражио мишљење од председника Народне скупштине и председника Владе, онако као што је Устав прописао, без опредељења да ли ћу повући овај или онај потез.

Шпански диктатор

Резултат тога је одлука господина Вестендорпа да разреши дужности председника Републике. Изабран већином људи, понашајући се у складу са Уставом и законом, добио сам једно писмо које је нелегитимно, противуставно и недемократско и од мене се тражи да на основу тога писма, баш у складу са мојим презименом, побегнем из кабинета председника Републике Српске и да то препустим неком другом. Где је ту моја одговорност и према бирачима и према Уставу и закону.

Могу да се сложим да треба бранити институцију и да не ваља Никола Поплашен, али онда се по хитном поступку иде на смену Николе Поплашена као председника Републике да би био изабран неко други за председника Републике. По мени, није уопште проблематичан поступак опозива који је законски регулисан а изражава вољу већине којом бих ја престао да обављам функцију. Не видим никакав проблем, али шта ћемо ако реагујемо на свако писмо које је неутемељено и извлачимо далекосежне закључке.

Идеолошка корупција

Ја из тога закључујем да, нажалост, имамо посланике који различито просуђују актуелну политичку ситуацију, извињавам се што тек сада одговарам на оно што је формулисано у тачци дневног реда, неки посланици виде да треба чврсто бранити принципе опстанка Републике Српске, достојанство српског народа у складу са Уставом и Дејтоном и држати се тих принципа без обзира на различите интерпретације. Неки посла-

високом нивоу, проблематиком, између осталог, правне конфигурације БиХ и њених ентитета, и утврдили су у декларацијама, односно анексима усвојеним после Дејтонског мировног споразума, тридесет два озбиљна прекршаја Дејтонског споразума.

Из та 32 озбиљна прекршаја Дејтонског мировног споразума усвојено је низ прописа и закона у овој Народној скупштини. И логично је, а и моја је оријентација да они морају бити поништени да би ствар била враћена на ниво Дејтонског мировног споразума. То је наца перспектива, а не похвала сваког пројекта, сваке идеје која долази споља. Преливање надлежности ентитета у органе које неки радо зову централни, а не заједнички органи БиХ јесте нестанак и ерозија Републике Српске.

Моја је процена да ту оријентацију има господин Додик и део министара у текућој влади. То је разлог зашта га нисам предложио, не неки други. Други разлози не постоје и био сам спреман да прихватим било кога ко би прихватио ове основне принципе. Зато је од овог мог покушаја на један вештачки начин створена атмосфера такозваног мандатарства и измишљена синтагма криза председника Републике. У чему се састоји криза председника Републике и где су основни аргументи да та криза постоји? Ја сам у овом тренутку спреман да поднесем оставку, не само пренос овлашћења.

Елементи окупације

Нека се констатује, онај ко треба да констатује, да је Брчко саставни део Републике Српске и да је под јурисдикцијом Републике Српске. Нема козметичке промене унутар постојеће одлуке о Брчком Роберта Овена. Та козметика је неприхватљива. Не требају нама телефонска обећања и необавезна писма, као ни усмени разговори да ће се решити овај проблем. Мора да се напише да је Брчко саставни део Републике Српске у територијалном и у смислу јурисдикције. Мени је то довољно да кажем да је то разлог да поднесем оставку и да идемо на то решење. Ако је то нека врста компромиса, ја другога начина не видим.

Ја сам заиста био спреман да у интересу избора Владе националног јединства нађем форму којом би била пренесена овлашћења на потпредседника Републике. Али, запажајући да преносом тих овлашћења нестајем и ја и потпредседник Републике, а нема Владе националног јединства, морали смо да рedefи- нишемо своју позицију.

Лично не могу да прихватим неутемељену одлуку Карлоса Вестендорпа. Нашу сваку одлуку, која је по закону и Уставу, ја ћу прихватити. Не само да ћу прихватити, одлуку него ћу прихватити и аргументе који ме упозоравају да грешим. Ја дозвољавам и моју тврдоглавост, и то је могуће и то је саставни део живота. Али, онда се проблем тврдоглавости решава на легалан начин, па се мора покренути поступак опозива и он

може да се спроводи на хитан начин. И, ту нема ништа проблематично.

Када бих оценио да је моја одлука било каква допринос јачању и опстанку Републике Српске, ја бих то учинио. Али, мислим кад би у овом тренутку дао оставку да би то био само израз кукавичлука и егоистичке потребе за компромис. Јер, много је лакше бити кући и радити на универзитету без ових оптерећења, а не чекати оно што се може десити сваког часа. Велики је проблем што прекорачење мандата којег имају међународне организације, а пре свега СФОР, из дана у дан поприма друге елементе. Поприма елементе окупације правдајући та прекорачења, а сабирајући те елементе окупације ми учествујемо у стварању једне ситуације у којој је Република Српска потпуно окупирана. Па онда се то промовише тим прекршајима које не чинимо ми него чине други, неки нас онда оцене овако, а неки онако, сабирајући те елементе онда имате цивилне органе окупације и војне органе окупације.

Странацке калкулације

То што је јуче на конференцији за штампу изјавила званични представник ОХР мене дубоко вређа. После свега онага што се догађа у Брчком и на путевима, она констатује да у Републици Српској постоји апсолутна слобода кретања, а да су све критике лажи и измишљотине. Да ли можемо прихватити једну такву позицију или можемо бранити достојанство на један други начин.

Ја мислим да још увек није касно и ја сам сигуран да Република Српска може опстати. Да нисам сигуран у то, обавестио бих народ или можда неки од вас мисле да не може опстати, можда мисли и већина народа. Ја дозвољавам и такву могућност. Можда је народ у међувремену променио мишљење и одустао од оног што сам излагао у предизборној кампањи. Можда констатује да је тад то изгледало лепо и привлачно, промениле су се светске околности, господин Поплашен је ригидан, тврд и није довољно еластичан и ми морамо прихватити ту велику силу и окупацију.

Али, све то мора да се легитимише, мора да се покаже да је то тако на начин који предвиђа Устав и закон. Али, ја онда не могу спроводити такву политику у којој ћу бити егзекутор окупационе ситуације. Онда сам ја спреман да се повучем, јер ја сам тврдоглав и остао сам у убеђењу да Република Српска може опстати без понижења, без увреда. Јер, ми не тражимо ништа друго од минимума. Тражимо само да опстанемо на овој територији да се народ даље не сели, да имамо неке минималне услове и ето да кажем не много амбициозне. Да имају људи негде да станују, да имају шта да једу, да имају минималну здравствену заштиту, могућност да се школују и да у тим оквирима својим радом траже привредни прохват и просперитет у сваком другом погледу.

Вестендорп против Дејтона

Ти циљеви по мени су остварљиви на један питањак начин. Ако нису ја не могу да учествујем у политичком животу и онда то мора да ми се покаже. Мора да ми се покаже, али не претњом: Вестендорп је био у праву и да треба послушати Вестендорпа, иако постоје Устав и закон. Ја нисам могао да блокирам, као што знате, господина Шаровића да прихвати одлуку Вестендорпа. То је ствар његове воље. Не могу да блокирам можда и неког другог, не знам да ли ће то бити господин Ђокић, Додик, госпођа Плавшић, и не знам ни је шта се све може десити. Он и сам у писму господину Шаровићу каже да тражи следећег намесника. Али, моје уверење није такво, и мислим да треба да се боримо за опстанак. Ја нисам могао да прихватим све захтеве који су од мене тражени, а неке сам већ описао, а који су се односили на Србију, Црну Гору и Југославију.

Тако се створила једна шема такозване некооперативности. Нема ништа од онога што њима треба, а приказује се. Нема ништа од расистичке политике у моме приступу. У мом уверењу све нације и вере су равноправне. Нема ништа од мога концепта једноетничке Републике Српске, а нема ништа и од мога приступа у којем би Србе који живе у Републици Српској, а дошли су из Федерације БиХ, као што сам и ја, и Републике Хрватске, терали да се враћају назад. То је њихова ствар. Тамо пише да је то ствар индивидуалне воље, а господин Вестендорп, ето како, поред осталог, крши Дејтонски споразум, каже у интервјуу "Нину" да је забрањено стварање фонда за размену зато што би то подстакло људе да остану тамо да станују. И ја сад кршим споразум, а он не крши. То је његова експлицитна изјава. Експлицитна изјава јесте да је мултиетничко Брчко које је ни тамо ни амо као да га је Кардељ смислио да се не зна чије је, то јест експеримент како треба да изгледа читава БиХ, а није нађено за сходно да се експериментише у Мостару који је још већи проблем, или у Сарајеву из кога је протерано 150.000 Срба. Први пут је дисконтракт поменут као идеја везана за Сарајево, као главни град БиХ, али никада то није реализовано.

Законска процедура

Дакле, како могу да прихватим да се експериментише са Републиком Српском и делом њене територије која се зове Брчко да би се прекинула Република Српска, а трагична ситуација везана за однос између Бошњака-муслимана и Хрвата у Мостару, Сарајеву итд., тумачи се као доказна имплементација коју ту и тамо неко квари, а ради се о маргиналним проблемима. У таквој ситуацији мислим да пред народом немам право да демисионирам. Немам право заиста да на основу једног волшебног, једног волунтаристичког писма побегнем из кабинета председника Републике и да баш у складу са презименом разочарам

све бираче и дођем у ситуацију у коју бих и ја утрађивао трагичне елементе.

Други приступ, заиста, морам још једном да поновим, прихватићу у сваком случају. Он се односи на законску процедуру. За мене је компетентна бирачка воља, ставови одлуке Народне скупштине у складу са уставним надлежностима, ако баш хоћемо и закони који регулишу било чије понашање.

Ја морам да уважавам и ставове представника међународних организација и великих земаља, али то уважавање не могу да прихватим као елемент понижавана властитога народа. И у томе је та читава прича. Као што нисам могао да прихватим разне врсте екскурзија политичких странака у Народној скупштини Републике Српске и блокаду због које није формирана влада.

Одмах после именовања првог мандатара ми смо понудили ту оријентацију. Сваки кандидат за председника владе који се буде држао ових принципа, као уосталом и текући мандатар, од мене и господина Шаровића није ничим условљен. Условљен је само принципима које сам поменуо: да брани Републику Српску на бази Дејтона, Устава и да гради добре односе са читавим светом, а не само са оним што се налази источно од Републике Српске.

Национално јединство

Што се тиче структуре владе мислим да је то потпуно секундарно од страначког учешћа. И ту немамо никаквог оптерећења. Једна таква демократска оријентација јесте једина наша будућност.

Моје је мишљење да је на претходном заседању Народне скупштине (7. марта) изражено јединство и да су донети добри закључци. Наша способност да очувамо и одбранимо Републику Српску огледаће се у односу на те закључке. Мислим и на Брчко, мислим и на потребу да се што пре изабере Влада националног јединства, а мислим и на одбрану, не мене лично, него институције председника Републике Српске. Свако одступање, изигравање и тражење неких додатних аргумената да би се променили ти ставови, по мом уверењу, биће мерило колико ко учествује у одбрани и јачању Републике Српске, а колико се ко из ових или оних разлога приклања нестанку Републике Српске.

У нашој Народној скупштини, па можда и у окружењу, није најбоља ситуација. Ја знам за вољу или зловољу многих представника међународних организација које раде у БиХ, али ја се радије ослањам на оно позитивно што се догађа у Републици Српској, БиХ, окружењу, Европи итд. Сигуран сам да има позитивних елемената које ми можемо сабирати и користити дипломатски. Сигуран сам да имамо подршку и бсуду многих европских земаља. Многи представници европских земаља тражили су са мном независне сусрете, чак и ван ове зграде, изражавајући жестоко противљење одлуци око Брчког и око смене

председника Републике Српске. Ево, само да цитирам званичан амерички став у коме кажу да је одлука о Брчком и смена председника Републике Српске мотивисана жељом да се покажу зуби или чврста рука председнику Милошевићу. То је потпуно бесмислен мотив, а он долази из уста званичника Стејт департамента. Таква аргументација је неприхватљива. На то морамо упозоравати. Нисам склон да прогнозирам потребу за било каквим сукобом, конфликтом и крвопролићем. Сигуран сам да треба да употребимо сва правна и дипломатска средства. Сигуран сам да имамо врло снажан аргумент, да имамо аргументе који су необориви.

Државни интереси

Од многих разговора које сам водио, четири су у потпуној доминацији аргумената које смо пружили ја и моји сарадници. И саговорник на крају каже – ваши аргументи вреде, али чули сте шта сам рекао на почетку: "Аут Додик, аут нихен!"

Према томе, нисам склон да прихватимо учене, нисам склон да нашу садашњост и будућност оправдавам постојањем силе. Сила ће увек постојати и она је вечита. Њу правда истинитост, увек је коригује и своди у одређене оквире и уколико један народ жели достојанство и жели будућност мора показати моралну снагу, мора показати много већи степен политичке интеграције и мора показати склоност да уже интересе подређује државним и националним интересима. У том погледу ја мислим да смо дужни да чинимо следеће покушаје у сабирању српског јединства и нашој оријентацији да дођемо до Владе националног јединства иза које би стајала већина.

Најновија ситуација везана за протекли дан, два драматично говори да је могуће једно и друго. Један дан господин Иванић има већину, други дан је нема. То говори више о нама него о њему. Он је коректно прихватио могућност да формира владу уколико на јасан начин стану иза њега 42 народна посланика. То је за њега легитимитет. Легитимитет је принцип за који гласа већина. Легитимно је оно што народ бира већином. У Народној скупштини је легитимно оно иза чега стоји већина. Наравно, свака легитимна одлука мора имати легалну форму, мора бити донесена у оквиру одређеног закона. Али легалитет је увек подређен легитимитету. Сваки закон може бити легитимно промењен. Ако нам не одговора можемо га променити и нећемо доносити ниједан закон, ниједан пропис који је у сукобу са међународним организацијама, са великим земаљама, са интересима суседних држава и суседних народа. Али, ако учинимо корак даље, па сабирамо наше ситне поразе, добићемо један велики пораз који се зове Република Српска је нестала.

Нема одступања

Због тога мислим да ми имамо будућност, да је она добрим делом заложена у нашој политичкој свести, а и у нашој моралној и људској савести. Онај ко поустане, ко одустане, ко призна неке друге силе које су сада актуелне над Србијом и Југославијом мора за то да сноси одговорност. Ја сам спреман да носим одговорност. Зато што сам спреман, ја сам изабран на ову функцију и управо се овако понашам. У овом тренутку је спреман блок, који има 32 народна посланика, да се дође до решења и проблем није до нас, није до тога блока.

Много је људи у Републици Српској, не морају бити ни из једне странке, који могу успешно и одговорно водити владу Републике Српске. Да ли је потребно толико закопати се у нешто што се зове број министара, страначка позиција, неке ситне сујете, неке ситне освете итд? Морамо се уздићи изнад тога. Стотину пута сам чуо у овој Скупштини да треба бити рационалан, па онда кад се експлицира шта је то рационално, то значи да је авион јачи од пиштоља. То разумем и разумем какви односи постоје у свету, у каквој смо ми ситуацији, а ја тражим једино да разумевајући те односе тражимо решење за нас.

Ипак је до нас, а не до других. Хвала вам најлепше!

Прекид седнице

Након говора председника Поплашене уследила је полемика између посланика Српске демократске странке Драгана Калинића и још увек важећег председника Владе Републике Српске Милорада Додика, и седница је прекинута без икаквог закључка. Калинић је подсетио да се ова влада стално хвалила како има подршку представника међународне заједнице. А за Милорада Додика, који је тврдио да је лични пријатељ Била Клинтона, Медлин Олбрајт, Роберта Гелбарда, Тонија Блера и Герхарда Шредера, Калинић је рекао да би то било корисно, али у околностима када његови пријатељи бомбардују српски народ било би најбоље да се повуче и да Република Српска изабере нову владу.

Међутим, након жестоке полемичке расправе, али и бриљантне дискусије посланика Српске радикалне странке, Светозара Радуловића, који је на аргументован начин одбацио Додикове примедбе и увреде, Додик је затражио паузу од један час. У наставку седнице поставило се да није било кворума, пошто су након напуштања 15 муслиманских посланика њиховим стопама кренули и посланици коалиције "Слога", а у сали, од чланова са правом гласа, остали су само српски патриоти СДС, Српске радикалне странке и СКРС, те три посланика Радикалне странке и председништво Скупштине.

Припремио: Радован Јовић

ЗЛОЧИНАЧКА ОДЛУКА АРБИТРАЖНОГ ТРИБУНАЛА

Издвојено мишљење о неслагању арбитра проф. др Витомира Поповића са арбитражном одлуком председавајућег арбитра Роберта Овена, од 4. марта 1999. године, упућено др Николи Поплашену председнику Републике Српске Канцеларији и "високог" представника у Бањалуци

Сходно одредбама члана 31. и у вези са чланом 32. тачке 4. УНЦИТРАЈ правила, издвајам мишљење о неслагању са одлуком председавајућег арбитра за спорни део међуентитетске линије разграничења у области Брчко од 4. марта 1999. године из следећих разлога:

I. Предмет спора пред трибуналом

1. У параграфима 1-5 ове области председавајући арбитар, покушавајући да дефинише предмет спора пред овим Трибуналом, наводи да "на Дејтонској конференцији 1995. године представници два подржавна ентитета БиХ, Федерација Босне и Херцеговине и Република Српска, нису могли да се договоре ком ентитету би требало да припадне област Брчко у североисточној Босни, па пошто није дошло до споразума, област Брчко је на Дејтонској мапи при-

времено стављено под контролу Републике Српске, мада су се стране договориле да се одлука о будућем управљању у области Брчко препусти овом међународном Арбитражном трибуналу", затим да су се оба ентитета "експлицитно сложила" да ће Одлука председавајућег арбитра бити коначна и обавезујућа и да ће је стране "примјенити" без одлагања".

Међутим, да би се на правилан начин могао интерпретирати предмет спора, пред овим Трибуналом неопходно је приступити анализи члана 5. Споразума о разграничењу и односним питањима као Анексу 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Наиме, ова одредба Споразума, самостално посматрана представља арбитражни уговор између Страна, а у односу на сам Споразум овај уговор представља "компромисну клаузулу" и једино чини правни основ за арбитражање у овој прав-

ној ствари. Општи оквирни споразум за мир у БиХ је заједно са својим анексима, у који спада и Анекс 2. Споразума о разграничењу и односним питањима у чијем тексту се налазе и одредбе арбитражног уговора, односно компромисне клаузуле, постао *factum sunt servanda* не само за уговорне стране, него и за трећа лица. Уговорне стране су прихватиле, а то у правној теорији практично представља и основни смисао сваког уговора ове врсте да, сходно члану 11. Бечке конвенције о уговорном праву од 23. 5. 1960. године, буду "везане" потписаним уговором. (Види Бечку конвенцију о уговорном праву од 23. 5. 1960. године. Ова конвенција је ратификована Уредбом СИБ-а од 6. 5. 1970. године, а сходно Уставу БиХ и Уставном закону Републике Српске чини саставни дио правног система и примјењује се и у Републици Српској и у Федерацији БиХ).

Слом Дејтонског споразума: "дистрикт" Роберта Овена и подела Републике Српске на источни и западни део угрозили су опстанак српског народа

Овако потписан уговор искључиво обавезује и Арбитражни трибунал. То значи да "арбитар мора у спору да одлучује правно, дакле на основу одредаба уговора, чињеница датог случаја, доказа странака, он мора да се понаша и по- унак води на начин како то захтевају релевантан закон и правила природног права". (Macassey, England, у књизи Сандерс, International Commercial Arbitration, Paris, 1956, стр. 65). Овакав приступ је општеприхваћен како у англосаксон-

4. Уколико се не постигне другачији договор, област назначена у горњем ставу 2. биће и даље под управом каква је сада.

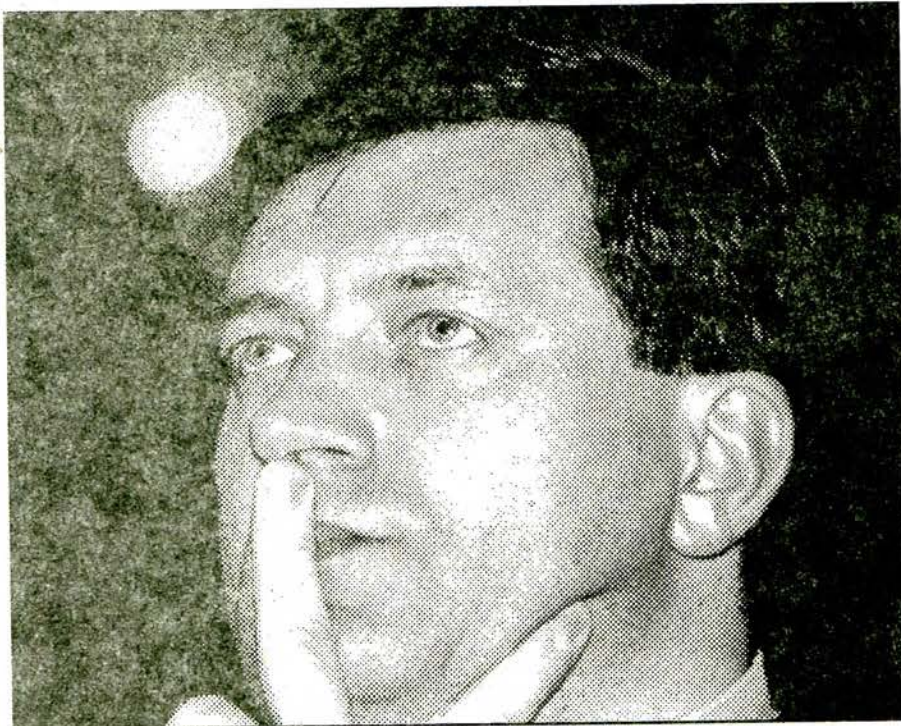
5. Арбитри ће донети своју одлуку најкасније годину дана након ступања овог споразума на снагу. Одлука ће бити коначна и обавезујућа, а стране ће је примјењивати без одлагања.

Дакле, анализом тачке 1. уговора је недвосмислено утврђено да су се стране сагласиле "да се подвргну обавезују-

обавијестио чланове Трибунала да је он, априла 1996. године, обавијестио Савјет безбједности УН и тадашњег генералног секретара Бутроса Галија, да мапе из члана 5. тачке 1. којима је дефинисан предмет спора не постоје, а нити су Трибуналу презентоване током досадашњег поступка. (Пошто мапе нису стављене на увид Трибуналу није дефинисан предмет спора новим споразумом страна, дошло је до застоја у избору председавајућег арбитра и конституисању Арбитражног трибунала, те повлачењу Републике Српске из арбитражног процеса. На овом правном питању од посебног суштинског значаја за могућност расправљања пред овим Трибуналом Република Српска је инсистирала током цијелог поступка и никада као страна није прихватила измјене компромисне клаузуле којом би умјесто "спорног дијела граничне линије" повјерила Трибуналу да он сам утврђује предмет спора, а нити је прихватила да предметом спора пред овим Трибуналом буде град Брчко који се налази у њеној територији, односно цијела област Брчко).

Заправо, изненађује тврдња председавајућег арбитра да је "област Брчко на Дејтонској мапи привремено стављено под контролу Републике Српске". Ова констатација, мада је видљиво и из осталих одредаба Арбитражног уговора, опште не постоји у Арбитражном уговору, па се може извести закључак да је она произвољно конструисана са циљем да се "предмет спора" покуша дефинисати и наметнути супротивно вољи уговорних страна и оном што су стране уговориле у тачки 1. члана 5. Споразума. У конкретном случају овакав приступ не само да чини одступања у односу на компромисну клаузулу, него и представља прекорачење овлашћења председавајућег арбитра. Опште је познато да у случајевима прекорачења и одступања у односу на компромисну клаузулу међународно арбитражно право познаје случајеве одбијања признавања и извршења оваквих одлука. Основни циљ арбитражног уговора и воље уговорних Страна је био да Трибунал донесе одлуку коју ће оне признати и извршити. Арбитражни уговор не садржи одредбе по којима би арбитража сама могла, било мјенати или у случају непостојања јасно дефинисаног предмета спора сама утврђивати предмет спора. Дакле, вољом уговорних страна је овој арбитражи дата могућност и обавеза да расправља само о спорном дијелу граничне линије између ентитета у области Брчко, а не о цијелој области нити о граду Брчко које се налази на територији Републике Српске.

Напротив, полазећи од одредбе из члана 2. нареденог Споразума да "стране могу прилагођавати граничну линију између ентитета само уз међусобну сагласност, стране су," у случају непостизања другачијег уговора", сходно члану 5. тачке 4. овог Арбитражног уговора изричито одредиле "област назначена у горњем ставу 1. биће и даље под

Резултат квислиншке политике Милорада Додика: губитак Брчког и ерозија државних елемената Републике Српске

ком, тако и у другим правним системима.

Дакле, Арбитражни трибунал је у овом спору био искључиво везан арбитражним уговором. Овај арбитражни уговор гласи:

Члан 5.

Арбитража за област Брчко

1. Стране су сагласне да се подвргну обавезујућој арбитражи спорног дела граничне линије између ентитета у области Брчког приказаног на мапи приложеној у Додатку.

2. Најкасније шест мјесеци након ступања овог споразума на снагу, једног арбитра ће именовати Федерација, а једног арбитра ће именовати Република Српска. Трећи арбитар ће се одабрати споразумом између именованих Страна у року од тридесет дана. Уколико се они не сагласе, трећег арбитра ће именовати председник Међународног суда правде. Трећи арбитар ће председавати арбитражним трибуналом.

3. Уколико се Стране другачије не договоре, поступак ће се водити у складу са правилима УН ЦИТРАЛ-а. Арбитри ће примјењивати релевантне правне прилике и принципе једнакости.

хој арбитражи спорног дијела граничне линије између ентитета у области Брчко приказаног на мапи приложеној у Додатку". Чланом 1. наведеног Споразума је прописано да "граница између Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске (гранична линија између ентитета) биће онаква како је одређено на мапи у Додатку. Чланом 7. овог Споразума, који носи наслов СТАТУС ДОДАТКА, прописано је "да ће Додатак сачињавати интегрални део овог Споразума". То значи да према Споразуму о разграничењу и односним питањима постоје двије врсте мапа. Једна о разграничењу из члана 1. између Федерације БиХ и Републике Српске, према којој је Брчко ушло у укупну територију Републике Српске која по Дејтонском споразуму и договорним принципима, усвојеним на конференцијама у Женеви 8. септембра и Њујорку 26. септембра 1995. године, износи 49%, и друга, којом су стране, сходно члану 5. тачке 1, утврдиле за предмет спора "дио граничне линије".

Пред Трибуналом је неоспорна чињеница да је високи представник за БиХ, Карл Билт, на сједници у Сарајеву одржаној 11. јула 1996. године у циљу конституисања Арбитражног трибунала

управом каква је и сада". С обзиром да стране ни у току арбитражног поступка нису постигле другачији договор, једини закључак који је могао извести председавајући арбитар, јесте "област назначена у горњем ставу 1. биће и даље под управом каква је и сада", односно да гранична линија у овој области остаје непромјењена.

Ни из једног од докумената дејтонског карактера није видљиво да је "област Брчко привремено стављена под контролу Републике Српске", нити су се стране договориле да се "одлука о будућем управљању области" препусти овом међународном Арбитражном трибуналу, како у свом закључку констатује председавајући арбитар. Одредбе арбитражног уговора не само за уговорне стране, него и за трећа лица укључујући и Трибунал су постале *partum sunt servanda*, односно закон за стране.

Дакле, и овако изведен закључак од стране председавајућег арбитра представља прекорачење овлашћења из арбитражног уговора.

У арбитражном уговору уопште не постоји одредба по којој су се "оба ентитета" експлицитно сложила да ће одлука председавајућег арбитра бити коначна и обавезујућа и да ће је стране примјенити без одлагања. Напротив, чланом 5. тачка 5. експлицитно је прописано да ће "арбитри донети своју одлуку" најкасније годину дана након ступања овог Споразума на снагу. Одлука ће бити коначна и обавезујућа, а стране ће је при-

мјењивати без одлагања". Члан 31. УНЦИТРАЈЛ правила изричито прописује "кад се састоји од три арбитра арбитража доноси арбитражну одлуку или друге одлуке већином гласова". То значи да, имајући у виду одредбе арбитражног уговора, председавајући арбитар без измјене одредбе арбитражног уговора о начину одлучивања није био овлашћен да сам донесе одлуку, чиме је у цјелости одступио од обавезујућих одредаба и самоиницијативно је извео закључак да су се "оба ентитета експлицитно сложила" да ће његова одлука бити коначна и обавезујућа и да ће је стране примјенити без одлагања.

Имајући у виду да је арбитражно вијеће састављено од тројице арбитра који су учествовали у арбитражном поступку, могао би се извести закључак да би у контексту размишљања председавајућег арбитра свако од арбитра могао да донесе своју одлуку која би била обавезујућа. Међутим, очигледно је да би се у том случају радило о погрешном приступу који би био супротан начину доношења Одлуке из члана 31. тачке 1. УНЦИТРАЈЛ правила, па би се прије могао извести закључак да, у ствари, Одлука председавајућег арбитра, коју он назива "коначном", нема карактер одлуке у смислу УНЦИТРАЈЛ правила и представља само његово мишљење о коме би се арбитри у оквиру одлучивања требали изјашњавати. (Види Одлуку донесену од стране арбитра из РС проф. др Витомира Поповића, од 5. марта 1999. го-

дине, достављену председавајућем арбитру истовремено када је и њему уручена Одлука председавајућег арбитра).

Позивања на писмо Слободана Милошевића, како сам и у току поступка истицао, не може се третирати "постизањем споразума" о искључивању из примјене тачке 1. члана 31. УНЦИТРАЈЛ-ових правила о већинском одлучивању, јер би у том случају његово писмо морало чинити саставни дио арбитражног уговора. Напротив, у арбитражном уговору изричито стоји да ће "арбитри донијети своју Одлуку". (Види тачку 5. члана 5. Споразума, односно арбитражног уговора). У најмању руку, ако би се хтјело прихватити да ова или нека друга слична писма или изјаве чине саставни дио арбитражног уговора и да производе одређено правно дејство у овом арбитражном уговору, морала би стајати клаузула у којој би, аналогно као и у члану 7. Споразума, стајало "писма и изјаве ће сачињавати интегрални део овог споразума", односно његовог члана 5. (Поред наведеног, иако нема мјеста нити правног основа за изједначавање правне снаге и правне хијерархије писма и арбитражног уговора указујем и на неке друге недостатке овог писма кога председавајући арбитар изједначава са правном снагом арбитражне, односно уговорне одредбе из члана 5. Споразума. Господин Милошевић је имао овлашћење Републике Српске само да у оквиру преговора за закључивање Општег оквирног споразума о ми-

Слобода кретања: Србе нико неће ометати да се иселе у било ком правцу

ру за БиХ и његових анекса његов глас буде одлучујући у случају да у заједничкој делегацији не буде постигнута већина. Завршетком преговора у Дејтону и потписивањем Општег оквирног споразума за мир у БиХ и 11 анекса у Паризу, 14. децембра 1995. престало је да важи то овлашћење дато господину Милошевићу, испуњењем сврхе због које му је овлашћење било и дато. Од 14. децембра 1995. године, СРЈ је стекла само правни положај гаранта за испуњавање уговорних обавеза Републике Српске. Републику Српску, у складу са њеним Уставом и законима, могу да заступају председник Републике и председник Владе. С обзиром на то да је писмо господина Слободана Милошевића написано 26. августа 1996. године, дакле више од девет мјесеци послје престанка његовог пуномоћја, то оно не само да не може имати карактер изјаве, него не може имати никакав правни значај, јер је дато од лица које нема овлашћење на представљање Републике у унутрашњо-правним и међународним односима. Управо из тих разлога и с обзиром на непостојање овлашћења на заступање и представљање Републике Српске, његово писмо не може ни на који начин обавезати Републику Српску, једнако како не би могло да обавезе ни САД, ни Велику Британију, ни било који лендер из састава Савезне републике Њемачке, односно не би могло да има карактер никакве уговорне или споразуме обавезе за Републику Српску. Поред наведеног, међу арбитражама није спорна чињеница да Република Српска, као страна у овом спору, на коју се односе обавезе из арбитражног уговора, никада није дала свој пристанак на искључивање правила о већинском одлучивању и меритуму спора из тачке 1. члана 31. УН-ЦИТРАЛ правила).

Поред наведеног, погрешно се полази и од претпоставке да се БиХ састоји од "два подржавна ентитета", Федерације БиХ и Републике Српске. Напротив, ентитети се у том контексту не могу сматрати подржавним, него конститутивним. Овај термин није употребљен ни у једној од одредаба Дејтонског споразума, а овако употребљен у тексту би могао асоцирати да је ентитет у хијерархијском смислу нижег ранга у односу на БиХ. Наиме, овај нижи ранг у односу на БиХ постоји само у контексту наставка међународног континуитета БиХ, док у унутрашњем контексту ентитети у многим елементима имају виши степен хијерархије. (Члан 3. Устава БиХ).

Резиме закључака

"Да би Трибунал могао да донесе правичну одлуку", види одлуку - параграф 88. од 14. 2. 1997. године, и Допунску одлуку параграф 15. од 13. 3. 1998. године, оно је у обавези да анализира:

а) да ли је Република Српска постигла "значајне нове резултате везане за повратак бивших становника Брчког, неометану слободу кретања, чврсту подршку мултиетничким владиним ус-

тановама, укључујући мултиетничку полицију, као и пуну сарадњу са супервизором и властима надлежним за спровођење праведних и демократских избора у септембру 1998. године", односно да ли је Трибунал добио "очекиване доказе" који сведоче о веома енергичном и доследном програму кориговања става и поштовања Дејтонског споразума у току целе 1998. године (види параграф 21. Допунске одлуке).

б) да ли је Федерација БиХ извршила своје обавезе у погледу омогућавања бивших становника Федерације да се врате у своје домове, пре свега у Сарајево (види параграф 22. Допунске одлуке).

Анализирајући проведене доказе како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности у контексту извршавања предвиђених обавеза из Арбитражне одлуке од 15. марта 1998. године и извршавања Дејтонског споразума, Трибунал је могао утврдити следеће:

1. Повратак бивших становника Брчког

У току поступка на ове околности саслушани су свједоци Роберт Фаранд, супервизор за Брчко, Валтер Ирвин и Маргарет Принц, представници УНХЦР-а. Извршен је увид у статистичке податке УНХЦР-а о повратку избјеглих и расељених лица у Републику Српску и Федерацију БиХ. Анализом ових доказа, који током поступка нису оспоравани од страна недвосмислено је утврђено да се у току 1998. године у Брчко и територију Републике Српске вратило 4932 становника бошњачке националности, што отприлике, ако се рачуна по 3,5 члана по породици, чини 1265 породица. Овај повратак је био постепен и миран и одвијао се искључиво и у складу са налозима супервизора и програмом за повратак који је сачињен по упутствима УНХЦР-а. Број повратака би био и већи да је било више финансијских средстава, те да је Србима, којих у Брчком има око 26.000, омогућено да се врате у Федерацију. Према извјештају УНХЦР-а и наведеним подацима у Брчко, које се налази на територији Федерације, а из Брчког у територији Републике Српске су се вратиле свега четири породице или 13 чланова, углавном старијих особа, док се у Сарајевски кантон током 1998. године вратило 1186 Срба, што, с обзиром на број избјеглица и расељених Срба из Сарајева, представља скоро занемарљив број. Од пријављене 24 породице из Брчког за повратак у Сарајево вратило се само неколико, а многима који су поднели захтев за повратак у Федерацију никада није одговорено по захтеву. Напротив, Уред Високог представника за БиХ је ради енормно малог броја повратака у Сарајево и опструкција ових повратака на остале дијелове БиХ, у свом извјештају, од 12. децембра 1998. године, критиковао спровођење Сарајевске декларације од 3. фебруара 1998. године. Првенствено ради великог броја кршења људских права, посебно у области повратака Срба и Хрвата, УН-

ЦХР је укинуо статус отвореног града неким дијеловима Сарајевског кантона, као нпр. Воغوшћи, Илијашу итд.

На саслушању у Бечу Роберт Фаранд, супервизор за Брчко, изјавио је: "Данас је Брчко много ближе имплементацији него прије годину дана. Треба похвалити људе и мултиетничку администрацију. Постигнута су достигнућа која имају велики значај. Брчко има најразвијенију власт у БиХ, полицију и судство. Повратак је суштина и он се наставља. Одобрено је преко 1800 захтева, а преко 1280 породица се вратило на подручје супервизије. Овај број би био и већи да је било више финансијских средстава, а и сада смо на прагу зиме, али и када би Федерација омогућила да се 26000 Срба који сада овдје живе врате у Федерацију".

Одмах након доношења Допунске арбитражне одлуке од 15. марта 1998. године, Влада Републике Српске је именovala посебну комисију задужену за имплементацију Дејтонског споразума и Допунске арбитражне одлуке. У Комисију су ушли и представници бошњачког и хрватског народа као чланови мултиетничке власти у Брчком, те Расим Кадић, министар за расељена и избјегла лица у Влади БиХ. У току године је ова Комисија, или други представници Владе, имала читав низ контаката са највишим представницима Владе Федерације БиХ, укључујући и Ејупа Ганића, као председника Федерације БиХ.

Свим повратницима је омогућено да уредно и по прописаној процедури добију лична документа Републике Српске, да несметано отварају приватна предузећа и занатске радње у циљу бављења самосталном дјелатношћу. Само у току 1998. године повратници су отворили преко 70 мањих предузећа и занатских радњи.

Значајна средства за повратак избјеглих и расељених лица обезбиједила је и Влада Републике Српске, посебно у циљу стављања у функцију далеководне мреже у зони сепарације и изградње графо станице и поправке водовода. Влада Републике Српске директно је финансирала дојелу стеоних јуница повратницима. У зони сепарације су отворене и раде двије основне школе. Настава у овим школама се одвија на бошњачком језику по предатним уџбеницима бивше Републике БиХ. У Брчком не постоји дискриминација повратника на националној, а ни вјерској основи. Овако презентирани подаци ничим нису доведени у сумњу, нити су оспорени од стране Федерације БиХ. (Детаљније о овим подацима видјети из свједочења Роберта Фаранда, супервизора за Брчко, Валтера Ирвина и Маргарет Принц, представника УНХЦР-а, те увид у статистичке податке УНХЦР-а за 1998. годину).

2. Слобода кретања

У току поступка недвосмислено је доказано из изјава свједока представника међународне заједнице и из из-

јава саслушаних свједока страна да у Брчком постоји потпуна слобода кретања у свим правцима, како исток-запад, тако сјевер-југ. Мост на ријеци Сави који повезује Републику Српску и Бих са Републиком Хрватском је свакодневно у функцији за пролаз свих врста роба и терета из Федерације БиХ за Хрватску и Централну Европу, али и обрнуто. Преко овог моста, само у протеклој години, регистрован је прелаз великог броја путничких и теретних возила у оба правца без икаквих застоја и задржавања уз обављање најминималнијих царинских и других формалности. Поред овог моста, оспособљен је и стављен у функцију железнички мост на ријеци Сави, а оспособљена и стављена у функцију железничка станица у Брчком, те железничка пруга Брчко-Бановићи-Винковци.

Оспособљен је и стављен у функцију пут "Аризона" који преко Републике Српске повезује Федерацију БиХ са Хрватском. У Брчко је током 1998. године одржан Првомајски уранац, организован од стране СДП Федерације Босне и Херцеговине, а одређен број странака из Федерације је вршио промоцију својих странака и водио предизборну кампању. Током избора није забиљежен ниједан инцидент, а представници мултиетничке полиције су, према свједочењу Теодора Гаврића, начелника станице јавне безбједности у Брчком, крајње савјесно обављали све своје професионалне задатке. За свој рад Станица јавне безбједности Брчко је добила велики број признања од представника међународне полиције која, сходно одредбама Дејтонског споразума, надзире рад локалне полиције. Представници међународне полиције ИРТГ су на саслушању у Бечу изјавили да у Брчком постоји висок степен слободе кретања, те да представници ове полиције нису поднијели ниједну пријаву ombudsman-у и Комисији за људска права БиХ за кршење људских права, сходно Споразуму о људским правима као Анексу 6. ООСМ. (Види записник о свједочењу Кена Џонсона, представника ИРТГ-а и Теодора Гаврића, начелника Станице јавне безбједности у Брчком, те признања која је за свој рад у протеклом периоду добила Станица јавне безбједности у Брчком). На свједочењу у Бечу Фаранд је изјавио да је он задовољан слободом кретања, да је за овако видно побољшану слободу кретања у односу на ранији период супервизије велику улогу имала мултиетничка полиција, тако да сада више нема потребе да контролу слободе кретања на мосту врши СФОР, из којих разлога је и повучен са моста. Брчко је постало изузетно безбједан град, а полиција је у стању да предузима све потребне мјере из своје надлежности.

3. Мултиетничка администрација

Мултиетничка администрација у Брчком је формирана у складу са Арбитражном одлуком и налозима супервизора, а на темељу изборних резултата. За градоначелника Брчког је изабран Србин, а његови замјеници су Бош-

њак и Хрват, предсједник Скупштине општине је Бошњак, а његови замјеници су Србин и Хрват. Све формиране општинске комисије и општински ресори управе формиран су на мултиетничком принципу. У администрацији постоји потпуна и равноправна заступљеност и у осталим структурама запослених. Ова мултиетничност је у потпуности остварена и у Основном суду у Брчком, основном и јавном тужилаштву, општинском суду за прекршаје и Станици јавне безбједности у Брчком и другим структурама. У току 1998. године Извршни одбор је одржао велики број сједница и на њима расправљао о различитим питањима од значаја за функционисање јавног живота у општини. У свим врстама судских и других поступака и раду свих комисија равноправно су учествовали представници свих народа и мултиетничке власти.

4. Спровођење избора у септембру 1998. године

У току спровођења избора у септембру 1998. године OSCE (Види извјештај OSC-a), односно Привремена изборна комисија није евидентирала ниједан инцидент, а изборни резултати су имплементирани у складу са изборним правилима. Ниједна од страна у току овог саслушања није имала никаквих приговора на ток избора и њихову регуларност.

5. Лука Брчко

Лука у Брчком је и без очекиване помоћи међународне заједнице стављена у функцију како за Републику Српску, тако и Федерацију БиХ. Сви захтеви од стране Федерације према Луци су извршени. Закључени уговор о пословној и техничкој сарадњи са "Луком Дунав" Панчево обезбјеђује уговор и истовар свих пловних објеката који би користили услуге Луке Брчко. У Луку су враћене све раније пратеће службе, као нпр. царинарница, шпедиција, југоинспект, царинска складишта и царински терминал. На све податке није било примједби Страна.

6. Обавезе Федерације у погледу омогућавања бившим становницима Федерације да се врате у своје домове

Федерација БиХ није на начин и у складу, како се то од ње очекивало, омогућила знатнији повратак избјеглих и расељених лица из Брчког који су живјели на простору Федерације БиХ. Сарајевска декларација није дала очекиване резултате. Тако се, на пример, према подацима УНХЦР-а за 1998. годину у Сарајевски кантон од планираних 20.000 вратило свега 1.186 Срба и 1.600 Хрвата. Некима од дијелова Сарајевског кантона, као на пример Вогишњи и Илијашу, ОХР је укинуо статус слободног града. Само из Брчког се у Сарајево вратио незнатан број породица. Од 22 породице које су пријавиле свој повратак у Сарајево, само 9 породица се вратило. Повратак у остале дијелове Федерације БиХ не само да није наишао

на разумјевање надлежних власти, него је и свим средствима спречаван. Тако, на пример, у Петровац се није вратила ниједна породица, у Сански Мост су се вратиле само три породице, у Дрвар и Грахово, који су пре рата представљали скоро етнички чисто српско становништво, вратио се незнатан број Срба (породица Трнинић је убијена), а изабрани представници српског народа у локалну власт Дрвара су практично на најбруталнији начин протјерани из Дрвара. Том приликом оштећен је и велики број возила Међународне полиције и СФОР-а, а након ових репресалија је настављено минирање и спаљивање српских кућа у циљу онемогућавања повратка њихових избјеглих власника. Ни повратак Срба на просторе Републике Српске Крајине није наишао на разумјевање власти Републике Хрватске, а ни међународне заједнице.

Према подацима Комисије за људска права БиХ, формиране у складу са Анексом 6. Споразума о људским правима, утврђено је да постоји много више кршења људских права у свим областима него на територији Републике Српске. Поређења ради, треба напоменути да се из Брчког у Републици Српској у Брчко под контролом Федерације, односно у села Буквик и Церик, која су пре рата била претежно српска, вратило свега четири породице (стари и изнемогли). (Поближе видјети извјештај ОХР-а о резултатима повратка у Федерацију БиХ, посебно у спровођењу Сарајевске декларације, као и извјештај УНХЦР-а за 1998. године који се налазе у документацији Трибунала). Насупрот томе, из Брчког на територији Федерације БиХ се у територију Брчког у Републици Српској вратило 1265 породица, односно 4932 становника бошњачке националности. Став повратак је био постепен и миран, како је то и било предвиђено Арбитражном одлуком од 14. фебруара 1997. године и Допунском арбитражном одлуком од 15. марта 1998. године и одвијао се у складу и искључиво по налозима супервизора и Програма УНХЦР-а. Да је Федерација БиХ омогућила српским избјеглицама у Брчком, којих има 26000, повратак у већем броју у Сарајево и друге дијелове Федерације знатно би се повећао и број повратака бошњачке и хрватске националности у Брчко. (Види записник о свједочењу Роберта Фаранда, супервизора за Брчко).

Анализирајући горе изнесене доказе, Трибунал, односно председавајући арбитар, једино је могао да изведе закључак да је Република Српска сходно параграфу 21. Допунске одлуке постигла значајне нове резултате везане за повратак бивших становника Брчког, неометану слободу кретања, чврсту подршку мултиетничким владиним установама, укључујући мултиетничку полицију као и пуну сарадњу са супервизором и властима надлежним за спровођење праведних и демократских избора у септембру 1998. године, односно да је Трибунал добио "очекиване доказе" који свједоче о веома енергичном и доследном програму кориговања става и поштовања дејтонског споразума у то-

ку цијеле 1998. године. (Обавеза из параграфа 21. Допунске одлуке).

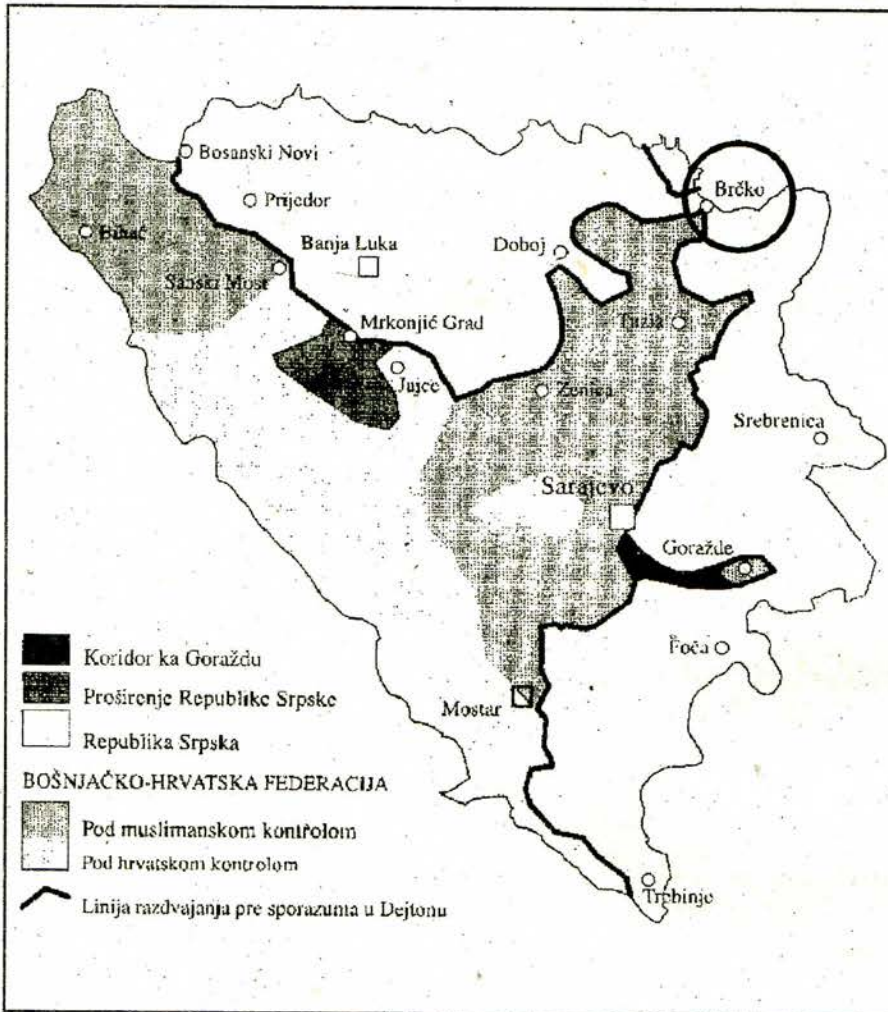
Аналогно томе Федерација БиХ, иако је имала обавезе мањег обима (с обзиром на положај међуентитетске границе, него што су обавезе Републике Српске, није испунила очекивања Трибунала посебно у погледу омогућавања бившим становницима Федерације да се врате у своје домове, пре свега у Сарајево). (Обавеза из параграфа 22. Допунске одлуке). Дакле, на бази овако изведених закључака Трибунал, односно председавајући арбитар, једино је могао да изведе закључак да међуентитетска лини-

јећи се политичким парафразирањем он се више бави изношењем слободних размислиња у међусобним односима политичких странака и личности како на републичком, тако и на локалном нивоу, покушавајући на тајначин да некима од њих, као што су СДС и Српске радикалне странке, пропише "значајан степен опструкције циљева Дејтонског споразума и Трибунала. Занемарује притом чињеницу да су избори у Брчком одржани у складу са Споразумом о изборима као Анексом 3. Општег оквирног споразума за мир у БиХ, по правилима ОСЦ-а и Привремене изборне коми-

казног поступка и релевантних чињеница, него садржи елементе искључиво политичке природе. Овакав приступ у одлучивању је супротан овлашћенима из арбитражног уговора и представља излажење ван оквира арбитражне клаузуле. Елементи политичког а не правног приступа били су присутни током цијелог поступка, а садржани и у Допунској одлуци. Наиме, умјесто да захтјев крње Федерације БиХ током спровођења доказног поступка на Бечком саслушању, одржаном фебруара мјесеца 1998. године, буде одбачен ради недостатка активне легитимације, он упорно наставља водити арбитражни поступак без обзира што у њему нису учествовали и представници хрватског народа као једног од конститутивних народа Федерације БиХ утемељене Вашингтонским споразумом. (Талашњи председник Федерације БиХ, Владимир Шољић, је испред хрватског народа обавјестио Трибунал да "интересе хрватског народа у овом поступку не може заступати Ејуб Ганић, потпредседник Федерације").

Иако је на овом засједању дио делегације Федерације БиХ, састављене искључиво од бошњачког народа, одустао од захтјева да се Брчко додјели Федерацији, у образложењу Одлуке се не само остаје код овог захтјева Федерације БиХ, него и унапријед прејудуцира могућност доношења Одлуке по којој би Брчко било проглашено посебном, специјалном или неутралном зоном. Овакав приступ прејудуцирања могућег исхода спора и пре спровођења доказног поступка, очигледно представља свјесно одступање и од осталих правних принципа на којима правни поступак не само може, него и мора да почива (види параграф 15. Допунске одлуке). У фусноти 3. на параграф 15. Допунске одлуке, председавајући арбитар истиче: "Иако ово није тренутак да се детаљно дискутује о том питању, Трибунал са одређеном резервом гледа на оправданост бројних тврдњи РС да би "неутрална зона" била у супротности са наводним Дејтонским принципом о размјери 51:49% са Уставом БиХ, или са једним и са другим. Намјеравамо да и даље објективно разматрамо ово питање, али наша прелиминарна анализа указује на то да би било савршено могуће креирати рјешење о "неутралној зони" које се не би косило ни са принципом о размјери, ни са Уставом". Анализирањем оваког слиједи приступа у доношењу арбитражне одлуке, може се извести закључак да је "арбитражна Одлука" била донесена од стране председавајућег арбитра и пре него је уопште почео арбитражни поступак, што у односу на уобичајени начин доношења одлука на темељу права представља преседан. (Правни стручњаци ће након детаљне анализе целокупног арбитражног поступка имати прилике да о овоме дају свој суд).

Тачка 5. члана 5. прописује да ће "арбитри донети своју одлуку најкасније годину дана након ступања овог споразума на снагу. Одлука ће бити коначна и обавезујућа, а стране ће је примењивати без одлагања. Дакле, ни у овој одредби нема упоришта за доношење одлуке од стране председавајућег

Где је танко ту се кида: гажење воље становника Брчког

ја у области Брчког остаје дефинитивно непромењена, те да Брчко остаје у територији и јурисдикцији Републике Српске.

Међутим, умјесто да до свог закључка, о евентуалном неиспуњењу обавеза од стране Републике Српске по Допунској одлуци, дође анализом свих доказа и других релевантних чињеница утврђених током засједања у Бечу од 8-17. фебруара 1999. године, што у ствари представља и једини исправан начин за извођење закључака у циљу доношења Одлуке, председавајући арбитар скоро у цијелости занемарује цијели доказни поступак и релевантне чињенице које су у току овог поступка доказане и на темељу којих је једино и могуће донијети "правичну одлуку". Ба-

сије. Подразумијева се да су све политичке партије које су учествовале на овим изборима морале претходно верификовати свој политички програм и добити сагласност Привремене изборне комисије за учешће на изборима. Исто тако, занемарује чињеницу, која Трибуналу током поступка није била ни спорна, да је сходно овим резултатима дошло и до имплементације изборних резултата у свим структурама и органима власти у Брчком.

Оваквим приступом арбитражни поступак уместо да се води по правним принципима и начелима предвиђеним арбитражним уговором добија политичку димензију, тако да и његов крајње изведени закључак о коначном преушењу не чини производ анализе до-

арбитра као арбитра појединца у случају када се арбитражно веће састоји од тројине арбитра. Напротив, јасно је дефинисана обавеза арбитражног трибунала да ће одлука бити донесена најкасније годину дана након ступања на снагу Дејтонског споразума, тј. најкасније до 14. 12. 1996. године. С обзиром да је постојао споразум о продужењу овог рока за још два месеца, арбитражна одлука је морала бити коначна са 14. фебруаром 1997. године. Имајући у виду чињеницу да ни тада сходно тачки 4. члана 5. "није постојао договор", председавајући арбитар је могао једино да констатује да "област назначена у горњем ставу 1. биће и даље под управом каква је и сада". Након објављивања одлуке од 14. фебруара 1997. године од стране председавајућег арбитра није постојао Споразум страна о продужењу рока за доношење арбитражне одлуке. За продужење рока од 14. децембра 1996. године, до 14. 2. 1997. године као дана у којем је Одлука требала бити донесена, председавајући арбитар је обезбједио сагласност страна.

Дакле, поступајући на овај начин, очигледно је да је и у конкретном случају, председавајући арбитар прекорачио овлашћење из арбитражног уговора. Управо поступајући на наведени начин, супротно одредбама из арбитражног уговора и Дејтонског споразума, председавајући арбитар изводи погрешан закључак како Република Српска није постигла значајне нове резултате везане за повратак бивших становника у Брчко, неометану слободу кретања, чврсту подршку мултиетничким владиним установама, укључујући мултиетничку полицију, као и пуно сарадњу са супервизором и властима надлежним за спровођење праведних и демократских избора у септембру 1998. године, односно да Трибунал није добио "очекиване доказе" који свједоче о веома енергичном и доследном програму кориговања става и поштовања Дејтонског споразума у току цијеле 1998. године, како се то очекивало параграфом 21. Допунске одлуке, те да у том смислу Брчко треба узети из јурисдикције и територије Републике Српске и формирати "нову установу".

Образложење у тачки 10. да "нова установа која постоји под суверенитетом БиХ и нова влада дистрикта ће спадати у надлежност заједничких установа БиХ онако како су те надлежности наведене у Уставу БиХ је не само контрадикторно само себи, него и супротно одредбама Дејтонског споразума". Уставом Босне и Херцеговине, његовим чланом 3. су таксативно побројане надлежности установа БиХ, а тачком 3. је прописано да ће "све државне функције и овлашћења која овим уставом нису изричито додељена институцијама Босне и Херцеговине припадати ентитетима. Да би се могло говорити о преносу додатних надлежности са ентитета на Босну и Херцеговину неопходно је постизање сагласности ентитета. Многе од наведених надлежности и овлашћења дистрикта се налазе на нивоу искључиво ентитетских институција и служби (нпр. војска, здравство, образовање, наука,

култура) не налазе се под надлежношћу институција Босне и Херцеговине, па се поставља питање како и на који начин, супротно овлашћењима из Устава БиХ, заједничке институције могу преузети обавезе за стварање дистрикта над полицијом, судством, образовањем и тд., када ниједна од ових институција практично не спада у надлежност заједничких институција, односно, како и на који начин ће се ентитети одрећи овлашћења ако је за такво одрицање било неопходно постићи њихову "сагласност". (Види члан 3. тачка 2. и 5. Устава БиХ).

Имајући у виду сам карактер и овлашћења која дистрикт по предлогу председавајућег арбитра треба да има посебно са аспекта тзв. condominiuma, а полазећи од чињенице да ентитети неће имати никаквих овлашћења унутар граница дистрикта, могао би се извести закључак да се у конкретном случају правно посматрано и анализирајући одредбе Дејтонског споразума у ствари не ради ни о каквом condominiumu или неутралном дистрикту, него о посебном трећем ентитету за чије упориште нема правног основа у Дејтонском споразуму. Овакав трећи ентитет никада није био помињан нити предметом разговора на мировним конференцијама. Напротив, трећи ентитет председавајући арбитар уводи иако му је савршено познат Дејтонски споразум па и Устав БиХ који каже да се:

"БиХ састоји од два ентитета, Републике Српске и Федерације БиХ".

Оваквим приступом директно се одступа од члана 1. Устава који говори о унутрашњој територијалној структури државе и свесно крше одредбе према којима РС треба да има 49% територије. Ако узмемо у обзир чињеницу да је Републици Српској недостајало 0,53% територије или око 253 км², а да јој се на овакав начин сада умањује територија за још око 19.562 хектара, очигледно је да је прекршен и овај принцип Дејтонског споразума. Поред наведеног, нису поштовани принципи који говоре о континуитету територије (на темељу овог принципа Федерација БиХ је добила коридор за Горажде преко етнички чистих српских простора), а кршењем овог принципа онемогућена је уставна обавеза Војске Републике Српске да своје уставне и законске обавезе извршава на целој територији Републике.

Занемарује се чињеница да се "кондоминијум" као институт међународног права, који у ствари значи суверену власт над једном територијом истовремено од двије или више држава, у практичном смислу свуда показао неефикасним. (У међународном праву кондоминијум се показао крајње неефикасним. Основни приговори оваквом облику организовања и обављања заједничке управе су се односили на "недостатак права" сваког народа на самоопредељење. Интересантно је напоменути да је данашњи супервизор за Брчко, Роберт Фаранд, био амбасадор на пацифичким острвима Вани Вуту, над којима су се преклапале територије Француске и Енглеске, али су ова острва убрзо затим прогласила независност

услед немогућности да овакво рјешење буде проведено у пракси). Имајући у виду "историјски изузетно оптерећену прошлост народа на овим просторима и међусобно неповјерење које из те прошлости произлази, може се оправдано изразити сумња у могућност успеха овако предложеног рјешења. Управо ради непоштовања једног од темељних права народа на самоопредељење, кондоминијуми су се у међународној пракси показали неефикасним, а непоштовање овог права на просторима бивше Југославије, па и Републике Босне и Херцеговине је проузроковало грађански рат са несагледивим последицама. Као последица овог грађанског рата јесте настанак Дејтонске Босне и Херцеговине са "унутрашњом структуром измјењеном, према одредбама Дејтонског споразума".

Закључак

Одлука председавајућег арбитра је донесена супротно његовим овлашћењима и надлежностима предвиђеним арбитражним уговором из члана 5. Споразума, односи се "на спор који није предвиђен нити обухваћен арбитражном клаузулом, истовремено садржи одредбе које премашују границе компромиса и арбитражне клаузуле и супротна је јавном поретку Републике Српске и БиХ". (Њујоршка конвенција о признању и извршењу иностраних арбитражних одлука која је ратификована посебним законом Скупштине СФРЈ од 1. 10. 1981. године и сходно одредбама Устава БиХ и Устава Републике Српске чини дио правног система, предвиђа могућност одбијања признања и извршења арбитражних одлука које се односе на спор који није предвиђен у компромису или није обухваћен арбитражном клаузулом, или садржи одредбе које премашују границе компромиса или арбитражне клаузуле, односно које су супротне јавном поретку).

Ова одлука председавајућег арбитра у ствари нема карактер Одлуке из члана 31. тачке 1. УНЦИТРАЛ правила, него представља његово мишљење које, ако би се прихватило, могло би проузроковати несагледиве последице по Дејтонски споразум, те даљу будућности и опстанак Републике Српске.

Предлажем да се у циљу отклањања свих наведених недостатака, Трибунал састане одмах, а по могућности у року не дужем од 15 дана и донесе "правичну одлуку" које неће бити у супротности са арбитражним уговором из члана 5. Споразума о граничној линији између ентитета и односним питањима као Анексу 2. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, као и са чланом 13., чланом III(а) и 5.(а) и чланом X.1. Устава БиХ као Анексом 4. Општег оквирног споразума за мир у БиХ.

Проф. др Витомир Поповић

"ДЕМОКРАТИЈА" ТЗВ МЕЋУНАРДНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ НА ДЕЛУ

САМОВОЉА ГАУЛАЈТЕРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

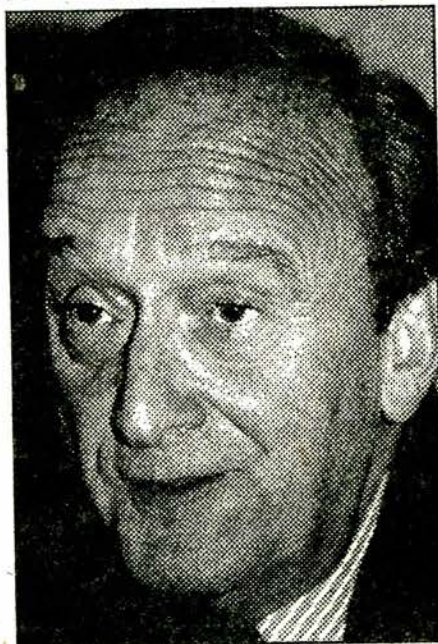
О неограниченој власти Карлоса Вестендорпа у Републици Српској и подршци која стиже из евроамеричких држава

Од свог настанка, демократија у Републици Српској скоро свакодневно се суочава са политичким одлукама и понашањем високих и ниских "представника међународне заједнице" који директно спутавају и гуше њен демократски развој. Од када су дошли у ову српску земљу, ти странци из најразвијенијих демократских држава Европе и Америке неуморно даве једну по једну институцију демократије, а особито две најважније: слободу и политичког изражавања (медије) и слободу избора политичких представника.

Вестендорп нема моралних критеријума

Последња у низу диктаторских одлука против демократског поретка и демократских личности у Републици Српској је, свакако, наредба Карлоса Вестендорпа, "високог представника међународне заједнице" да смени председника Републике Српске, др Николу Поплашену. Чињеница да је овај странац одлучио да смени демократски и легално изабраног политичког представника народа у Републици Српској, недвосмислено открива о каквом политичком чину је реч и о каквој се личности ради. Са становишта политичке оријентације, очигледно је да Карлос Вестендорп припада тоталитарном свету политике, јер је такав поход против политичке слободе и права могућан само у тоталитарном поретку. У погледу моралног понашања, нема никакве сумње да Карлос Вестендорп нема моралних критеријума, јер сваки онај који држи до моралног интегритета не би пристао да такву одлуку против права једног народа спроводи или пак сам доноси.

Тоталитарни потез Карлоса Вестендорпа дубоко понижава и вређа народ Републике Српске који је изашао на политичке изборе у организацији "међународне заједнице" и својом слободном вољом поклатио поверење др Николи Поплашеном. По азбуци демократије, само тај народ, који га је изабрао, има право да га смени и никаква бедна образложења из "канцеларије високог представника" ту не помажу. Уколико не прихватимо овакву процедуру политичке

Већа овлашћења од Хитлерових гаулајтера: Карлос Вестендорп понизио и увредио народ Републике Српске

власти, онда смо на страни диктатуре и тоталитаризма, а не демократије.

Запад подржао политичко насиље у Српској

У овом последњем нападу диктатуре на демократију у Републици Српској једна друга чињеница заслужује посебну анализу. Реч је о чињеници да су ову одлуку Карлоса Вестендорпа подржали и похвалили политичари из западноевропских демократских држава. Дакле, они политичари који су изабрани слободном вољом својих грађана, који се легитимно демократским вредностима, поздрављају једну изразито антидемократску одлуку, једно у суштини тоталитарно ускраћивање права на политички избор. Управо овај догађај са страним политичким насиљем над др Николом Поплашеном и његово одобравање од стране америчке и западноевропске демократије, упућује нас на кључно питање: да ли се демократија и диктатура у понечем додирују?

Јавна евроамеричка подршка одлуци Карлоса Вестендорпа на посрелан на-

чин казује да се нешто у бићу западних демократија мења: оне лагано, али сигурно, попримају одлике недемократских система, мање у унутрашњем политичком животу, а више у спољнополитичком деловању. Могући приговор да Босна није довољан доказ, не може се прихватити због постојања других примера демократске репресије (СР Југославија), а и безброј других примера политичког страдања Срба у Републици Српској је довољан. То је исто као када би у изборном поступку искључили једног грађанина и тврдили "није важно". Напротив, управо је тај грађанин важан, јер његов глас може бити одлучујући.

Наведено питање сугерише један могући одговор који се а priori одбија: демократија и диктатура се искључују. Појмови мењају своја значења, а и политичка стварност је пуна необичних догађаја, тако да на постављено питање треба одговорити јасно и без увијања.

Једноставна и тоталитарна диктатура

Облици диктаторске власти старији су од демократских институција. Од старог Рима па до тоталитарних система власти, средишња мисао диктатуре је да један или група људи присвајају и монополишу власт у држави и извршавају је без ограничења (Франц Нојман, Ауторитарна и демократска држава). Власт диктатора се разликује према средствима која користи. Једноставна диктатура користи армију, полицију, бирократију, судство, а тоталитарна диктатура се поред ових средстава ослања и на друге институције – образовање, медије, економске институције.

Заједничке карактеристике оба облика диктатуре су: подређивање закона снагама реда (полиције и војске), концентрација власти, а не подела, једна владајућа партија. Диктатура је потпуна контрола државе над друштвом, појединачним животом и перманентна претња силом. "Усавршавање" диктатуре се јавља са цезаризмом, са настојањем да и овај облик власти добије некакву подршку народа.

Демократска власт се концентрише око идеје народа као извора и утоке вла-

сти. Народ бира представнике својих интереса и надања у оквиру закона. Идеја да народ бира своје представнике значи да демократија треба да омогући испољавање разлика, сукоба и њиховог решавања. Од политичких средстава демократија користи законе и јавну реч за убеђивање грађана да подрже партијске ставове. Важно је подвући чињеницу да демократска власт рачуна на силу која има легитимитет и легалитет.

Додирне тачке демократије и диктатуре – Рајхстаг опет гори

На први поглед нема додира између демократије и диктатуре. Ако пођемо од кључног критеријума за разликовање политичких облика владавине – однос власти и друштва, појединца, заправо начин контроле политичке власти, онда се може закључити да постоји јаз између демократије и диктатуре. Међутим, однос грађана према власти може бити такав да се постигне јединство и без репресивних средстава једноставне и тоталитарне диктатуре. У високом степену сагласности изабране власти и народа, губи се контролна функција власти, тако да се за изабрану власт може тврдити да је демократски монополирана.

У савременом евроамеричком друштву ова политичка тенденција се испољава по брзом приближавању основних циљева и средстава политичких партија. Нема крупних програмских разлика између америчких или британских партија. Не бисмо погрешили ако бисмо у овим партијама видели фракције једне партије. У бази друштва убрзано се врши синхронизација интереса друштвених група и организација, уз атомизацију и изолацију индивидуе.

За одговор на наше питање потребно је укључити спољнополитичку димензију државне власти. Модерни политички појмови преплићу опште (спољашње) и унутрашње политичке односе и понашања. Наше време показује да демократске државе у свом спољнополитичком деловању користе сва средства диктатура, а посебно војну силу. У односу према малим државама, ове демократије наступају са позиције монопола и остварују власт без икаквих ограничења.

У којој мери се приближавају диктатура и демократија, на најбољи начин могу да посведоче политичка средства које ови облици власти користе: силу, лаж, подметање кривице. Пример. Ако једна демократска држава користи средство подметнуте кривице да би се применила сила и казна (Маркале, Рачак), по чему се она разликује од нацистичког паљења Рајхстага. И нацистичка диктатура и демократска држава користе исто средство. Или, ако НАТО прети војним нападом на Србију због Косова и Метохије, каква је разлика између анектирања Судетске области од стране Хитлера 1938. од евентуалног анектирања Косова и Метохије од НАТО-а? икаква, мада се користи други речник:

уместо "власти аријеваца", слушамо "удељивање људских права".

Можемо се позвати на различите политичке циљеве, али о карактеру циљева у политици говоре употребљена средства.

Низ политичких потеза демократских владара савременог света, од језика до дела, показује да се успоставља један нови политички облик идентитета између нације, државе и вођа. Оно што разликује новоуспостављени демократ-

ски идентитет од нацистичког, испољава се у чињеници вишенационалног или међудржавног идентитета, као и у некој врсти добровољне принуде грађана демократских држава. Нема једне нације или једног вође, већ више нација, више држава, више вођа.

Овако конституисан идентитет не наилази на унутрашњу опозицију. Тешко би се могла бранити теза да у САД или Великој Британији постоји опозиција у правом политичком смислу речи.

Смена легално изабраног председника:
Запад је републици Српској наметнуо статус колоније

На Западу ништа ново: Вестендорпово политичко насиље подржали и похвалили политичари западноевропских "демократских" држава

Некадашња политичка јавност се полако топи. Још је Рајт Милс аналитички осветлио прелазак јавности (дискусије) у масу (тржиште средстава комуникације). Том процесу доприносе четири структурна тока: успон бирократије, средства масовног комуницирања, нова средња класа, појава мегалополиса. А на крају сваког масовног друштва, тврди Рајт Милс, налази се нацистичка Немачка и комунистички СССР.

"Свака заповест мора бити по вољи"

Управо та нова јавност, маса не показује никакво противљење својим владама чак и када оне крећу у агресију против других држава или као што је диктаторски поступак Карлоса Вестендорпа. А то је ново, то да се идентитет нација, држава и вођа једне групације демократских држава испољава у односу према другим народима и државама. Нацистички идентитет је био мотивисан борбом против унутрашњих противника, а овај нови борбом против спољашњих, других држава. Њима се непрестано намеће воља новог демократског (диктаторског) идентитета, уколико га нису добровољно усвојиле. Уколико се не усвоје политички захтеви новог евроамеричког идентитета, следе санкције, претње бомбама. Иде се чак догле да се упозорава које су идеје дозвољене, а које нису. Та воља нових идентитета се намеће разним средствима: идеолошким, медијским, финансијским, силом оружја. Чак се др Николи Поплашену прети хапшењем. И овде важи она Лојлина реченица: "Свака заповест мора бити по вољи".

Клице депоније у демократији Запада

Џон Кин је у својој књизи "Демократија и медији" образлагао суд по коме се у сржи данашњих демократија "крије

клица деспотије". Овде нас је итересовала диктаторска природа демократија према другим државама. Запањујућа је структурна сличност демократских и стаљинистичких диктатура. Обе хоће јединство света, хоће један центар политичког универзума, оштро кажњавају непослушне (газе аутономију државе и слободну вољу народа), користе трик по коме је народ добар, а вође лоше, не крију љубав према доктрини ограниченог суверенитета.

Зашто су демократије кренуле правцем политичког идентитета, а не разлика, велико је питање за савремене мислиоце. Овде треба упозорити на један, не често анализиран мотив демократског империјализма. Сва је прилика да се ради о особеном политичком нарцизму, а то је термин за опис специфичног поремећаја опажања и мишљења објективне стварности. Спољни свет (друге државе и народи) су реалне према доживљају користи или опасности за себе. Ова демократски идентична друштва (демократске диктатуре) су добра и узвишена, а страна су зло и изопаченост. Са тог сазнајног становишта бомбардовање је казна за политику "непријатеља" који се доживљава као знак покварености чији је циљ да завара демократске државе, при чему су дела тих демократских држава оправдана јер служе узвишеним циљевима. Диктаторска укидања демократске воље народа и смењивање легитимног шефа државе су оправдане одлуке, јер их политички нарцизам евроамеричких држава разуме као пут у будуће друштво, нови светски поредак.

Неограничено политичко господарење Карлоса Вестендорпа, странца у Републици Српској, као и похвала његовим елементарно диктаторским одлукама од стране евроамеричких влада и јавности, потврђује претпоставку да се у бићу западних демократија одвија једна дубока трансформација демократског мишљења и понашања у тоталитарно. Можда је пред нама будућност у којој ће диктатура цветати под демократским институцијама.

Др Зоран Аврамовић

Сумрак демократије: председнику Републике Српске др Николи Поплашену међународна политичка мafiја прети и хапшењем

СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ СЕДНИЦЕ ЦЕНТРАЛНЕ ОТАЦБИНСКЕ УПРАВЕ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СЛОЖНИ У ОДБРАНИ НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРЕСА

Седница први пут одржана у новим просторијама, на земунском Тргу победе 3, 6. марта 1999. године. Постигнуто потпуно јединство, по свим питањима.

Проглас Централне отаџбинске управе упућен Тајугу, државној телевизији, радију и штампи емитован истог дана.

Српска радикална странка апеловала на српски народ да остане сложан у одлучујућој одбрани својих националних интереса и одбијању америчких окупаторских намера

Др Војислав Шешељ: Отварам седницу Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и предлажем следећи дневни ред:

1. Годишњи финансијски извештај Надзорног одбора Српске радикалне странке

2. Актуелна политичка ситуација у Републици Српској

3. Супротстављање америчким окупаторским плановима на Косову и Метохији

4. Сепаратистичко деловање актуелног политичког режима у Црној Гори

5. Активност српских радикала у циљу одржавања правног континуитета Републике Српске Крајине

6. Политика Владе народног јединства у Србији

7. Текућа питања

Има ли примедби или предлога за измену и допуну дневног реда? Да ли се неко јавља за реч? Нико. Да ли се прихвата дневни ред? Ко је за? Да ли је неко против?

Констатујем да је дневни ред једногласно прихваћен.

Прелазимо на прву тачку дневног реда. Ко је спреман да поднесе извештај у име Надзорног одбора? Слободанка Адамовић.

Финансијско пословање у складу са законом

Слободанка Адамовић: Надзорни одбор Српске радикалне странке одржан 4. марта 1999. године и у складу са Статутом Српске радикалне странке разматрао је финансијско пословање у периоду од 1. јануара 1998. године до 31. децембра 1998. године. Одбор је радио у саставу - Ђорђе Николић, председник, Петар Панић, члан, Рајко Горановић, члан, Слободанка Адамовић, члан и Зоран Суботић, члан. У складу са својим статутарним овлашћењем Одбор предлаже да се на Централној отаџбинској управи

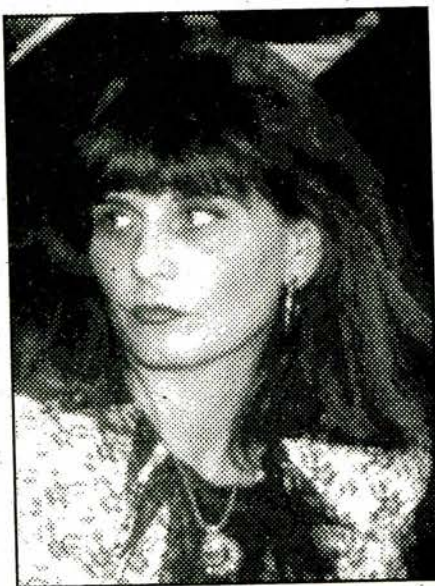

Председавајући Централне отаџбинске управе, др Војислав Шешељ: ни у једној варијанти не прихватамо смену председника др Поплашена и злочиначку арбитражну одлуку да се Брчко издвоји из састава Републике Српске

Српске радикалне странке усвоје у целисти следећи извештаји:

1) Утврђени укупни приход Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке за период од 1. 01. 1998. године до 31. 12. 1998. године од 7.135.338,77 динара, који се састоји из пренетог салда из 1997. године у износу од 114.560,63 динара, и од 7.020.778,14 динара прилива текуће године, који је формиран од средстава републичког Министарства финансија, разних спонзора, симпатизера и донатора.

2) Утврђен је расход у висини од 6.917.343,50 динара, а чине га трошкови предизборне кампање у Црној Гори и Републици Српској, дакле, трошкови пропаганде и штампања пропагандног материјала, затим ППТ трошкови, трошкови закупа пословног простора, трошкови комуналних услуга и остали трошкови.

Слободанка Адамовић: финансијско пословање Централне отаџбинске управе било уредно и у складу са Статутом Српске радикалне странке

3) Салдо рачуна на дан 31. 12. 1998. године износи 217.995,27 динара, а преноси се у наредни период за потребе материјалних трошкова.

Надзорни одбор констатује да је финансијско пословање Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке било уредно и у складу са Статутом Српске радикалне странке.

Надзорни одбор наглашава скромност средстава са којима је располагала Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке и потребу за јачањем материјалног положаја странке Централне отаџбинске управе ради ефикаснијег политичког деловања.

Извештај је састављен у Београду 4. марта 1999. године у саставу - Борђе Николић, председник, Петар Панић, члан, Рајко Горановић, члан, Слободанка Адамовић, члан, Зоран Суботић, члан.

Дајем извештај на усвајање Централној отаџбинској управи.

Противправне одлуке Карлоса Вестендорпа

Др Војислав Шешељ: Отварам расправу по питању финансијског извештаја Надзорног одбора.

Да ли се неко јавља за реч? Ако се нико не јавља за реч, стављам на гласање извештај Надзорног одбора. Ко је за то да се прихвати извештај Надзорног одбора?

Констатујем да је извештај Надзорног одбора једногласно прихваћен.

Прелазимо на другу тачку дневног реда - актуелну политичку ситуацију у Републици Српској, која је месецима и годинама врло компликована. Јуче ју је заштрила противустанка и противправна одлука окупационог гаулајтера Босне и Херцеговине Карлоса Вестендорпа да се смени председник Републике Српске др Никола Поплашен, а истог дана саопштена је и злочиначка арбитражна одлука да се Брчко издвоји из састава Републике Српске и прогласи самосталним дистриктом у оквиру Босне и Херцеговине.

То су два тешка удара на Републику Српску и на целокупан српски народ. Пошто се морало хитно деловати и хитно реаговати, ми смо пре неколико дана у Лозници имали један консултативни састанак, на коме смо били, између осталих, Никола Поплашен, Мирко Благојевић и ја, и договорили се о мерама које треба хитно предузети, јер смо очекивали да су могуће овакве акције. У првој фази већ се кренуло на заказивање протестних митинга широм Републике Српске. Јуче су многи наши активисти били на улицама. Данас идемо са првим организованим митинзима, а јуче сам дао налоге председницима окупационих одбора и неким председницима општинских одбора да се крене са свим облицима отпора окупатору. Осим употребе ватреног оружја, до даљњег. Значи, камењем, циглама, моткама, флашма, бензином, једноставно, учинити опстанак Американцима и њиховим савезницима на територији Републике Српске немогућим.

У току данашњег дана те наше акције ће већ бити интензивније. Ми ни у једној варијанти не можемо прихватити ни једну ни другу антисрпску одлуку. Ни по коју цену. Никола Поплашен за нас остаје председник Републике Српске, и тамо где је он, тамо је и Председништво Републике Српске.

Брчко остаје српски град у саставу Републике Српске и ни по коју силу нећемо прихватити никакву другу варијанту. И предлажем да то буду два наша основна закључка на овој седници, с тим да Централна отаџбинска управа потврди већ ову нашу предиминарну одлуку да се крене са свим облицима грађанског отпора окупатору.

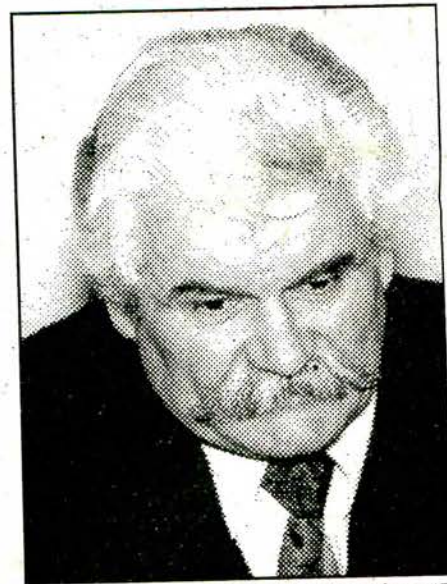
Отварам расправу по овој тачки дневног реда.

Реприза Крајине у Републици Српској

Ратко Гонди: Ово што се десило јуче у Републици Српској, само је реприза онога што се десило 1995. године у Републици Српској Крајини. На потпуно исти начин. Западне силе, пре свега Американци, код нас оличени у амбасадору Питеру Галбрајту и касније познатом србоджеру Жаку Клајну, уништили су Републику Српску Крајину. Прогнали су нас заједно са усташким бандама са наших вековних огњишта. Сада то раде у Републици Српској.

Ја морам сада да кажем једну ствар која ме је у први мах, пре годину дана, запрепастила, а то је понашање Биљане Плавшић. Ми у руководству смо је сматрали искреним патриотом и великим борцем за права Срба на просторима целе бивше Југославије. Морам да кажем, у моменту када је онако бесрамно смењен Бранко Војница, председник парламента Републике Српске Крајине, да је Биљана Плавшић поздравила Милана Бабића речима: "Здраво, жупане кнински". Сада је Биљана Плавшић вероватно постала жупанка бањалучка.

Поступак Американца према легално изабраном председнику Републике Српске Николи Поплашену није велико изненађење. То се могло очекивати. Могло се очекивати у склопу намера Американца према Србији и Југославији. У случају агресије на Југославију, односно интервенције НАТО снага на Косову, Босна и Херцеговина би била логистичка база за копнене јединице НАТО снага. Пре тога, наравно, они морају да обезбеде потпуно контролу целокупне територије Босне и Херцеговине, како они то зову, целовите Босне и Херцеговине. Због тога цео низ ових мера које су чинили имају само тај циљ - коначну ликвидацију Републике Српске, да се ономогући српски народ у Републици Српској да пружи помоћ Србији у

Ратко Гонди: оно што се десило јуче (5. марта) само је реприза онога што се десило 1995. године у Републици Српској Крајини

моменту евентуалне агресије на Косово и на Србију.

Убијају политичке функционере у Републици Српској. Јуче су убили и потпредседника Општинског одбора Српске радикалне странке. Ја мислим да више и бољих доказа о намерама Американаца и њихових савезника у односу на српски народ у целини не морамо и не треба да тражимо. Све је јасно. На нама је само да кажемо отворено, коначно већ једанпут, дефинитивно да кажемо, не мислим само Српска радикална странка чији став је познат, него целокупан српски народ мора да каже, све политичке партије у Србији и у Републици Српској, отворено, јасно, недвосмислено да кажу целом свету ако треба да су прешли границе подношљивог, да ми више никуда и ниуколико не можемо одступати, да смо дошли до краја крајњег и да ми даље назад више немамо куда. Остаје нам само да се боримо за свој голи опстанак, јер сада је голи опстанак дошао у питање.

Ја се у потпуности слажем са овим што је наш председник рекао у односу на положај и статус Николе Поплашена. Али молим да се инсистира на томе да се у целини определи Српска радикална странка и да позове и остале странке да, поново кажем, да кажемо да је граница достигнута и да назад немамо куда. Ако Запад, ако Американци нису из историје научили ништа, треба им рећи да је и Први светски рат започео управо из сличних потреба и понашања западних сила, у оно време Аустроугарске, на подручју Босне и Херцеговине, односно на подручју српских земаља у Босни и Херцеговини.

Ја сам из Републике Српске Крајине и осетио сам све то на својој кожи гледајући оне силне колоне избеглица из Книнске крајине, и што се мене тиче, мени је све јасно. Ја се надам да је и другима јасно.

САД управљају кризом на Балкану

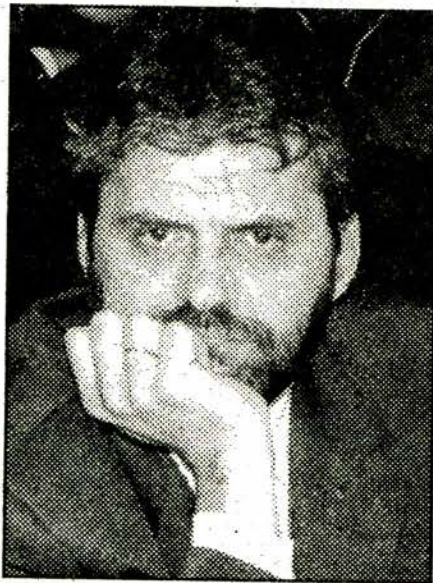
Зоран Красић: Браћо Срби и сестре Српкиње, с обзиром да смо највиши орган Српске радикалне странке, сигурно као највиши носимо и највећу одговорност за политику Српске радикалне странке. Нажалост, ми ових дана само можемо да констатујемо да се све оно што смо радили, оно што смо причали, дешава, сурово се дешава. Камо среће да су ова упозорења Српске радикалне странке на време прихватили и сви они који се баве политиком на овом и ширем простору.

Очигледно да Сједињене Америчке Државе управљају кризом на Балкану, комплетно држе кризу у својим рукама, могу да је изазову и на одређеном простору и у одређеном временском тренутку, када проценују да је то неки њихов интерес. Очигледно је да су изненађени овим степеном јединства у Србији које постоји поводом Косова и Метохије и да у сусрет 15. марту остварују нека нова

кризна подручја, одржавају их и подстичу.

Ми као странка морамо да заузмемо одговарајуће политичке ставове и ја предлажем да потврдимо, још једанпут да поновимо оно о чему смо се већ годинама изјашњавали, а нажалост, неки нису имали прилике, нити су имали слуха да озбиљно схвате та наша упозорења. Из овога треба да извучемо поуку. Као што рече господин Гонди, слично је било и у Републици Српској Крајини. Повод у крајњем случају није толико нибитан, ради се о чистом америчком хиру, интересу да што дуже буду присутни на Балкану, да са Балкана могу комотно неке своје интересе да задовољавају, а очигледно, прави интерес им је како да нас гутају као народ, како да нас набију у један гето да не можемо бити ни политички, ни национално, ни економски, ни у сваком другом погледу значајан фактор на Балкану.

Значи притиске можемо очекивати. Ја се у потпуности слажем са предложеним мерама којима треба да узвратимо, пре свега као политичка странка, пре свега митинзима и другим облицима протеста против окупатора, Сједињених Америчких Држава. Без обзира на то што је ту овај старатељ који се представља

Зоран Красић: пружити све врсте отпора притиску Американаца

шпанским именом и презименом, личи можда мало на Шпанија, али то је амерички експонент, експонент једне политике, политике да се одржава криза, да се и са тог простора лево од Дрине опет врши притисак на Србе, без обзира где се они налазе.

Све облике притисака и отпора према Америци морамо да имамо. Слажем се да не идемо на ове јаче, жешће мере. Али морамо бити свесни чињенице да Американци неће бирати средства и оно што у овом тренутку стварно треба да нам укаже и да је исправна наша политика и да су исправна наша одређења јесте то да су готово све релевантне политичке странке, не рачунам оне минорне, и странке у Републици Српској које слове да су патриотске, на истим по-

зицијама. Осудиле су овај неуставни, нелегални акт Карлоса Вестендорпа у погледу некаквог наводног смењивања. То ми не можемо да прихватимо.

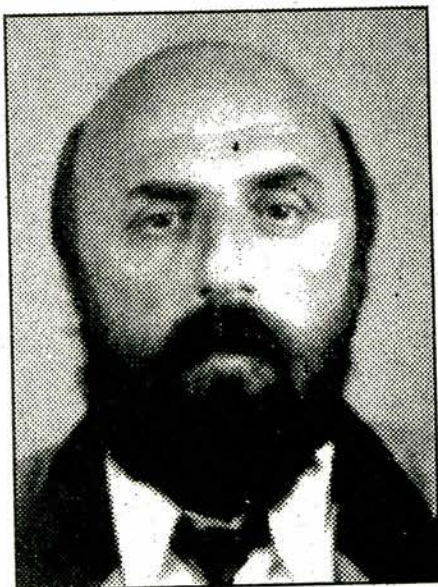
Српски народ је изабрао Николу Поплашена за председника Републике Српске и једино га он може променити. За сада Срби у Републици Српској немају ни намеру да мењају свог председника. И драго ми је што су и неке друге странке потврдиле одлуку народа и супротставиле се одлуци Карлоса Вестендорпа. И драго ми је што све странке у Републици Српској са патриотским предзнаком Брчко доживљавају као саставни део Републике Српске и не прихватају одлуку било какве арбитраже о неком специјалном статусу, недефинисаном статусу. Такав статус нигде није постојао. Очигледно, на простору Републике Српске, и на свим просторима где су Срби, испробавају се неке нове формуле, политичко-правног и државно-правног статуса неке територије. Ми томе морамо да се супротставимо, морамо да будемо истрајни у овој политици коју водимо, морамо све политички релевантне субјекте и у Србији и у Републици Српској да убеђујемо, подстичемо и подсећамо на нашу политику и да видимо какве су могућности да, евентуално, међународну јавност и неке нама блиске државе, блиске партије обавестимо о овом насртају на српски народ, где год да се он налазио.

Смена др Поплашена светски преседан

Драган Миловановић: Што се тиче америчких полицајаца на територији Републике Српске, види се одлично да они не поштују демократију, ни вољу српског народа. Очигледно је да ћата Америке може да ради шта хоће.

Ово је сада историјски тренутак за српски народ. Теško је сада ово време. Ова генерација мора, нема куд, да спасе српски народ и српску историју. Та светска сила, Америка, окренула се против српског народа у Републици Српској, ту где су Срби за пет година свили праву српску државу, али она није онаква каква би требало да буде. Није таква. Јер, временом, како раде снаге СФОР-а, изгубићемо и Републику Српску. То су српски радикали најављивали уназад пет, шест година.

Шта је битно овде? Битно је да се српско биће уништи, да се уништи српски род. Да се ова страна, од Дрине, спречи, у случају ескалације сукоба на Косову и Метохији, да се ту изазову немири и сутра, у случају евентуалног напада на Косово и Метохију да не могу наша браћа која су вична борби да притекну помоћ. Ово што предлаже наш председник странке треба да схвате не само српски радикали, него и све српске патриоте на територији Републике Српске, да се свим могућим мерама супротставе овом светском злу. Јер није циљ Американаца да донесу добро српскоме роду и српском народу, него је циљ Американаца да завлада нови светски поредак где

Драган Миловановић: ова генерација нема кул, мора да се спасе српски народ и српска историја

ће они у свим државама поставити своје америчке и европске службенике и да диригују светом.

Према томе, сада је наша обавеза да више не размишљамо ни о чему другом, него само да размишљамо како да спасемо српство преко Дрине и српство у нашем светом Косову и Метохији. Другога нема. Ми смо се сада овде, као највиши орган странке, нашли у тешком положају. Оно што су урадили са нашим председником у Републици Српској, Николом Поплашеном, то је светски преседан. Светски преседан је да један, ја морам да кажем то је за мене ћата, да један ћата ради оно што ради. Али све је то скопчано са случајем Косова и Метохије. Видећете, за кратко време то ће да се обистини. А онај хоџтаплер Додик, он је могао на време да се повуче, јер се знало шта ће да се уради са Брчком. Одвајањем Брчког одвајају се две територије Републике Српске, Србија се цела. Хрватска има афинитете ка Бања Луци, а овамо, муслимани ће да узму један део територије Републике Српске до Дрине. Према томе, ја апелујем данас да сви ми који се налазимо овде у Централној отаџбинској управи, многи су наши у Влади, многи су на терену, нема више спавања и чекања.

Милић Димитријевић: Даме и господо, апсолутно подржавам излагање др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке, јер он, сигуран сам, изражава жељу и вољу не само нас овде присутних у погледу изнетог и предложеног, него изражава у највећој мери и жељу и вољу свих српских родољуба, свих српских патриота. Све оно што је господин Шешељ предложио апсолутно је адекватно ситуацији која се дешава у Републици Српској.

Разобличене намере и амбиције Америке

Др Војислав Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч?

Пошто се нико не јавља за реч, и пошто су сви учесници у расправи били истог или сличног мишљења, ја бих онда формулисао предлог одлуке. Дакле, да ни по коју цену не прихватамо смењивање др Николе Поплашена са функције председника Републике Српске, да ни по коју цену не прихватамо издавање Брчког из састава Републике Српске и да обавежемо све наше страначке органе и општинске организације да крену у одлучну и грађанску борбу свим средствима, избегавајући само ватрено оружје до даљнега, против америчког окупатора и његових слугу. Има ли примерби на ову формулацију? Ко је за? Има ли неко против?

Констатујем да је та одлука једногласно донесена.

Прелазимо на другу тачку дневног реда - супротстављање америчким окупаторским плановима на Косову и Метохији.

Протеклих неколико месеци сва збивања око Косова и Метохије, а погођену неуспешна конференција у Рамбуеју показали су да је основни циљ Американаца да стационирају трупе НАТО на Косову и Метохији и да Косово и Метохију издвоје из правног система Србије.

Ми, српски радикали, то смо знали одмах у старту. Неки нису знали одмах, али су постепено сазревали. Код тог становишта данас нема човека у Србији и другим српским земљама који није свестан правих намера и амбиција Америке. У нашој политици, политици српских радикала, нема разлога да се било шта мења.

И зато предлажем у име председничког колегијума да ми данас донесемо одлуку да се до краја чврсто инсистира да ни по коју цену никакве стране трупе не могу доћи на Косово и Метохију и да ни по коју цену Косово и Метохија не могу у било којој варијанти да се издвоје из правног система Србије. И ово што смо ставили до знања јавности улазећи у Владу народног јединства актуелно је и данас више него икада, да Влада народног јединства и наше учешће у тој власти има смисла док траје енергична одбрана Косова и Метохије.

Отварам расправу. Да ли се неко јавља за реч?

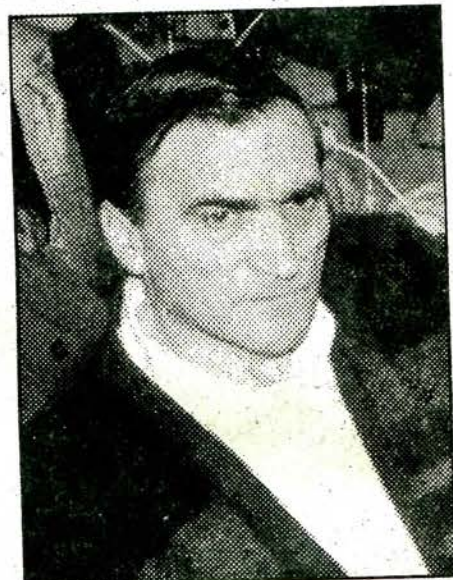
Непријатеља поразити па преговарати

Милић Димитријевић: Ми смо на Косову и Метохији суочени са класичном оружаном побуном коју држе терористи. Ми на Косову и Метохији данас имамо и класично двовлашће. Не знам из којих разлога власт толерише такво стање да имамо оружане терористе, побуњенике у јединицама с тешким наоружањем, и на другој страни нашу поли-

цију и војску са ограниченим дејством на територији Косова и Метохије.

Како се свака нормална држава бори против оружане побуне, против тероризма? Онако како то чине Турци са Курдима, онако како то чине Енглези са ИРО-м, како чине Шпанија са Баскијцима, онако како би чинила свака нормална држава. Али да наведем ту и Сједињене Америчке Државе које су оружану побуну оних јадника на онако бруталан начин угушили. Ја не знам шта чека она држава, првенствено мислим на Србију, мада су и оружана одбрана и дејства везани за Савезну Републику Југославију. Шта треба још да доживи да би покренула све своје војне и политичке капацитете, да би такву једну побуну угушила.

Ми смо сада у много тежој ситуацији него што смо били прошле године у ово време. У ово време ми смо имали десетак терористичких акција оружане побуне. Дозволили смо да се то разбуктава, па смо онда у једном моменту у августу месецу имали страхан удар на њих, практично смо их избацили и уни-

Милић Димитријевић: на Косову и Метохији суочени смо са класичном оружаном побуном и шиптарским тероризмом

штили, а онда смо се повукли. Зашто смо то дозволили? Дозволили смо да председник Савезне Републике Југославије доводи верификаторе и ограничава суверенитет државе дозвољавајући надлегање плавих авиона, а то су првенствено авиони НАТО пакта. И шта се дешава после тога? Све је гора и гора ситуација. Наша полиција има ограничена дејства, наша полиција се штити у својој држави. То је нешто незамисливо. Војску нападају, убијају војнике, полицијци нам сваког дана гину, људе отимају, злостављају их, масакрирају. Докле ћемо то да толеришемо у једној држави? Ја мислим да је крајње време да се нешто у овој држави учини, па нека пукне где пукне, горе од овога не може да буде.

Или ми или они, то је ваљда јасно. Шта чекамо? Да нам Американци диктирају у преговорима, да преговарамо са

терористима у Рамбујеу? То је незамисливо, људи моји. Шта има да преговарамо? Непријатеља треба поразити, па преговарати. Они су наши непријатељи и нема ту шта много да политизујемо и дипломатишемо. Овде треба војну силу да дигнемо, да им дамо главну, одлучујућу улогу. Преговори после.

Преговарање ничему не води, то је само један начин да сваког дана имамо све више погинулих, све више рањених. То је нешто незамисливо. Каква смо ми то држава, кога ми то представљамо у свету кад дозвољавамо да се овакве ствари догађају на нашој територији? То је нешто незамисливо. Ја мислим да мора један ред да се направи.

А ово што се дешава на оним митинзима подршке које је организовао СПС, то је брука и срамота. Кога они подржавају? Главни кривци за ову ситуацију подржавају политику и преговоре, они који су довели до ове ситуације? Било је обавезно да се појавим без налога, мени то није јасно.

Драгољуб Стаменковић: У неким медијима, па чак и државним медијима, Вук Драшковић говори да је довођење страних трупа као фактор разорујања албанских сепаратиста. Он не говори само као председник Српског покрета обнове, већ и као представник савезне владе. То отвара могућност петоклонашког деловања и неких других наших политичких партија.

Што се тиче овог Савеза за промене, демократске странке, они већ дају сличне изјаве.

Српска радикална странка указује пуну подршку Влади народног јединства у њеним настојањима да се реше нагомилани економски, социјални и политички проблеми

мо. Увек су Шиптари били уз једну страну. Прво су били са Турцима, други пут су били са Аустроугарском, трећи пут су били са Италијанима, четврти пут су били са Немцима. Ево, и сада су са Американцима. Према томе, Шиптари, што се тиче њиховог бића, не могу никад да кажем да су то Албанци, јер то нису Албанци, то су 90 одсто потурчени, примили су уз хришћанство и мухамеданство, има нешто и Арнаута, али они су толико покварени да не бирају начин и циљ да остваре независност Косова и Метохије. То је суштина свега.

Могу они да преговарају, да разговарају у Рамбујеу, они ће да потпишу оно што смо ми одбили. Њима је то у интересу. А Запад не интересују Шиптари, то је чињеница. Њих интересује богатство Косова и Метохије, њих интересује стационирање НАТО трупа на Косову и Метохији, то је суштина. Шиптари су се за овај период од десет година када је наша држава требало да предузме све адекватне мере, да их доведе у ред, обогатили на рачун многих наших предузећа. Да смо Шиптарима благовремено спречили пет, шест малих пословних приватних веза, онима који не поштују државу, било би данас много другачије.

Шта је битно? Битно је како задржати српски живаљ на просторима Косова и Метохије, како оне наше старе гробове сачувати од Шиптара? Ја ћу тачно да вам кажем какво је расположење Срба на простору Косова и Метохије. Њих 99 одсто су за то - нека удари НАТО, нека удари. Боље да удари НАТО, да рашчистимо са тим злом, да се зна где смо и шта смо, да створимо своју српску државу, него даноноћно путујући друмовима Косова и Метохије да размишљамо да ли ћемо да се вратимо здрави и живи кући. Пала мрак, пада тама, пада и секирација у сваку српску породицу на Косову и Метохији. Седе са пушкама, они што имају наоружање на прозорима, људи по целу ноћ дежурају, плаше се, јер терористи сада не бирају начин како ће да

нападну Србе. Они користе све префињене методе. Нема шиптарска глава ту своју моћ да уради оно што ради. Ту су инструктори који су дошли из Немачке, који су дошли из Америке, они то раде. Ја сам, пролазећи напредазу Лазаре - Подујево, гледао - дошли верификатори и само се баве снимањем и регистрацијом ко одлази, ко долази, тако да сам морао у пар наврата да организујем Србе са моткама и тарабама да одјуре те битанге одатле.

Није ОБЕС дошао да се стање на Косову смири, него је дошао да учини оно што је неопходно за улазак НАТО трупа на Косову и Метохију. Али треба да знају, они Срби што их још има на Косову и Метохији, свако има ван простора Косова и Метохије најмање још десет својих чланова. Ми ћемо аутоматски имати 500 хиљада Срба који ће да уђу на Косову и Метохију и да их протерају одатле. То су они који имају своје гробове, који имају своја имања, који имају отаџбину на Косову и Метохију.

Тешко је сада у ово време седети скрштених руку и гледати шта нам Шиптари раде. Не раде они то сами. То ради НАТО пакт, то ради Немачка, то ради Америка. То је чињеница и свако онај ко мисли да Американце интересују Шиптари, треба да зна да то није тачно. То се види. Њих интересује да преко Косова упропасте српску државу и да је сведу на оно што су раније причали, да уђу и у Санџак и Војводину, и да је сведу на Београдски пашалук, па ко зна. Само ако могу да нађу међу српским издајницима некога кога могу да потплате да дође сутра на власт, свашта ће они да ураде. И зато је ово историјски тренутак.

Мислим, ми смо се родили у то време да, као што се десио сарајевски атентат, и као што је избио Први светски рат, ако НАТО снаге не промене ништа што се тиче Косова и Метохије и српскога народа, ја мислим да ће трећи светски рат почети на Балкану, и то овде на просто-

Драгољуб Стаменковић: Вук Драшковић отвара могућност петоклонашког деловања и других политичких партија

Шиптари кроз историју увек против Срба

Драган Миловановић: Шиптаре морамо да посматрамо кроз историјски тренутак српског народа. Нико није водио рачуна о Шиптарима за овај период од 600 година од Косовског боја па наова-

ру Косова и Метохије, другог нема. Ја имам толико да кажем.

О Косову и Метохији бих могао да причам сатима, јер дати Косово и Метохију, то је као ишчупати из себе срце, а човек, ако му ишчупате срце, он више не постоји, и према томе, браћо радикали и сви Срби који сте свесни вредности Косова и Метохије - не смемо да дамо Косово и Метохију никако. Ја толико.

Америка пројектује Београдски пашалук

Славица Младеновић: Ако се политика не промени, имаћемо страшну ситуацију. Ја вам преносим прилике какве су у Јабланичком округу, зато што је тамо највећи број резервиста и полицајаца и скоро свака трећа или четврта породица има неког рањеника или погинулог војника или полицајца. Имаћемо ситуацију да нам људи једноставно избегавају војну обавезу ако се оваква ситуација каква јесте настави. Мислим да је то суштина проблема.

Славица Младеновић: Американци имају намеру да Србију сведу на Београдски пашалук

Треба искористити овај национални набој код Срба и свест о чињеници да Американци имају намеру да нас сведу на Београдски пашалук и да то што сада не уралимо, за месец или два дана може веома битно да промени ситуацију у читавој држави.

Нема попуштања белосветским хошптаплерима

Милован Михајловић: Браћо Срби и сестре Српкиње, сви се сећамо митинга Српске радикалне странке одржаног 1993. године на тргу у Лозници. Тада је др Војислав Шешељ јасно и гласно рекао - свако попуштање пред белосветским хошптаплерима води у неминовност губитка и Срба и српских територија. Став Српске радикалне странке је био

Милован Михајловић: српски народ и са леве и са десне обале Дрине мора бити јединствен у борби против белосветских хошптаплера

тада да се не сме попустити нимало. Међутим, ми тада нисмо били у ситуацији, нисмо учествовали у власти и нисмо превише ни могли, сем преко митинга и наших скупова да утичемо на националну власт. Данас је Српска радикална странка члан Владе народног јединства, па је у прилици и да врши власт и да утиче на коалиционог партнера у вођењу спољне и унутрашње политике наше земље.

Зато, са пуном одговорношћу желим да кажем овде - будемо ли ми српски радикали попустили пред овим светским хошптаплерима и за један једини милиметар, никад нам то неће опростити Срби са леве обале Дрине.

Који је пут и начин да им се супроставимо? Само један једини, онај који је у свом излагању на почетку ове седнице Централне отаџбинске управе изнео наш председник др Војислав Шешељ. Зато треба да тражимо од свих српских радикала да ових дана и на левој и на десној обали Дрине будемо као један, да помогнемо једни другима, а тиме и сами себи, да се изборимо против белосветских хошптаплера на чијем челу су Сједињене Америчке Државе и њихови помагачи. Само то је пут и начин да остваримо своје циљеве и свој опстанак у овој нашој земљи. Ми алтернативе друге немамо - или да опстанемо, или да нестанемо. А боље је браћо Срби, српски радикали и да нестанемо, него да будемо окупирани од Сједињених Америчких Држава и снага НАТО-а.

Народ је у души са српским радикалима

Ратко Марчетић: Ја господине председнице мислим, рећи ћу онако како народ мисли, а народ је што се тиче тих ставова на нашој линији. Међутим, народ, један већи део, народ је мишљења да

ће ипак на крају Милошевић попустити. То је најгора ствар овде. Јер народ је уверен да ће Милошевић на крају ипак попустити и да ће потписати и дозволити да уђу стране трупе. Да ли ће то бити у облику НАТО пакта, или на неки други начин, свеједно је. То је највећи проблем који је пред нама, пред Српском радикалном странком. Али у души, народ је уз наше ставове, уз ставове Српске радикалне странке. Истовремено, народ је уверен, убеђен, да ће Милошевић попустити и да ћемо опет доћи у ситуацију коју имамо. Питање се само поставља следеће - шта ћемо ми као Српска радикална странка да урадимо тог тренутка? Сем тога што ћемо напустити Владу? Шта ћемо објашњавати људима? Знају се наши ставови.

Друга ствар, ово је срамота што се дешава по Србији. Организујемо митинге, терао сам људе да дођу на те њихове састанке. Тачно се програмира ко ће шта да каже, добро, то је тако, али мора обавезно да се нагласи - захваљујући Милошевићу, и тако даље. А практично је ситуација другачија. Зашто смо дошли у ову ситуацију, па то је толико јасно да не треба дискутовати. Драго ми је да нису овде новинари, они други, па да не кажу - е, сад су радикали против.

Друга ствар, мора да вам буде јасно, све ово што Драшковић прича, то Милошевић мисли и то ће да спроведе. То је проблем, тога се ја највише плашим. А ми не можемо, ми смо ипак демократска странка, ми не можемо да се обрачунавамо и да идемо у рат самостално. Ми морамо да мислимо да је крајње време да се на Косову врло брзо и ефикасно, ако може сад нешто уради, али чисто сумњам.

Ево, толико председнице, без обзира што је народ уз вас, то вам кажем отворено, што је народ уз Српску радикалну странку, он сумња и уверен је да ће Милошевић ипак на крају да изда. Толико.

Ратко Марчетић: Народ је за ставове Српске радикалне странке

Косово и Метохију бранити по сваку цену

Др Војислав Шешел: Ко се даље јавља за реч?

Ја бих онда, ако се нико не јавља за реч, формулисао предлог одлуке по овој тачки дневног реда.

Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке никада ни по коју цену неће допустити долазак било чијих страних трупа на Косово и Метохију, неће ни по коју цену прихватити издвајање Косова и Метохије из правног система Србије и свој опстанак у Влади народног јединства везује за деловање Владе народног јединства према Косову и Метохији.

Ја знам да људи причају, шта причају грађани, шта се прича у народу и тако даље, међутим, ми имамо до сада апсолутну сагласност са нашим коалиционим партнерима да се Косово брани по сваку цену. Могу да вам кажем да су на Западу изненађени чврстином става свих државних органа по том питању. Ја апсолутно не верујем да је могуће да Милошевић или било ко други из врха режима тај став сада промени. Апсолутно у то не верујем, јер би то значило хаос у Србији.

Но, није више питање да се губи Косово и Метохија, него оде цела Србија. А нема те силе која би нас задржала у Влади, а да се прихвати долазак страних трупа у било ком облику. Значи, не прихватамо ни НАТО пакт, ни Уједињене нације, ни ОЕБС, ни у једној варијанти, ни руске трупе не прихватамо. Никакве, ничије, ништа. Рекли смо Русима, биле су дипломате код мене овде, можда би руске и могле, али прво да будемо пуноправни члан Савеза. Па наше трупе у Русију и Белорусију, а ваше овде. То је дакле једина солација. И ту апсолутно нема шта да се мења. Што се наше странке тиче, апсолутно се ништа неће мењати. И нема узмицања.

И друго, у народу свуда треба деловати с те основе. Не можемо никакве сумње сада изражавати према нашим коалиционим партнерима. Ми имамо с њима чврст договор. И поводом Косова још ништа нису урадили што би тај договор довело у питање. Имали смо ми дуге разговоре - да ли ићи у Рамбује или не? Па смо на крају нашли формулацију - да се иде, али да ми не идемо. Нисмо хтели ни по коју цену. Међутим, тај одлазак сам по себи није био некористан. Чак, напротив, био је користан. Конференција пропала, а ми искористили прилику да мало разголитимо америчку позицију. Сад ће још гори притисци да се десе. Сад ће још перфиднија завера покушати да се реализује. Али по овом питању нема попуштања.

Да ли се прихвата? Ко је за? Да ли има неко против? Једногласно.

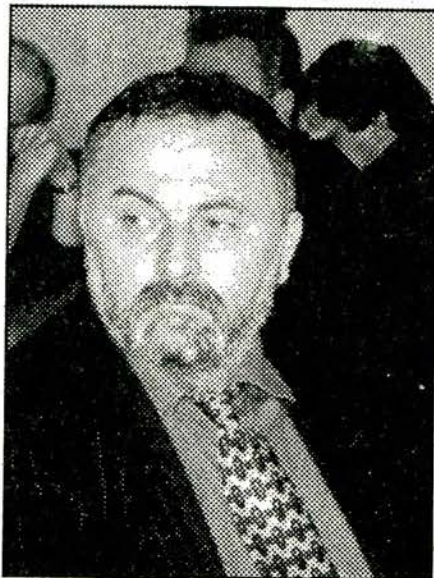
Прелазимо на четврту тачку дневног реда. Актуелни режим у Црној Гори све очигледније заступа сепаратистичке политичке циљеве. То је достигло врхунац на поноћној седници Владе Црне Горе, уочи завршетка конференције у

Рамбујеу, где је донесена одлука да у случају агресије НАТО пакта на Савезну Републику Југославију Влада Црне Горе преко државних институција Црне Горе спречи Војску Југославије да се супротставља агресији НАТО пакта.

Ја предлажем да Централна отаџбинска управа јавно осуди и жигоше такво сепаратистичко понашање, и да захтевамо од савезних органа власти да предузму све мере у њиховој уставној надлежности да се тај отворени сепаратизам сузбије и да се спречи ометање функционисања надлежних органа власти на територији Црне Горе. Отварам расправу.

Ђукановићев режим разграђује СР Југославију

Душко Секулић: Онако како су Американци на преговорима у Француској показали своје право лице, тако су Ђукановић и његов режим показали своје намере. Американцима није стало до мира и сређивања стања на Косову и Метохији, него до стационирања НАТО трупа, као што би и Ђукановићев евентуални напад на Савезну Републику Југославију значио објективну шансу да Црну Гору издвоји из Југославије. Ђукановићев режим је, а овај критични тренутак је то најбоље показао, за свој главни циљ поставио разградњу и уништење Савезне Републике Југославије, тако да Ђукановићева критика власти у Србији има за циљ отцепљење, а не очување Савезне Републике Југославије, како он то зна у неким приликама да каже. Ђукановићев режим је преузео све ингеренције у Црној Гори, јер је преузео све ингеренције савезне државе. По налогу газде са Запада, ових дана и царину. Килибардина изјава да ће свим средствима спречити Војску Југославије да брани земљу само разоткрива жељу актуелног режима да што пре сруши Ју-

Душко Секулић: актуелна власт у Црној Гори није издала само виталне интересе савезне државе, већ гура народ у још један братоубилачки рат

гославију како би на крви српског народа прогласили самосталну Црну Гору.

А како би црногорска власт спречила Војску Југославије да брани отаџбину? Никако, осим што би наредила полицији да пуца на војску и на ненаоружани народ. Овим потезима власт у Црној Гори није издала само виталне интересе државе у којој живимо, већ гура овај народ у још један братоубилачки рат.

Оно што је запањујуће и оно што је неопростиво је да Савезна влада, гледано из перспективе Срба у Црној Гори и радикала ништа не предузима како би ингеренције савезне државе поставила на тој територији савезне државе. Очито је и свима јасно да је актуелни режим прочитан у намери и преко ноћи пао у сопствену рупу из које нема излаза. И данас у Црној Гори постоји 60 одсто становништва које је за заједничку државу са Србијом, а то ће да покаже све анкете, па нека наручилац те анкете буде и власт у Црној Гори. Значи, 60 одсто становништва, можда и више, је за заједничку државу са Србијом. И данас је Црна Гора као никада пре пред грађанским ратом чији је иницијатор и ментор актуелни црногорски режим.

Американци огољени окупатори

Мирослав Васиљевић: Мислим да се ситуација у Црној Гори не може посматрати изван контекста дешавања на просторима свих српских држава. Оно што се дешава у Републици Српској и оно што се дешава на Косову и Метохији, исто то се дешавало и на просторима Републике Српске Крајине. Све је то повезано са циљевима Сједињених Америчких Држава, њихових савезника и са њиховим стратешким опредељењима. Кад је у питању српски народ и српска држава, и ово што се дешава у Црној Гори и у осталим српским земљама је са истим циљем. Кукиња је нормално америчка, а циљ је да се разбију српске земље и српски народ елиминисе.

Фабриковањем кризних ситуација полако се припрема долазак америчких трупа и труп НАТО-а. С тим што Американци у свакој од тих ситуација бирају метод који им је најпогоднији. На Косову и Метохији изабрали су подржавање сепаратистичког покрета и формирање терористичких банди која нападају полицију, војску, и грађане на тлу Косова и Метохије. У Републици Српској то чине на овакав начин као што смо то данас чули, а што се тиче Црне Горе, ту су практично изабрали метод да актуелни режим ставе под своју контролу. Која год криза се дешавала на просторима српских земаља, актуелни режим у Црној Гори се понашао малтене исто као Американци, односно НАТО-а. Стављао се у улогу портпарола НАТО-а и Сједињених Америчких Држава и хвалио се том својом улогом, отприлике приказујући како они имају пробој у свет, како они имају одређени рејтинг у свету и тиме покушавали да своју издајничку политику практи-

Мирослав Васиљевић: криза на територијама српских држава повезана је са циљевима и стратешким интересима Америке и њених савезника

чно представе као политику која је у интересу црногорске државе и народа који тамо живе.

Међутим, свима нам је јасно да је Црна Гора Србија на исти начин и у истој мери као и Шумадија, као и било који други део српских земаља, и да ће се на исти начин она бранити као што се данас брани и Република Српска и Косово и Метохија.

У тој ситуацији ми имамо и механизме, а то је примена савезних закона, примена савезног Устава и треба заиста да инсистирамо као странка да се Устав и закони у пуној мери спроведу на територији целе државе. Ја сам сигуран да би ми могли тај посао да урадимо веома лако да иза црногорског режима не стоји Америка. Међутим, мислим да је и ова ситуација која је данас у Републици Српској када су дефинитивно пале маске, и када и они политички неписмени и они који су добронамерно веровали у некакву помоћ са Запада увиђају да су Американци заиста само огољени окупатори. Мислим да у таквој ситуацији и у Црној Гори максимално треба ићи на доследно примењивање свих оних уставних и законских надлежности које има савезна држава.

Одлучност да се ослободи Република Српска Крајина

Др Војислав Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч? Да ли се онда прихвата овакав предлог одлуке Централне отаџбинске управе поводом ситуације у Црној Гори? Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Прелазимо на пету тачку дневног реда - активност српских радикала у циљу одржавања правног континуитета Републике Српске Крајине.

Ми смо већ дуже од годину дана, можда има две године, планирали, договарали се да формирамо једно политичко представништво Републике Српске Крајине под окриљем Српске радикалне странке, у нашим страначким просторијама, које би радило на одржавању политичког и правног континуитета Републике Српске Крајине. Ми на тај начин изражавамо наше апсолутно немирење са окупацијом Републике Српске Крајине, неодустајање од борбе за повратак те српске државе у окриље матице. Сада имамо услове за такво деловање, па као предлог износим да од понедељка почне да ради то представништво у нашим страначким просторијама, да имамо стално запослену једну секретарицу тог представништва и да директни извршиоци пред Централном отаџбинском управом, одговорни руковођиоци буду Ратко Гонди и Милорад Буха, чланови Централне отаџбинске управе.

Задатак тог представништва би био да прикупи све релевантне правне документе који се тичу Републике Српске Крајине, од првих зачетака буђења националне свести српског народа, од деведесте године наовамо; "Службене гласнике", скупштинске стенограме, одлуке, све оно што се тиче те српске државе, да се то овде чува и да се то наше представништво активира ради пружања помоћи прогнаним грађанима Републике Српске Крајине, посебно по питању одобрењу уписа у држављанство. Савезне Републике Југославије. Ту се наша странка мора много више ангажовати него до сада, до сада смо се ангажовали само у неким појединачним случајевима, негде смо успевали, негде нисмо успевали. Сада већ треба да водимо озбиљнију политичку акцију у том правцу, јер има одређених сметњи у врху режима, посебно на савезним нивоима власти у обављању овога посла.

И оно што је овде посебно важно, то би била извесна јавна легитимација, јавна манифестација наше воље и наше одлучности да се поврати Република Српска Крајина. То ће бити, наравно, муко-трпан, дуготрајан процес, али једном се мора почети. И ја предлажем да почетак буде сад у овај понедељак. Да ли се неко јавља за реч? Ми сада имамо могућности, и организационих, и техничких, и финансијских.

Поново учинити Крајину српском земљом

Ратко Гонди: Морам да кажем само толико да ми из Републике Српске Крајине, да смо ми ово чекали и очекивали од наше странке и од нашег председника, и коначно дочекали. Много је крајишника чак и без најелементарнијих услова за живот. Многи се још налазе у колективним смештајима. Али Република Српска Крајина која је постојала, која је пет година егзистирала као држава и као правни систем са свим елементима помоћу којих међународно право одређује легалност, мора остати, мора бити наш циљ. Наш циљ мора бити да се ми вратимо тамо и да ту нашу Крајину поново учинимо српском земљом. Тамо су Крајишници живели и пре доласка

Турака, и пре доласка Хрвата, постоје за то многи документи.

Ја могу само да кажем да сам веома срећан и задовољан, ако се може говорити о некој срећи и задовољству када смо у питању ми и наша судбина, што наша странка покреће ово питање и што се дешава на овај начин.

Први рођендан Владе народног јединства

Др Војислав Шешељ: Да ли се још неко јавља за реч? Онда стављам на гласање предлог одлуке. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Прелазимо на шесту тачку дневног реда - политика Владе народног јединства у Србији.

За који дан навршава се прва годишњица Владе народног јединства која је у веома отежаним околностима, по нашем мишљењу, радила прилично успешно. Наш највећи успех је стварање чврстог непоколебљивог фронта одбране Косова и Метохије. По том питању смо били до краја чврсти.

У приличној мери смо средили стање на Универзитету, у информативној сфери. Понешто смо урадили у економској сфери, али ту смо најмање задовољни. Оно што је добро, што смо урадили то су промене у пореској политици, пребацивање терета обавезе са оних који немају или имају мало на оне који имају више. Ми смо преусмерили пореске обавезе, а смањили пореска оптерећења на плате са 124 на 98 %. Мислим да нам је то највећи резултат. Било је много кукњава у народу, било је неких који су протестовали, тешко им је због мобилних телефона, тешко им је због аута и тако даље, међутим, овај тренд који смо остварили је веома, веома позитиван. Највећих проблема имамо у социјалној сфери, у исплатама пензија, социјалне помоћи, дејчјих додатака и тако даље. И ту ће још дуже време бити много проблема.

Наши министри, заменици министара и помоћници министара у Влади народног јединства су се углавном добро снашли, показали да су способни. Њихова способност је далеко изнад просека у тој влади и уопште на српској политичкој сцени, тако да имамо разлога за задовољство и за позитивну оцену њиховог рада. Тамо смо спроводили гвоздену дисциплину. Имали смо смену једног министра, избацивање из странке након тога, због локушаја непогистичког понашања, протежирања блиског сродника. Пре неколико дана смо сменили једног заменика министра због непоштовања страначке дисциплине, из чисте глупости његове. И овај наш пример у спровођењу гвоздене дисциплине чак делује и на наше политичке партнере и политичке конкуренте. Као пример за углед, али коме нису дорасли, и који не могу да следе, на коме нам само завиде. Било је још неких ситних проблема које смо решавали више некада читањем лекција, галамом и тако даље, али ми ту дисциплину даље треба да заштрава-

мо. Јер, онај ко се учланио у Српску радикалну странку мотивисан је славом, и личном и групном, а не својом индивидуалном коришћу.

Да ли се неко јавља за реч?

Што пре уништити шиптарски тероризам

Ратко Гонди: Ја сам за данашњи састанак спремио један материјал који ћу предати на записник. Али, само поводом овог проблема, односно поводом неких економских проблема који су присутни у свакодневном животу. Уважавајући све оно што је Влада народног јединства...

Др Војислав Шешељ: Мораш имати у виду да ћемо ми објавити комплетно ову седницу.

Ратко Гонди: Ја онда ово прилажем.

Др Војислав Шешељ: То је твоје учешће у расправи. Да ли се још неко јавља за реч?

Ако се нико не јавља за реч, значи ли то да Централна отаџбинска управа даје подршку Влади народног јединства, затим да Централна отаџбинска управа захтева од Владе народног јединства много енергичније суштинске мере у економској, социјалној, политичкој сфери и да Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке захтева од надлежних државних органа да се што пре уништи шиптарски тероризам на Косову и Метохији? Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Прелазимо на седму тачку дневног реда - текућа питања.

Као прво предлажем да усвојимо један проглас са данашње седнице Централне отаџбинске управе, по основу расправе о свим претходним тачкама дневног реда. Сада ћу вам прочитати текст предлога:

Проглас усвојен једногласно – текућа питања

Да ли има примедби? Да ли има предлога за измене, допуне?

Др Војислав Шешељ: Ово ће се одмах сада мало исправити и емитовати преко свих средстава јавног информисања, заправо, преко Тајнута, државне телевизије, радија, штампе, а док смо ми овде могуће је да се може и умножити у једногласно примерака.

Онда стављам на гласање, ако се нико не јавља за реч. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно је усвојен проглас.

У оквиру текућих питања имамо предлог одлуке који нам је поднео Извршни одбор да се др Мирослав Недељковић изабере за председника Окружног одбора Српске радикалне странке Моравичког округа. Значи, све предрадње су већ обављене постепено.

Да ли има примедби? Да ли се неко јавља за реч? Нико. Значи, да Мирослав Недељковић буде председник Окружног одбора и члан Централне отаџбинске управе. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

ПРОГЛАС ЦЕНТРАЛНЕ ОТАЏБИНСКЕ УПРАВЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

"На седници одржаној 6. марта 1999. године Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке разматрала је политичку ситуацију и новонастале околности у свим српским земљама, егзистенцијалне опасности у којима се нашао српски народ у целини и одлучила да свом чланству и свим српским патриотима упути следећи проглас:

1. Бандитско понашање истакнутог криминалца Карлоса Вестендорна достигло је врхунац доношењем антиуставне и противправне одлуке да се смени председник Републике Српске др Никола Поплашен. Српски народ не сме никада прихватити тај злочиначки чин усмерен у правцу ниподаштавања изборне воље српског народа и уништења Републике Српске. Није нимало случајно што је такав поступак америчког окупационог гаулајгера Босне и Херцеговине синхронизован са пакленим планом међународне арбитраже под америчком контролом да се Брчко отме Републици Српској. Брчко мора остати у Републици Српској по сваку цену.

Захтевамо од свих српских представника у заједничким државним органима Босне и Херцеговине да заведу апсолутну блокаду рада тих органа, све док се не преиначи арбитражна одлука у корист Републике Српске и не омогући др Николи Поплашену да несметано обавља своје председничке дужности.

Позивамо све српске патриотске партије да своје снаге удруже и формирају јединствену Владу националног спаса. Обавеза је свих српских радикала Републике Српске да се на сваком месту супротставе америчком агресору и његовим слугама, да спасу част и образ Републике Српске и да не дозволе тим српским непријатељима да наш народ окују ропским ланцима.

2. Амерички агресори и креатори новог светског фашистичког поретка не одустају од намера да нам отму Косово и Метохију и зато се морамо спремати на одбрану свим средствима. Ни по коју цену не смемо прихватити никакве стране трупе на нашој територији, нити дозволити извајање Косова и Метохије из правног система Србије у било којој варијанти.

Захтевамо од државних органа Републике Србије да брзим и ефикасним мерама униште све албанске терористичке банде и спрече сваки облик противуставног деловања.

3. Актуелни режим у Црној Гори све више открива отворено сепаратистичке амбиције, а поједини политичко правни акти Владе Црне Горе не само да су супротстављени уставним начелима Савезне Републике Југославије, већ су директно противречни виталним националним интересима грађана Србије и Црне Горе. Стога Српска радикална странка захтева од свих надлежних органа да предузму неопходне мере за заштиту уставног поретка, територијалног интегритета и суверенитета Савезне Републике Југославије на целокупној територији.

Српска радикална странка позива народ Црне Горе да се одупре проамеричкој и отворено сепаратистичкој политици актуелног црногорског режима и заједно са грађанима Србије одбрани земљу од потцијалних страних окупатора и завојевача.

4. Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке указује јавности да хрватска нефашистичка власт наставља систематско протеривање припадника српског народа из окупираних делова Републике Српске Крајине. Такве криминалне акције хрватског режима наилазе на подршку западних земаља, што је доказ да иза организованог злочина против српског народа на територији авнојевске Хрватске стоје Сједињене Америчке Државе и друге владе западних земаља које данас по сваку цену покушавају да отму српском народу и Косово и Метохију.

5. Српска радикална странка указује пуну подршку Влади народног јединства Републике Србије у њеним настојањима а да се реше нагомилани економски, социјални, политички проблеми, и захтевамо да њене активности буду још ефикасније, те да се без оклевања сузбије организовани криминал и дисциплинују институције правног поретка.

Српска радикална странка позива целокупан српски народ и све грађане Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине да у овим тешким историјским временима останемо сложни и јединствени, одлучни у одбрани својих националних интереса и одбијању америчких окупаторских намера".

Србија је вечна док су јој деца верна!

Централна отаџбинска управа
Српске радикалне странке.

Ви сте обавештени да је Бранислав Дудић смењен са функције заменика министра. Сад имамо предлог да се разреши дужности председника Окружног одбора Српске радикалне странке Призренског округа и разреши дужности члана Централне отаџбинске управе.

Да ли се неко јавља за реч? Ако се нико не јавља, хоћемо ли гласати истовремено и за једну и за другу одлуку? Ко је за? Има ли неко против? Овде би био предлог Извршног одбора да се уз то Бранислав Дудић и казни дисциплинском санкцијом опомене. Па ја предлажем да се то врати Извршном одбору...

Драган Тодоровић: Није јасно.

Др Војислав Шешељ: Шта?

Драган Тодоровић: Извршни одбор је предложио...

Др Војислав Шешељ: Нема шта, ништа није овде нејасно. Овде је предлог да га Централна управа казни казном опомене. Ја предлажем да се ово врати Извршном одбору и да евентуално он изрекне такву меру. Претходно је Извршни одбор предлагао искључење, а јутрос смо се на колегијуму мало консултовали и закључили да не треба иск-

свим редовним околностима треба да се држимо овог принципа двостепености одлучивања.

Још има један предлог Извршног одбора. Извршни одбор тражи да се он овласти, Извршни одбор, да испита околности у вези са дисциплинским поступцима вођеним у Општинском одбору Кула против Лазара Суботића и Стеве Давидовића и утврди предлог одлуке о другостепеном поступку по овим жалбама. Ја мислим да ово нама није требало ни да долази, да Извршни одбор има за ово овлашћење и без нас. Централна управа враћа ово Извршном одбору као надлежном органу. Да ли се слажете? Ко је за?

И Извршни одбор предлаже Централној отаџбинској управи да се усвоји жалба Живана Радосављевића из Ваљева и да се преиначи првостепена одлука о искључењу из странке у дисциплинску санкцију - опомена. Да ли се неко јавља за реч? Ако се нико не јавља, стављамо на гласање. Ко је за? Има ли неко против? Једногласно.

Да ли се још неко јавља за реч под овом тачком дневног реда - текућа питања.

Све одлуке једногласно: у политици српских радикала нема разлога да се било шта мења

ључење, јер и овако је јадан свестан своје глупости, а онда у том случају да га не би оставили без посла, него би му нашли неко радно место у оквиру истог министарства где је био заменик министра.

Драган Тодоровић: То би значило да се овласти Извршни одбор да он донесе одлуку.

Др Војислав Шешељ: Да. Не да се овласти, то право Извршни одбор има по Статуту. Оног тренутка кад он није члан Централне отаџбинске управе Извршни одбор може да му ради буквално шта хоће. А шта год да му уради, он може после да се жали Централној управи, која је другостепени орган, а не првостепени у тим случајевима. Централна отаџбинска управа је првог степена само онда када треба хитно реаговати, да се не би неке теже последице догодиле за странку, кад треба хитно некога елиминисати из странке. Иначе, у

Зоран Дражковић: Ја морам да кажем да је потребна једна просторија у страни, јер нам долазе недељно бар једанпут родитељи, породице погинулих добровољаца из Републике Србије, из Републике Српске Крајине, Црне Горе, сад није битно, а заиста, колико сам до сада радио тај посао, ако га будем даље радио, онда молим да се једна просторија да или бар једна столица у некој канцеларији, јер те људе не могу да примим на улици, у ходнику, или било где овде у страни, јер то ви дарујете породици погинулих добровољаца или ...

Помоћи браћу из Републике Српске

Др Војислав Шешељ: Добро, онда нека председник Градског одбора и директор Јавног предузећа виде да се једна канцеларија у приземљу нађе за то. То ћеш видети са председником Град-

ског одбора и председником Општине и директором Јавног предузећа.

Да ли се још неко јавља за реч?

Ја бих имао сад још неколико помена. Прво, да се сви општински и окружни одбори поред Дрине, поред Саве, значи пре свега Шабачки, Сремскомитровачки, Ужички, максимално ангажују на помагању нашим општинским и окружним одборима у Републици Српској око спровођења свих ових активности митинга, грађанског обрачуна са окупаторским трупама и тако даље. Не да буду у првом плану, да носе заставе из својих општина, или као неки идиоти који су дошли на митинг, па дошла њих двојица, а десет метара распрострли па но да су дошли, одакле, из Кучева. Значи, не треба ви тамо да се легитимишете одакле сте, него да помогнете што више, максимално да помогнете. Поготову ови наши добровољци који су тамо били на фронтима и тако даље.

Друго, водите рачуна да што боље буду организоване ове наше трибине које крећу данас по унутрашњости Србије, да се обезбеди долазак телевизијских екипа и да на време алармирате генерални секретаријат ако негде не добијете телевизијску екипу за неку трибину, да би се морале предузети одговарајуће мере. Ако одржите негде трибину, колико год да вам је успешна, ако не буде на телевизији, као да је нисте држали.

Даље, опет има заостајања у преузимању штампе. И претпоследњи број "Велике Србије", ја мислим још трећина није узета. Немојте с тим да се играете, сад ћемо и ту заопштравати одговорност. Новине морају на време да се узимају и благовремено да се деле. А ја предлажем да се обавезе Извршни одбор да прави анализу и извештаје ко је од министара, заменика, помоћника, посланика, савезних, републичких, чланова Централне отаџбинске управе, када и где лично учествовао у подели страначке штампе. Штампана мора да се дели уз разглас, уз пуштање наших песама, да се организује увек нека акција поделе штампе. А не, штампану поделите месним одборима, па каква јој је судбина? Да је неко држи у гаражи, да је неко баца, да је неко држи у ормарима и тако даље. Лично сте одговорни за дељење штампе и лично морате делити штампу на градским трговима у вашим местима. А кога је срамота и ко не може, нек иде у Нову демократију, тамо окупљају паметне који не морају ништа да раде. Ми смо некад били штампа продаваца новина, сада смо странка делилаца новина. И то је основна страначка дужност. Видели сте, ових седам милиона динара које смо прошле године имали на страначком рачуну, потрошили смо, пре свега, за новине. Нешто мало је ту ишло за струју, за комуналије, за ово, за оно, све је ишло за новине. И поред тога, ја не знам сад тачно, видећемо после на "Земунским новинама" колико смо тамо прибавили спонзорстава, јер нам је у принципу лакше да тамо нађемо спонзоре да уплате на "Земунске новине", него на Српску радикалну странку.

Да ли се још неко јавља за реч? Ако се нико не јавља за реч, закључујем седницу Централне отаџбинске управе.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ,
НА ТЕЛЕВИЗИЈИ ПАЛМА У ЕМИСИЈИ "ДИЈАЛОГ", 28. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

КОСОВО И МЕТОХИЈА УЈЕДИНИЛИ СРБЕ

Народ критикује Владу народног јединства због економске ситуације, и због социјалне беде, и због такси, али када је реч о Косову и Метохији, једнодушан је и јединствен.

Чврсто везан за косовски мит и не помишља на друга решења, осим да то извориште српства остане где му је и место – у правном систему Србије

Што се тиче интелигенције, она је у огромној већини патриотска и ангажована је у одбрани јужне српске покрајине

Нажалост, постоји и друга страна медаље. Најбучнији су прозападни медији које финансира Америка и земље западне "демократије".

Ти плаћеници стварају неки нереалан утисак о правом стању свести народа, али они немају неку значајнију улогу и не могу да наметну свој став као доминантан

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате емисију "Дијалог" Телевизије Палма. Ваш и мој вечерашњи гост је господин Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Господине Шешељ, добро вече и добро дошли у "Дијалог".

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашо.

Водитељ: У 98 општина централног и западног Косова нема више ниједног Србина.

Др Шешељ: У колико општина?

Водитељ: У 98 села.

Др Шешељ: Да, и то су села где је иначе било мало српских кућа, Срби су тамо где је убедљива шиптарска већина крајње несигурни и углавном су се склонили код родбине и пријатеља, док се ова ситуација не среди. Ја се надам да то није њихово трајно иселавање. Ако је реч о пољопривредном становништву, оно у принципу нема куд, оно ишчекује да се врати на своје огњиште и на своју земљу, а ми морамо што пре створити услове за њихов повратак. Наравно, наша полиција улаже огромне напоре да сузбије тероризам на Косову и Метохији.

Под притиском западних сила, под претњама бомбардовањем - нама је изнуђена сагласност да смањимо број полицајаца на 10.000, број војника који обезбеђује границу, на 15-ак хиљада. Да би ефекти њихових напора и њиховог рада били идентични ефектима које су имали крупнији састави војске и полиције на Косову и Метохији прошлог лета, садашње полицијске и војне снаге морају вишеструке напоре да уложе.

Дакле, морају бити много активније, непрекидно присутне на угроже-

ним местима и у непрекидној борби против терориста. Као реметилачки фактор ту се појављују неки посматрачи, односно верификатори ОЕБС-а, поготово амерички и британски, али у принципу скоро сви западњачки. Они директно сарађују са терористима, нарочито Американци.

У селу Драгобиљу, ви знате, поред седишта америчке верификаторске мисије, смештено је седиште шиптарских терориста, њихов штаб. Малтене кућа до куће. И није нимало случајно што су терористи најактивнији тамо где су управо размештени амерички и британски верификатори. Ми смо одлучни да сачувамо Косово и Метохију и морамо да издржимо све ове притиске, све претње, све агресивне намере. Ми немамо куд из ове коже.

Водитељ: С обзиром на искуство око догађаја у селу Рачак...

Др Шешељ: Кад сте малопре поменули општине, постоји само једна општина на Косову у којој не живе Срби, а то је општина Глоговац. Било је неколико Срба, заиста неколико Срба до уназад пар месеци, али је опстанак био немогућ у тој општини. То је једина општина на Косову где нема Срба.

Ликвидирање терориста за Вокера масакр

Водитељ: С обзиром на искуство са догађајима око села Рачак, шта у ствари у том броју, та милиција и та војска могу да ураде.

Др Шешељ: Могу да ураде много. Акција у селу Рачак је била перфектно изведена, бриљантно. Крупна терористичка банда је потпуно уништена, без икаквих губитака с наше стране. Полиција је кренула да ухвати убице јед-

ног полицајца. На три дана пре те акције убијен је један полицајац. Полиција је идентификовала убице и кренула да их пронађе и ухапси. И, наишла је на село Рачак у коме су терористи ископали ровове, утврдили две куће и полиција се ту послужила лукавством.

Пришла је близу ровова. Прво је онеспособила стражу, ликвидирала стражу, а онда је један полицајац из даљине, могу да вам испричам дакле, и детаље те акције, из даљине је опалио рафал у ваздух. На то су терористи из кућа потрчали према рововима, с оружјем у рукама, како се ко затекао, неко у униформи неко без униформе - мислили су да је полиција ту негде у близини села и кренули су да заузму положај. Полиција је већ била поред њихових ровова. И, налетели су директно на полицију. И ту је отпочела борба у којој је наша полиција имала предност, била је боље организована и сналажљивија и способнија и ту банду је ликвидирала.

То је акција у којој је погинуло много терориста, а да ниједан цивил није ни повређен. Чак му живот није био ни угрожен. Ови страни верификатори, а поготово Вокер, тврде да је међу терористима било и малолетника. Има један, али са оружјем у рукама. Знате, кад малолетник са 16, 17 година носи пушку у рукама и пуца, не може полицајац да размишља да ли је овај малолетан или пунолетан. Он је злочинац, он је криминалац и он угрожава живот. Да се предао, не би му длака с главе фалила. И једна жена је била међу терористима, али такође с оружјем у рукама.

Само су две куће уништене, које су биле фортификациски објекти, утврђења са рововима око њих. Ниједан једини цивил није страдао. Међутим, акција је трајала цео дан, управо онда

кад је Влада Србије заседала у Приштини. Кад је окончана акција, кад је окончана борба, терористи се нису предавали, наравно, било је позива на предају али се нису предавали. Већ је почела да пада ноћ. Терористи из околних места, са брда, запуцали су и наша полиција се онда повукла. Можда је била грешка што ипак нису остали, и по цену неког ризика, да чекају зору и да се не померају с места док не дођу истражни органи, док не дође истражни судија из Приштине, и док не дођу новинари да се то сниме, верификатори, да се погледа.

Наши полицајци су се повукли. У току ноћи дошли су терористи, покупили лешеве у једно две гомиле да изгледа као да су стрељани, а неке су лешеве почели касапити, да то представе

ната било присутно, а кад су обележавали датум те државе, онда је рекао - па било нас је 5.000.

Др Шешељ: Да, то је сад један детаљ који говори колико су Американци до гуше умешани у све злочине над народима Латинске Америке. Они исто то покушавају и у Европи. И, Срби су жртве таквог њиховог понашања. Уосталом, поуздано је утврђено да је америчка обавештајна служба, и војна и цивилна, учествовала у организовању убиства муслиманских цивила на пијаци "Маркале" у Сарајеву.

И то је био повод за бомбардовање Републике Српске. Накнадно је утврђено, експертиза је утврдила, да је мина испалена са муслиманских положаја. Све је то признато, али касно. Друго, ако се сећате и улице Васе Мискина, где су

намера. Знате, никада се није десило, то је непознато у историји да Срби мрцваре лешеве. Поготово, полицајци који су врло дисциплиновани, који су обучени за свој посао, који имају гвоздене команданте.

Водитељ: Међутим, господин Вокер упорно понавља, поготово у последње време, да је основни проблем на Косову то што се српска војска и милиција није довољно повукла.

Др Шешељ: Они би били задовољни да се српска војска и полиција повуку потпуно са Косова и Метохије, односно Војска Југославије и полиција Србије. Од тога нема ништа. То је наша територија, то је наша земља и ми нећемо повлачити ни војску ни полицију. Американци би хтели да се повуче наша војска и полиција. Њихов основни циљ је да тамо дођу трупе НАТО пакта и да се Косово и Метохија издвоје из правног система Србије. Иако стално говоре да Косово остаје у саставу Југославије.

Водитељ: А нуде план по коме би ...

Др Шешељ: По коме би Косово било под специјалним статусом или посебна, трећа федерална јединица или нешто слично.

Водитељ: Прелазно решење до отцепљења.

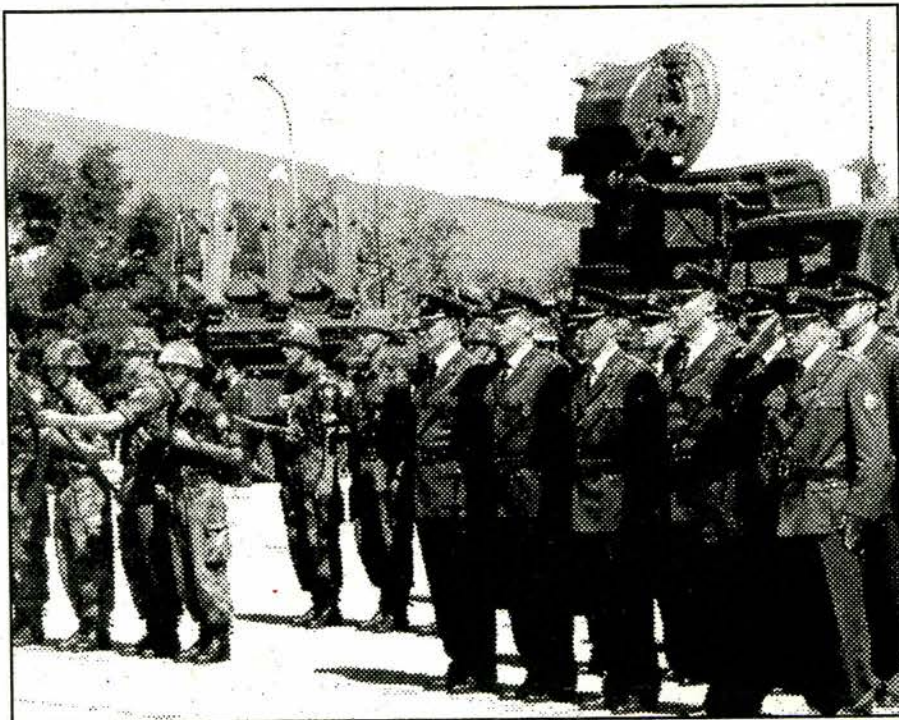
Др Шешељ: Па наравно, јер сад немају правног основа за отцепљење. Овакво њихова агресивност је заснована управо на том моменту - што нема правног основа за отцепљење. Све док Косово не буде издвојено из Србије, немогуће га је отцепити. Значи, њима је неопходан наш пристанак и они ће притисцима, упенама, можда и отвореном оружаном интервенцијом, кренути да изнуде тај наш пристанак.

Ми ту морамо бити одлучни и чврсти до краја, ма шта да се деси. И мислим да је комплетан народ Србије спреман на сва искушења поводом Косова и Метохије и мислим да нема тог озбиљног и нормалног Србина који би био спреман да преда Косово и Метохију.

Водитељ: Данас је објављен резултат, односно закључак европског парламента. Како коментаришете тај закључак и такав однос у коме се тражи да ми прихватимо сарадњу са Хашким трибуналом?

Др Шешељ: Па, то је стални притисак на нашу земљу. Они би хтели да суде истакнутим политичким личностима из наше земље за измишљене кривице. Они би хтели на тај начин да униште наш државни суверенитет. Оног тренутка, кад би ми пристали да изручимо наше грађане било коме ван граница наше земље, ми би као држава престали да постојимо.

Нема државе без комплетног суверенитета. Држава са ограниченим суверенитетом, није држава у правом смислу речи. То је абеледа правне и политичке теорије. Дакле, оног тренутка кад признате неку вишу власт од власти у вашој држави, ваша држава практично не постоји.

Притисак западних сила: под претњом бомбардовањем Србији је изнудена сагласност да на Косову и Метохији смањи број полицајаца на 10.000 а број војника на 15.000

као српски злочин, дакле, да су људи погинули од тврдих предмета, од хладног оружја, да су мрцварени, да су мучени, да су малтретирани, итд.

Водитељ: Као што су Американци радиле Индијанцима?

Др Шешељ: Да. Вилијам Вокер има искуства у тим прљавим радњама. Мислим да има и чин генерала. Он је био руководилац америчких обавештајних служби у прљавим ратовима које су Американци водили широм Латинске Америке: у Салвадору, у Панами, у Никарагви, у Чилеу и у другим државама. Чак има податак да је лично учествовао у организовању убиства неких католичких свештеника у Салвадору, који се нису мирили са проамеричким режимом, који је угњетавао сопствени народ.

Водитељ: Док је био у Салвадору, он је рекао да је само 50 Цијиних аге-

такође убијени муслимански цивили, то је био повод да Савет безбедности Уједињених нација заведе санкције. Месец дана потом, лондонски Индијепент је објавио опширан чланак да је реч о муслиманској режији уз помоћ Американца, али све је било касно, санкције су нам завели, а после је било тешко санкције укидати. То су организовали и на Партизанском гробљу у Сарајеву, код старе пиваре, где су такође убијали муслиманске цивиле, да би то приписали Србима.

И непрекидно Американци планирају да нам нешто слично организују на Косову и Метохији. Да то буде повод за бомбардовање, за гађање ракетама, за много општрије мере против наше земље. Ми смо на то спремни. Ми то ишчекујемо. Али, ко зна шта нам још спремају. Морамо бити спремни на свако изненађење. Ми упозоравамо јавност, то им је

Немар новог светског поретка:
Вилијам Вокер има искуства у
прљавим радњама Ције

Водитељ: Госпођа Арбур се показала као врло експедитивна када су ти позиви у питању, вероватно од Вокера...

Др Шешел: Не само то, видели сте, они и убијају Србе у Хагу. Они су већ неколико Срба убили.

Хашки трибунал – суд за убијање Срба

Водитељ: И хапсећи их.

Др Шешел: И хапсећи су их убијали у Бањалучком делу Републике Српске. Недавно су у Србињу убили Гаговића, пре тога Симу Дрљачу, па су онда убили неколико Срба у Хагу, итд. Славко Докмановић је ликвидиран, то је очигледно. На који начин, то ће се видети можда за десет, двадесет, тридесет година - једног дана ће се то сазнати.

Водитељ: Опет ће неко признати као Маркале...

Др Шешел: Једног дана ће се и то сазнати. Врло је тешко у Централном затвору у Београду, где можда има хиљаду робијаша, да неко изврши самоубиство, поготово кад је реч о тим специфичним категоријама робијаша. Може онај слободњак, који се слободно креће по затвору да изврши самоубиство. Робијаш који је у самци, који је у ћелији, не може да изврши самоубиство. Ја вам то могу рећи као робијаш са дужим стажом, са великим робијашким искуством. То је немогуће. Тек онај који је релативно слободан у затвору, који иде у радионицу, у ливницу, итд. он то може да уради.

Водитељ: Довољно сте, чак и у овој емисији, нагласили да нема правног основа за рад Хашког трибунала у Југославији. Ја вас молим да још једном то учинимо неспорним.

Др Шешел: Прво, нема основа за постојање Хашког трибунала. Постојање Хашког трибунала није засновано на релевантним документима Уједињених нација. Одлуком о оснивању Хашког трибунала, Савет безбедности је пре-

криши и повељу. Другачија би била ситуација да је реч о сталном трибуналу, па да тај трибунал може да суди и српским политичарима и америчким политичарима. Чим ви формирате суд да суди само једној категорији људи, као кад би ми у нашој држави формирали суд...

Водитељ: За Шиптаре, рецимо.

Др Шешел: За Шиптаре. Или, суд за трговце. Или суд за књижевнике. Или суд за неку категорију који може да изриче строге казне затвора. Знате, ту нема ни правде, ни правичности. У сваком нормалном правном систему, кад је реч о кривичним делима, кад је реч о казненом кодексу, кад је реч о делу правосудног система који гони починиоце кривичних дела и кад је реч о делу правосудног система који се бави извршењем кривичних санкција, мора до краја бити изведен принцип општости. Правна норма мора да важи за све подједнако.

Могуће је у перспективи да се деси да се формирају неке међународне институције општеприхваћене. Оне би имале надлежност само над оним државама које то прихвате. Али, ту мора да постоји принцип општости, а не само да се издвоји једна територија и каже се - тај суд суди само за кривична дела починена на тој територији и кривична дела те врсте. Американци, који највише злочина чине у целом свету, и данас, уопште не подлежу никаквом суду тог карактера. Сетите се америчког поручника Џима Келија и села Милау у Јапану. Џим Кели је био на челу једне америчке јединице, мислим да су то биле фамозне зелене беретке, која је ликвидирала цело село - и старце, и жене, и децу, све је побила.

Водитељ: И тоне филмова је снимљено на ту тему.

Др Шешел: Један новинар је то провалио, то је изашло у светској јавности и тај Џим Кели је онако, про форме суђен, прошао практично без икакве казне.

Водитељ: Међутим, и такав такав је, значи, заснован, односно нема утемељење у норми и у декларацији Уједињених нација...

Др Шешел: Треба да погледате Статут Хашког трибунала. Имате ту читав низ недостатака. Какво је то суђење где се могу појављивати анонимни сведоци?

Како ви, рецимо, да сте осуђени пред тим судом можете да оспоравате неко сведочење, ако не знате ко је сведок. Чекајте, некад се неко сведочење може оспоравати и карактеристикама личности сведока. Морате да знате ко је, где је рођен, шта је, чиме се бави - можда је сведок наркомац, можда је алкохоличар, можда је ...

Водитељ: Поготово се може доказати да није био сведок.

Др Шешел: Може се доказати да није уопште био на том месту. А овако имате анонимно сведочење, не знате ко сведочи, а сведочи против вас. Нема ни институције надокнаде штете ономе за кога суд утврди да је невин. Прове-

де човек годину, две, три, у истражном затвору тамо, и ако се утврди да је невин, нема накнаде штете.

Водитељ: ... Да је била погрешна идентификација...

Др Шешел: На крају, нема уопште ограничења колико човек може остати у истражном поступку, без првостепене пресуде.

Водитељ: Односно, време за које мора оптужница да се подигне.

Др Шешел: У нашем правном поретку се зна - човек може највише шест месеци провести у притвору. Само у изузетним случајевима може му се то продужити за још шест месеци. И ако се не утврди кривица, ако се не подигне оптужница, он се пушта на слободу.

Водитељ: Међутим, и овакав такав је, Хашки суд је направљен за дешавања у Босни и Херцеговини и њиме није обухваћена Југославија.

Др Шешел: Формиран је за ратне злочине, за кривична дела против човечности и међународног права на територији бивше Југославије. Он је тако формулисан. Међутим, подразумева се да је реч о неким делима почињеним на територији где нема тренутно државне власти. Јер, под претпоставком да се бивша Југославија распала, то је претпоставка на којој је заснован Хашки трибунал, на неким деловима територије је остала државна власт, на неким није.

Подразумева се да се гони за кривична дела на територији где није било државне власти и где није могуће да та државна власт гони починиоце. Кад је у питању Косово и Метохија, ниједног тренутка није дошло до прекидања континуитета државне власти. Постоји државна власт, легитимна, легална - државна власт Србије, СРЈ и та државна власт се обрачунава са терористима.

Може се десити да и неки цивил страда. У свакој полицијској акцији се може десити. На пример група разбојника у Америци се забарикадира у некој кући, узме таоце, или разбојници заједно са својим укућанима - деси се да страда и неко невин. Али, зато одговара онај ко је узео таоце, и онај ко је швиле непримерено излагао ризику, знајући да се очекује таква и таква акција снага реда, снага безбедности и слично.

Водитељ: Шта очекујете од сутрашњег састанка Контакт групе?

Др Шешел: Па, брине ме, наравно тај састанак. Брине ме посебно руска позиција у свему томе. Ви сте видели опет да се десило нешто у руској политици, што није у складу са руским интересима, пре свега, а није у складу ни са нашим интересима. Ја разумем да је Русија у тешкој ситуацији, али питање извршне власти у Русији и њеног понашања, је питање које нас константно оптерећује.

Ја се надам да више није могуће да се појави неко попут Козирјева, који нам је много зла нанео 1992. године. Али, не свиђа ми се ни ово како је поступио

Иванов, садашњи министар иностраних послова, у разговору са Мадлен Олбрајт. Али, да не пренаглемо, видећемо сутра шта ће да каже Контакт група и како ће да се постави.

И по Дејтону Хар не може на Косово

Водитељ: У некаким новинарским кулоарима очекује се ултиматум Србији да прихвати стационирање трупа НАТО пакта и обавезну сарадњу са Хашким трибуналом.

Др Шешел: Шта год да садржи тај ултиматум, ми ни по коју цену не смемо прихватити стационирање страних трупа на нашој територији, поготово не трупа НАТО пакта. И ту нема одступања. И ту смо сагласни са нашим коалиционим партнерима, малтене смо заклетни, да ту не попуњтамо. И нема говора

тској јавности да лансирају примедбе, ако имају примедби у погледу поступка који се води. Дакле, наше противљење ингеренцијама Хашког трибунала у нашој земљи, није никакав покушај заташкавања ратних злочина, ако је било тих ратних злочина почињених од стране наших грађана.

Вероватно је било, али то мора да се докаже. Не може само да се каже - е, та тројица официра су одговорна. Да видимо, где су вам докази да су одговорни. Прво дајте доказе да је почињено кривично дело, дајте доказе одговорности. Можемо и ми да водимо истрагу, али не можемо људима унапред да судимо. Може бити реч о највећем злочинцу, али не можемо да га испоручујемо страни држави. Уосталом, казне које се могу изрећи по нашим законима, строжије су од казни које се могу изрећи пред Хашким трибуналом.

веду да седнемо за преговарачки сто са терористима. Ми хоћемо да разговарамо са релевантним албанским политичким факторима у нашој земљи. То су представници свих релевантних албанских политичких партија. Спремни смо да разговарамо. Али, нас обавезује Устав Србије. Ми не можемо мимо Устава. А Хил покушава да наметне споразум који би био изнад сваког другог правног акта у нашој земљи.

Водитељ: И господин Петрич каже да прави нови предлог.

Др Шешел: Па, прави, разни политички фактори праве нове предлоге, сваки би неки свој предлог да реализује, што једноставно не долази у обзир. Јесте ли приметили можда кад је Влада Србије изашла са пројектом решења косовско-метохијског проблема, са пројектом који је усаглашен код Милана Милутиновића, са представницима свих националних заједница са Косова и Метохије и свих озбиљних политичких партија у Србији, парламентарних политичких партија, да нико ниједну критику није упутио на тај план.

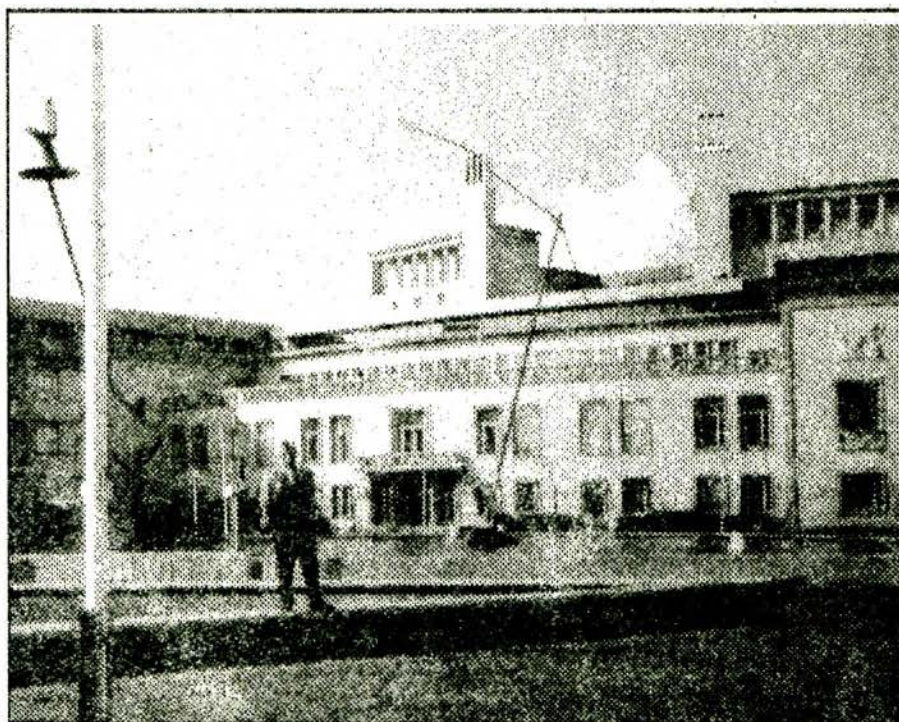
План је изванредно добро направљен. Не може му се приговорити са аспекта ниједног међународног правног акта, ниједне норме, ниједне међународне конвенције која штити права националних мањина. Они, у ствари, својим планом разним варијантама Хиловог плана, уопште не иду у правцу заштите националних права било које националне заједнице на Косову и Метохији. Њима је циљ издвајање Косова и Метохије из састава Србије. У којој варијанти, свеједно им је, на крају крајева.

Само да се издвоји. И, њима је циљ да трупе НАТО пакта дођу на ту територију. Видите, још један апсурд. Забрањују неким политичарима из Србије да путују у Аустрију и Француску, а да тамо буде место преговора. Не долази у обзир, ево, из тог разлога. Нећемо да разговарамо о томе.

Да није Срба Словеније не би данас било

Водитељ: Господине Шешел, данас су неке новине објавиле изјаву Милана Кучана, човека који је био и те како експониран у косовским догађањима за време СФРЈ, који је изјавио да ће међународна заједница погрешити ако одобри било које, подржи било које решење, осим аутономије Косова у оквиру Србије и Југославије. Дакле, баш оно против чега је и он био.

Др Шешел: Мене не интересују изјаве Милана Кучана, прво, зато што Словенија није никаква релевантна држава у међународним односима. Њена политичка снага је безначајна. Не ценим ни лично Милана Кучана, нити имам намеру да коментаришем његове изјаве. Словенци су се врло лоше понели према српском народу. Да није било ослободилачке борбе српског народа и искреног српског осећања братства према Словенцима, Словеније данас не би било.

Илегална институција: постојање Хашког суда није засновано на релевантним документима Уједињених нација

о томе.

И друго, Хашки трибунал нема шта да тражи у нашој земљи. Ми имамо обавезу сарадње са Хашким трибуналом по Дејтонском споразуму. Та сарадња не подразумева изручивање наших држављана. Кад с неким сарађујете, сарађујете на истом послу. Је ли тако? Нисмо ми потчињени. Нисмо ми преузели обавезу служења Хашком трибуналу или признавања супремације Хашког трибунала. Ми хоћемо да сарађујемо, да размењујемо информације.

Ми њима да дамо информације којима располажемо, али и они нама. Наши држављани, ако Хашки трибунал има информације о њиховим кривичним делима, треба да одговарају по нашим законима и пред нашим судом. А, нека дођу на суђење представници Хашког трибунала, као посматрачи и могу у све-

Водитељ: Једна од мера притиска је и организовање преговора сличних Дејтонским преговорима, на територији, дакле, ван Југославије, нуде се као решења Француска и Аустрија. Шта ви мислите о томе?

Др Шешел: Па, то не долази у обзир, такође. Прво, не могу да нам се нуде да воде преговори они који су учествовали у агресивним притисцима против наше земље. Они који су претили бомбардовањем. Не могу они бити никакви посредници. Они су доказали да нису неутрални. Они су стране у сукобу, на крају крајева, они су заштитници терориста, они су турси терориста, они су организатори и финансијери терористичких активности.

Како они могу бити посредници? Друго, ми са терористима нећемо да разговарамо. Они би непрекидно да нас на-

Словенија је данас само на оној територији до које је допро српски војник. Не само да не би постојала Словенија, не би постојао ни словеначки народ. То је једна историјска чињеница, а они су нам узвратили на најгори могући начин. Они су убијали наше ненаоружане младиће, војнике бивше ЈНА на територији Словеније. Војнике који су послати били без муниције да заузму гранични прелаз. Они су се над њима иживљавали. Негде око 40 наших војника је погинуло. Ми то Словенцима не треба никад да заборавимо. Са друге стране, ми немамо интереса да с њима успостављамо ни политичке, ни економске односе.

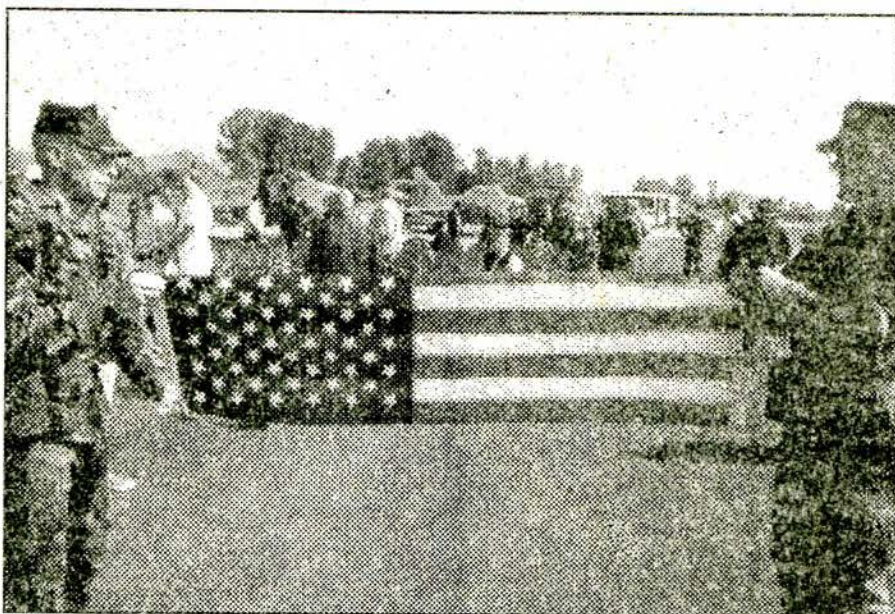
Шта ми можемо да купимо, која је то роба коју ми можемо да купимо у Словенији? Они су навикли да своје фалш производе продају широм Србије.

Ми можемо, све оно што сами не производимо, много јефтиније паћи у другим државама, а квалитетније од словеначких производа. Према томе, апсолутно сам незаинтересован у погледу тих Кучанових изјава. Можда они сада покушавају да се искупе на неки начин, схватили су колико су економски изгубили конфронтирајући се са Србијом, али нас то једноставно не интересује.

Ми немамо ни економског интереса да с њима сарађујемо. Постоји можда интерес код појединих наших директора из друштвеног сектора, који уз масну провизију, склапају неповољне уговоре па и даље уносе словеначку робу на наше тржиште. Али, ја мислим да ми то морамо решавати другим, ефикасним мерама и сузбијати тај вид корупције.

Капитулација Србије за јубилеј НАТО-а

Водитељ: У уводном делу нисмо стигли да објаснимо све оно што је мене интересовало, да објаснимо пре него што пређемо на питања гледалаца.

Црвено светло за НАТО: Србија ни по коју цену неће прихватити стационарање страних трупа

Господине Шенел, рекли сте малопре да је у суштини крајњи циљ Америке да се на Косову стационарају НАТО трупе, а не заштита било чијих права, понајмање шиптарских. Чини се да је то тако јер они упорно одбијају да признају да су Шиптари терористи и сво право окрећу против нас. Међутим, у априлу је 50 година од оснивања НАТО пакта. Није ли управо ово што се дешава на нашим просторима и срачунао да уђе у списак великих остварења те војне алијансе?

Др Шенел: Да, срачунао је ово у капитулирама. На, да то буде једна врста тријумфа НАТО-а. Међутим, ја сам убеђен да ми нећемо капитулирати. Онда та њихова очекивања за нас могу бити олакшавајућа околност, можда се неће усудити да уђу у неку војну акцију, која се неће завршити до прославе педесет година НАТО пакта. Ако крену са агресијом на нашу земљу, онда морају рачунати да ће то трајати дуго, да ће ући у један дуготрајан, исцрпљујући рат, који ће по много чему личити на вијетнамски и да се неће моћи часно извући из тога рата.

Наравно, рат треба избећи ако је икако могуће. И ми ћемо се трудити да рат избегнемо. Ми се већ трудимо увелико да рат избегнемо. Али ако нам се рат наметне, убеђен сам да ће се агресији показати што су у тај рат уошле улазили.

Водитељ: Да, али маске су очигледно пале. Нису у питању ничије слободе, није у питању остварење норми међународног права. То је чист интерес Америке и међународне заједнице, чија је она персонификација. Кад погледамо по нормама, по моралу, по свему што нудимо, ми смо апсолутно у праву, с тим што они то изокрећу и не признају.

Др Шенел: Пошто Американце морал никад није интересовало.

Водитељ: Јасно.

Своје злочине Америка претвара у морал

Др Шенел: Ви се сетите 19. века и америчких преговора са Индијанцима. Склоне мир са Индијанцима, поделе територије, и после четири-пет година прегазе тај уговор као да га није било, заузму нову индијанску територију, опет нуде преговоре, опет нуде мир, склоне мир, опет то прегазе - док нису у шиптарима Индијанке, њихове бедне остатке сместили у резервате.

Водитељ: Ако је то тако, а тако је, очигледно њих прва политика не занима.

Др Шенел: Успостављају нови вид тоталитаризма. Доминацију над целим светом, нови светски поредак. Служе се најподмуклијим средствима. Нема слободе информисања, нема објективности медија, све је у једној функцији, манипулише с тим медијима. Телевизија се показала као најопасније манипулативно средство. Не дај боже да је телевизију имао Хитлер у своје време, он би можда успео у својим намерама.

Оно што није имао Хитлер, сад имају Американци и поступају много перфидније од Хитлера. И то се једном мора зауставити. Како ће то зауставити? Ми смо сувише мали, ми Срби. Ми немамо амбиција да заустављамо Американце на целом свету. Али ми их морамо спречити на нашој територији да проведу оно што су замислили.

Водитељ: Друга алтернатива је примена силе са њихове стране. Немате ли утисак, господине Шенел, да смо сами насипрам толике силе?

Др Шенел: Ево, Американци су јуче прекјуче кад је то било, бомбардовали Басру и убили већи број цивила. И, ницом ништа. Гађали цивилно насеље, по години, убили цивиле - и ништа. Ђуте, настављају и даље. Нема суда за њихове злочине. Нема ни извињења, нема жаљења. Тако би се понашали и у нашим условима. Ево, бомбардовали су Републику Српску, велики број цивила је погинуо.

Шта је злочин? Злочин је кад нападнете једну државу, кад нападнете један народ, још га нападнете из ваздуха, не пружите му никакву шансу ни за одбрану, ни за нешто друго. Они су прво издејствовали услове у којима могу напасти Републику Српску без икакве опасности за своје ваздухоплове. Они нешто слично покушавају и овде да створе.

Тамо где има опасности за њихове авијатичаре, за њихове авионе - они гађају из даљине. Гађају ракетама томаhawk које су веома непрецизне. Оне нису толико опасне за војне циљеве. Углавном промаше. Али толико су опасније за цивиле, јер се не зна на које ће насеље пасти.

Словенци и Хрвати су се деценијама спремали за слом

Водитељ: Ваша процена - јесмо ли ми, у народу је расположење, ја мислим да сте ви ту у праву када кажете да је у народу расположење да брани Косово, ме-

ђутим, јесмо ли као држава, по свим сегментима организованости, спремни за један такав отпор према таквом непријатељу?

Др Шешељ: Велика историјска искушења, чак велике трагедије у историјском смислу, не дешавају се онда кад сте спремни да се суочите, да се браните. Оне вас обично задесе онда кад вам је најтеже. И нас је ово велико историјско искушење у најгежем моменту задесило. Слом комунизма се десио у том најнеповољнијем моменту - 1990/1991. године.

Нисмо били спремни за то. Ми Срби као народ Други су се спремали деценијама и Словенци и Хрвати. Западне силе су се спремале. Играле су свесно на њихову карту. А, ми нисмо били спремни. Ретки су били појединци који су схватили те историјске процесе на време, упозоравали. Углавном нису имали приступа медијима, нису уопште могли у јавном животу да се искажу. И онда нас је то као народ изненадило. Нисмо адекватно реаговали. Да смо се испрсили још 1991. године и рекли - не може Ханс Ван Де Брук да присуствује седницама председништва Југославије, па кул пукло да пукло, све би било другачије.

Али, ко је то овде знао? Ко је уопште на ту тему размишљао? Нека нас је стихија ухватила. Затекла нас је ова ситуација са распадом Југославије у очајном стању у нашој војсци. Сетите се оних генерала, сетите се Кадиевића и осталих. На шта је то личило, какви су то људи, какви су то команданти? Сетите се генерала Трифуновића, који је мирно предао вараждински корпус и још се после хвалио. После су српски издајници покушали од њега да направе хероја.

Водитељ: Господине Шешељ, нисмо ли управо били пасивни и сада, и у сличним ситуацијама...

Др Шешељ: Сад је другачије.

Водитељ: Али, ћути интелигенција.

Др Шешељ: Не ћути интелигенција. Знате, имали смо један слој извикане, надриинтелигенције, која је незаслужено била у јавности у првим редовима. То су ови амерички плаћеници.

То су разне категорије масона итд. Они су водили главну реч у једном третману.

Водитељ: Али, 1986. и 1987. у Удружењу књижевника Србије, па ви сте сведок, држане су дивне вечери, дивне у смислу

Др Шешељ: Јесте, али још се нешто десило. Дошло је до извесног замора. Знате, интелигенција никада није кроз историју дуго могла да издржи да буде неки предводник народа. Интелигенција се прва поколеба при великим искушењима. Интелигенција није спремна да жртвује, није спремна да нешто изгуби.

Интелигенција би да паметује, а да је то ништа не кошта. Није то само наш неки спецификум, то је случај са слојевима интелектуалаца и у другим народима. С друге стране, тај слој ангажованих интелектуалаца, националиста, патриота, који је много урадио 80-их

Немамо амбиције да заустављамо Американце на целом свету, али морамо их спречити да на нашој територији остваре оно што су замислили

година и кроз Удружење књижевника, и кроз Академију наука, и кроз разне друге културне и научне институције, направио је страшну грешку са ДЕ-ПОС-ом.

И ту се компромитовао у политичком смислу. Многи од њих, мислим и данас чупају косе, многи су умрли у очајању, у шта су се упустили, и како се све то извитоперило. Тај ДЕПОС, који је неславно пропао, значио је крах тог слоја наше интелигенције. Сви они који су се у то укључили, данас се или горко кају или су разочарани.

Водитељ: Господине Шешељ, зар није Косово изнад свега тога. Очување Косова је изнад свега тога.

Др Шешељ: Јесте, али видите, сад се појављују интелектуалци који би да деле Косово. Сетите се оног Радовановића из Академије наука из Географског института, који се први појавио, чујем да је у дослуху са Новом демократијом, итд. Има и таквих размишљања.

У народу, обичним људима, тога нема. Уосталом, знате, има сведочења о понашању наше интелигенције још из времена Првог светског рата, из првих поратних година итд. која нису нимало охрабрујућа и нису нимало повољна за интелигенцију.

Водитељ: Моје питање, у анализи нашег друштва и наше државне заједнице, није усмерено на ту критику, него чини ми се, да је присутнија линија раздвајања, разједињености, него окупљања. Па, и оних који су за, уз све поделе - некако немамо стожер да се скупили. Морам конкретно да вас питам - ви политичари, ви представници, ви лидери и чланови парламентарних

Др Шешељ: Где да се скупили, и како да се скупили?

Водитељ: Око те идеје, али да буде јасна. Па, ви, господине Шешељ морате признати - данас отворите новине, телевизор, радио, имате разноразних изјава.

Др Шешељ: Пазите, сада је та идеја до краја јасна. Одбрана Косова и Метохије свим средствима. Ко треба да предводи у тој одбрани? То су државни органи. Не може неко споља да се појави.

Ова Влада гарантује за Косово

Водитељ: То је моје питање - хоћете ли ви остати јединствени?

Др Шешељ: Ја сам убеђен да хоћемо. Ево, видећемо. Ја не знам како сад вас да убедим ако не верујете у то да ни по коју цену не мислимо одустати од тога. Ова Влада је своју судбину везала за одбрану Косова и Метохије. Ова Влада неће надживети евентуални губитак Косова и Метохије, ја вам то гарантујем. И ту више нема шта да се размишља.

Друго, народ је ту јединствен. Ево, ја се крећем свуда. Синоћ сам био у Нишу. Непрекидно путујем. Гостујем на локалним телевизијама. То су често контакт емисије где се грађани директно укључују. Разговарам са људима и пре и после емисије и шетам градом - и свуда је такво расположење. Народ нас критикује и због економске ситуације, и због социјалне беде, и због такси, а народ треба да нас критикује, али кад је реч о Косову и Метохији, народ је једнодушан и јединствен.

Што се тиче интелигенције, она је у огромној већини патриотска и она је ангажована у одбрани Косова и Метохије. Кад говорите о јавности најбучнија је западна штампа, западни медији, који се финансирају директно од стране Американаца и других западњака и они стварају неки нерезалан утисак о правом стању свести, ти издајници, ти плаћеници. Али они немају уопште неку значајнију улогу у народу, не могу да наметну свој став као доминантан.

Некад су више могли. Тако смо по питању одбране Српске Крајине били у много тежој ситуацији него данас по питању одбране Косова. Иако

Консензус релевантних политичких странака и народа: Влада народног јединства је своју судбину везала за одбрану Косова и Метохије

је Српска Крајина била потпуно насељена Србима, а на Косову живи висок проценат Албанаца, али ови издајници су успевали много већи део народа да затрују својим антисрпским ставовима, својом антисрпском пропагандом. Па и по питању Републике Српске, знате 1991. године 3/4 Срба у Србији није знало да Срби живе у српској Далмацији, Српској Лици, Банији, Кордуну, Славонији, Барањи, Западном Срему, није било те свести, али што сте тиче Косова и Метохије свест је одвајкада присутна и утолико нам је лакше.

Америка утиче на Црну Гору

Водитељ: Господине Шешел, данас је господин Павле Булатовић, министар одбране рекао да се 92% војних обвезника одазвало на редовне позиве за служење војног рока кад је Црна Гора питању, међутим, морамо признати да односи у Федерацији, у тренутку кад треба сви да бранимо Косово, нису складни и далеко су од складних.

Др Шешел: Да, 92% у Црној Гори, отприлике тај проценат је у Србији, можда и нешто већи. Кад погледате националну структуру, Срби се скоро сви одазову, ретки су изузеци да се неко не одазове. Друге националне мањине такође, Румуни, Словаци, Бутари, Мађари, сви се одазивају и у том проценту. Не одазива се, углавном, један део муслимана из Рашке области и тако још неке категорије.

Значи, одзив је веома добар, а што се тиче односа са савешним режимом у Црној Гори - он је лош, због те западне политике режима, због све већег зближавања тог режима са Американцима. Тај режим је све више инструментализован у антисрпске сврхе и то је наш проблем, то је реалан проблем. Ја мислим да је питање ситуације у Црној Гори данас

за нас много опасније него ситуација на Косову и Метохији, управо с тог правног аспекта, што је тим несрећним, правним актима, уставима дошло до конституисања Србије и Црне Горе као држава, као федералних јединица итд. и то олакшава Американцима посао.

Али, са друге стране, мислим да је у Црној Гори патриотска и национална свест све јача, све израженија и тај велики одзив на служење војне обавезе о томе сведочи. И то 92%, то се практично сви Срби одазивају, вероватно један проценат муслимана и Албанаца избегава.

Водитељ: Господине Килибарда је тражио да вам се забрани улазак у Црну Гору.

Др Шешел: То је смешно, то је један маргиналан политичар, који је изгубио сваки компас, човек без морала, без чести, без образа, без поноса. Знате, не би то мене изненадило, не би било први пут да ми забрањују улазак у Црну Гору.

Једном су ме буквално на рукама изнели из Црне Горе, носили ме кроз српску Боку, две године су ми забрањивали улазак, званично, противустановно све то радили и не би ме изненадило да се све то понови. Ја се спремам у најскорије време да путујем у Црну Гору.

Водитељ: То сте изјавили, рекли сте чак да је разлог политичке природе.

Др Шешел: Па ја увек кад путујем у Црну Гору, путујем из политичких разлога, осим кад одем на одмор, али последњих пет-шест година нисам ишао на одмор.

Значи, искључиво из политичких разлога. Килибарда не представља ништа у политичком животу, он нема никакву странку, он је доживео тотални фијаско и служи актуелном црногорском режиму за лансирање пробних балона.

Водитељ: Међутим, то су опет све поделе. Има ли могућности зближавања?

Др Шешел: Добро би било да има. Не може се рећи да их апсолутно нема,

али постоје неки принципи на којима се то мора радити. Прво, актуелни црногорски режим би морао да има конструктивнији однос према савезној држави. Не може да тера инат савезној држави, да сам отвара граничне прелазе, јер је то надлежност савезне државе, не може да узурпира наплату царине, јер је то надлежност савезне државе, не би смео ниједну функцију савезне власти да узурпира.

С друге стране, у Већу република морају грађани и једне и друге федералне јединице бити пропорционално заступљени. Не може само већинска странка да има своје посланике. Уставни суд је прогласио незаконитим, неуставним Закон о избору посланика у Већу република из Црне Горе, покренут је поступак и за србијански закон, мислим да је и он противустанован иако смо ми у пракси спровели тај принцип пропорционалности.

Мислим да би било најправедније и најправичније, најисправније да се иде на директне, непосредне изборе и за посланике у Већу република, значи, да их бирају сви грађани.

Веће република се разликује од Већа грађана и чини равнотежу са Већем грађана због велике диспропорције у броју становника Србије и Црне Горе, па је то веће као горњи дом поједнако заступљено из једне и из друге федералне јединице, али у уставу нигде не пише да то треба да буду већ изабрани посланици републичких скупштина и та пракса је реткост у савременим уставним порецима.

Мислим да има изузетака само негде у Индији и у Швајцарској, иначе нигде другде то не постоји. У Америци се посланици горњег дома, иако су тамо све федералне јединице изједначене по броју, свака има два сенатора, бирају на непосредним изборима.

Код нас би, такође, требало ићи на непосредне изборе, по пропорционалном принципу и у Србији, и у Црној Гори. Не може једна политичка партија, макар она била већинска и владајућа у једној федералној јединици да претендује, да једино она може да заступа ту федералну јединицу на савезном нивоу власти. Значи, има читаву једну категорију грађана, једна трећина или две пестине грађана који нису заступљени на тај начин на савезном нивоу власти. То је потпуно недопустиво.

Илирски покрет - за похрваћење Срба

Водитељ: Господине Шешел, како гледате на чињеницу да су нашу државу, српску, формирале друштвене снаге, племство и свештенство, да на Западу такође друштвене снаге формирају политичку мисао, а ми смо распадом комунистичког система дошли у ситуацију да ви политичари, у ствари то је моја слободна интерпретација, трасирате и снаге у друштву. Није ли то разлог да смо тако...

Др Шешел: Прво, ја не мислим да племство и свештенство формирају државу, државу формира народ. Тако су настајале аутохтоне државе, а племство се постепено диференцирало унутар те заједнице, пре свега од војних предводника и тако је настајала и српска средње-вековна држава. Код нас постоји у извесној мери култ Немањића, државе Немањића и владарске идеологије Немањића.

Наши историчари често заборавља-

жава. Тамо где свештенство предводи у формирању државе оно успоставља извештан монопол, па се ствара теократска држава. Такви облици држава су ипак реткост у свету, али српско православље је имало значајну државотворну улогу кроз читаву историју. С друге стране не само да је имало државотворну улогу, него је и чувало националну свест и државотворне традиције у периоду петовековне турске окупације и то је оно што је напозитивније у српс-

Тај процес је добро дошао нашим противницима, нарочито Турцима, јер су се сви они који су прешли на ислам одмах сматрали Турцима, тако су их сматрали њихови дојучерашњи сународници, тако су их сматрали и Турци који су их користили за своје државотворне сврхе.

С друге стране, католичка црква је, поготово крајем 19. и почетком 20. века, провела једну стравичну кампању прегварања свих Срба католика у Хрвате, укључивање Срба католика у хрватски национални корпус, а у те сврхе, још у време Илирског покрета, под директном иницијативом бечког двора и Људевита Гаја, за кога је утрђено да је био плаћени аустријски шпијун, Хрвати су преузели српски језик као свој језик да би лакше Србе католике пребацили у свој национални корпус.

Водитељ: Време је да пређемо и на питања гледалаца. Стигло их је стварно много, али надам се да ћемо стићи бар на део да одговоримо. Дејан са Бановог брда вас пита - зар ово са Косовом није могло да се реши пре 10 година?

Др Шешел: Могло је да се реши и пре 20, и пре 30 година, и пре 80 година, али, нажалост, није решено. Ево, ја бих вам дао један пример какве су грешке у историји чинене, али сада је тешко те грешке исправити. Морамо неке поуке да извлачимо. Тамо где су Обреновићи ослобађали српске земље, сви проблеми су врло ефикасно решавани, а тамо где су ослобађали Карађорђевићи остала је врло компликована и тешка ситуација, па ви сад направите неко поређење.

Друго, после Првог светског рата требало је створити велику Србију, што смо могли, јер су нам све велике силе биле наклоњене, то нам је на и нуђено. Имали би вечито пријатељство са Италијанима, могли смо омогућити Мађарима да сачувају излаз на Јадранско море, Ријека је мађарска лука, Мађари су стварали ту луку, Мађари су у њу највише улагали, могли смо им омогућити да то сачувају, могли су Мађари имати и хрватско Загорје, и Загреб, и Ријеку, могли су Италијани имати пола Словеније.

Југословенство увек плаћају Срби

Водитељ: Да ли је тај период преокрета од остварења српског интереса у остварење југословенског интереса могуће објаснити само племенитошћу југословенске идеје?

Др Шешел: Није то племенитост југословенске идеје, то је била једна велика варалачка заблуда Краља Александра Карађорђевића.

Пошто је у Русији извршена комунистичка револуција, ликвидирана је династија Романов и Краљ Александар Карађорђевић је очекивао да падне комунизам у Русији, малтене се у сваком тренутку за то спремао и две ствари чинио у ту сврху. Прво, примио је све руске емигранте који су желели да се склоне у Србију и то је један леп чин, добар гест и то је за похвалу. С друге стране,

Милан Обреновић (1854-1901) кнез и краљ Србије: тамо где су Обреновићи ослобађали српске земље, сви проблеми су врло ефикасно решавани, а тамо где су ослобађали Карађорђевићи остала је компликована и тешка ситуација

ју да смо ми имали много српских држава пре државе Немањића, и Дукљу, и Зету, и Травунију, и Захумље итд. и Босну. И Босна је првобитна српска држава и мислим да није ни довољно пажње посвећено истраживању тог периода наше историје.

Што се тиче свештенства, свештенство није предводило у формирању др-

ком православљу.

Додуше, било је и неких негативних елемената, било је искључивости, па се кроз ту идентификацију српства и православља одбијало од српског националног корпуса све оно што је променило веру, сви конвертити, било да је реч о муслиманима, Србима католицима итд.

Вечито савезништво: руски цар Николај II Романов жртвовао је и себе и своју породицу и престо и Русију 1914. године када је неспреман ушао у Први светски рат да би спасавао Србију.

он је претендовао на руски престо, он је био у сродничким везама са династијом Романов, хтео да овде има што већу државу као подлогу за своје царске претензије.

Катастрофални потези Александра Карађорђевића

Водитељ: Али добро, 1914. смо ми југословенску опцију прогласили као свој ратни циљ.

Др Шешел: Пазите, није то баш било у тој мери изражено. У Нишкој декларацији је изражена воља да српски народ води борбу за ослобођење свих јужних Словена, а не само за своју сопствену борбу и то је била пре свега политичка декларација, која је имала намеру да поколеба борбени морал Хрвата, Словенаца итд. да их мало уздрма, јер те 1914. године највеће злочине су опет чинили Хрвати, то су историјске чињенице. Хрвати су били најжешћи аустроугарски борци, уништавали цивилно становништво где су стигли, српско цивилно становништво. Затим, сви ти споразуми са Антом Цумбићем и са другим хрватским политичким представницима, то траје током Првог светског рата.

Никола Пашић је био против брзог лета улажења у заједничку државу, био је, пре свега, за то да се одреди оно што је Србија. И Војвода Мишић је био против тога, а онда је Краљ Александар обмануо Николу Пашића, нашао једног отпадника у Радикалној странци, Стојана Протића, који је издвојио Николу Пашића.

Стојан Протић је Николи Пашићу био оно што је Јован Гламочанин био садашњим српским радикалима. Никола Пашић је последњих дана рата био у Паризу и тада се дуго путовало, Никола Пашић је путовао бродом, мислим да је прво стигао у Дубровник, па је кренуо возом преко Мостара, преко Сарајева. Свуда га је народ одушевљено дочекивао. У међувремену је Александар Карађорђевић формирао владу у Београду и за председника Владе поставио Стојана Протића и ту је Пашић остао немоћан.

Тако у новембру 1918. године, прво долази до прикључења Црне Горе Србији, до прикључења српске Војводине Србији, а онда већина, 2/3 обласних, котарских народних одбора у Босни и Херцеговини, доноси одлуку о непризнавању централне власти земаљске владе у Сарајеву и о директном прикључењу Србији. А шта је урадио Стојан Протић. После прводецембарског прогласа уједињења, упутио је циркуларно писмо свим котарским обласним народним одборима у Босни и Херцеговини да до даљег признају централну владу у Сарајеву, земаљску владу у Сарајеву.

То је трагична чињеница наше историје и због тога ми данас испаштамо. Да смо тада створили српску државу, до Рта изнад Сплита, имали би наше море, имали би пријатељски наклонене суседе, којима би након Првог светског рата пружили руку. Мађари су остали без огромних територија, ми им пружимо руку и кажемо - Мађарска заслужује да има излаз на Јадранско море, ево вам. Италија нека узме оно што је њено.

Знате, на тим острвима је ипак живело романско становништво.

Замрзавање опозива Вилијама Вокера

Водитељ: Бошко из Врбаса пита вас - да ли намеравате и остале одлуке да повлачите, мисли на целокупну политику и власт, да ли намеравате и остале одлуке да повлачите, као ову у вези са Вилијамом Вокером?

Др Шешел: Ја ту никакву одлуку нисам повлачио, знате, то је била одлука Савезне владе. Ја сам и данас на конференцији за штампу, у име Српске радикалне странке изразио противљење замрзавању те одлуке. Ја, у политичком и правном смислу уопште не знам шта значи то замрзавање.

Ми смо имали то смешно замрзавање 1992. године, када је Миодраг Перишић, потпредседник Демократске странке ушао у владу Милана Панића, па замрзао чланство у Демократској странци. То је мени смешно, шта значи то замрзавање.

Или јеси или ниси, или постојиш или не постојиш? Као кад би живог човека сад замрзнули, па он не постоји док се не одмрзне. Знате, не разумем шта то значи. Ја мислим да је ту одлуку требало провести. Ако је донешена одлука, да би се сачувао ауторитет државне власти, то је требало провести. Е сад, да ли су ту, у Савезној влади чинили неки уступак новокомпонованом коалиционом компаноу Вуку Драшковићу или не, ја то не знам, то ће се тек показати.

Водитељ: Срећко из Панчева вас пита - зашто не прекинемо дипломатске односе са Албанијом?

Др Шешел: Па, можемо да прекинемо, а не знам зашто бисмо. Ако већ нисмо прекинули дипломатске односе са Америком, која је наш главни проблем, то да ли би прекинули или не би с Албанијом не би имало неког посебног значаја.

Мислим да су ти односи и сада на веома ниском нивоу, мислим да чак ни амбасадори нису на својим местима и да ту, тренутно, практично неких посебних односа и нема.

Водитељ: На нивоу отправника полова?

Др Шешел: Не, не. Ја мислим да су они на нивоу амбасадора, али мислим да ни албански амбасадор није у Београду, ни југословенски у Тирани.

Водитељ: Милена Јовановић с Вождовца - Косово је дубоко интернационализовано. Да ли ће Влада прихватити конференцију о Косову у месту ван Југославије и присуство ОВК?

Др Шешел: У правном смислу Косово није интернационализовано. Фактички, облећу са свих страна да нам отму, али правно ми још ништа нисмо прихватили, што би интернационализовало проблем Косова и Метохије. Додуше, имамо споразум Милошевић-Холбрук, имамо споразум са ОЕБС-ом, имамо споразум са НАТО пактом о распореду

верификатора, о надлетању ненаоружаних авиона наше територије итд., али то у правном смислу још није интернационализација косовско-метохијског питања, још увек је то унутрашње питање Републике Србије пре свега, а и Савезне Републике Југославије.

Друго, ми можемо разговарати о Хидовом плану, можемо разговарати о било чијем плану, можемо дати мишљење, али тај план никада није акцептован као релевантан правни документ, као напрат неког правног акта, који тек треба да се донесе. Може се разговарати о свачијим идејама, ми не бежимо од разговора.

Водитељ: Небојша са Новог Београда - наши људи су на Косову пролавали за баснословне цифре своја имања и сада се овде шепуре, да ли су и они допринели овој ситуацији на Косову?

Др Шешељ: Па, није ни то тачно, неки су продали за огромне суме новца, а онда су остали пролавали будзашто. У компактним српским селима прва двојина-тројина су продали, за огромне суме, кад се ту населе бројне албанске породице, онда су други бежали главом без обзира и будзашто продавали. То је отприлике ситуација.

Наравно, неморално су се понашали они који су први продавали, али ми не можемо да осуђујемо сад људе који су ипак сваштавали и депу и који тамо нису видели неку перспективу. Уосталом, у једном периоду је заиста ситуација на Косову и Метохији била безнадежна. То је период титоистичке диктатуре, тај период је трајао све до 1987. године.

"Вук сит и овце на броју"

Водитељ: Драгић из Новог Сада - ујаском Вука Драшковића у Савезну владу, да ли је коначно остварен мото "Вук сит и овце на броју"?

Др Шешељ: А о којим је овцама реч, то ме интересује. Ја мислим, да се мало напашамо већ кад је вањ гледалац кренуо у том правцу, да су социјалисти показали једну алтсмичарску способност да вукове претварају у овце и можда је то способност која ће у пракси имати добре последице, али није то битно и није ни посебно проблематично што је Вук Драшковић ушао у југословенску владу, постао је потпредседник југословенске владе без неких реалних могућности и овлашћења.

Он је прокоцао шансу да партиципира у власти Србије, где је заиста могао да буде значајан чинилац. Ви се сећате, после избора 1997. године, Српска радикална странка је кренула са иницијативом да се формира четворна коалиција националног јединства. То би била влада са веома солидном унутрашњом стабилношћу и равнотежом снага.

Драшковић је то избегавао, он је хтео, у неком трговачком маниру, да неке сасвим друге интересе задовољи, па се пенџао око амбасадорских места, вила на Дедињу, Колутњаку, ко зна чега све још и ти преговори су пропали. У Савезној влади је био договор, односно дого-

вор на савезном нивоу власти, да све релевантне политичке партије партиципирају у Савезној влади и тај договор је постигнут у мају, када је смењен Радоје Контић, а Момир Булатовић изабран за мандатара, па за премојера.

Међутим, резултати црногорских избора, које, морам искрено да вам признам, нисмо очекивали овакве какви су били, мало су успорили тај процес, па се некако ишчекивало да ли ће се наћи заједнички језик са режимом у Црној Гори или не, и ником се није журило да уђе у Савезну владу, у реконструисану Савезну владу. А онда су опет почеле међустраничке консултације и преовладао је мишљење да у Савезну владу треба да уђу све странке које су заступљене у Савезној скупштини, све релевантне парламентарне политичке странке. Међутим, после овога што се десило у децембру, после те подвале СПО са оним фамозним Законом о привилегијама, ми радикали смо изгубили сваку вољу да више икада и о чему разговарам са СПО. Једноставно нас то више не интересује.

Ми смо то саопштили и Социјалистичкој партији и ЈУЛ-у и рекли смо да једноставно ни у једној варијанти нећемо са СПО: Драшковић је ушао у Савезну владу где заправо нема никаквог утицаја. Он, као потпредседник југословенске владе, један од шест потпредседника, колико их има пет или шест, један министар без портфеља, ја се знам напашати на ту тему, па кажем - министар без фотеље, дакле без неких значајних задужења, и министар унутрашње трговине, што уопште није у надлежности савезне владе.

Унутрашња трговина је у искључивој надлежности федералних јединица. Има и једног лажног министра, човека који се лажно представља, ја не знам да ли сте читали последњу "Српску реч". Милан Комненић се лажно представља као савезни министар за информације. Не постоји савезни министар за информације, нити постоји Савезно министарство са тим ресором. Он је једноставно савезни секретар за информације, а то је нешто сасвим друго.

Он је портпарол Владе, он информише медије шта ради Влада, он најављује да ће председник југословенске владе Момир Булатовић посетити ту и ту фабрику, примити тог и тог амбасадора или информише јавност да је он разговарао са тим и тим и тд. То је суштина његове функције и ништа више.

Он сад најављује неки савезни закон о информисању. Ја не могу просто да дођем к себи колико су ти људи необзидљиви. Он хоће да донесе савезни закон о информисању, да би поништио републички закон Србије, а како да га донесе.

Не може никако да га донесе. Без гласова Српске радикалне странке. У садашњем односу снага ниједан закон не може да прође у Већу република. Наравно, ми немамо намеру да сад блокирамо потпуно законодавну активност земље, не пада нам ни на крај памети. Све

добре законе ми ћемо изгласати у Већу република. Ево, ако дође сад до усвајања Кривичног закона, пројекат је добар, имаћемо неке примедбе, наравно требало би вероватно да се води и предрасправа о том закону, начелна расправа, али спремни смо да што пре усвојимо тај закон и многе друге озбиљне законе. А оно што је неозбиљно нећемо да прихватимо и готово. Комненић не може рачунати да ће му то проћи, без обзира шта је замислио у Већу република.

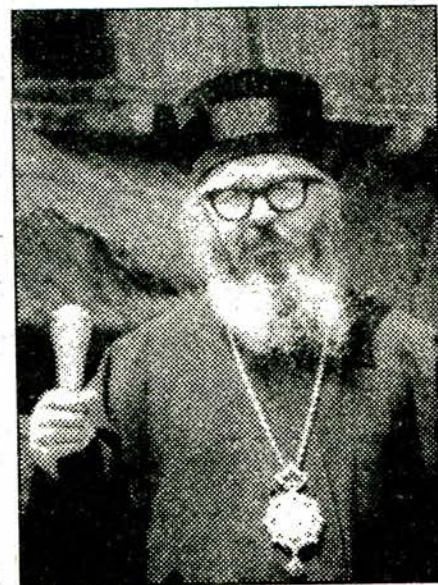
Друго, даје небулозне изјаве, па онда те изјаве повлачи, правда се у јавности. Смешно, просто смешно. Министар информисања који данас изјављује да више неће да даје изјаве, да је разочаран ефектима својим претходних изјава.

Водитељ: Гледалац Петар Перић из Ваљева пита вас - у Србији важи "на небу Бог, на земљи кум". Зашто се тако односите према свом куму Вуку Драшковићу и вређате га као данас у новинама?

Др Шешељ: Ја га уопште не вређам, ја дајем политичку оцену његовог понашања, а што је та политичка оцена тако лоша, то је нешто друго. Паметан и озбиљан човек никад не би радио оно што ради Вук Драшковић. Видите, он се упиње из петњих жила да се опет додвори Американцима и Вокеру и овоме и ономе.

Мени је понекад жао Ругове, тај Вук Драшковић само Ругова нападала на државној телевизији, а Ругова је безначајан. Да није Ругова на том месту, био би неко други. Проблем су они који стоје иза Ругове, а он никако то да проговори. Американци су проблем, ово је наш сукоб са Американцима, Албанци су само инструмент, Албанци су заправо највеће жртве Американца. Видећете, историјски исход ове садашње кризе ће то показати. Они ће бити њихове највеће жртве, како год да се заврши проблем Косова и Метохије.

Водитељ: Милена Катић из Ваљева вас пита - како коментаришете прих-

Залутао у Српску православну цркву: владика Артемије се додворава Американцима, извршава њихове налоге, опанкава своју земљу

ватање Америке сутрашњег састанка Контакт групе, значи ли то да је све одлучено?

Др Шешел: Ништа није одлучено и не може бити одлучено ништа без Србије, без српског народа и нико не може донети одлуку о Косову и Метохији мимо наше воље. То сам вам рекао и на почетку емисије, али да ће бити проблема, да ће бити великих опасности, с тим треба рачунати.

Водитељ: Гледалац који се само представио као Томислав каже - зашто политичари Запад зову демократским кад је он недемократски?

Др Шешел: Па, ко зове Запад демократским? Ја га не зовем демократским. Мислим да се на Западу сад формира стравичан облик тоталитаризма који ће бацити у сенку и фашизам и комунизам по својим негативним последицама по човечанство.

Русија уз Србију одвајкада

Водитељ: Професор Душан Смолановић из Београда каже - чињеница је да су Руси у Србима вековима имали пријатеље, а мајчица Русија је, нажалост, увек Србима била маћеха. Колико ће српске крви још бити проливано од стране Иванова и Олбрајтове. Да ли је време да Русима кажемо оно што је Краљ Петар Карађорђевић рекао - да су изнјеврили српски народ.

Др Шешел: Ја не знам да је икада Краљ Петар Карађорђевић рекао Русима да су изнјеврили српски народ. То једноставно није истина. Руси нису изнјеврили српски народ, то је једна измишљотина. Да ли је измислио тај ваш гледалац или га је неко слагао, то не знам. Русија није била маћеха, Русија је била мајка у правом смислу речи и помагала је српски народ кад год је могла.

Кад год је Русија била јака и моћна Срби су се ослобађали турског ронства. Кад је Русија била у проблемима, слаба и беспомоћна Србија је пропала.

Сетите се, Први српски устанак је угашен кад је Наполеон кренуо на Русију. Чим је поражен Наполеон, успео је Други српски устанак. Србија је била у најтежој ситуацији у прошлом веку, кад је беснео Кримски рат, у коме је Русија била поражена и понижена. Руски цар Николај II Романов жртвовао је и себе, и своју породицу, и престо и Русију, 1914. године, када је неспреман ушао у рат са Аустроугарском и Немачком да би спасао Србију.

Друго, и Французи, и Енглези, и Италијани хтели су да жртвују српску војску, да је препусте уништењу кад се она повукла преко Албаније на Јадранско море. Онда је руски цар запретио да ће једнострано прекинути непријатељство са Немачком и Аустроугарском, да ће Русија изаћи из светског рата, уколико се не спаси српска војска. Тек тад су прво пристигли италијански бродови, па онда француски и остали да спашавају, да извлаче српску војску, кад је много

српских војника умрло, а могли су бити спашени да је помоћ стигла благовремено.

То је оно што показују историјске чињенице. После Октобарске револуције Русија више није била у руским рукама, све до Стаљина. Стаљин није био Рус и без обзира што га не прихватамо у идеолошком смислу, био је патриота и наравно био је државник, знао је да створи државу. Идеолошки га никако не могу прихватити, али те историјске чињенице морам да признам, али кад погледате ко је извео бољшевичку револуцију све ће вам бити јасно. У комплетном руководству бољшевичке партије нема ни један једини Рус, у периоду октобарске револуције.

Водитељ: И све тако до 1939.

Др Шешел: Па, док Стаљин није извршио обрачун са тим својим некадашњим револуционарним компанима. С друге стране, поставља се питање колико је садашња политика Русије усклађена са руским интересима. Знате, они који су се налазили на челу Русије, пре свега Горбачова, нису о томе водили рачуна. Они су сувише верова-

Пулеп "Нове демократије": да има част и образ, Димитрије Калезић би поднео оставку на Богословском факултету.

ли Западу и удропастили сопствену државу. Није ово морало да се деси, није морала та велика држава да се распадне. Она је сувише олако жртвована, бачена под ноге Западу. Исувине се много веровало празним обећањима Запада.

Јер, Горбачов је мислио ако испуни све налоге Америке, провештаће демократија, добиће милијарде долара економске помоћи, финансијске помоћи, развиће се Русија итд, као да је циљ Америке да развија Русију. Циљ Америке је да уништи Русију и због тога не треба ценити понашање целог народа и целе државе, на основу појединачних поступака неких политичара, без обзира колико нам ти поступци штете наносили.

Није нама сад неки поступак нанео велику штету, колико се у нама појави-

ла стрепња после ове две три изјаве Иванова, да би се могло десити нешто слично ономе што се десило у време Козирјева. То је оно што сада тренутно оптерећује нашу свест и ми упозоравамо, на крају крајева и Русију, да води рачуна.

Водитељ: Како коментаришете изјаву госпође Медлин Олбрајт на последњој конференцији за штампу у Москви, када је рекла да ће Америка са 10 милиона долара помоћи независне медије Русије?

Др Шешел: Америка се и тамо понаша као што се понаша у Србији. И тамо има листова као што су "Дневни телеграф", "Данас", као што је "Радио Б-92" итд. Гаме се ти листови зову "Известиа", "Поваја известиа". И они су најбучнији кад код нас неки антирежимски медији, прозападни медији нешто препоше, препоше из "Известие".

Водитељ: Видаковић из Бијељине вас пита - шта мислите о челницима Српске православне цркве и у Србији и у Републици Српској?

Др Шешел: Има добрих, има лоших, као и у народу. Црква није могла да остане мимо свих ових историјских збивања. Криза која је захватила и народ и државу није могла да мимоиђе Цркву. Све оно негативно што се дешавало у народу, што се дешавало у држави оптеретило је на извештај начин и Цркву. И Црква је страдала под Титовим режимом, 50 година. Режим се мешао у црквене послове, наметао своја кадровска решења итд., чак цепао Цркву.

Режим је изнудио прекоморски раскол, режим је изнудио раскол са тзв. македонском црквом и тако даље. Има извесних свештеника који воде отворену антисрпску политику, то су свештеници који су учествовали на видоуданском саборовању 1992. године. Сви они свештеници који су наступали заједно са Гавриловићем, Левијем и сличним непријатељима српског народа, сврстали су се у такве редове.

Видели сте како се понаша владика Артемије, додворава се Американцима, извршава њихове налоге, опањкава своју земљу, изједначава одговорност органа државне власти и појединаца у тој власти са деловањем шиптарских терориста и слично. Такво је његово понашање. Иво и недавно, видели сте ова будала Димитрије Калезић...

(Не)погрешивост црквених великодостојника

Водитељ: Немојте молим вас, господине Шешелу.

Др Шешел: Чекајте, сад ћу вам доказати да је будала. Како може један нормалан човек, још професор теологије да изјави да сам ја увредивши владика Артемија, поводом његових политичких наступа, увредио и самог Исуса Христа. То је његова изјава. Он изједначава једног владика, од више стотина владика који постоје на свету, са Христом.

Један од разлога хришћанског раскола, који је био дефинитиван 1054. године било је питање непогрешивости Па-

пе. Римокатоличка црква инсистира на принципу непогрешивости Панае.

Значи, само једног човека, појединца у оквиру целе цркве, која има око 800 милиона верника, можда и милијарду верника данас, она инсистира да је само један човек непогрешив, да је он Христов намесник на земљи, да је на трону Светог Петра, апостола Светог Петра итд. Православна црква то није прихватила, а сад један професор и бивши декан Богословског факултета изјављује да је непогрешив владика Артемије, један од владика којих у Српској православној цркви има између 30 и 40, а у целом православљу више стотина.

Он је непогрешив. Ја никада нисам критиковао владика Артемија по питању начина обављања његове црквене функције, свештених обреда које предводи, свештених радњи уопште, него само по питању његовог политичког ангажмана, који има чисто страначки карактер. Он се везао за тај Српски покрет отпора, као маргиналну политичку странку која редовно пропада на свим изборима и злоупотребљава цркву у политичке и страначке сврхе.

Знате, ја бих искрено веома волео да дође до тог суђења пред црквеним судом, да бих се појавио и одбранио своју позицију, а онда би владика Артемије морао бити рашчињен, а Димитрије Калезић не би могао да предаје на Богословском факултету. Како један такав човек може да учи студенте? И онда се чуде неки црквени људи како нема неког друштвеног консензуса да се уведи веронаука. Не може се увести веронаука и због тог разлога што неки свештеници не одустају да се мешају у страначке послове, да се илегалитификују са политичким партијама.

Сетите се, пред прошле изборе група свештеника, предвођена Јаконом Љубомиром Ранковићем, чије многе криминалне афере знамо, издала је јавно проглас и позвала народ да гласа за једну сасвим конкретну странку и за монархију. Има извесан број свештеника који православље везује са монархијским обликом владавине, што је идиотизам своје врсте.

Такви људи наносе највећу штету Српској православној цркви. Црква треба да буде изнад свега, изнад свих странака, да припада целом народу, а не да се свештеници страначки опредељују и учествују у страначким сукобима. За овог Димитрија Калезића знамо и да је привржен Новој демократији и не чуди ме тако његово понашање.

Сад мене интересује да ли сам ја вама доказао да је Димитрије Калезић једна будала. Пошто је ово програм уживо нема разлога да се бојите, јер за програм уживо само ја одговарам, не ви. Ево, нека ме Димитрије Калезић тужи црквеном суду.

Водитељ: Није ствар само одговорности.

Др Шешел: Чекајте, како може такав човек да се појави на таквом месту, да буде професор Богословског факулте-

та, да буде декан, објасните ми то. Како је то могуће?

Водитељ: Господине Шешел, можда је прави тренутак да ми одговорите на питање које стварно покушавам да вам поставим, а то је - није ли управо доказ да ова криза, све нас је погодила више него што хтемо да прихватимо, није ли крајње време да се сви вратимо основном елементарном начелу светосавском, а то је управо она симфонија у дејствовању и суживоту државе и Цркве.

Др Шешел: Имајте само у виду, историја односа државе и цркве је била увек историја покушаја једне или друге стране да наметне свој утицај, увек је тако било.

Црква и држава правно морају бити одвојене

Водитељ: То могу да прихватим, али он нам је оставио у аманет да је понтујемо, симфонију.

Др Шешел: Ми Цркву понтујемо, али то што понтујемо Цркву и што припадамо Цркви, ја сам одавно православљу из више разлога. Прво, искрено верујем у Бога, не прихватам све црквене догме, мислим да има застарелих догми, да има догми које не могу рационално да се објасне и прихвате и тд., али драго ми је што припадам православљу баш због тога што ме нико не контролише колико ћу пута отићи у цркву, колико ћу пута обављати молитву, то је препунтено мени и мом осећању потребе да то радим и што ми нико не намеће посредника између мене и Бога у неком свештенику на каже - е, не можеш до Бога без њега.

То је оно што ми је веома важно и не прихватам да је било који свештеник ближи Богу од мене, знате, као што је то у неким другим религијама. У овом случају, Црква треба да се бави црквеним питањем и она ту може одиграти изузетно јаку улогу, а учешћем у страначким борбама може се само испрљати.

Никад црква не може остати чиста, ако се умеша у страначке борбе. Никада. И кад год се неко из свештеничке хијерархије умешао у страначке сукобе, нанео је огромну штету Цркви и могу да вам наведем читав низ примера. Е сад, видите још једну ствар. Шта се дешавало у Русији? Цар Петар I је укинуо звање патријарха, баш због тог сталног сукоба око превласти и све до Октобарске револуције Русија није имала патријарха, дакле, више од 200 година.

Тек су комунисти поново увели то звање у Русији. Шта се дешавало код нас? До I светског рата биде су три аутокефалне српске цркве, Београдска митрополија, Карловачка митрополија и Цетињска митрополија. Оне су се ујединиле после I светског рата у Српску православну цркву и на Сабору за првог патријарха новијег времена изабран је Димитрије, митрополит цетињски. Краљ Александар је поништио његов избор и тражио да се промени Устав Српске православне цркве и да се у Устав унесе

његово право да потврђује избор патријарха. Кад је то урађено, он је потврдио избор Димитрија.

Значи, није му Димитрије као личност био споран, али је непрекидно инсистирао на томе да је он последња инстанца која то потврђује. Наравно, живимо у модерном времену и нико не претендује да то држава данас ради. Уосталом, од Француске револуције навамо усавршава се начело секуларизма, правне одвојености цркве од државе и мислим да је то добро начело. Црква и држава правно морају бити одвојене.

Духовно морају бити јединствене у погледу основних националних интереса. Ми Срби се разликујемо од Италијана, Француза и неких других народа по томе што ми имамо своју националну цркву, она јесте православна у општем смислу, она има своју посебност у националном смислу, то је светосавље. Управо је светосавље национални момнат у српском православљу, патриотски момнат и морамо га чувати.

Водитељ: Господине Шешел, све сте говорили, све могу да одобрим, прихватим, али вас молим да погледате, да дозволите да поставим питање из свог угла, не личног, него из угла обичног човека. Знате, ви сте саставни део политичке елите моје земље, мог народа и мене. Господа о којој сте причали су црквени великодостојници који су елита моје цркве.

Ја не могу да тражим од вас, ни од једних ни од других, да будете одговорнији, не могу да прихватим да се представници моје елите тако, један према другом понашају.

Др Шешел: Пазите, ја никада ниједног свештеника нигде нисам критиковао, ни јавно напао, осим по питању његових политичких наступа и ово је политички наступ, ова будала тражи да будем изабачен из Цркве, а та будала не разуме шта то значи. Да ја који сам већи верник од њега, од овог Димитрија Калезића, који се исправније поставља и према верским и према црквеним питањима од њега и који никад нисам издао свој народ, а он јесте чим је близак Новој Демократији, то је доказ издаје, он сад поставља то питање да ме избаци. Како другачије да то кажем? Шта бисте ви урадили да неко за вас сад каже да вас треба избачити из Цркве. Знате ли шта то значи, знате ли шта је та страшна реч...

Водитељ: Знам, и ужаснут сам, да управо елита, моја елита...

Др Шешел: А ја сам ужаснут што такав човек подучава студенте на Богословском факултету и што ти студенти сутра одлазе у народ као дипломирани свештеници.

**Лепа српска реч
– са аргументима**

Водитељ: И ја сам ужаснут, кад ви тако говорите, јер ви сте елита, политичка елита.

Др Шешел: То је лепа српска реч која има своје значење и она се односи управо на овакве људе. Будала је човек који лупета глупости без везе. Изађе у јавност и прича, не зна шта прича, лупета глупости и нема те друге, дајте ви неку бољу реч којом би се ово квалификовало. Хајде, дајте ви неку бољу реч, пошто сте ви елита, пошто инсистирате на томе....

Водитељ: Ја нисам, ви сте елита....

Др Шешел: Ја сам елита и користим лепу српску реч - будала за овакве људе какав је Димитрије Калезић и имам аргументе. Ја никада напамет никоме не прилепим никакву етикету.

Увек имам аргументе и спреман сам да се борим за ту своју квалификацију коју сам му дао. Е сад, дајте, имате ли бољу реч за понашање тог човека, дајте је.

Водитељ: Ја имам нешто друго за обе стране. Морате водити рачуна, и једни и други морате водити рачуна да ми у овом тренутку, као грађанину најмање треба ваша свађа или оваква полемика.

Др Шешел: Нема ту никакве свађе, с ким се ја свађам. Па нема овде ни полемике, тај човек није у стању, хајде понудите му сад дуел на вашој телевизији да видите да ли је у стању? Ја сам у стању са њим да улазим у дуел и по црквеним питањима и по канонском.

Ти људи, који се налазе на местима на којима се налазе, наносе толику штету Српској православној цркви. Ја вам то искрено кажем, али, дајте, ево и ја сам вас довео у ситуацију да ви немате боље речи од ове. Ово је једина адекватна реч, нема друге. Дајте ако имате....

Водитељ: Господине Шешел, ја нисам хтео да ја....

Др Шешел: Може ли се за тог човека рећи да је нервозан, не може. Може ли се за тог човека рећи да је поспан, не може. Може ли се за тог човека рећи да је необразован, тешко да може јер је изгледа много књига прочитао. Може ли се нека друга квалификација дати томе човеку, не може, остаје једино ова квалификација да је будала, када му је пало тако нешто на памет.

Водитељ: Све је у реду господине Шешел, могу све то што сте рекли да прихватим, али не могу колико год се трудили нећете ме убедити....

Др Шешел: Да је он будала.

Водитељ: Не, него да елита и једна и друга, и црквена и политичка, не може све то да каже на једном вишем културнијем нивоу.

Др Шешел: Овај човек не спада у елиту. Ово што је он изјавио, хиљаду пута је горе од онога што је изјавио Новак Киличић, који некоме забрањује улазак, не размишља и он је будалетина која нема појма о томе, забрањује улазак човеку у једну федералну јединицу

исте државе. Он забрањује улазак потпредседнику Владе Србије у Црну Гору.

Пазите, али ово је много страшније што је рекао Димитрије Калезић, неупоредиво страшније. И нема, оправдања никаквог да има част и образа тај човек он би сутра поднео оставку на Богословском факултету, повукао се у пензију.

Проблем је што нико из црквених кругова није реаговао на такав његов наступ. Ево, ја сам имао стрпљења, десет дана се нисам оглашавао, нико није реаговао.

Водитељ: Без обзира на све, време нам је да пређемо на друго, али морам да вам кажем....

Др Шешел: Имате ли још питања?

Водитељ: Ја нећу престати од вас свих да очкујем без обзира колико....

Др Шешел: Јесте ли успели да на-

Др Шешел: Јер ви немате противаргумент, о овоме што сам ја изнео. Можете ли да оспорите ову моју аргументацију?

Водитељ: Да се вратимо овој емисији....

Др Шешел: Ако не можете да оспорите аргументацију, не можете оспорити ни крајњи закључак који сам ја изнео. Мој закључак је заснован на једној убедљивој и потпуно комплетној аргументацији.

Водитељ: Гост је увек у праву.

Др Шешел: Добро. Е, лепо је када сте се сложили.

Водитељ: Гледалац Манојловић из Зрењанина поставља једно интересантно питање, коме треба више времена да посветимо, него да ја истерујем неке своје ставове. Када ће Филолошки факултет почети да ради? Радикал је на челу,

Уљези на Косову и Метохији: научници су доказали кавкаско порекло Шиптара који су после Срба дошли на Балкан

ћете неку адекватнију реч?

Водитељ: Слушајте, да ја успевам неке ствари, вероватно бих ја онда био елита.

Др Шешел: Али, ви ћете тражити да буде онако какво ви замишљате.

Водитељ: Па, богами ћу тражити господине Шешел, а колико ће елита то да успева то је ...

Др Шешел: То тражите од оних за које ви гласате на изборима.

Водитељ: Господине Шешел, ја немам право, никакво право немам да бирам, ви сте за мене елита. Ја сам очекивао да ћемо се најлакше сложити, да сви треба страсти мало да смиримо....

Др Шешел: Које страсти? Нема код мене страсти, код вас се страсти појављују.

Водитељ: Па јесте.

Др Шешел: Ја се не бих чудио да има те аргумент.

Водитељ: У праву сте.

а факултет не ради већ два месеца.

Др Шешел: На челу Филолошког факултета је декан. И управни одбор. И они се понашају у складу са законом. На Филолошком факултету су нешто изражајнији проблеми него на неким другим факултетима, и можемо да их размотримо, наравно. Ја мислим да је на Филолошком факултету доста урађено да се ситуација поправи.

Урађено је неупоредиво више него на Филозофском факултету. На Филозофском нико још да узоре ледину, што би се оно рекло. На Филолошком факултету делује једна група студената, америчких плаћеника, директни амерички плаћеник је Бојан Карајчић. Он је недавно и боравио у Америци. Добија паре од Американаца, служи њиховим интересима, продао се да би деловао против своје земље. И он тамо има неколико следбеника, то није проблем.

Друго, ја не бих говорио када је реч о Филолошком факултету о неким стру-

чим питањима, зато заиста нисам компетентан, то је ствар управног одбора, декана, наставно-научног већа. Око тог распореда предмета, катедри, наставног плана и програма и слично, заиста у то не бих улазио. Постоје неке ствари у којима су направљене грешке. Неколико грешака је направљено, ја бих две конкретизовао.

И мислим да се то мора под хитно исправити. Донесена је одлука да се уручи отказ Леону Коену, мислим противзаконито и мислим да је та одлука већ опозвана. Како је до тога дошло? Леон Коен је добио дозволу наставно-научног већа још пре доношења закона, да годину дана проведе у иностранству, на студентском боравку. Према интерним актима факултета, није се могла донети таква одлука јер није прошло три године од претходног његовог боравка у иностранству.

Али, ако је прекршен неки интерни акт, није он крив што је прекршен, него надлежни орган факултета. И пошто је он већ отишао у иностранство на студентски боравак, и пошто је позиван да се врати али га наводно нису нашли и шта ја знам, није му се могла изрећи оваква казна престанка радног односа. И мислим да је грешка, пре неколико дана донешена, иницијативом у форми неке прелиминарне одлуке да се на катедри за италијански језик у звању професора ангажује Данијел Шифер, који апсолутно не испуњава елементарне услове.

Ја се надам да ће таква одлука бити хитно опозвана. Има још неких других ствари за које је, наравно, надлежан суд, ако је прекршен закон изриче се казна престанка радног односа и тд. Али ја се такође у то не бих мешао, јер нико ко је наступао јавно против тога није износио конкретне чињенице којима би доказивао своје тврдње.

Али, у ова два случаја сам се ја лично уверио да су направљене грешке и те грешке морају да се исправљају. У случају Леона Коена, дакле погрешно му је изречена мера отказа, то мора да буде поништено и мислим да је поништено. И мора да се поништи ова прелиминарна одлука о ангажовању Данијела Шифера, не може да буде професор јер не испуњава елементарне услове.....

Водитељ: Када ће прорадити факултет?

Др Шешел: А када ће прорадити, ја то не знам. То зависи од надлежних органа факултета. Ја мислим да треба да се учини додатни напор да се мало смири та атмосфера, да људи једноставно трезвеније почну да разговарају, да се изолују ови страни плаћеници који тамо делују, ја сам вам већ поменуо главног међу њима.

Има извештан број професора који тако помало шурују, покушавају да лове у мутном, а тамо где су донесене овакве неисправне или проитвзаконите одлуке, оне морају, наравно, да се пониште. А, што се тиче саме организације наставе, предавања, катедри и слично, ја се у то не бих мешао, то је ствар тих

компетентних органа. А ми као Влада Србије само потврђујемо статут. Ми смо једном потврдили статут, било је сада неких измена и мислим да је поступак да се усвоје и те измене у процедури.

Да ли су Шиптари држављани Албаније?

Водитељ: Гледалац Душко из Новог Сада, који је последњих десет месеци провео у Америци, каже - зашто се у нашој терминологији користи реч Албанци, а не Шиптари? Јер, верујте, то нам штети у свету. Људи у Америци, на пример мисле да овде живе држављани Албаније?

Др Шешел: Па, Американци су у просеку много необразовани људи. И огроман број Американаца да пред њих поставите географски атлас, глобус не би могли ни да вам покажу, можда нигде је Европа, а камоли где је Балкан или где је Југославија или Србија. Многи. Ја сам се лично у то уверио.

Водитељ: Они не знају ни своје градове.

Др Шешел: Боравио сам у Америци и лично сам се у то уверио. Али, што се тиче назива, ту постоји већи број назива. Стари српски назив за Албанце је Арбанаси. Грци их називају Арнаутима, други европски народи су их називали

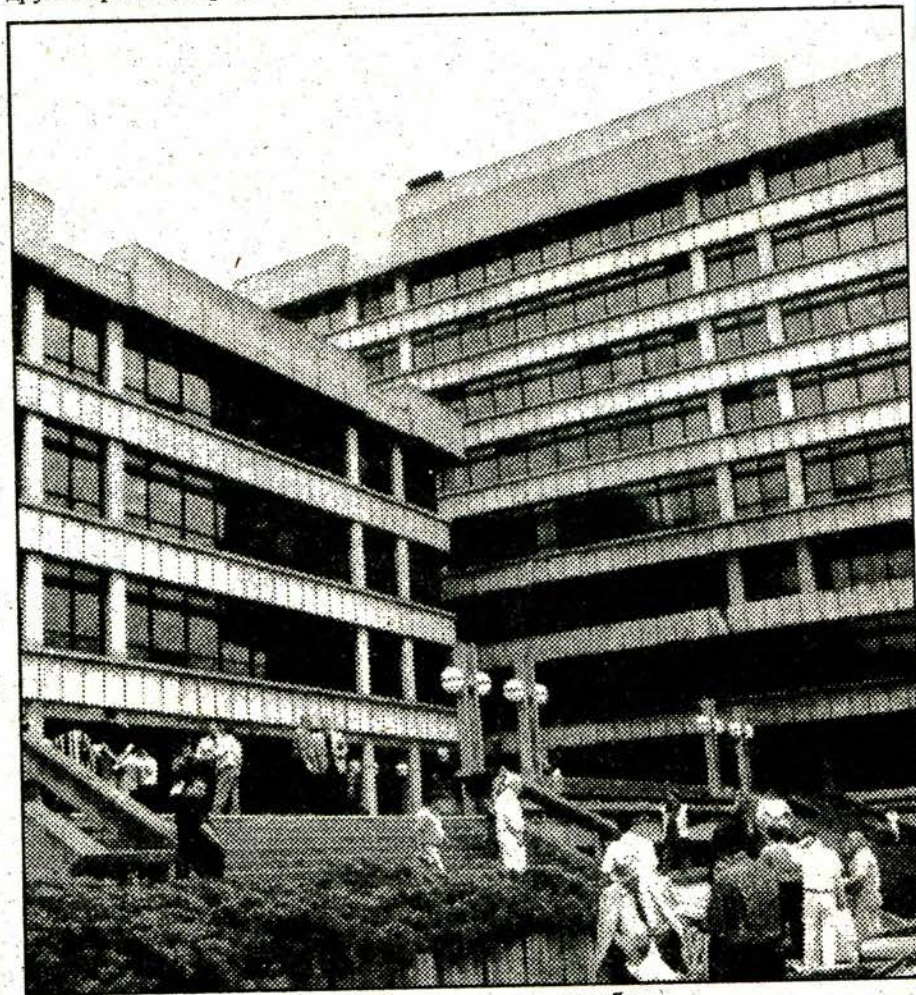
Албанцима, од мислим латинског изворника албанос што значи туђ, стран. А, Албанци не припадају ни једној групи познатих европских народа.

Неки научници су доказали њихову сродност са кавкаским народима. Имају извесне сличности са баскијцима. И, најозбиљнија научна претпоставка је да су заиста пореклом са Кавказа. И они су, после Срба дошли на Балкан.

Кроз ове протекле векове њихов језик је у извесној мери романизован. Али није романски језик. А, сами себе називају Шиптарима. Шиптари или тако нешто, није битно. И, тај назив је форсиран после Другог светског рата, да би се избацио назив Арнаут или Арбанаси. Ја мислим да, прво, ниједан од тих назива не треба да буде увредљив за Албанце.

А ја користим и један и други, час их називам Албанцима час их називам Шиптарима. Они имају право да се означе како год желе, они су у суштини једна нација, нису историјски народ јер нису били у стању да сами себи формирају државу, што је основни критеријум код поделе народа на историјске и неисторијске. Њима је држава формирана сагласношћу великих сила, из искључивог разлога да се спречи директан излазак Србије на Јадранско море. То је искључиви разлог.....

Водитељ: Ватикан и Беч.....

Стање у судовима звони на узбуну: ред се мора завести новим законом о судовима и судијама

Др Шешел: ... формирања албанске државе. Албанци су народ без развијене националне свести, поготово Албанци у Албанији. Немају изражену националну свест, и изнутра су много подељени, поготово северни и јужни део. А, код ових на Косову и Метохији можда је свест изражајнија него код Албанаца у Албанији, али међу њима су велике разлике, између ових наших и оних који живе у Албанији. Чак је све већа нетрпељивост.

Бити држављани Албаније, за њих је неповољнија околност него ако су држављани наше земље. И, не негирамо ми многим од њих држављанство, ако су заиста држављани. Има много оних који нису држављани. Због тога нам је потребан попис становништва, да видимо ко је ко, и колико их уопште има.

Водитељ: Што се упорно одбија. Милан из Београда пита - чији је држављанин Адем Демаћи, са чијим пасошом излази ван наше земље и ко му га је издао?

Др Шешел: Не бих се могао заклетити, али мислим да излази са нашим пасошем. Југословенским пасошем.

Водитељ: Вукан из Ужича пита - да ли савезни премијер треба да буде из коалиције "Да живимо боље"?

Др Шешел: А зашто би био из коалиције "Да живимо боље". Савезни премијер треба да буде из оне странке која успе да обезбеди већину гласова у Већу грађана и Већу република за његов избор. По Уставу, ако је председник из једне федералне јединице, по правилу председник владе треба да буде из друге федералне јединице.

Али то правило не мора да се поштује и у једном периоду га нисмо ни поштовали, када су били Ћосић и Панић, као кандидати Србије. И Устав не познаје ово на чему инсистира данашњи режим из Црне Горе, да њима припада место савезног премијера, то није тачно. Све и да им припада, ако не могу да обезбеде већину у једном и другом већу, шта ће да раде са тим?

Јер то је глупост што они траже. Премијер може да буде само онај ко обезбеди апсолутну већину гласова и у једном и у другом дому. И пошто то по прилици ниједна странка не може сама да постигне, нужне су неке међустраничке коалиције. Могао би премијер да буде и члан Српске радикалне странке из Црне Горе, иако тренутно немамо ниједног посланика из Црне Горе. Али, ако ми успемо да обезбедимо већину гласова у Већу грађана и у Већу република, нема ко да се буну.

Водитељ: Горан Тодоровић из Београда, када ће се марка вратити на ниво на којем је била, Влада помиње кредите, од чега?

Др Шешел: Нико није обећао да ће се марка вратити на ниво на коме је била, али смо обећали да ће се смањити курс марке. То смо у релативној мери постигли, зауставили смо даљи раст курса. Апсолутно је немогуће тврдити да нећемо никада имати девалвацију. Опет

ћемо једном имати девалвацију, али наш је циљ да то што више пролонгирамо.

Сувише је слаба наша економија, да можемо вечито имати стабилан курс. Али, бар смо зауставили инфлацију, она је успорена и она је неупоредиво мања него што је била претходних година. Инфлација за прошлу годину нам је била нешто око 50%. То је велики успех у односу на период Бранка Микулића када је инфлација била 200%. Знате, од Милке Планинци наовамо, ми нисмо имали мању инфлацију.

Водитељ: Чим је дошла отплата кредита, инфлација је ...

Др Шешел: Да. А што се тиче кредита, дошли смо до извесног закључка који ћемо покушати да спроведемо, да је много боље давати потрошачке кредите грађанима, па финансирати набавку домаће робе него давати кредите фабрикама у друштвеном сектору које они онда не врате. Велики број кредита је дат из Републичког фонда за развој и огроман број фирми још није вратио те кредите.

Водитељ: Шта ће бити са тим, господине Шешел?

Др Шешел: Па, то је проблем, јер нисмо спровели приватизацију. Када имате приватизовану привреду, можете да плените имовину. Е, хајде ви сад запленте имовину друштвене фирме, и шта сте постигли - ништа. Знате, давање кредита има смисла само приватним фирмама и приватним грађанима. Ако не врати кредит, ви му запленте имовину.

Када ви самом себи дајете кредит, када дајете кредит државном или друштвеном сектору, то је као да самом себи дајете. Па из једног цепа стављате у други цеп. А, суштински ништа не постижете. Ми имамо такав менаџмент, имамо такво руководство у друштвеним предузећима, да оно својом неозбиљношћу изазива катастрофалне последице у многим случајевима.

Водитељ: Е, управо због те изјаве, по вашем сазнању пратили сте то, ти кредити, новац који је дат таквом менаџменту, да ли је завршио у малверзацијама и проневерама или је само отишао у плаћање трошкова који су се gomилали?

Др Шешел: Негде је ишао и у проневере и у малверзације, наравно, али то би морали да истраже надлежни државни органи. Али, не увек.

Довољна је њихова неспособност, они не знају да пласирају тај новац, да уложе у производњу, да организују добро производњу, да реализују производе на тржишту него тај новац страће на брзину, поделе две-три плате и готово.

Одустало се од суђења Изетбеговићу

Водитељ: Гледалац Мирсад, сада живи у Београду, да ли Југославија има снаге да се покрене акција за оглашавање Алије Изетбеговића ратним злочинцем? По наређењу Алије Изетбеговића ликвидирано је 5.500 Срба у Казанима код

Бембаше, о чему је сведочио заробљени Јасмин Шљиво. И, знате ли где је Шљиво сада?

Др Шешел: Где је Шљиво, не знам баш. Али, мислим да би требала Република Српска да прогласи Алију Изетбеговића ратним злочинцем. Било је неких покушаја, чак му је организовано и суђење у Бањалуци, али изгледа да се од тога одустало.

Водитељ: Отишла је цела оптужница у Хаг, само се не разматра.

Др Шешел: Е па сад, проблем је, знате, када се пошаље таква оптужница у Хаг, што онда Хаг тражи да се у меша и у ваше унутрашње послове. У сваком случају, треба га прогласити ратним злочинцем ако постоје аргументи.

Али, треба инсистирати на суђењу пред надлежним судом. Надлежан би, у овом случају, био суд у Републици Српској, пошто су страдали грађани Републике Српске и пошто су се многи злочини одвијали на територији Републике Српске.

Водитељ: Гледатељка, која се представила као стара радикалка, поздравља вас уз констатацију да је најугроженији слој људи изневерен, јер нико више није у стању да се храни, лежи, а о умирању не сме ни да размишља. Пита, где је решење, јер камате и порези непрестано скачу.

Др Шешел: Па, у том најугроженијем слоју људи, порези не скачу. Јер, они немају на основу чега да плаћају порез. Када је реч о запосленима, ми смо смањивали пореске обавезе са 124% на 98%, и у перспективи се надамо, да ћемо успети још више да их снизимо. Али, што се тиче укупне економске ситуације, у огромним смо проблемима, свесни смо тих проблема.

Неке помаке правимо, али најважније је што смо бар зауставили или успорили негативне последице тих економских проблема. Видите, Американци срачунато иду на продубљивање наше економске кризе и социјалне беде, да би Србију сломили изнутра. И због тога је изречена ова забрана инвестиција Европске уније, која успорава процес приватизације у нашој земљи. А без тог процеса приватизације нема економског оздрављења.

Водитељ: Гледалац који се представио само као избеглица из Кладња, пита - да ли ће ускоро бити решен статус избеглица, хоћемо ли добити држављанства или ћемо бити протерани и одавде?

Др Шешел: Један од услова Српске радикалне странке за улазак у Савезну владу је био споразум да се убрзано изда држављанство свим избеглим Србима, било да је реч о Србима избеглим из Српске Крајине, или Србима избеглим из Словеније или Хрватске, или Хрватско-Муслиманске Федерације, или Србима из других делова света који год желе југословенско држављанство.

Пошто је отпала та могућност, нашег уласка у савезну владу, пошто ми ни у једној варијанти нисмо били спремни да улазимо са Српским покретом

обнове, ја не знам како ће се сада Савезна влада поставити по том питању. Када сам о тим стварима разговарао са Булатовићем још у мају прошле године, он није био против. И овако када се срећем са неким министрима или са неким потпредседницима Савезне владе, начелно су за. А, некако су спори у реализацији....

Водитељ: Није проблем самог решења, него је проблем реализације.

Др Шешел: Проблем је у реализацији, јер се дуго чека на то. Чека се по осам месеци, по годину дана и дуже.

Водитељ: Сава Стојишин из Новог Сада, иначе председник Скупштине борача рата 1990, Републике Српске - да ли Влада Србије има намеру да исплати заостала примања ратним војним инвалидима, а према договору нашег удружења и Владе Србије од марта 1997. године?

Др Шешел: Ми имамо намеру да исплатимо сва заостала дуговања. Само вам не могу рећи када ћемо успети то да урадно.

Водитељ: Гледалац из Београда, Кејман - када ћемо Вокера операти из Југославије?

Др Шешел: То није у мојој надлежности, свој лични став сам изнео, изнео сам став Српске радикалне странке. То је надлежност Савезне државе, ја бих волео да се то деси што пре.

Несигурна куповина иностраних возила

Водитељ: Гледалац из Београда, шта је са возилима црногорских таблица која су у поседу а не смеју да се возе, да ли ће бити пререгистрације?

Др Шешел: Ми смо завршили пререгистрацију возила са црногорским таблицама. Не верујем да ће бити нове пререгистрације. А, видите шта се дешава у Црној Гори, сада црногорска полиција одузима та возила. Свако онај ко купује возило, за које унапред може знати да је украдено, мора знати и да му је та куповина несигурна. Да кад тал може остати без тог возила.

У западној Европи, у свим земљама где су украдена та возила, води се уредна регистрација и они само вребају прилику да открију лица код којих се налазе возила, а последица је увек одузимање возила. Наши грађани су, по том питању, сада у неколико заштитени.

Пошто је Интерпол одбио сарадњу са нашим полицијом, пошто смо на извештај начин изоловани. Па, се нико и не усуђује из западне Европе да дође и да потражује. Чим би се нормализовали односи Савезне Републике Југославије са Европском унијом сва би та возила дошла под удар, сва.

Водитељ: Могу ли од осигуравајућих друштва да траже одштету?

Др Шешел: Сва би та возила дошла под удар, и нико не би био сигуран.

Водитељ: Господине Шешелм сигурно преко 50 питања гласи на теме исплата, када ће бити исплаћени студентски кредити и стипендије, када ће би-

ти исплаћена боловања, социјална давања, дејчи додаци. Када ће држава сва та давања почети да исплаћује?

Др Шешел: Ја сам убеђен да ће ове године исплате свих социјалних давања бити уредније, редовније. Да ли ћемо у томе успети, видеће се. Сви наши потези су у том правцу срачунати.

Ја знам да су и ове таксе које смо уводили биле непопуларне, али није било другог начина. Укупна маса пензија у нашој земљи је 15% већа од укупне масе плата. И није било другог начина.

А када ћемо успети ово заостало да исплатимо, тешко је сада одговорити. Једна од варијанти којом бисмо то могли да урадимо била би нека успешна приватизација, већа приватизација, која би држави донела већу суму новца, као она претпрошле године, када је продато 49% телефонске компаније.

Тада би могли да се штампају бонови за плаћање електричне енергије и да се сва ова заостала дуговања државе исплате кроз те бонове, а новац од приватизације да уложимо одмах у електропривреду, у изградњу нових капацитета, у обнову постојећих итд. Јер, у противном, постоји опасност да велика маса новца, сама по себи опет делује инфлаторно. Овим бисмо сузбили могућност инфлаторног дејства, измирили државне дугове, омогућили људима да плаћају редовно своје обавезе, а новац уложили у једну привредну грану која је веома профитабилна. Код нас још није, јер нам је цена струје најнижа у Европи, и цена струје је код нас социјална категорија. Наша Влада народног јединства од маја месеца ту цену није мењала, није дизала. Тада смо имали једно поскупљење од 9,5% и остали смо на томе.

А, када је требало да се прече на зимску тарифу, уместо 50% како је законом прописано, ми смо одлучили да зимска тарифа буде само 25%, али се онда може десити, у марту, да нема повратка на летњу тарифу, па да се на тај начин ублажи тај финансијски удар на грађане који би они тешко поднели да је одмах уведена зимска тарифа од 50%, како је то законом прописано.

Водитељ: Много је питања, такође, о таксама на аутомобиле при регистрацији аутомобила. Основна примедба је прво да су високе, а друго, да се опорезује кубикажа, а не вредност возила. Тако да возило од 3000 кубика старо рецимо 15 година, повлачи таксу од ...

Др Шешел: Ми смо то у закону исправили, било је примедба грађана. И ми смо законом увели могућност попусту до 30% за старија возила. Дакле, свесни смо били тог једног недостатка, исправили смо га, више не постоји уредба него закон, преточена је уредба у закон. А друго, били смо у дилеми или да дижемо цену бензина или да уводимо ту таксу.

Да смо дигли цену бензина, морали би и нафте, и деловали бисмо инфлаторно. То би се одразило на повећање цена других производа. А када смо увели таксу, нисмо деловали инфлаторно. А,

такса на возило до 1150 кубика је 300 динара. То је мање од 1 динара дневно за годину дана, је ли тако. Дакле, није то велики удар, колики би удар било поскупљење бензина.

Ми смо ипак задржали најнижу цену бензина у Европи, када се изузму директни произвођачи нафте. У источној Европи, просечна цена бензина је марка и 60 пфенинга. А код нас је цена бензина испод 1 марке. Дакле, имамо најјефтинији бензин. Али, не смемо рачунати Румунију, јер она има своја налазишта, има домаћу производњу.

Не рачунамо Русију, и она има домаћу производњу. Када гледате Украјину, Белорусију, Пољску, Чешку, Словачку, Мађарску и Бугарску, наш бензин је далеко најјефтинији. Алтернатива је била само то поскупљење, а ми смо га на сву срећу избегли. Прошле године смо имали само једно поскупљење.

Водитељ: Такође, велики корпус питања се своди на једно, прво су оцене да се осећају изневсреним, или угроженим, или разочараним, али у суштини нас питају како преживети са 380, са 500 динара, има ли дакле наде да се примања повећају.

Др Шешел: Немогуће је живети са тако ниским примањима.

Водитељ: А још нередовна исплата....

Др Шешел: Немогуће је апсолутно, људи се сналазе како ко зна и уме. А, најтеже је онима који за додатни рад нису способни. Они буквално гладују, или их помаже неко њихов најближи. Свестан сам, у потпуности, тешке економске и социјалне ситуације, али решења ту нема преко ноћи.

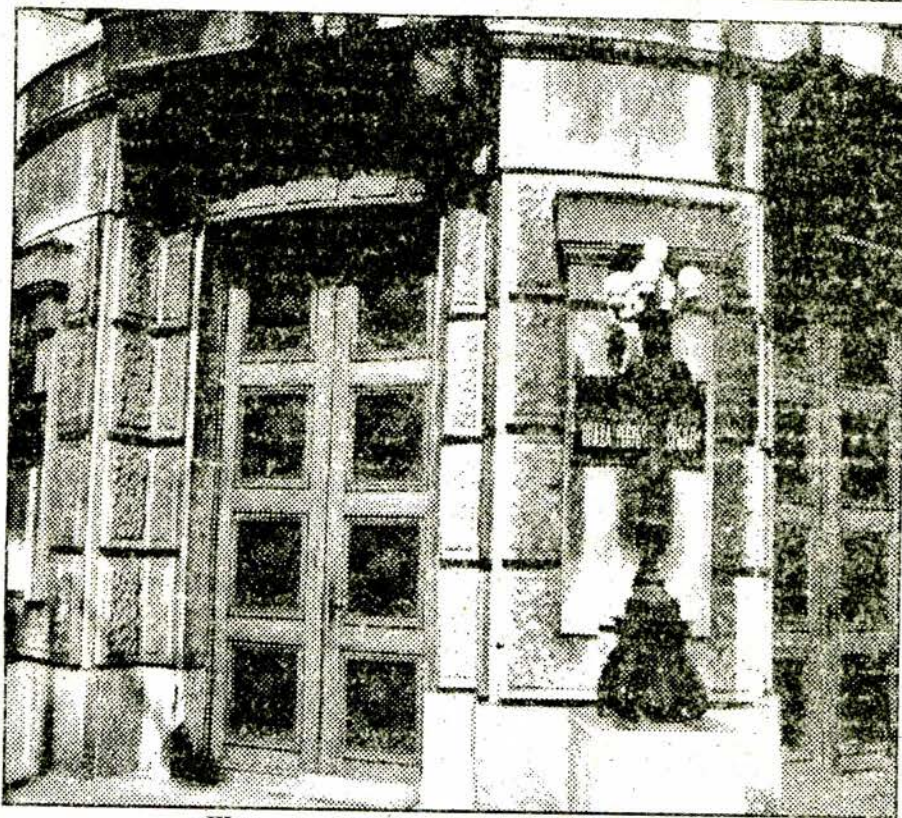
Ни у предизборној кампањи нисмо обећавали да ћемо проблеме решити преко ноћи, можда и у вашој емисији често сам говорио да се највише бојим претераних, неумерених очекивања. А, ова ће нам криза још потрајати, ми ћемо се са њом носити како знамо и умемо, али она ће трајати све док трају ови притисци западних сила на нашу земљу.

Све док не одустану од отимања Косова и Метохије, и других српских територија, они ће нас подвргавати економским санкцијама, притисцима, блокадама, покушаваће да изнуде нашу потпуну пропаст. А, ми се са тим суочавамо и ми томе парирамо.

Водитељ: Гледалац из Београда,

Др Шешел: Нема ту ни неког адекватног економског рецепта... Ево, сви они који се тиме баве, ова група Г17 и Мило Ђукановић, сви који су се у јавности појављивали, појаве се и кажу морамо да се вратимо у Међународни монетарни фонд, светску банку, интеграцији у Европи, а ништа од тога не зависи од наше воље.

Просто нас хушкају да одустанемо од заштите националних интереса, да нам дају ту шаргарепу коју тако дуго обећавају. Па нисмо ми магарци да се залећемо за једну шаргарепу и да изгубимо све оно што имамо.

Штедљива Влада: ниједан нови аутомобил није купљен од када је формирана Влада народног јединства

Веронаука у школама?

Водитељ: И Југославија и Албанија су једине две земље у Европи које немају веронауку као предмет. Зашто је ваша партија против веронауке...

Др Шешел: То није истина. Требао би ваш гледалац да каже која то земља има веронауку као обавезан предмет у основним и средњим школама.

Водитељ: Не као предмет, обавеза не-го и факултативан.

Др Шешел: Где то постоји? Има ли то у Америци?

Водитељ: А у Америци знате да је уставом забрањено ...

Др Шешел: Има ли у Немачкој, имали у Француској, има ли у Италији. Где је веронаука обавезан предмет?

Водитељ: Дакле, зашто се против веронауке...

Др Шешел: Ја сам вам рекао против тога сам да буде обавезан предмет.

Мислим да треба да буде факултативан. Али, да би била факултативна и да би се као таква увела у све средње и основне школе, морамо имати адекватан кадар.

Водитељ: Значи, сви заједно да радимо на адекватном ...

Др Шешел: Е, да бисмо то постигли, прво морамо обезбедити да се припадници црквене хијерархије не мешају у страначке послове. Јер да сутра своју децу дам да уче веронауку, а да их свештеници тамо уче монархизму, не пада ми ни на крај памети. Или да их страначки опредељују. Не сме веронаука бити оно што је раније био марксизам.

Веронауку морају предавати компетентне личности, људи којима је стра-но страначко сврставање, људи који ће

бити патриоте, стручњаци а неће младим људима и деци исцурати мозгове. И друго, има ту још један проблем. Знате, ми нисмо земља једне религије. Ако се уводи веронаука, онда се мора увести и за православце и за католике и за муслимане ...

Водитељ: Исти гледалац пита, моли за коментар изјаве министра Карића у вези продаје станова. Каже - то су ипак били раднички станови а не државни.

Др Шешел: Какви станови?

Водитељ: Право да вам кажем, за ту изјаву ни ја не знам.

Др Шешел: Ја не знам за ту изјаву министра Карића и не знам о чему се ради. Што се тиче станова, врши се приватизација. Свако ко има станарско право, може да откупи свој стан. Може да га откупи одмах, може да га откупи до 40 година.

Корумпираност судија

Водитељ: Није питање коректно записано, али зато гледаатељка Наталија Багмас из Београда гађа у сунчину ствари, шта ћете предузети за смањење криминала и да криминалци буду кажњени адекватно. Зар је могуће да за 150 провала, криминалци казне са по 3 месеца затвора?

Др Шешел: Не кажњава их Влада, не кажњавају их министарства, кажњавају судови. Да нам је стање у судовима добро, није добро. Ми морамо што пре донети нови закон о судовима и судијама, морамо и тамо завести ред.

Ја лично мислим да тим новим законом морамо обезбедити да нико ко се страначки организује, не може да оп-

стане у судовима, поготово свим члановима Друштва судија Србије, није место на судијским положајима.

Они су инструментализовани са Запада, јер делују против своје земље, против свог народа. Имамо ми једног судију Уставног суда, овог Слободана Вучетића који делује против Србије већ константно годинама, повезује се са маргиналним политичким странкама које су инструментализоване са Запада. И у медијима који су под контролом западних сила, пре свега Американца, благи свој народ, своју државу, делује противверски. Имамо једног таквог у Врховном суду Србије, судију Ивошевића, који се на сличан начин понаша.

У скружним и оближњим судовима имамо судија који се тако понашају, неки су враћали чак противзаконито Шингаре на посао, и налагали да им се за 8 или 9 година исплате сва лична примања, не само зарале него и топли оброк, и маркица за превоз и све остало. Имамо, дакле, појаве корупције, имамо случајева сада су ми то причали док сам био у Подујеву, када су биле ове терористичке акције, да се комплетан суд преселио из Подујева у Куршумлију.

Чујем да је председник суда у Куршумлији изградиле базен испред своје куће, поставља се питање како је то могуће од судијске плате и тако даље. Значи, има читар низ питања која морамо врло брзо решавати, а да бисмо се у то уопште упустили морамо донети нови закон о судовима.

О томе разговарамо и желим то да кажем, да народ зна, да се нешто тако може очекивати у блиској будућности. Да се у једине судови, у јединствен систем редовних суда. Сада имамо редовне и привредне судове. Ја сам лично убеђен да је то једна бесмислица, да их морамо ујединити.

Затим, морамо судијске норме повећати, морамо ограничити трајање грађанских парница на сличан начин како је то ограничено када је реч о кривичном поступку. Сада грађанске парнице трају по двадесетак година и више, и тешко ономе ко иде на суд да неко своје право оствари.

Економска криза, наталитет...

Водитељ: Хрватки Борислав пита - како да се побољша наталитет у земљи, када су радничке плате мале а додаци такође? Шта мислите да урадите по том питању?

Др Шешел: Свестан сам тежине социјалног положаја огромне већине народа. Међутим, народи који имају највећи животни стандард имају најмањи наталитет. Животни стандард и наталитет нису у таквој сразмери. Шинтари имају највећи наталитет, а просечан животни стандард им је испод српског. Још увек је испод српског, без обзира и на ова разматања, богатство и на све ове швајцарске канале и тако даље, ту кајмак сакупља врх мафије а

обични људи живе такође прилично тешко.

Треба ту поћи од принципа, свака породица мора избегавати да остане само на једном детету. Прво, то дете није довољно способно у принципу, мада има изузетака. Није довољно способно за самосталан живот, размажено је, не навикне на конкуренцију и тако даље. А, где има хлеба за једно дете, има сигурно и за двоје.

Где има за двоје, има сигурно за троје. Где има за троје, има сигурно за четворо. Друго, боље је када је више деце, па макар деца јела хлеб и мармеладу, него остати само на једном детету па да то дете сутра не зна да се снађе у животу. Знате, боље је када се једна чоколада дели на четворо или петоро деце, па се свако труди да не изостане, па се мерка да ли је

Водитељ: Гледалац је мислио хоће ли бити и те једне чоколаде, криза је.

Др Шешељ: Криза јесте. Али у тој кризи треба водити рачуна о наплатитету, а држава са своје стране, и органи локалне самоуправе ту много заостају.

Водитељ: То га интересује.

Др Шешељ: Мора да подстакне наплатитет и да помаже породицама.

Водитељ: У овом плану хоће ли бити неких промена?

Др Шешељ: Нажалост, држава касни 15 месеци у исплати децјих додатака, неизвесно је када ћемо успети то да надокнадимо....

Водитељ: Хоће ли бити боље него раније?

Др Шешељ: Боримо се, муку мучимо и боримо се да сада буде редовна исплата, а када ћемо успети да надокнадимо, тај стари дуг, питање је. Не могу дати нека чврста обећања, не могу дати нека празна обећања. На томе радимо, трудим

мо се, али смо се у неким стварима, као што је у кучину упетљали, треба и то имати у виду.

Неке ствари су јаче од нас, неке ствари не зависе од наше воље. Што се тиче ове владе, она је крајње штељива, све је штељивија, сваким динаром крајње рационално располажемо, ниједан ауто није купљен од када је ова влада формирана, сада смо донели одлуку да сви државни органи, и сва јавна предузећа када набављају аутомобиле, искључиво набављају из Заставиног програма. Никада таква одлука раније у нашој земљи није донесена.

Али, искушења су све већа, и проблеми су све већи.

... и Косово

Водитељ: Јесте, господине Шешељ, молим вас, на крају емисије да помогнете лично мени, да разјасним једну дилему коју сте ми наметнули, јер сте пре емисије рекли - више се плашим економске ситуације од ситуације на Косову. Ја све време не знам да ли то да разумем, да нам неће одузети Косово, или смо економски толико црно да је сасвим све једно да ли ће нам га узети.

Др Шешељ: Није толико црно, и није никоме свеједно да ли ћемо сачувати или нећемо, Косово. Ја мислим да ће народ свим средствима да брани Косово, и у то сам убеђен. Апсолутно сам у то убеђен. И убеђен сам да ћемо сачувати Косово ...

Водитељ: Дали је то каписла и у економском смислу...

Др Шешељ: То ће и нови ентузијазам да пробуди у народу. Знате, али с неким реформама економским смо много закаснили и сада морамо да их спроводимо у најтежем тренутку, у најнеповољни-

јем тренутку. Поготово, када је реч о приватизацији. Ми ћемо ту приватизацију спровести, сада ћемо и пропагандним средствима да је убрзавамо.

Имали смо неке резерве на сам концепт, али какав је такав је, до сада није било бољег концепта у примени од овога. То је сигурно. Могао је бити још бољи, али вероватно ћемо неке проблеме и у ходу решавати. Економска ситуација никоме није непознаница, ми на сву срећу производимо довољно хране, па глади нема.

Иначе, што се тиче индустрије, ту смо суочени са толиким проблемима и толиким притисцима да ћемо још дуго да се батрамо, да од данас до сутра решавамо понешто и тако даље, а да коначна решења немамо. И на то треба рачунати. Ми гасимо пожаре, с времена на време, а поготово тамо где су веће концентracије радника. Прошле године смо 500 милиона динара издвојили за наручбу послова у металском комплексу. Не да дамо паре, ево исплатите радницима бедну неку црквицу, него вам наручујемо послове, изградите комбајне, тракторе.

Водитељ: Да ли су одрадили то?

Др Шешељ: Неки јесу, неки нису. То је проблем. "Змај" мање од 50%, неки су 100%. Лако је нама тамо, када ми дамо новац па они ураде. Али, када се сусретнемо са неодговорним менаџментом, који није у стању, који није способан, ту су проблеми. У једном предузећу у Новом Београду, морали смо и стечај да отворимо. Био је неки независни синдикат, непрекидно остављао рад, неке бунџије и галамшије правили проблеме, ништа се није радило.

Ми дамо новац, ништа не ураде. Отворили смо стечај, прочистили мало то, подрмали, променили руководство, и сад то предузеће 100% испуњава своје обавезе. У последње време смо Заставине програме помогли, затим позабавили се проблемом Мајданпека и тамо нешто интервенисали, нешто смо урадили и за Сартид.

Нажалост, не можемо још много да урадимо. Огромна су дуговања. Али, бар да се нешто ради, да човек ипак оно што добије нешто мало пара, да то ипак неким радом буде покривено.

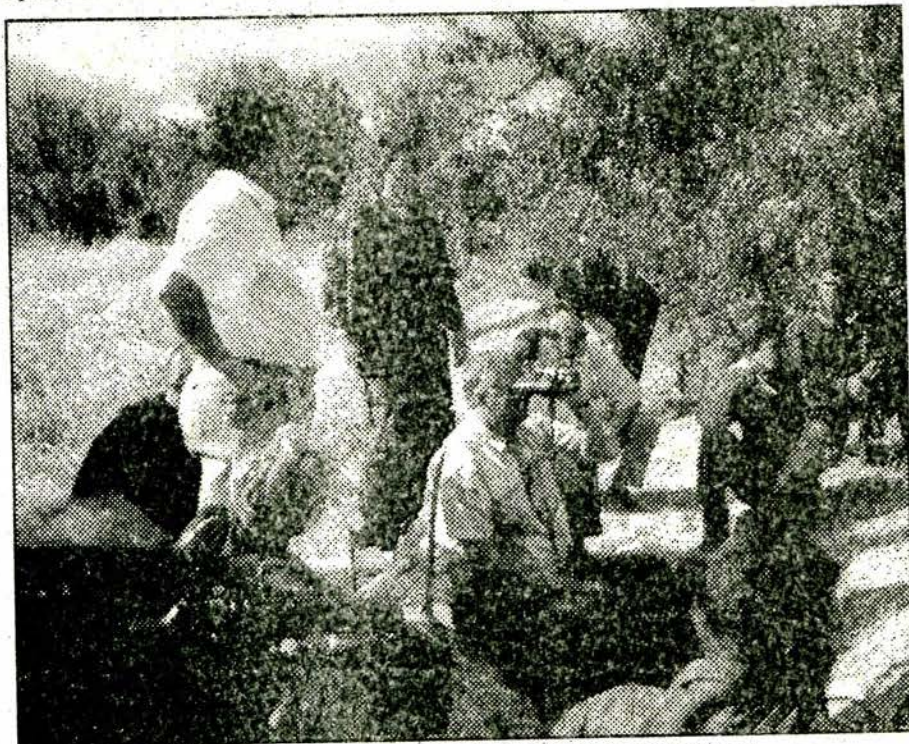
Водитељ: Господине Шешељ, време је ограничавајући фактор сваке емисије. Ја вам се захваљујем на гостовању. Знате да је уобичајено да вас питам да ли вам је било довољно угодно, па да нам дођете и други пут.

Др Шешељ: Мени је увек на телевизији угодно.

Водитељ: Хвала вам и на времену и на разговору.

Др Шешељ: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, био је ово "Дијалог" у коме нам је гост био потпредседник Владе Републике Србије господин Војислав Шешељ. Следећег четвртка је нови "Дијалог", а докле, наравно, уживајте уз програм телевизије Палма. Лаку ноћ и пријатно.

На првој борбеној линији: народ ће свим средствима бранити и одбранити Косово и Метохију

11. МАРТА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

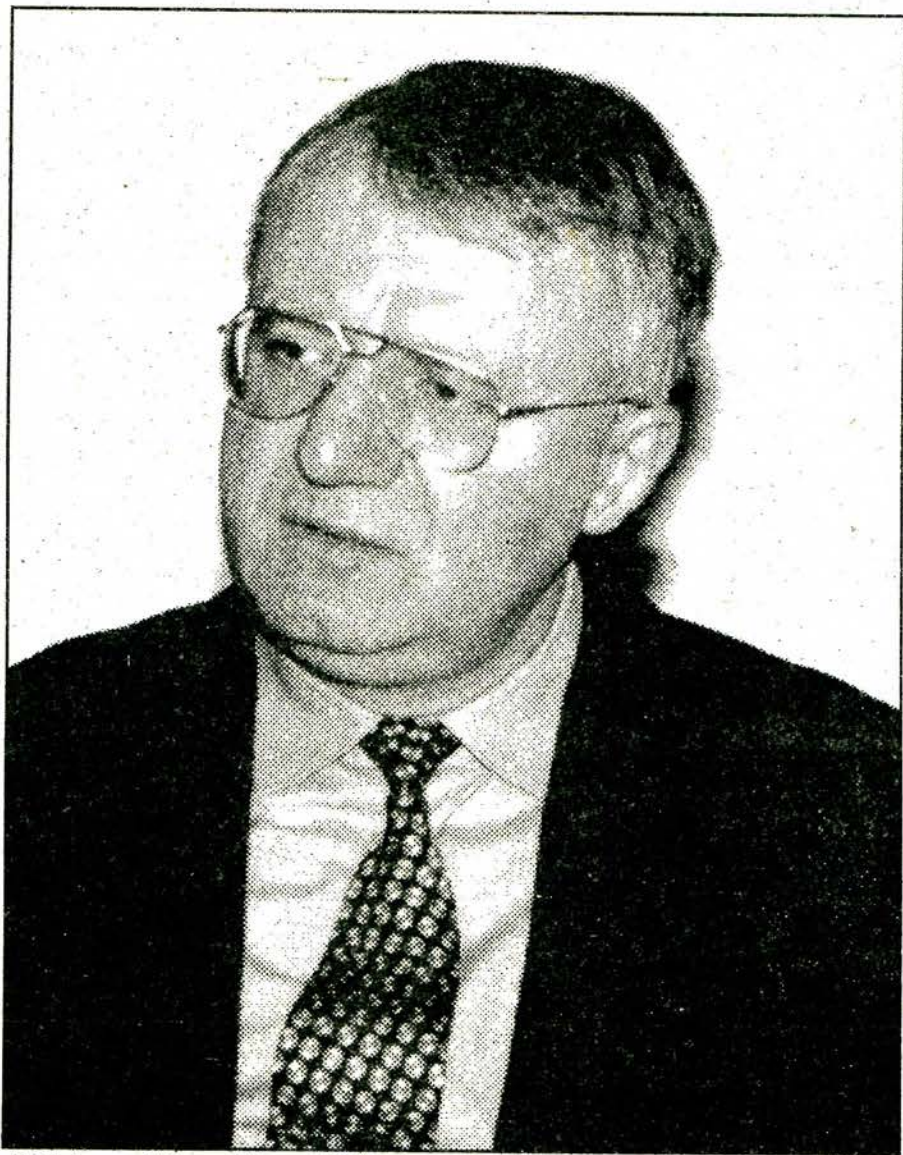
Др Војислав Шешељ: Српска радикална странка поручује свим западњачким емисарима, свим земљама чланицама самозване Контакт групе и свим другим страним дипломатама који су долазили или тек намеравају да дођу у нашу земљу са захтевом да прихвати-мо стационирање страних трупа на нашој територији, да се окану ћоравог посла. Поручујемо им да више нема никакве сврхе да долазе са таквим захтевима. Никада ни по коју цену стране трупе нећемо прихватити. Ни НАТО-а, ни трупе Уједињених нација, ни ОЕБС-а, ни било какве друге стране трупе. И ту имамо најчвршћу могућу сагласност са нашим коалиционим партнерима из Владе народног јединства. Одступања једноставно нема. И не долази у обзир да се Косово и Метохија издвоји из правног система Србије.

Устав Србије је основни политички оквир за регулисање косовско-метохијског проблема и за постизање евентуалног споразума. Нема тог Србина који има право да прекрши Устав Србије потписујући нешто друго у споразуму. Устав Србије је изнад свега, изнад свих нас.

То што неки неозбиљни, недорасли политичари, огрезли у кокаину, покушавају да представе другачије страног јавности основне политичке односе у нашој земљи, или теше суседне земље, после наших претњи ако учествују у агресији на нашу земљу да ће их то скупо коштати, па им кажу - немојте ви обраћати пажњу, такви политичари неће још дуго остати на политичкој сцени у Београду. А уосталом, зна се, Српска радикална странка се супротставила и укључивању Вука Драшковића у Савезну владу. Ми сматрамо да је крајње време да председник Савезне владе смени Вука Драшковића, јер својим наступима, својим ирационалним понашањем, својим небулзама с времена на време наноси политичку штету.

Српска радикална странка никад неће прихватити издвајање Брчког из Републике Српске. Српска радикална странка никад неће прихватити никакво смењивање др Николе Поплашена са функције председника републике. Ми смо позвали српски народ на грађански отпор, на демонстрације, на све методе примене грађанског отпора, какве су уобичајене у цивилизованом свету. А ако западни окупатори буду покушали и неким тежим мерама да спроведу свој опасни наум, ми смо спремни да се латимо и оружја.

То што прете да ће забранити Српску радикалну странку, то је само отишло у ветар. То нас српске радикале уопште не узбуђује. Ако не можемо да се боримо у парламенту, моћи ћемо са ка-

Др Војислав Шешељ: Устав Србије је основни политички оквир за регулисање косовско-метохијског проблема и за постизање евентуалног споразума

лашњиковима. Сви наши чланови у Републици Српској имају огромно ратно искуство. Нико неће дозволити да наша странка буде забрањена вољом окупатора. Нити ће Српска радикална странка дозволити да се спроведу окупаторске намере у погледу уништења Републике Српске.

Имае ли ви неко питање?

Новинар: Господине Шешељ, ствари се ипак мало компликују тиме што сада и руска страна, односно министар Иванов долази у Београд поводом неке врсте модификованог, али присуства међународних војних снага?

Др Шешељ: Министар Иванов може да тражи међународне војне снаге у Чеченији или негде другде на територији Руске Федерације. Министар Ива-

нов нема право да тражи било какве стране трупе на српској територији, ни било који други светски министар. Ми једноставно немамо шта да разговарамо на ту тему ни са ким, па ни са Русијом. Русија је добродошла као пријатељ. Сви руски политичари су добродошли у Београду, али немамо с ким да разговарамо о страним трупама. И ништа се није променило. А Русија, ако воли стране трупе, ето, има где да их стационира.

Новинар: Форма није битна?

Др Шешељ: Уопште форма није битна. Страних трупа нема ни по коју цену док је ове владе.

Новинар: Прича се да стиже нека војна помоћ од Русије нашој земљи. Да ли знате нешто о томе?

Др Шешел: И кад бих знао, не бих вам рекао. Не мислите ваљда да бих Ројгерсу то рекао. Него бих вас подучио мало, оне ваше командосе кад шаљете, огромним крупним словима напишите на њима да су командоси, јер келнери не знају да су командоси. Они их претуку као малу децу. Како да знају да су у питању командоси?

Новинар: Ситуација се опет компликује. Република Српска је опет отворено питање, Косово је неизвесно, шта даље?

Др Шешел: Нама уопште ништа није неизвесно. Западне силе су одлучиле да нас униште, а ми се не дамо. Нама је све извесно. Ми се боримо за опстанак и у тој борби, једноставно, нема узмицања.

Новинар: Колико година још мора да прође да по мишљењу западних мировних снага Југославија избегне најгоре?

Др Шешел: Ми највише верујемо у сопствене снаге. Наша одлучност да се бранимо свим средствима је најснажнији елемент одвраћања. А наравно, ни западне силе ту неће бити сложене и оне су све свесније да се могу упустили једино у отворену агресију. Јер је све извесније да Савет безбедности Уједињених нација неће дозволити војну интервенцију у нашој земљи.

Новинар: Како оцењујете јучерашње разговоре господина Холбрука и председника Милошевића, јер је Холбрук рекао да није било никаквих промена?

Др Шешел: Наравно да није било никаквих промена и знали смо да неће ни бити. Имамо чврст договор са нашим коалиционим партнерима и зато ту за нас нема неизвесности. Стране трупе не долазе у обзир.

Новинар: Пошто сте у Влади, да ли имате некакве информације о томе какав став имају остале чланице Контакт групе, поводом последњег мировног плана о Косову. Такође, председник Милутиновић је рекао да није потписан никакав споразум у Рамбујеу?

Др Шешел: Тај план који фигурише последњих дана гори је од најгоре верзије Хиловог плана. Хил је имао неких осам верзија свог плана, а ово је горе од свега тога. Овде не само да би се Косово издвојило из састава Србије, него би се Косово поставило изнад Србије. Ја сам вам рекао наш став. Свако решење, сваки споразум мора бити заснован на Уставу Србије. Ништа се не може прихватити што је супротно одредабама Устава Србије. Апсолутно ништа.

Новинар: Какав је став осталих чланова Контакт групе?

Др Шешел: То ви њих питајте.

Новинар: Ви не знате?

Др Шешел: Ја знам. Данас им је овакав, сутра онакав. Нешто се конструктивније држала италијанска дипломатија, руска дипломатија се добро држала првих дана у Паризу, посебно први заменик министра иностраних послова Александар Авдејев. Што се ових других тиче, потпуно су несигурни. Данас

мисље једно, сутра мисле друго. У принципу им се ништа не може веровати.

Новинар: Да ли, уколико дође до те интервенције НАТО-а, очекујете помоћ од Русије?

Др Шешел: Ми очекујемо помоћ свих наших пријатеља, а када и у којој мери, то ћемо видети. Највише се уздамо у сопствене снаге. Наша амбасада у Москви и Српска радикална странка засути су телеграмима, факсовима, писмима подршке из Русије и Белорусије, хиљаде прекаљених ветерана и авганистанског рата и припадника војних формација различитих специјалности који се нуде у сваком тренутку да дођу у Србију и да помогну својој браћи, уколико то буде требало. Ми још никог нисмо звали, али смо спремни и на то, ако затреба.

Ми смо кроз нашу странку спровели организовање свих наших добровољаца, свих чланова Српске радикалне странке који имају ратно искуство, у случају потребе они ће се први укључити у војне и полицијске формације и бранити отаџбину. Ни ту не треба имати никакве сумње.

Новинар: Да ли ће они онда бити под командом унутрашњих снага, наше полиције и војске, да би било јасно?

Др Шешел: Ми смо једна рет уларно уређена држава, правна држава, све војне снаге морају бити под командом Војске Југославије и све полицијске снаге морају бити под Министарством поли-

Потпредседник Савезне владе, Вук Драшковић: својим ирационалним понашањем, својим небулозама наноси политичку штету

ције Србије. Као што је увек и било. Ми никада, ни у рату за одбрану западних српских земаља, нисмо имали самосталне формације. Увек су све биле у саставу српске војске, ЈНА, српске полиције, територијалне одбране и тако даље. Од Борова села па надаље.

Новинар: Какаве су последње информације поводом овог војника кога су ухватили пре неколико дана и још увек га држи такозвана ОВК? То се и даље пролонгира, хоће ли се нешто учинити?

Др Шешел: Ја очекујем неко јасно питање. Учиниће се све што буде у моћи наших војних и политичких органа да се ослободе и тај припадник војске и сви други грађани које су отели терористи.

Новинар: Неке странке су се организирале у обележавању 9. марта. Имате ли коментар на те њихове активности?

Др Шешел: Па ја сам видео само једну странку, свела се на 15 чланова, која је обележавала 9. март. И убица се враћао на место злочина. То је једина странка која је изазивала крвопролиће у Србији. Најмање четворо људи је погинуло у демонстрацијама Вука Драшковића, његовим разбијањима Београда у више наврата. Двоје људи 1991. године, један полицајац и један студент или средњошколац, 1993. један полицајац, а 1996. опет један грађанин, док је други остао доживотни инвалид. То је учинак политичке активности Вука Драшковића. То све говори највише о Вуку Драшковићу. Онако лицемерно онда иде, пали свеће и гледа која га камера снима док то ради. Како се он искрено борио за слободу медија, то најбоље можете да видите из квалитета Студија Б данас.

Што се тиче других странака, све је требало на време да знају, ко са Вуком Драшковићем тикве сади, о главу му се разбијају. Ко је год с њим имао посла, ко је год с њим правно коалиције, савезе, тај се после горко кајао.

Што се тиче наших коалиционих партнера у Влади народног јединства, ми радикали непрекидно инсистирамо да се то са Драшковићем истера на чистину. Наши коалициони партнери сматрају да је боље овако да остане везан на извесан начин, да не би опет арлаукао по улицама, да не би опет отишао директно у америчке канце. А ми сматрамо да су матором вуку одавно отупели зуби и да више ни за овце не представља никакву опасност. И да је сувишна цена жртвовати Београд, препустити му да га максимално пљачка, да би се на тај начин приморио и одрекао политичког насиља. Јер ово што се дешава у Београду, није запамтила политичка историја Србије у последњих двеста година. Од дахија наовамо Београд није тако систематски пљачкан, као што то ради власт Српског покрета обнове. Уосталом, њихови бивши коалициони партнери о томе најбоље сведоче.

18. МАРТА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешел: Још у Рамбујеу је до краја разголићена америчка политика на Балкану, а у Паризу непрекидним притисцима, непрекидним претњама и уценама само потврђена. А првих разговора није ни било. Зашто су уопште делегације Владе Србије и косовских Албанаца путовале у Париз? Ниједног сурета није било између две делегације.

Западне силе траже да се потпише нешто што никад није ни било предмет разговора. Ни у Рамбујеу, ни после Рамбујеа. Текст споразума на 82 стране, по принципу "узми или остави". Каква је то дипломатија, каква је то међународна политика?

Наша делегација не може да прихвати ништа што је супротно слову Устава Србије. Устав Србије је јасно дефинисао аутономне покрајине на територији Србије. И нема тога ко сме да крши устав своје земље. Тамо се уопште не разговара о аутономним правима припадника албанске националне мањине. Западне силе би да наметну разговор о модалитетима отцепљења Косова и Метохије од Србије. И оно што је за њих

најважније, хтеле би да обезбеде долазак НАТО трупа уз наш пристанак. Њима се не долази под борбом. Наш пристанак никада неће добити. Нема ништа од доласка ни трупа НАТО пакта, ни било које друге стране армије на територију Србије и Савезне Републике Југославије. Очигледно је да је и овај покушај у Паризу пропао. Пропаће и сваки наредни, уколико западне силе не одустану од политике диктата, притисака и уцена.

Наша земља мора бити спремна на одбрану у свим центрима. И надлежни државни фактори већ се спремају за то. Нас ништа у свему овоме не сме да изненади, знамо с ким имамо посла и своју земљу ћемо одбранили.

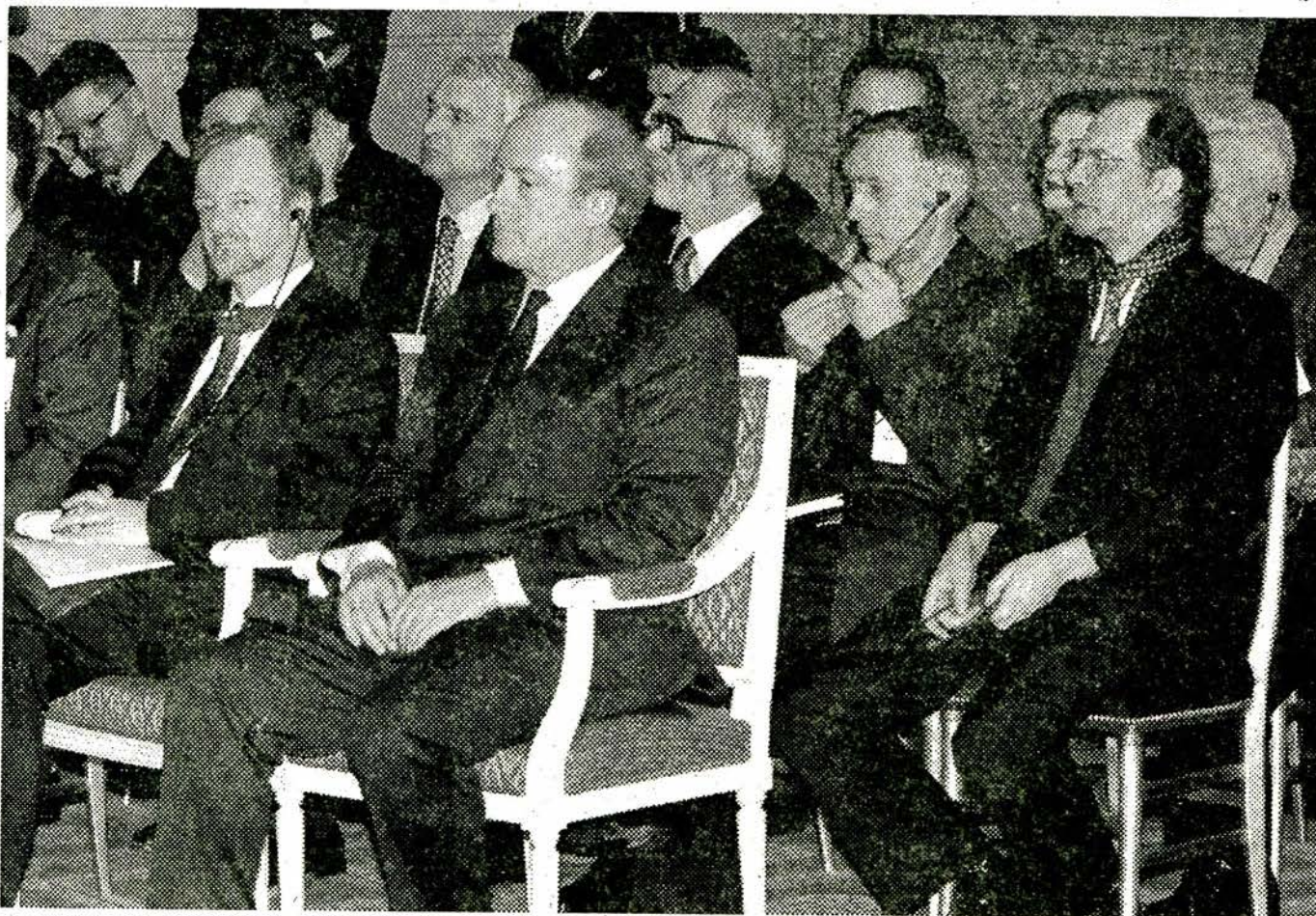
У Републици Српској наставља се мешетарење западних сила у циљу даљег дестабилизовања политичке ситуације и уништења Републике Српске. Српска радикална странка никада неће прихватити смену председника републике Николе Поплашена. Уосталом, одлуку о смени донео је потпуно некомпетентан и ненадлежан орган. Као кад бих ја данас донео одлуку о смени

Била Клинтона са функције председника Сједињених Америчких Држава, отприлике то тако изгледа. Неко кога је народ изабрао на политичку функцију може бити смењен само поновно израженом вољом народа.

Српска радикална странка очекује од мандатара Младена Иванића да формира Владу националног јединства. Ми желимо да у ту владу уђу све српске патриотске политичке партије. Веома смо конструктивни у тим међустраничким преговорима, разговорима, договорима и надамо се да ће влада бити формирана већ у следећи понедељак.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми нећемо одустати од демонстрација све док се не повуче арбитражна одлука за Брчко и док западне силе не одустану од покушаја да смене председника Републике Српске.

Међународни арбитар Овен је прекршио Дејтонски споразум и увелико прекорачио свој основни задатак. У Дејтонском споразуму јасно пише да је предмет арбитраже линија међуентитетског разграничења у области Брчког. Дакле, не сме се довести у питање међу-

Шинтарски ментори међу својима: западне силе траже да се потпише нешто што никада није било предмет разговора, ни у Рамбујеу ни после Рамбујеа

ентитетско разграничење ни по коју цену. И наравно, не може се нарушити основни принцип, 49 процената територије Републици Српској, 51 проценат Муслиманско Хрватској Федерацији. То је до краја јасно и ја сам уверен да се сви угледни светски правници згражавају над оним што је Овен урадио. То једноставно не може да опстане и томе се српски народ мора супротставити свим средствима која му стоје на располагању.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Господине Шешељ, како оцењујете план и пројекат кантонизације Косова који су припремили Геополитички завод из Београда и проф. др Душан Батаковић, и колико се то слаже или не слаже са гледиштима ваше странке о уређењу косовског простора?

Др Шешељ: То су глупости. У питању су неозбиљни људи и то нас једноставно не интересује. Косово је саставни део Србије и нема никакве кантонизације.

Новинар: Како коментаришете јучерашњи извештај др Хелен Ранта?

Др Шешељ: Прво, реч је о два извештаја. О извештају финских патолога, који је у потпуности полударан извештају српских и белоруских патолога, и о изјави Хелен Ранта на конференцији за новинаре где је она износила нека своја лична убеђења. Каже да је био злочин против човечности, али је за њу злочин против човечности свако убиство. Извршене смртне казне, у држави где још постоји смртна казна, за њу би, по тој логици, био злочин против човечности. Дакле, једна крајње некомпетентна особа, сумњиве интелигенције упустила се у редифинисање неких основних правних категорија које су укључене у овај случај. Сви извештаји сведоче да није било масакра, да нико није убијен изблиза, дакле, да су сви терористи страдали у борби са даљине.

Хелен Ранта инсистира да је реч о цивилима. Али се одмах поставља питање шта она подразумева под појмом цивила. Да ли је цивил онај ко није припадник оружаних снага, или онај ко нема униформу, или онај ко нема оружје? То је остало нејасно. Цивил са оружјем, који пуца, је терориста. Сада се поставља питање да ли су терористи цивили или нису. Ако појам цивила третирамо као категорију која је супротна од војника, онда су цивили сви они који нису војници. У овом случају убијено је код нас да се цивилима сматрају сви они који немају оружје, који не учествују у борбама. Терористе у нашој јавности, у нашим медијима нисмо сматрали цивилима, је ли тако? Човека са оружјем, који пуца, нисмо сматрали цивилима. Ако су терористи цивили, онда су и ови ликвидирани терористи цивили, али то ништа не мења у стварности.

Дакле, њене изјаве биле су срачунате да унесу забуну, без обзира што је Вилијам Вокер беснео у њеном присуству док је слушао неке елементе

извештаја који сведоче да није било никаквог масакра, и да није било нападних мршварења лешева, након што су ти терористи погинули. Ствар је до краја, дакле, јасна.

Новинар: Пошто је Алија Изетбеговић недавно потврдио одлучност да у вези са тужбом против СР Југославије и захтева за ратну одштету иде до краја, да ли ће то по вашем мишљењу и даље бити препрека, с једне стране почетку нормализације међуентитетских односа у самој БиХ, а с друге стране нормализацији притисака из СР Југославије и Муслиманско Хрватске Федерације?

Др Шешељ: Та тужба је бесмислена, пошто никада није било никаквог рата између Савезне Републике Југославије и Босне и Херцеговине. Реч је о грађанском рату унутар Босне и Херцеговине. Резултат тог грађанског рата је подела Босне и Херцеговине, која је касније и правно формализована признањем Републике Српске и Муслиманско Хрватске Федерације. Међутим, такво инсистирање има политички карактер. Изетбеговић то ради у договору са својим западним менторима, али док на томе инсистира, нема нормализације међусобних односа.

Новинар: Ваша изјава почетком месеца са митинга Српске радикалне странке имала је одјека у македонској јавности. С друге стране, прошлог викенда примили сте македонске келнере који су претукли енглеске командосе и том приликом сте изјавили како су наши народи повезани пријатељством. Можете ли мало појаснити шта је, у ствари, став Српске радикалне странке у вези са Македонијом и македонском нацијом?

Др Шешељ: Кад је Савезна Република Југославија признала независност Македоније, Српска радикална странка је на својој конференцији за новинаре саопштила да то сматра историјском реалношћу и прихватила то признање. Друго, ми са Македонијом немамо неких нерешених територијалних спорова. Треће, у политичким изјавама у више наврата изјављивали смо да су Македонци Срби, да су претежно део српског народа и тако даље. То је ствар политичких изјава. Али смо увек и наглашавали да нам никада не пада на памет некога ко за себе тврди да није Србин, на силу да терамо да буде Србин. То је основни принцип кога смо се држали и ако је реч о муслиманима, и ако је реч о другим неким друштвеним, етничким, верским групама, подгрупама и тако даље. Ми сматрамо да је толико лепо бити припадник српског народа да нам не пада ни на крај памети да ни у једној варијанти било кога на силу терамо да се изјашњава као Србин.

Друго, оно што је најважније, никада српски народ није доживљавао геноцид од хришћанског становништва Македоније; геноцид су тамо спроводили Турци и Шиптари. Ако ми нисмо један народ, ако смо два народа, онда су то сигурно два најближа народа на све-

ту. Ми Срби од Македонаца немамо никог ближег по преклу, по језику, по вери и тако даље. А ни Македонци никог ближег од Срба немају. То су све разлози да наши односи буду максимално добри, братски у правом смислу речи, пријатељски.

Наша претња је била усмерена према случају да било која западна сила искористи територију Македоније за напад на Србију. Ми нисмо упозорили само македонску владу, него и мађарску, и румунску, и бугарску и грчку. А поготову македонску, јер је тамо дошло до томилаћа трупа НАТО пакта, чије су намере очигледно агресивне, а, с друге стране, упозорили смо Македонију да се она данас простире само на оној територији коју је српски војник ослободио од Турака у балканским ратовима. Ону територију коју су ослободили Грци, одавно су учинили потпуно грчком. Ону територију коју су ослободили Бугари, одавно су учинили потпуно бугарском.

И оно што је најважније, Срби и Македонци имају заједничке непријатеље. Много више шиптарски терористи угрожавају Македонију него Србију. И то ће се врло брзо показати као истина. Уосталом, тамо је и много већи проценат албанског становништва него у Србији. По званичним статистикама у Македонији живи 25 одсто Шиптара, незванично има их много више. То је дупло већи проценат од процента Шиптара у Србији. Ми желимо пријатељство с Македонијом, ми желимо што боље односе. Да би ти односи и били заиста добри, пријатељски, братски, не сме ниједна америчка пушка или пушка неке друге западне силе запуцати са територије Македоније на Србију.

Поступак власника ресторана "Два јелена" у Скопљу, и његових пријатеља, показао нам је да се и већина Македонаца не мири са стационарањем толиких страних трупа на својој територији, да то осећа као сметњу, да то осећа као окупацију и њихов брзи долазак у Београд, на наш позив (они су још увек наши гости) показује пријатељска осећања и према Србији и према српском народу.

Једно је ствар страначке политике, једно је ствар политичких изјава, а друго реалних чињеница. Реалне чињенице и наша историјска судбина упућују Србе и Македонце на максималну међусобну сарадњу, слогу и братску солидарност у супротстављању заједничким непријатељима.

Новинар: Како оцењујете чињеницу да је надлежност Хашког трибунала све извеснија и на Косову, упркос противљењу многих овде, и какве ће то, по вама, имати политичке, правне и војне последице?

Др Шешељ: По чему је то вама извесно, господине Марковићу?

Новинар: Прича се.

Др Шешељ: Где се прича, жене у бријачници причају? Где се то прича? То је вама извесно, мени је то крајње неизвесно и нереално.

Срби од Македонаца немају никог ближег по пореклу, језику, вери...

Новинар: Како коментаришете америчке тврдње да се Србија спрема за рат, да се гомилају војне снаге и да се спрема за рат?

Др Шешељ: Србија се спрема за одбрану. И то је нешто најнормалније у садашњој ситуацији. Американци гомилају групе у Македонији и чуде се што се ми спремамо за рат. Па ко се спрема за рат? Американци се спремају за агресорски, освајачки рат, ми се спремамо искључиво за одбрану своје територије и бранићемо се свим средствима. И ту нема никаквог узмицања. То је јасно, ваљда, напакон и Американцима. Снимају из сателита, виде шта радимо.

Новинар: Како коментаришете то да ми већ дуже време имамо Савезну владу на чијем челу је Црногорац, али коју званично Црна Гора ипак не признаје, па та влада, поред оне републичке, управља искључиво Србијом, и докле, по вама, та правно немогућа ситуација може потрајати?

Др Шешељ: Савезна влада управља целом територијом Савезне Републике Југославије у склопу својих уставних надлежности. Негде где има проблема у реализацији посла из своје надлежности, очекујемо у најскорије време да се ти проблеми реше, питање царина и још нека питања. А што се Савезне владе тиче, док она има упориште у апсолутној већини посланика Већа грађана и апсолутној већини посланика Већа република, она је несмењива. Може се неке свиђати или не свиђати, али то је сасвим бесмислено у једном политичком односу који се заснива на правном начелу. Нигде у Уставу не стоји да Савезна влада мора бити влада која одговара Милу Ђукановићу, али у Уставу стоји јасно да Савезна влада мора имати за собом већину посланика у Већу грађана и већину у Већу република.

Новинар: Можете ли прокоментарисати гужбу градског секретара за културу против листова "Блиц", "Данас" и "Глас јавности"?

Др Шешељ: Не можемо да улазимо у конкретан садржај тужбе, али ако буде гласање о поверењу градском секретару Љиљани Благојевић, Српска радикална странка ће гласати за њену смену. Прво, зато што сматрамо да је неспособна као градски секретар за културу, а друго, зато што сматрамо да треба посмењивати све функционере Српског покрета обнове на градском нивоу власти, па и њу. А што се тиче конкретног поступка пред судијом за прекршаје, нисмо упућени у детаље, па не бисмо могли да то прецизно коментаришемо.

Новинар: Како коментаришете тврдњу асоцијације слободних и независних синдиката да сте ви лично били најупорнији у увођењу многобројних такси и пореза и да ту чињеницу јавно приписујете себи у прилог?

Др Шешељ: И то су бесмислице. Ми смо морали да уведемо неке таксе да бисмо спречили поскупљење струје, да бисмо спречили поскупљење бензина и тако даље. Ви знате да је последње поскупљење струје било у мају прошле године и то 9,5 одсто. Још мало па ће се навршити година дана откако нисмо имали поскупљење струје. А у октобру, када се морало прећи на зимску тарифу, нисмо прешли са 50 %, како закон прописује, него само са 25 %. И друго, од марта прошле године, нисмо имали ниједно поскупљење бензина и нафте. Ми смо били у ситуацији, пошто смо морали да попуњавамо буџет, или да дижемо цене бензина и нафте, или да уведемо таксе на регистрацију. Оптимално решење је била та такса. И сад људи, кад мало зрелије размисле, виде да

је то и за њих јефтиније, јер плаћање те таксе не делује инфлаторно као што би деловало евентуално поскупљење струје. Били смо ту крајње рационални, крајње штедљиви.

Највеће таксе и највећа поскупљења уводила је градска власт Београда. Они су воду поскупели за четири пута, 400 %, и најављују ново поскупљење. Они су чак увели таксе на псе. Вичу "држ, те лопова", а они, заправо, све покралоше. Ми смо све наше таксе јавно, јасно и гласно образложили. И нема тога ко је могао валидним аргументима да нам оспори те потезе. А погледајте њихова објашњења, па ћете видети читав низ небулоза. Такса на псе. И шта је последица? Пун град напуштених паса. Ето шта су постигли.

Новинар: Како објашњавате да су јуче, у време Дејтона, кад су нам узели Лику, Банију, Кордун, Барању и остале српске територије, сви Срби јуначки ћутали, а сада када нам узимају Косово, сада смо се сетили да им не дамо српске земље и вичемо углас?

Др Шешељ: Српска радикална странка никад није ћутала. Српска радикална странка је била једини противник Дејтонског споразума на српској политичкој сцени. Ми се данас хватамо грчевито за Дејтонски споразум, кад су Американци кренули у његову ревизију, па га поништавају, настојећи да униште Републику Српску. То су чињенице које се једноставно не могу негирати.

Што се тиче српских земаља, комунистички режим их је растурио после Другог светског рата. Комунистички режим је стварао федералне јединице на српској територији, а те федералне јединице по америчком нострификату су после прерастале у државе. То је суштина. Српска радикална странка никад није ћутала.

Што се тиче садашње ситуације, сада је свима јасно какве су крајње намере Америке. Неки су тврдили да смо ми ксенофобични, да ми измишљамо непријатеље, да измишљамо теорију завере, да нас Американци воле, да су они нама природни пријатељи и савезници и тако даље. Сад је ваљда свима јасно да су нам Американци најгори непријатељи и да Американци желе у корену да униште српски народ у целости. Да су им то намере, да нам отму све територије, да нас подведу под окупацију. Да остатак Србије, кад нам отму Косово и Метохију, Санџак, Црну Гору и Војводину, буде под окупацијом као што је данас Република Српска, или још гором. То су намере Америкаца. Сад је то сваком у Србији јасно. И зато су тако нагло заћутале ове традиционално проамеричке странке, попут Демократске, Грађанског савеза и сличних. Само се ови идиоти попут Вука Обрадовића, Владана Батића, Небојше Човића још с времена на време оглашавају, а ови остали су заћутали. И напакон, и Српски покрет обнове постепено напушта отворено проамеричке позиције, па сад помало и стидљиво критикује америчку политику на Балкану. Видели сте колико су,

неколико месеци unazad, хвалили Американце. А сад и они помало кригнукују, стидљиво додуше.

Новинар: Ако Српски покрет обнове настави са јачом критиком Америке, може ли да дође до поновног приближавања између Српског покрета обнове и Српске радикалне странке?

Др Шешељ: Нема ту никаквог приближавања. Док је Вук Драшковић на челу те странке, то неће бити озбиљна политичка партија. Ту нема никакве сумње. Уосталом, ако искључујете могућност да Ђинђић, Весна Пешчић и слични, који су толико често склапали коалиције са Драшковићем и разргавали те исте коалиције, више и не помишљају да улазе у савезе са Драшковићем, што бисте помишљали на могућност да ми то урадимо, ако смо ми

Новинар: Хоћете ли ићи сутра на премијеру филма "Нож"?

Др Шешељ: Нисам позван. Да сам позван, могла бих и ишао.

Новинар: Ви сте данас у уводном излагању рекли да је и ова рунда преговора у Француској пропала. Ако је тако, шта мислите, шта ће уследити?

Др Шешељ: Могућа је нова ескалација агресивних намера Американца, и реална је опасност да нас НАТО пакт бомбардује. То једноставно сви треба да имају у виду. Та опасност постоји и ми на то морамо рачунати.

Новинар: Каква је намера саветника који је рекао да и ако преговори пропаду, НАТО неће да нападне?

Др Шешељ: Боље би било да не нападне. То су вероватно саветници Вука Драшковића. Мислите ли на њих, не

Знате, не можемо сада овде да нагађамо да ли ће бомбардовати или неће. То је ствар која не зависи много од наше воље. Очигледно су одлучили да нас бомбардују. Да ли ће или неће, видећемо. Из ове коже не можемо, ми се морамо супротставити. Ми би желели да не бомбардују. Нама није циљ да дође до рата. Поготову не до рата са НАТО пактом. Ми знамо, свесни смо колика је то војна моћ. Међутим, ако нас нападну, нема нам друге, морамо се бранити.

То вам је као кад силеција нападне неког малог дечака, а он покушава да побегне. Ако не може да побегне, онда се брани свачим што му дође под руку, каменом, циглом, мотком. Ми покушавамо да избегнемо напад. Али постоје неке цене које нисмо спремни да платимо. Не дамо своју земљу, своју територију, не дамо Косово, не дамо да иједан део Србије дође под страну окупацију. Ако уснемо да избегнемо напад, успели смо. Ако не успемо, има да се боримо.

Новинар: Шта мислите о нашем геостратегијском положају, с обзиром да је Мађарска постала члан НАТО пакта?

Др Шешељ: Па, ми смо увек били против тога, упозоравали смо више година, неколико година смо упозоравали мађарску владу да то није ни у интересу мађарског народа. Међутим, они су донели такву одлуку, та одлука за нас представља додатну опасност, али с том опасношћу морамо да навикнемо да живимо.

То ће тек скупо да плати мађарски народ, јер сад треба комплетно наоружање да прилагођава стандардима НАТО пакта, а у питању су десетине милијарди долара трошкова. Американци примају нове чланице пре свега да би их натерали да купују америчко наоружање. Што значи да и Мађарска, и Чешка, и Пољска морају скоро сво досадашње наоружање да одбаце и да уведу потпуно ново. Од нове стандардизације пушчане муниције, па надаље.

А не треба посебно скретати пажњу на чињеницу да су се на тај начин Мађарска, Чешка и Пољска претвориле у прву линију НАТО пакта. Ако дође до рата у Европи, прва линија бива уништена, увек вам је тако. А овде је само успех постигнут у интересу Немачке. Немачка је избегла да буде вечито та прва линија, сад је неко други. Сад први таласи бомби, укључујући и атомске, не би падали по Немачкој, него по Пољској, Чешкој и Мађарској. То ниједна паметна влада не би приуштила своме народу. И за Пољску, и за Чешку, и за Мађарску било је много упутније да буду тампон зона између Истока и Запада, да им и једна и друга страна гарантују неутралност, а тиме би се и тензије у Европи смањиле. Тако би рационални политичари трагали за варијантом која је њиховом народу најприкладнија. Али очигледно, ни у Пољској, ни у Чешкој, ни у Мађарској на власти нема рационалних политичара, него само оних политичара који се утркују у слутерањским односима према Американцима.

Нови "компија": Американци гамилају трупе на граници са Југославијом и чуде се што се Срби спремају за рат

Драшковића схватили и препознали још 1990. године и отади заправо никакву коалицију нисмо имали.

Новинар: Значи, ако сам вас добро схватио, није проблем у Српском покрету обнове, него у Вуку Драшковићу?

Др Шешељ: Е па сад, нисам сигуран да сте добро схватили. Проблем је и у Српском покрету обнове, пошто трпи таквог председника на свом челу. Ту је у Српском покрету обнове проблем.

знам на кога мислите? На које саветнике мислите? Јесу ли то саветници Вука Драшковића? Чуо сам да је неки његов саветник дао такву изјаву, али не држим ми много до тога.

Новинар: То је био члан Главног одбора СПС-а.

Др Шешељ: Ко је рекао? Господине, реч је о два различита Симића. Тај на кога ви мислите, тај је министар у Влади Србије. А тај други је саветник. Ја не знам, не могу баш да водим евиденцију.

25. МАРТА 1999. ГОДИНЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешел: Највећа концентрација злочинаца и зликоваца које је упамтила историја човечанства, концентрисана у НАТО-у, напала је Савезну Републику Југославију. Ти злочинци и зликовци нападају српски народ. Српски народ ће остати слојан, јединствен и непоколебљив у одбрани своје независности територијалног интегритета и државног суверенитета Србије и Савезне Републике Југославије. У одбрани од непријатеља од злочиначког НАТО-а сва средства су употребљива. Ми позивамо све Србе широм света да ударе по америчким интересима како знају и умеју, а амерички, британски, француски, немачки, италијански, шпански и холандски војници, где год се затекну непријатељи су српског народа и треба да буду уништени.

У овом рату нема узмицања. У овом рату нема колебања. У овом рату нема одустајања. У овом рату морамо победити и ми ћемо победити зато што су Срби у овом рату сложнији и јединственији него што су икада у историји били.

НАТО злочинци, амерички злочинци, енглески злочинци, италијански

злочинци, француски злочинци, немачки злочинци, холандски злочинци, шпански злочинци бомбардују са даљине, ноћу, мисле да ће својом усавршеном технологијом нешто постићи. Не могу ништа постићи. Не могу нам отети Косово и Метохију. Не могу нам уништити државу.

Српска радикална странка захтева од савезне владе да се одмах прекину дипломатски односи са свим државама чија је авијација учествовала у нападу на Савезну Републику Југославију и са свим државама које су помогле тај напад тако што су одобриле прелетање сопствене територије борбеним авионима и ракетама или на други начин допринеле ратним напорима зликовачког НАТО-а.

Српска радикална странка захтева од Савезне владе да се одмах формира специјални државни суд који ће за ратне злочине судити ратном злочинцу Билу Клинтону, ратном злочинцу Тонију Блеру, ратном злочинцу Жаку Шираку, ратном злочинцу Хавијеру Солани, ратном злочинцу генералу Кларку и свима онима који сносе командну одгово-

рност или одговорност на основу политичке одлуке за ову бруталну агресију против Савезне Републике Југославије.

Који је суд компетентан? Сваки суд је компетентан да им суди.

Српска радикална странка захтева да одмах тај специјални суд почне истрагу ратне штете проузроковане овим бомбардовањем, и да се после процене досуди наплата ратне штете од свих учесника у агресији, пропорционално њиховом учешћу. То је посао који мора одмах да се чини.

Српска радикална странка изражава захвалност свим јединицама Војске Југославије и јединицама српске полиције који су показали огромну храброст, пожртвовање, способност и организованост, који су показали велику дисциплину у одбрани наше земље. Ми смо срећни што је наша војска, што је наша полиција својим добрим командним кадром, исказаним организацијским способностима, оперативном и тактичком вештином успела да избегне веће штете од овога напада. Кад погледате колико је оружја употребљено у нападу, кад

Српска радикална странка захтева од Савезне владе да формира специјални државни суд који ће за ратне злочине судити ратним злочинцима

WANTED:

Бил Клинтон
Тони Блер
Жак Ширак
Хавијер Солана
Весли Кларк

погледате каквом су све техником ови НАТО злочинци напали, онда су заиста, како то и наше војне старешине кажу, ефекти минимални. Нису нас ухватили на спавању, у нашим касарнама нису затекли војнике и ратну технику, ми смо веома спремни дочекали агресора и са агресором улазимо у рат без милости. Ми у овом рату морамо победити. И можемо само победити.

Српска радикална странка позива све српске патриоте који имају ратно искуство, посебно своје чланове са ратним искуством, да се као добровољци јаве најближим јединицама Војске Југославије и учествују у одбрани отаџбине.

Српска радикална странка позива све грађане Савезне Републике Југославије да задрже хладнокрвност, присебност, јединство, солидарност и одлучност да се истраје у одбрани. Са своје стране државни органи ће учинити максимум, да све државне службе функционишу како треба, да не буде никаквог прекида у снабдевању становништва прехранбеним производима пре свега, и да се концентрацијом свих наших државних и друштвених снага потпомогну укупни ратни напори.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Пошто врхови западне алијансе и НАТО-а тврде да ће наставити са нападима на нашу земљу све док се не прихвати њихово гледиште у вези са Косовом, сматрате ли да ће рат ескалирати, да ће, с једне стране и копнене снаге НАТО упасти на Косово, а можда и шире, а с друге стране да ће и авионски напади са крстарећим ракетама захватити и цивилне циљеве, квартове Београда и других градова, и на шта ће то, по вашем мишљењу, на крају изаћи?

Др Шешел: Ми овај рат нисмо желели. Ми овај рат нисмо хтели. Овај рат нам је намтснут и не зависи од нас када ће престати, када ће се окончати ратна дејства. Наша одбрана ће трајати све док трају ратна дејства. И ми нећемо дозволити искрцавање стране војске на нашу територију, нећемо дозволити инвазију. Па ви видите, и сви ови напади се одвијају са висине од неких 15 хиљада метара. Таквим нападима нико до сада кроз историју није могао да добије рат. Наша војска је одлучна и спремна, наша полиција је одлучна и спремна да се ухвати у коштац са било каквим инвазионим снагама и да их порази. Ми смо убјеђени да би инвазионе снаге биле ефикасно поражене. Ми, нашом одлучношћу, нашом вољом, нашом несаломљивошћу једноставно убрзавамо престанак ратних дејстава против наше земље. Оног тренутка, кад агресори схвате, кад злочиначке западне силе схвате да нас не могу сломити, да нас не могу победити, оне морају одустати. Оне ће нас, у ствари, нападати све док мисле да нас могу сломити.

Новинар: Сматрате ли да и ови пилоти западних бомбардера који овде буду оборени и ухваћени живи, као ови на Јастрепцу, треба да буду изведени пред суд због ратних злочина без обзира на

ефекат њиховог бомбардовања, или чак можда да буду стрељани на лицу места?

Др Шешел: Српска радикална странка сматра да сви пилоти који буду ухваћени након обарања њихових авиона у терористичким акцијама треба да буду изведени пред војни суд. Ми као политичка партија не бавимо се изрицањем пресуда унапред нити изрицањем политичких пресуда, а у сваком случају реч је о кривичном делу најгоре врсте, о међународном тероризму гангстерских држава које предводе Сједињене Америчке Државе. И свако онај ко учествује у тим криминалним актима мора да сноси и личну одговорност.

С друге стране, видели сте, нашим војним објектима неку велику штету нису успели да задају. Нешто што је било фиксирано, пре свега грађевински објекти, разорено је, али има доста разорених приватних кућа, цивилних објеката, ја немам сада прецизне податке, али очигледно је да је материјална штета нанесена цивилима можда и већа од материјалне штете нанесене војсци и полицији. У сваком случају, надлежни државни органи прате све последице напада, утврђују на лицу места те последице, утврђују штету и ми сматрамо да ће за то западни државници, криминалци попут Клинтонa, морати да одговарају.

Новинар: Поводом агресије НАТО-а на нашу земљу, данас заседа врховни савет одбране Русије. Шта очекујете од тога?

Др Шешел: Ми се, пре свега, уздамо у сопствене снаге. А очекујемо подршку и помоћ свих слободарских народа и држава света. Многе државе су се супротставиле својим јавним прокламацијама овим нападима на нашу земљу. Чак и многе политичке партије и удружења грађана из агресорских земаља супротстављају се агресији на Савезну Републику Југославију. Свака подршка, свака помоћ из света нама је добродошла. Али, у сваком случају, превасходно се уздамо у сопствене снаге и способности.

Новинар: Господине Шешел, ви сте напоменули да је сваки суд надлежан да се утврди ратна штета нанета Југославији и да заслужује да се то надокнади. Да ли ви сматрате да су надлежни наши судови или ће то морати да буде предмет спора једнога дана и међународних судова, и уколико ти судови не пресуде у нашу корист, да ли треба конфисковати имовину западних земаља учесница напада и наплатити ту ратну штету?

Др Шешел: Што се тиче таквих међународних судова, потребно је до краја поразити злочиначке Сједињене Америчке Државе и њихове савезнике, па извести онда њихове лидере на суд и судити им као у Нирнбергу. Међутим, док се то не уради, док то не уради нека сила моћнија од оних злочинаца из НАТО-а, ми можемо овде судити за штету нанесену на нашу територију, и наплатити ту штету онда кад нам бу-

де доступна наплата. Што значи пленидбом имовине агресорских сила, па пребивањем наших дугова према иностранству и на разне друге начине. Па чак и продајом њихових амбасада на јавној лиценцији.

Новинар: Како ће се, по вашем мишљењу, то што су ноћас бомбардовани и неки војни објекти у Црној Гори одразити на будућност већ пренапрегнутих српско-црногорских односа.

Др Шешел: Бомбардована је Савезна Република Југославија у целости. И ми ту не правимо никакву поделу између територије Србије и територије Црне Горе. Целокупна територија наше земље мора да се брани. А због својих издајничких изјава неки актуелни политички функционери Црне Горе морају на суд. Међу њима овај Вуковић који је изјавио да не постоји Савезна влада, да је не признаје, Букановић који је изјављивао да смо ми криви за ову агресију, и слични функционери који су давали изјаве попут ових. У условима ратног стања за такво понашање мора да се одговара у кривичном процесу.

Новинар: Споменули сте да многе, чак и у агресорским земљама западне асоцијације грађана, да не спомињем наше иселенике широм света одржавају јавне трибине и демонстрације због овог бомбардовања. Какав ће по вама бити крајњи домет и ефикасност тих мера и јавних манифестација, кад знамо да само јавно позивање није ефикасно, ако иза тих који позивају не стоји нека материјална војна сила?

Др Шешел: Није овде у питању само морал, него и нешто што је важније од морала. То су принципи међународног правног поретка, међународног јавног права који су брутално погажени. Ово је стриктни облик агресије, агресија у најчистијем виду. И ко имало на Западу има мозга у глави то разуме и схвата. Ово што ради Клинтон са својим трајнтима, ни по чему се не разликује од нога што је радио Хитлер 1939, 1940, 1941. године. Потпуно је исто.

Уосталом, видели сте, и тај симбол НАТО-а садржи у себи кукасти крст. Погледајте га мало боље и разазнаћете кукасти крст у том симболу. Немојте ми рећи да је то случајно.

Новинар: Када можемо од Владе или неког другог државног органа да очекујемо детаљније информације о цивилним разарањима или неким евентуалним жртвама?

Др Шешел: Вероватно ћете у току дана бити преко редовних информативних емисија обавештени о свему. Нама није циљ да прикривамо било коју информацију, видели сте, ми ништа не прикривамо. Нама је циљ само да се спречи преношење лажних вести и ту смо прилично ефикасни. О свему овом што нам се дешава треба комплетан народ да зна у сваком тренутку. Једно од наших оружја је и снага истине.

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

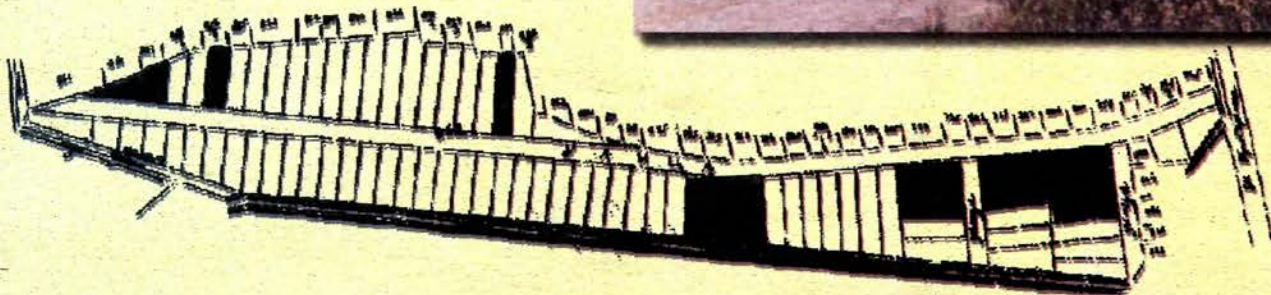
ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 30. АПРИЛА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

CENA PLACEVA:
150 din/m²

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земуно поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

